

Handbok 2

Kyrkans förvaltning
2010

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Handbok 2

Kyrkans förvaltning
2010

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Salt Lake City, Utah, USA

© 2010 Intellectual Reserve, Inc.
Med ensamrätt
Printed in the United States of America
Engelskt original godkänt: 8/09
Godkänt för översättning: 8/09
Originalets titel: *Handbook 2: Administering the Church*
Swedish
08702 180

Innehåll

Inledning	V	13. Aktiviteter	103
1. Familjer och kyrkan i Guds plan	1	14. Musik	115
2. Prästadömsprinciper	7	15. Stavsorganisation	121
3. Ledarskap i Jesu Kristi Kyrka	11	16. Ensamstående medlemmar	125
4. Församlingsrådet	15	17. Enhetlighet och anpassning	133
5. Frälsningsarbetet i församlingen och staven	21	18. Möten i kyrkan	139
6. Välfärdsprinciper och ledarskap	33	19. Ämbeten i kyrkan	157
7. Melkisedekska prästadömet	39	20. Prästadömet förrättningar och välsignelser	169
8. Aronska prästadömet	49	21. Urval av kyrkans riktlinjer och föreskrifter	181
9. Hjälpföreningen	63	Tillägg: Lista över hänvisningsmaterial	201
10. Unga kvinnor	75	Register	203
11. Primärföreningen	89		
12. Söndagsskolan	97		

Inledning

Herren förmanade: "Låt nu därför var och en lära sin plikt och med all flit verka i det ämbete vartill han är utsedd" (L&F 107:99).

Kyrkans ledare söker personlig uppenbarelse för att få hjälp att lära sig och fullgöra sitt ämbetes plikter.

Genom att studera skrifterna och de nutida profeternas ord får ledarna hjälp att förstå och fullgöra sina plikter. Herren har förmanat ledarna att ständigt samla Guds ord i sitt sinne så att de är mottagliga för Andens påverkan (se L&F 84:85).

Ledarna lär sig också sina plikter genom att studera anvisningarna i kyrkans handböcker. De här anvisningarna kan främja uppenbarelsen om de används för att få insikt i principer, riktlinjer och föreskrifter som man ska följa, medan man söker Andens vägledning.

Handböcker för kyrkans ledare

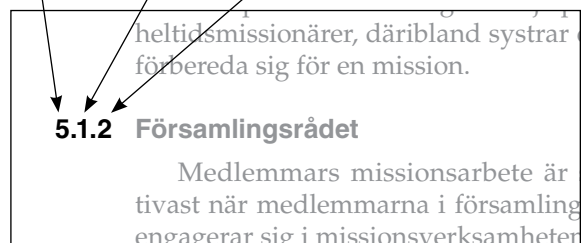
Kyrkan tillhandahåller två handböcker för ledare:

Handbok 1: Stavspremier och biskopar. Den här handboken ger dels en allmän översikt av stavspremierers och biskopars ansvar, dels detaljerad information om riktlinjer och föreskrifter.

Handbok 2: Kyrkans förvaltning. Den här handboken är till vägledning för medlemmar av församlings- och stavsråd. De två första kapitlen redogör för den doktrinära grundvalen för kyrkans verk: den enskildes frälsning och familjens besegling och upphöjelse genom prästadömetts makt. De övriga kapitlen ger anvisningar om prästadömskvorum och biorganisationers förvaltning. De redogör också för principer och riktlinjer som gäller för många olika slags organisationer i församlingen.

Rubriker och underrubriker i de här handböckerna har numrerats för att hjälpa läsaren att finna eller hänvisa till ämnen som tas upp. I stället för att hänvisa till en eller flera sidor kan ledarna hänvisa till ett ämne med hjälp av dess nummer. En biskop kan till exempel i en diskussion om medlemmars missionsarbete be församlingsrådet slå upp 5.1.2 i *Handbok 2*. Siffran 5 anger kapitel, siffran 1 ett delavsnitt av kapitlet och siffran 2 anger ett underavsnitt.

Kapitel Delavsnitt Underavsnitt

Uppdateringar och tillägg till anvisningar

Ibland kompletteras eller uppdateras informationen i handböckerna genom brev, meddelanden och annan kommunikation från första presidentskapet, de tolv kvorum och presiderande biskopsrådet. När så sker ska ledaren notera ändringarna i sitt eget exemplar av handböckerna. Ledarna ska förvara handböcker och dessa tilläggsmaterial tillsammans.

Frågor om anvisningar

Ledare som har frågor om någon information i dessa handböcker eller om sådant som inte tagits upp, ska vända sig med sina frågor till sin närmaste presiderande ämbetsman.

Tillämpning i grenar, distrikt och missioner

Av administrativa skäl avser orden *biskop* och *biskopsråd* i handböckerna även grenspresidenter och grenspresidentskap. Orden *stavspremier* och *stavspremiererskap* avser även distriktspremierer och distriktspremiererskap. Men biskopens och grenspresidentens ämbeten är inte likvärdiga i fråga om myndighet och ansvar. Det är inte heller stavspremierens och distriktspremierens ämbeten. Biskop är ett ämbete inom prästadömet, och ordination kan bemyndigas endast av första presidentskapet. Stavspremierer kallas av generalauktoriteter och områdessjuttio.

Det som sägs om församlingar och stavar gäller oftast också grenar, distrikt och missioner.

Kontakt med kyrkans huvudkontor eller tilldelat förvaltningskontor

Vissa kapitel i den här handboken innefattar instruktioner att kontakta kyrkans huvudkontor eller tilldelat förvaltningskontor. Instruktionen att kontakta kyrkans huvudkontor gäller prästadömsledare och kamrerer i USA och Kanada. Instruktionen att kontakta tilldelat förvaltningskontor gäller prästadömsledare och kamrerer utanför USA och Kanada.

Distribution

Handbok 2: Kyrkans förvaltning distribueras enligt följande:

- Generalauktoriteter, områdessjuttio, medlemmar av biorganisationers generalpresidentskap, avdelningschefer, förvaltningschefer (1 ex. var)
- Missionspresidentskap (3 ex.)
- Stavs- eller distriktpresidentskap (3 ex.)
- Stavens eller distriktets verkställande sekreterare (1 ex.)
- Högråd (12 ex.)
- Stavens presidentskap för Unga män, Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan (3 ex. vardera)
- Biskopsråd eller grenspresidentskap (3 ex.)
- Församlingens eller grenens verkställande sekreterare (1 ex.)
- Högprästers gruppleaderskap (3 ex.)
- Äldstekvorums presidentskap (3 ex.)
- Församlingens presidentskap för Unga män, Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan (3 ex. vardera)
- Församlingens missionsledare (1 ex.)

Den här handboken har tagits fram för användning endast av ämbetsmän på kyrkans general- och lokalnivå vid handhavande av kyrkans angelägenheter. Den ska varken kopieras eller ges till någon annan. Distributionslistan innefattar ett arkivexemplar som varje stavs- och församlingskamrer ska förvara på säkert ställe. Han kan rådfråga den för att få information till hjälp för stavspresidenten respektive biskopen.

När ämbetsmän som har ett exemplar av den här handboken avlöses, överlämnar de omgående exemplaret till sin efterträdare eller till sin presiderande ämbetsman.

1. Familjer och kyrkan i Guds plan

1.1 Gud Faderns plan för sin eviga familj	2	1.3 Att bilda eviga familjer	3
1.1.1 Guds familj i föruttilvaron	2	1.3.1 Man och hustru	3
1.1.2 Jordelivets syfte	2	1.3.2 Föräldrar och barn	3
1.1.3 Jesu Kristi försoning	2	1.3.3 Ogifta medlemmar i kyrkan	4
1.1.4 Familjens roll i Guds plan	2	1.4 Hemmet och kyrkan	4
1.1.5 Kyrkans roll	2	1.4.1 Stärka hemmet	4
1.2 Återvända till Fadern	2	1.4.2 Familjens hemafton	5
1.2.1 Jesu Kristi evangelium	2	1.4.3 Stärka den enskilde	5
1.2.2 Kyrkans ledares och lärares roll	3		

1. Familjer och kyrkan i Guds plan

1.1 Gud Faderns plan för sin eviga familj

1.1.1 Guds familj i föruttillvaron

Familjen är instiftad av Gud. Den är den viktigaste enheten i tiden och i evigheten. Redan innan vi föddes till jorden ingick vi i en familj. Var och en av oss "är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar" med "gudomliga egenskaper och förutsättningar" ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Nordstjärnan*, okt. 1998, s. 24). Gud är vår himmelske Fader, och vi bodde hos honom och var del av hans familj i föruttillvaron. Där fick vi vår första undervisning och förbereddes för jordelivet (se L&F 138:56).

1.1.2 Jordelivets syfte

På grund av sin kärlek till oss förberedde Gud en plan som inbegrep att vi skulle komma till jorden, där vi skulle få en kropp och prövas så att vi kunde utvecklas och bli mer lika honom. Den här planen kallas "frälsningsplanen" (Alma 24:14), "den stora lycksalighetsplanen" (Alma 42:8) och "återlösningens plan" (Alma 12:25; se också v. 26–33).

Syftet med Guds plan är att leda oss till evigt liv. Gud förkunnade: "Detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Moses 1:39). Evigt liv är Guds största gåva till sina barn (se L&F 14:7). Det är upphöjelse i det celestialet rikets högsta härlighetsgrad. Genom frälsningsplanen kan vi få välsignelsen att återvända till Guds närhet och ta emot glädjens fullhet.

1.1.3 Jesu Kristi försoning

För att få upphöjelse i Guds rike måste vi övervinna två hinder i jordelivet: döden och synden. Eftersom vi inte på egen hand kan övervinna något av dessa hinder sände vår himmelske Fader sin Son Jesus Kristus för att bli vår Frälsare och Återlösare. Frälsarens försoningsoffer gjorde det möjligt för alla Guds barn att övervinna den kroppsliga döden, att uppstå och bli odödliga. Försoningen gjorde det också möjligt för dem som omvänder sig och följer honom att övervinna den andliga döden, återvända till Guds närhet och bo hos honom och få evigt liv (se L&F 45:3–5).

1.1.4 Familjens roll i Guds plan

Som en del av Guds plan skulle vi födas in i familjer. Han inrättade familjer för att vi skulle bli

lyckliga, för att hjälpa oss att lära oss rätta principer i en kärleksfull atmosfär och för att förbereda oss för evigt liv.

Föräldrar har det viktiga ansvaret att hjälpa sina barn att förbereda sig för att återvända till vår himmelske Fader. Föräldrar fullgör det ansvaret genom att lära sina barn att följa Jesus Kristus och leva efter hans evangelium.

1.1.5 Kyrkans roll

Kyrkan tillhandahåller organisationen och medlen som krävs för att undervisa alla Guds barn om Jesu Kristi evangelium. Den tillhandahåller prästadömetts myndighet till att utföra frälsningens och upphöjelsens förrättningar åt alla som är värdiga och villiga att ta emot dem.

1.2 Återvända till Fadern

1.2.1 Jesu Kristi evangelium

Frälsningsplanen är evangeliets fullhet. Den innefattar skapelsen, fallet, Jesu Kristi försoning och alla evangeliets lagar, förrättningar och lärdomar. Den ger oss möjligheten att uppleva både glädje i jordelivet (se 2 Nephi 2:25) och det eviga livets välsignelse.

Genom Jesu Kristi försoning kan vi bli renade och helgade från synd och förbereda oss att på nytt inträda i vår evige Faderns närhet. För att få den välsignelsen måste vi följa evangeliets principer och förordningar (se Trosartiklarna 1:3). Vi måste:

1. Utöva tro på Herren Jesus Kristus, Guds enfödde Son.
2. Vända oss till Gud genom uppriktig omvändelse, genomgå en hjärtats förändring och bekänna och överge synder.
3. Ta emot den frälsande förrättningen dop till syndernas förlåtelse.
4. Konfirmeras som medlem i kyrkan och ta emot den Helige Andens gåva genom handpåläggning.
5. Hålla ut intill änden genom att hålla heliga förbund.

De här principerna har lärts ut sedan Adams dagar. När vi väl förstår och tror på dessa sanningar och får ett fast grundat vittnesbörd om Jesus Kristus, strävar vi att hålla hans bud och vill dela med oss av våra välsignelser till vår familj och

andra (se 1 Nephi 8:9–37). När vårt vittnesbörd utgör en sådan stadig grundval, blir annat i kyrkans aktiviteter naturligt för oss.

Personlig andlig utveckling sker när vi närmar oss Gud genom bön, skriftstudier, begrundan och lydnad. Nephi sade:

”Och nu ... sedan ni kommit in på den trånga och smala stigen vill jag fråga er om allt är gjort. Se, jag säger er: Nej, för ni hade inte kommit så långt utom genom Kristi ord, med orubblig tro på honom och med fullkomlig förtröstan på hans förtjänster som är mäktigt att frälsa.

Därför måste ni sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv” (2 Nephi 31:19–20).

Vi är alla ansvariga inför Gud att lära oss och hålla hans bud och att leva efter evangeliet. Vi blir dömda efter våra handlingar, efter vårt hjärtas önsknings och efter det slags människa vi har blivit. När vi blir Jesu Kristi sanna efterföljare genomgår vi en mäktig förändring i hjärtat och har inte längre ”någon benägenhet att göra ont” (Mosiah 5:2; se också Alma 5:12–15; Moroni 10:32–33). När vi lever efter Jesu Kristi evangelium tillväxer vi rad på rad och blir mer lika Frälsaren i att älska och tjäna andra.

1.2.2 Kyrkans ledares och lärares roll

Prästadömetts och biorganisationernas ledare och lärare försöker hjälpa andra att bli Jesu Kristi sanna efterföljare (se Mosiah 18:18–30). De hjälper enskilda och familjer genom att:

1. Undervisa och vittna om Jesu Kristi evangeliums rena lära.
2. Stärka den enskilde och familjen och strävar efter att hjälpa dem att hålla sina heliga förbund.
3. Ge råd, stöd och möjligheter till tjänande.

Vissa prästadsledare har dessutom myndighet att övervaka utförandet av de frälsande prästadsförrättningarna.

1.3 Att bilda eviga familjer

Familjen har en central roll i Guds plan, som ger oss en väg varigenom familjerelationerna kan fortsätta bortom graven. Om vi iakttar och trofast håller dem, hjälper heliga tempelförrättningar och förbund oss att återvända till Guds närhet, evigt förenade med vår familj.

1.3.1 Man och hustru

Upphöjelse i den högsta graden av det celestialet kan endast uppnås av dem som trofast levtt efter Jesu Kristi evangelium och som är be-seglade som eviga livskamrater.

Beseglingen av man och hustru för tid och evighet genom prästadömetts myndighet, även kallad tempelvigsel, är en helig förmån och förpliktelse som alla ska sträva att ta emot. Den är grunden till en evig familj.

Det ligger i manliga och kvinnliga andars natur att de kompletterar varandra. Avsikten är att män och kvinnor ska gå framåt mot upphöjelse tillsammans.

Herren har befallt män och hustrur att hålla sig till varandra (se 1 Mos 2:24; L&F 42:22). I den här befallningen betyder *hålla sig till* att vara någon helt och hållet hängiven och trogen. Gifta par håller sig till Gud och till varandra genom att tjäna och älska varandra och genom att hålla förbund i absolut trohet mot varandra och mot Gud (se L&F 25:13).

Ett par behöver vara ett för att göra sin familj till grundvalen för ett rättfärdigt liv. Sista dagars heliga män och hustrur överger livet som ogifta och gör sitt äktenskap till högsta prioritet. De tillåter inte att någon annan person eller något annat intresse får högre prioritet i livet än att hålla förbunden de slutit med Gud och varandra. Likväl försätter gifta par att älska och stödja sina föräldrar och syskon samtidigt som de koncentrerar sig på den egna familjen. Likaså inser kloka föräldrar att deras familjeplikter fortsätter livet ut i en anda av kärlek och uppmuntran.

Det krävs ett fullständigt kompanjonskap för att man ska vara ett i äktenskapet. Adam och Eva till exempel arbetade tillsammans, bad tillsammans, tillbad Gud tillsammans, offrade tillsammans, undervisade sina barn om evangeliet tillsammans och sörjde över vilsegångna barn tillsammans (se Moses 5:1, 4, 12, 27). De var förenade med varandra och med Gud.

1.3.2 Föräldrar och barn

”Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar... Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden [gäller] fortfarande” (”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”). Enligt den gudomliga planen är både en man och en kvinna nödvändiga för att barn ska födas och skapa den bästa miljön för barnens fostran och vård.

Fullständig sexuell avhållsamhet före äktenskapet och absolut trohet inom äktenskapet bevarar denna heliga förpliktelses helgd. Föräldrar samt prästadömet och biorganisationernas ledare ska göra allt de kan för att förstärka den här läran.

När det gäller fäders och mödrars uppgifter har kyrkans ledare sagt: "Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar" ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen"). Om det inte finns någon far i hemmet, presiderar modern över familjen.

"Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor" ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen"; se också Mosiah 4:14–15).

Kloka föräldrar lär sina barn att använda försoningens läkande, förlikande och stärkande kraft i familjen. Liksom synd, jordiska svagheter, sårade känslor och vrede avlägsnar oss från Gud, kan samma förhållanden avlägsna familjemedlemmar från varandra. Det är varje familjemedlems ansvar att eftersträva enighet i familjen. Barn som lär sig att eftersträva enighet i hemmet får det lättare att göra det utanför hemmet.

1.3.3 Ogifta medlemmar i kyrkan

Alla medlemmar, även om de aldrig gift sig eller saknar familj i kyrkan, ska eftersträva idealet att ingå i en evig familj. Det här innebär att förbereda sig för att bli en värdig make eller maka och en kärleksfull far eller mor. I vissa fall kommer dessa välsignelser att förverkligas först i livet efter detta, men slutmålet förblir detsamma för alla.

Trofasta medlemmar vars omständigheter inte låter dem ta emot det eviga äktenskapets och föräldraskapets välsignelser här i livet, får alla utlovade välsignelser i evigheten om de håller de förbund som de slutit med Gud.

1.4 Hemmet och kyrkan

Det återställda evangeliets lära och föreskrifter är att familjen och kyrkan hjälper och stärker varandra. För att uppfylla kraven för det eviga livets välsignelser måste familjer tillägna sig läran och ta emot prästadömsförrättningarna som endast

finns tillgängliga genom kyrkan. Kyrkan behöver rättfärdiga familjer för att vara en stark och livskraftig organisation.

Gud har uppenbarat ett mönster för andlig utveckling för den enskilde och familjen genom förrättningar, undervisning, program och aktiviteter som inriktas på hemmet och som stöds av kyrkan. Kyrkans organisationer och program är till för att välsigna den enskilde och familjen och har inga självändamål. Prästadömet och biorganisationernas ledare och lärare försöker stödja föräldrarna, inte tränga undan eller ersätta dem.

Prästadömet och biorganisationernas ledare måste försöka stärka hemmets helgd genom att se till att alla kyrkans aktiviteter stöder den enskilde och familjen. Kyrkans ledare ska akta sig för att överhoppa familjer med alltför mycket ansvar i kyrkan. Föräldrar och ledare i kyrkan samarbetar för att hjälpa den enskilde och familjen att återvända till vår himmelske Fader genom att följa Jesus Kristus.

1.4.1 Stärka hemmet

Kristi efterföljare uppmanas att "samlas", "stå på heliga platser" och "inte rubbas" (L&F 45:32; 87:8; 101:22; se också 2 Krön 35:5; Matt 24:15). Dessa heliga platser innefattar tempel, hem och kapell. Det som gör dem till "heliga platser" är Andens närvaro och det sätt på vilket de som vistas i dessa hus betar sig.

Var kyrkans medlemmar än bor, ska de skapa ett hem där Anden är närvarande. Alla medlemmar i kyrkan kan sträva efter att göra sin bostad till en tillflyktsort undan världen. Varje hem i kyrkan, vare sig det är stort eller litet, kan vara "ett hus för bön, ett hus för fasta, ett hus för tro, ett hus för lärdom, ett hus för härlighet, ett ordningens hus, ett Guds hus" (L&F 88:119). Kyrkans medlemmar kan inbjuda Anden till sitt hem med enkla medel som sund underhållning, god musik och inspirerande konst (till exempel en tavla av Frälsaren eller ett tempel).

Ett hem med kärleksfulla och lojala föräldrar är den miljö som bäst tillgodoser barns andliga och fysiska behov. Ett hem där Kristus är medelpunkten ger vuxna och barn ett skydd mot synd, en tillflykt undan världen, läkning av känslomässig och annan smärta samt engagerad, äkta kärlek.

Föräldrar har alltid varit befallda att fostra sina barn och "förmana dem i Herren" (Efesierbrevet 6:4; Enos 1:1) och "i ljus och sanning" (L&F 93:40). Första presidentskapet förkunnade:

”Vi uppmanar föräldrar att göra sitt allra bästa för att undervisa och fostra sina barn i evangelieprinciper som kan hjälpa dem hålla sig nära kyrkan. Hemmet är grunden till ett rättfärdigt liv, och inget annat kan ta dess plats eller fylla dess viktiga funktion i att fullgöra detta gudagivna ansvar.

Vi råder föräldrar och barn att högt prioritera familjebön, familjens hemafton, studier av och undervisning om evangeliet samt sunda familjeaktiviteter. Hur värdiga och lämpliga andra krav och aktiviteter än må vara, får de inte tillåtas ersätta de gudomligt tilldelade ansvar som endast föräldrar och familjer kan fullgöra på rätt sätt” (Brev från första presidentskapet, 11 feb. 1999).

På föräldrarna vilar det huvudsakliga ansvaret att hjälpa sina barn att känna vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus (se Joh 17:3). Sista dagars heliga fäder och mödrar har fått befallning att undervisa sina barn om evangeliets lära, för rättningar och förbund och om ett rättfärdigt liv (se L&F 68:25–28). Barn som får en sådan fostran och en sådan undervisning är bättre förberedda att i rätt ålder ta emot prästadömet förrättningar och ingå förbund med Gud och sedan hålla dessa förbund.

Inspirerade program i kyrkan som hemundervisning (se L&F 20:47, 51), besöksundervisning och familjens hemafton inriktas alla på att stärka familjen. Liksom i allt annat var Jesus föredömet: han besökte hemmen för att tjäna, undervisa och välsigna (se Matt 8:14–15; 9:10–13; 26:6; Mark 5:35–43; Luk 10:38–42; 19:1–9).

1.4.2 Familjens hemafton

Nutida profeter har uppmanat föräldrar att varje vecka ha en familjens hemafton för att

undervisa sina barn om evangeliet, vittna om dess sanning och stärka sammanhållningen i familjen. Stavs- och församlingsledare ska hålla måndagskvällen fri från alla möten och aktiviteter i kyrkan så att familjens hemafton kan hållas.

Familjens hemafton kan bestå av familjebön, undervisning om evangeliet, vittnesbörd, psalmer och Primärföreningens sånger samt sunda fritidsaktiviteter. (Se 14.8 för information om musik i hemmet.) Föräldrar kan också då och då använda en del av hemaftonen till att ha familjeråd (kan även hållas separat) för att sätta upp mål, lösa problem som uppstått, samordna scheman och stötta och stärka familjemedlemmar.

Familjens hemafton är en helig och privat tid för familjen att umgås under föräldrarnas ledning. Prästadömsledare ska inte ge anvisningar om vad familjer ska göra under denna tid.

1.4.3 Stärka den enskilde

Kyrkans ledare ska ägna särskild uppmärksamhet åt enskilda som för närvarande saknar stödet av en stark medlemsfamilj. Det kan röra sig om barn och ungdomar vars föräldrar inte är medlemmar i kyrkan, andra enskilda i familjer där inte alla tillhör kyrkan och om ensamstående vuxna i alla åldrar. De är förbundsmedlemmar i Guds eviga familj och är djupt älskade av honom. Dessa personer ska ges tillfälle att tjäna i kyrkan. Kyrkan kan ge möjligheter till sund gemenskap och sunt umgänge som dessa medlemmar inte kan finna någon annanstans.

Varje medlem i kyrkan har lika stort värde som andra medlemmar. Guds eviga plan gör det möjligt för alla hans trofasta barn att få det eviga livets samtliga välsignelser och leva i upphöjelse i familjer för evigt.

2. Prästadömsprinciper

2.1 Prästadörets myndighet	8	2.4 Användning av prästadörets myndighet	10
2.1.1 Prästadörets nycklar	8	2.4.1 Mottagande av myndighet	10
2.1.2 Förrättningar	9	2.4.2 Delegering av myndighet	10
2.1.3 Förbund	9	2.4.3 Rättfärdigt utövande av prästadörets myndighet	10
2.2 Kyrkans syfte	9	2.4.4 Presiderande råd	10
2.3 Prästadömet och familjen	9	2.4.5 Att ära kallelser i prästadömet	10

2. Prästadömsprinciper

Prästadömet är Guds kraft och myndighet. Det har alltid funnits och ska fortsätta att finnas utan slut (se Alma 13:7–8; L&F 84:17–18). Genom prästadömet skapade Gud och styr himlarna och jorden. Genom denna makt upphöjer han sina lydiga barn och åstadkommer "odödlighet och evigt liv för människan" (Moses 1:39; se också L&F 84:35–38).

Här på jorden är prästadömet den kraft och myndighet som Gud ger människan för att hon ska kunna handla i allt som krävs för Guds barns frälsning. Prästadömet välsignelser är tillgängliga för alla som tar emot evangeliet.

Viktiga skriftställen som behandlar prästadömet, vilka ledare ska studera, är bland andra Alma 13 och Läran och förbunden 13, 20, 84, 107, 121 och 124.

2.1 Prästadömet myndighet

Prästadömet är indelat i två delar: aronska prästadömet och melkisedekska prästadömet.

Aronska prästadömet är det lägre prästadömet och är "ett bihang till ... det melkisedekska prästadömet" (se L&F 107:13–14). Det kallas aronska prästadömet därför att det förlänades Moses bror Aron och Arons söner.

I aronska prästadömet ingår nycklarna till änglars betjäning, omvändelsens evangelium och dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse (se L&F 13:1; 84:26–27; 107:20). De som bär aronska prästadömet kan bemyndigas att betjäna i dopets och sakramentets "yttre förrättningar" (se L&F 107:14). Biskopen är president för aronska prästadömet i församlingen. I denna uppgift ingår att betjäna i timliga ting som välfärd och ekonomi i församlingen (se L&F 107:68).

Melkisedekska prästadömet är det högre eller större prästadömet. Det finns och är verksamt närhelst Jesu Kristi Kyrka finns på jorden i dess fullhet. Det kallades först "*Det heliga prästadömet enligt Guds Sons orden*", men på grund av respekt eller vördnad för den Allrahögstes namn och för att undvika att allt för ofta upprepa hans namn, kallade de, det vill säga kyrkan, i forna dagar detta prästadöme efter Melkisedek eller det melkisedekska prästadömet" (L&F 107:3–4). Melkisedek var en "stor högpräst" (L&F 107:2) som levde på Abrahams tid.

Det är genom melkisedekska prästadömet myndighet som kyrkans ledare styr och leder kyrkan, ger anvisningar om evangeliets predikande i hela världen och förvaltar kyrkans hela andliga verksamhet (se L&F 84:19–22; 107:18). Kyrkans president är presiderande högpräst över melkisedekska prästadömet.

När en man mottar melkisedekska prästadömet sluter han förbund att vara trofast, ära sin kallelse och leva av varje ord från Guds och hans tjänares mun (se L&F 84:33–44).

2.1.1 Prästadömet nycklar

Prästadömet nycklar är den myndighet som Gud har gett prästadömsledare att leda, övervaka och styra användandet av hans prästadöme på jorden. Utövandet av prästadömet myndighet styrs av dem som innehar dess nycklar (se L&F 65:2; 81:2; 124:123). De som innehar prästadömet nycklar har rätten att presidera över och leda kyrkan inom en jurisdiktion.

Jesu Kristus innehar alla de prästadömet nycklar som hör till hans kyrka. Han har förlänat var och en av sina apostlar alla de nycklar som hör till Guds rike på jorden. Den levande apostel som verkat längst i ämbetet, kyrkans president, är den ende på jorden som är bemyndigad att använda alla prästadömet nycklar (se L&F 43:1–4; 81:2; 107:64–67, 91–92; 132:7).

De sjuttio handlar på uppdrag av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum och med den myndighet som de fått sig delegerad av dessa. Områdespresidenter ges i uppdrag att förvalta områden under första presidentskapets och de tolv bemyndigande. Presidentskapet för de sjuttio avskiljs och ges nycklarna att presidera över de sjuttios kvorum.

Kyrkans president delegerar prästadömet nycklar till andra prästadömsledare så att de kan presidera inom sina ansvarsområden. Prästadömet nycklar ges till tempelpresidenter, missions-, stavs- och distriktspresidenter, biskopar, grenspresidenter och kvorumpresidenter. Den här myndigheten att presidera gäller enbart för tilldelade uppgifter och inom det enskilda ämbetets geografiska jurisdiktion. När prästadömsledare blir avlösta från sitt ämbete innehar de inte längre de nycklar som är knutna till det.

Inga nycklar ges till prästadömsledares rådgivare. De avskiljs och verkar i sitt ämbete på uppdrag och med delegerad myndighet.

Alla biorganisationer i församlingen och staven verkar under ledning av biskopen eller stavs-presidenten, vilka innehar nycklarna till att presidera. Inga nycklar ges till presidenter för biorganisationer och deras rådgivare. De ges delegerad myndighet att verka i sitt ämbete.

2.1.2 Förrättningar

Prästadöms myndighet krävs för att utföra evangeliets förrättningar. En förrättning är en helig fysisk handling med symbolisk innebörd, som till exempel dop, konfirmation eller sakramentet. Varje förrättning öppnar dörren till rika andliga välsignelser. Symboliken hjälper deltagare att minnas Faderns kärlek, Sonens försoning och den Helige Andens påverkan.

Förrättningar har alltid varit en del av Jesu Kristi evangelium. Dopet infördes till exempel på Adams och Evas tid och utövas i Herrens kyrka i dag. Kyrkans medlemmar har fått befallning att ofta komma tillsammans för att ta sakramentet och alltid minnas Frälsaren och för att förnya dopets förbund och välsignelser (se Moroni 6:6; L&F 59:8–9).

Vissa förrättningar krävs för upphöjelse i det celestialet riket, för alla ansvariga personer. Förrättningarna omfattar dop, konfirmation, ordination till melkisedekska prästadömet (för män), tempelbegåvning och tempelbesegling. Levande medlemmar mottar dessa frälsande och upphöjande förrättningar för sin egen del. Avlidna personer kan ta emot dem genom ställföreträdare. Ställföreträdande förrättningar träder i kraft först när de avlidna personer för vilka förrättningarna utförts tar emot dem i andevärlden och ärar tillhörande förbund.

Se kapitel 20 för närmare upplysningar om utförande av förrättningar och inhämtande av nödvändigt bemyndigande.

2.1.3 Förbund

Alla förrättningar som krävs för frälsning och upphöjelse åtföljs av förbund med Gud. Ett förbund är ett heligt och bestående löfte mellan Gud och hans barn. Gud anger villkoren för förbundet, och hans barn går med på att rätta sig efter dessa villkor. Gud utlovar välsignelser som är beroende av att personen trofast fullgör det som anges i förbundet.

Medlemmar i kyrkan som ärar och håller sina förbund får rika välsignelser i jordelivet och

blir berättigade till upphöjelse (se 2 Mos 19:3–5; Dom 2:1; 3 Nephi 20:25–27; Moroni 10:33; L&F 42:78; 97:8).

Föräldrar och andra släktingar, prästadöms och biorganisationers ledare och lärare förbereder en person för deltagande i en förrättning genom att se till att han eller hon förstår de förbund som ska ingås (se Mosiah 18:8–11). Efter förrättningen hjälper de honom eller henne att hålla förbunden (se Mosiah 18:23–26).

2.2 Kyrkans syfte

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga grundades av Gud för att bistå i hans verk att åstadkomma frälsning och upphöjelse för sina barn. Kyrkan inbjuder alla att "komma till Kristus och bli fullkomnade i honom" (Moroni 10:32; se också L&F 20:59). Inbjudan att komma till Kristus gäller alla som har levt eller någonsin kommer att leva på jorden.

De som tar emot dopets och konfirmationens förrättningar blir medlemmar i kyrkan. Kyrkan stöder både dem och deras familjer genom att utgöra "en tillflykt undan stormen", den storm som världslig påverkan och ogudaktighet är (L&F 115:6). Kyrkan ger tillfälle till tjänande, välsignelser och personlig utveckling. Kyrkans program och aktiviteter stöder och stärker den enskilde och familjen.

Kyrkan koncentrerar sig på gudagivna ansvar när det gäller att fullgöra sitt syfte att hjälpa den enskilde och familjen att nå upphöjelse. Till dessa ansvar hör: hjälpa medlemmar att leva efter Jesu Kristi evangelium, samla Israel genom missionsarbete, ta hand om fattiga och behövande och möjliggöra de dödas frälsning genom att bygga tempel och utföra ställföreträdande förrättningar.

2.3 Prästadömet och familjen

Varje make och far i kyrkan ska sträva att vara värdig att bära melkisedekska prästadömet. Med hustrun som likvärdig partner presiderar han kärleksfullt och rättfärdigt och är familjens andlige ledare. Han leder familjen i regelbunden bön, regelbundna skriftstudier och hemaftnar. Han samarbetar med sin hustru för att undervisa barnen och hjälpa dem förbereda sig för att ta emot frälsningens förrättningar (se L&F 68:25–28). Han ger prästadömsvälsignelser till ledning, läkedom och tröst.

Det finns många medlemmar som inte har någon trofast bärare av melkisedekska prästadömet i sitt hem. Kyrkans ledare bör ägna särskild

uppmärksamhet åt att älska och stödja dessa medlemmar genom inspirerad, vaksam omsorg, inklusive hemundervisning och besöksundervisning.

2.4 Användning av prästadörets myndighet

2.4.1 Mottagande av myndighet

Se 20.7 beträffande ordination av bröder till ämbeten i prästadömet. Se kapitel 19 beträffande kallelse, inröstning och avskiljning till ämbeten i kyrkan.

2.4.2 Delegering av myndighet

Prästadömsledarna kan delegera myndighet genom att ge andra i uppdrag att hjälpa dem fullgöra en kallelse. Se 3.3.4 beträffande delegering.

2.4.3 Rättfärdigt utövande av prästadörets myndighet

Prästadömet ska användas till att välsigna andras liv. Väl fungerande prästadömsledare presiderar med kärlek och vänlighet. De försöker inte påtvinga andra sin vilja, utan rådgör med dem och försöker uppnå enighet genom uppenbarhet. Herren har sagt att prästadörets kraft inte kan användas utom genom rättfärdighet (se L&F 121:36). Det rätta sättet att använda prästadömet

är genom överbevisning, långmodighet, mildhet, ödmjukhet, uppriktig kärlek och välvilja (se L&F 121:36, 41–42). Om en man försöker missbruka prästadörets kraft, då "drar sig himlarna tillbaka, Herrens Ande sörjer, och när den dragit sig tillbaka, är det slut med den mannens prästadöme eller myndighet" (L&F 121:37).

2.4.4 Presiderande råd

Råd ger ledare tillfälle att komma samman i enighet och tro för att gemensamt söka Herrens vilja. Råd ger också möjlighet att samordna kvorums och biorganisationers verksamhet på lokal nivå. Stavs-presidentskap, biskopsråd och prästadörets verkställande kommittéer är exempel på presiderande råd. Se 4.1 beträffande hur råd fungerar.

2.4.5 Att ära kallelser i prästadömet

Prästadömsbärare ärar sin kallelse när de tjänar i sina hem och betjänar andra heliga och när de samvetsgrant fullgör tilldelade ansvar. Herren förmanade: "Låt nu därför var och en lära sin plikt och med all flit verka i det ämbete vartill han är utsedd" (L&F 107:99). Prästadömsbärare ärar sina kallelser när de verkar flitigt, undervisar med tro och vittnesbörd och bygger upp, stärker och ger näring åt rättfärdiga övertygelser hos dem som de har ansvaret för.

3. Ledarskap i Jesu Kristi Kyrka

3.1 Frälsarens sätt att leda	12	3.3.3 Förbereda andra till att bli ledare och lärare.	13
3.2 Principer för evangeliskt ledarskap	12	3.3.4 Delegera ansvar och skapa ansvarighet.	13
3.2.1 Förbereda sig andligt.	12	3.3.5 Varna för synden men älska syndaren.	13
3.2.2 Delta i råd	12	3.3.6 Uppmuntra vördnad	13
3.2.3 Tjåna andra	12	3.3.7 Förbereda en skriftlig dagordning för möten	14
3.2.4 Undervisa om Jesu Kristi evangelium	12	3.3.8 Planera målmedvetet.	14
3.2.5 Förvalta prästadömet eller biorganisationen.	12	3.3.9 Använda kyrkans resurser för att lära sig plikter.	14
3.3 Ytterligare anvisningar för ledare.	13	3.4 Ledarskapets syften.	14
3.3.1 Företråda Herren och hans kyrka	13		
3.3.2 Skapa enighet och harmoni	13		

3. Ledarskap i Jesu Kristi Kyrka

3.1 Frälsarens sätt att leda

Alla ledare i kyrkan har kallats för att hjälpa andra bli "Jesu Kristi sanna efterföljare" (Moroni 7:48). För att göra det måste ledarna först försöka själva vara Frälsarens trogna lärjungar och varje dag leva på ett sådant sätt att de kan återvända till Gud och leva i hans närhet. Då kan de hjälpa andra att bygga upp ett starkt vittnesbörd och komma närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Kyrkans program och aktiviteter bidrar till att de här målen uppnås.

Det bästa sättet för ledarna att lära andra att vara "sanna efterföljare" är att själva vara goda föredömen. Det här mönstret, att själv vara en trofast lärjunge för att kunna hjälpa andra bli trofasta lärjungar, är det egentliga syftet med varje ämbete i kyrkan.

När ledarna tjänar efter det mönstret, hjälper de kyrkans medlemmar att vilja vara värdiga tempeläktenskap och välsignelsen att få tillhöra en evig familj.

3.2 Principer för evangeliskt ledarskap

3.2.1 Förbereda sig andligt

Frälsaren befallde Petrus: "När du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder" (Luk 22:32). När ledarna har omvänt sig och växer andligen kan de hjälpa andra att omvända sig och växa andligen.

Ledarna förbereder sig andligt när de håller buden, studerar skrifterna och nutida profeters ord, ber, fastar och ödmjukar sig inför Herren. Med sådan förberedelse kan de få inspiration som vägleder dem i privatlivet, i familjeplikter och i sina ämbeten.

3.2.2 Delta i råd

I råd kommer ledarna samman under ledning av en presiderande ämbetsman för att diskutera hur de kan hjälpa den enskilde och familjen. Vägleda av den Helige Anden samarbetar de för att komma fram till hur de effektivt kan betjäna medlemmar i sina organisationer. Några exempel på råd i kyrkan är församlingsrådet, stavsrådet, biskopsrådet samt kvorums och biorganisationers presidentskap. Se kapitel 4 beträffande deltagande i råd.

3.2.3 Tjåna andra

Liksom Frälsaren stråvar ledarna att betjäna den enskilde och familjen, både andligt och timligt. De bryr sig om var och en, inte bara om att leda en organisation. De stråcker ut en hjälpande hand till nya medlemmar, mindre aktiva medlemmar och dem som kanske är ensamma eller behöver tröst.

Syftet med att tjåna är att hjälpa andra bli sanna efterföljare till Jesus Kristus. Att betjäna andra är bland annat att:

- Komma ihåg vad de heter och bli bekant med dem (se Moroni 6:4).
- Ålska dem utan att döma (se Joh 13:34–35).
- Vaka över dem och stärka deras tro "den ene efter den andre" liksom Frälsaren gjorde (3 Nephi 11:15; 17:21).
- Bli god vän med dem och besöka dem i hemmet och på andra platser (se L&F 20:47).

3.2.4 Undervisa om Jesu Kristi evangelium

Alla ledare är lärare. God undervisning inspirerar andra att stärka sitt förhållande till Gud och leva efter evangeliets principer.

Ledarnas mest kraftfulla undervisning är deras goda föredöme. Ledarna undervisar också genom att bära vittnesbörd och på ledarskapsmöten, aktiviteter och i klasser leda diskussioner som grundar sig på läran. De undervisar ur skrifterna och från nutida profeters ord. De vet att "ordets predikan ... [gör] ett mäktigare intryck ... än svärdet eller något annat" (Alma 31:5).

Förutom att själva undervisa om evangeliet är prästadömet och biorganisationernas ledare ansvariga för kvaliteten när det gäller lärande och undervisning i sina organisationer. De ser till att undervisningen i deras klasser är meningsfull, uppbyggande och att läran är korrekt.

Se 5.5 för ytterligare vägledning om evangelieundervisning och tillsyn över arbetet med att förbättra lärande och undervisning.

3.2.5 Förvalta prästadömet eller biorganisationen

Ledarna är som mest effektiva i sin stråvan att stärka andra när de följer kyrkans fastlagda riktlinjer. Riktlinjer för förvaltning av prästadöms- och biorganisationer finns i kapitel 7–12.

3.3 Ytterligare anvisningar för ledare

3.3.1 Företräda Herren och hans kyrka

Eftersom kyrkans ledare har kallats av Herren genom hans utsedda tjänare, företräder de honom och hans kyrka. Som Frälsarens företrädare har de honom som förebild. Han sade: "Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är" (3 Nephi 27:27).

3.3.2 Skapa enighet och harmoni

Herren har sagt: "Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina" (L&F 38:27). Presiderande ämbetsmän uppmuntrar till enighet genom att inhämta råd från de män och kvinnor som verkar tillsammans med dem. Medlemmar i presidentskap och råd hjälper till att skapa enighet genom att uttrycka sina uppriktiga känslor och tankar, genom att meddela sig klart och tydligt och genom att lyssna på varandra.

När ledarna i kyrkans organisationer följer sina prästadömsledare och när presidentskap och råd är eniga, kan de få vägledning av den Helige Anden och leda enligt Herrens vilja.

3.3.3 Förbereda andra till att bli ledare och lärare

I en del församlingar förlitar ledarna sig gång på gång på en mindre grupp medlemmar när det gäller tjänande i prästadömet och biorganisationer. Det här kan överbelasta en mindre skara trofasta medlemmar och kan också beröva andra medlemmar erfarenheter som skulle kunna hjälpa dem att lära och utvecklas. Väl fungerande ledare ger alla medlemmar tillfällen att tjäna.

När presiderande ämbetsmän i bön överväger vilka de ska kalla som ledare och lärare, ska de minnas att Herren dugliggör dem han kallar. Medlemmar behöver inte ha omfattande erfarenhet för att verka som lärare eller ledare. De kan lära sig av erfarenhet, genom att utöva tro och vara flitiga och genom undervisning och stöd av sina ledare.

Presiderande ämbetsmän söker efter möjligheter till tjänande för nya medlemmar, för medlemmar som aktiveras och för unga ensamstående vuxna. Nya medlemmar och medlemmar som aktiveras är entusiastiska för det återställda evangeliet och är ofta redo för tillfällen att tjäna andra och lära sig mer om kyrkan. Unga ensamstående vuxna behöver tillfällen att bidra till Herrens verk och att växa andligen.

Se 19.1.1 och 19.1.2 beträffande hur man rekommenderar medlemmar till ämbeten i kyrkan.

3.3.4 Delegera ansvar och skapa ansvarighet

Enskilda ledare varken kan eller bör göra allt själva. Ledare som försöker göra för mycket "blir ju uttröttade" (2 Mos 18:18), liksom de som de betjänar. Ledarna ska delegera tillfällen att tjäna, exempelvis till rådgivare, kamrerer och medlemmar i råd och kommittéer.

Delegering innebär mer än att ge någon ett uppdrag och inbegriper följande:

- Förklara syftet med uppdraget, föreslå sätt som det kan utföras på och tala om när det ska vara klart. Den som ges uppdraget ska förstå och ta ansvar för att uppdraget utförs och rapporteras.
- Föra löpande anteckningar om uppdraget och då och då granska framsteg.
- Respektera personens arbete med att planera och utföra uppdraget. Ledarna ger vid behov uppmuntran och hjälp.
- Be personen avlägga rapport om uppdraget. Efter att ha hört rapporten godtar ledaren personens insats och uttrycker sin uppskattning för de bra saker som personen gjort.

3.3.5 Varna för synden men älska syndaren

Ledarna måste bestämt och kompromisslöst varna för syndigt beteende men vara barmhärtiga och vänliga mot dem som syndar. De behandlar andra som Frälsaren skulle behandla dem. Detta hjälper medlemmar att känna Herrens kärlek då de låter försoningen verka i sitt liv.

3.3.6 Uppmuntra vördnad

Vördnad är en anda av stilla och fridfull tillbedjan och aktning för Gud. Den leder till lärande av evangeliet och till personlig uppenbarelse. Sann vördnad kommer inifrån var och en.

Ledarna kan bidra till att skapa en vördnadsfull stämning på kyrkans möten. Vid sakramentsmöten, stavskonferenser och liknande möten är ledarna exempel på vördnad när de sitter på förhöjningen. Ledarna uppmuntrar vördnad genom att se till att musiken på möten är andaktsfull och talen inspirerande. Lärare kan uppmuntra vördnad i klassrummen genom att förbereda inspirerande lektioner, ställa i ordning rummen i förväg, använda lämpliga bilder och lämplig musik och genom att stillsamt och kärleksfullt hälsa klassdeltagare välkomna. Gudstjänster och kyrkans klasser förbättras då hela församlingen bemödar sig om att vara vördnadsfull.

3.3.7 Förbereda en skriftlig dagordning för möten

En skriven dagordning är till hjälp och vägledning när ledarna diskuterar hur de kan tjäna andra. Om ledarna får dagordningen före råds- eller planeringsmöten, är de bättre förberedda för diskussionen. Riktlinjer för hur man förbereder en dagordning för olika slags möten finns i kapitel 4 och kapitel 7–12.

3.3.8 Planera målmedvetet

Ledarna planerar aktiviteter, lektioner och andra verksamheter så att de blir till nytta för församlingens medlemmar. De planerar alltid målmedvetet så att deras arbete blir till välsignelse för dem som de tjänar. Vid planering av aktiviteter följer ledarna principerna i 13.1 och 13.2. Vid planering av utbildning och evangelieundervisning följer de principerna i 5.5.

Ledarna gör också upp långsiktiga planer för sina organisationer. Däri ingår att ha en årskalender, sätta upp mål och regelbundet utvärdera vilka framsteg som gjorts för att nå de här målen.

Med hjälp av sekreterare för ledarna löpande anteckningar över sina planer och följer framsteg i fråga om fullgjorda uppdrag. Efter att ha genomfört sina planer utvärderar de hur väl planerna fyllde sitt syfte. Den här utvärderingen är till hjälp vid framtida planering.

3.3.9 Använda kyrkans resurser för att lära sig plikter

Ledarna använder följande resurser för att lära sig och fullgöra sina plikter:

- Den här handboken. Stavspreidentskap och biskopsråd ska bekanta sig med hela den här handboken. Andra ledare ska bekanta sig med kapitel 1–6, med kapitlen som behandlar deras organisationer och med annan information som rör deras ansvarsområden. Handboken innehåller principer och tillvägagångssätt som hjälper dem att tjäna effektivt.
- Rapporter. Kamrerer och sekreterare förser ledarna med rapporter som visar enskildas och grupper framsteg. Den här informationen hjälper ledarna veta vilka personer och organisationer som behöver särskild uppmärksamhet.
- Anvisningar från lokala ledare. Varje ny ledare ska ges en orientering om ämbetet kort efter inröstningen. Ledarna som ger orienteringen fortsätter att tillhandahålla anvisningar och stöd genom ledarskapsmöten och personlig kommunikation.

- Kyrkans utbildningsmaterial. Det här materialet finns tillgängligt på *Serving in the Church* [Tjäna i kyrkan] på LDS.org eller fås från kyrkans huvudkontor eller tilldelat områdeskontor.
- Kyrkans tidningar eller andra kyrkans publikationer.

3.4 Ledarskapets syften

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum har lagt fast följande syften som ledarna ska tänka på när de ärar sina ämbeten.

Ledarna uppmuntrar varje medlem att ta emot alla nödvändiga prästadömsförrättningar, hålla tillhörande förbund och uppfylla kraven för upphöjelse och evigt liv. Kyrkans ledare leder prästadömskvorumens, biorganisationernas och stavs- och församlingsrådets arbete med att åstadkomma följande:

Familjer: Undervisa om hemmets och familjens ställning som kyrkans organisatoriska basenhet. Betona det högre prästadöms roll i att hjälpa den enskilde och familjen att nå upphöjelse (se L&F 84:19–22). Uppmuntra varje familjemedlem — föräldrar och barn — att studera skrifterna, be regelbundet och leva efter Jesu Kristi evangelium.

Vuxna: Uppmuntra varje vuxen att vara värdig att ta emot templets förrättningar. Uppmana alla vuxna att söka sina förfäder och utföra ställföreträdande tempelförrättningar för dem.

Ungdomar: Hjälpa till att förbereda varje ung man för att ta emot melkisedeska prästadömet, ta emot templets förrättningar och vara värdig att verka som heltidsmissionär. Hjälpa till att förbereda varje ung kvinna att vara värdig att ingå och hålla heliga förbund och ta emot templets förrättningar. Stärka ungdomar genom att ge dem tillfälle att delta i meningsfulla aktiviteter.

Alla medlemmar: Hjälpa prästadöms- och biorganisationsledare, församlingsråd, församlings- och heltidsmissionärer och medlemmar att gemensamt och i en samordnad och balanserad strävan försöka rädda enskilda, stärka familjer och kyrkans enheter, öka prästadömsaktiviteten och samla Israel genom omvändelse, genom att behålla omvända och genom aktivering. Lära medlemmar att ta hand om sig själva och sina familjer och att hjälpa fattiga och behövande på Herrens sätt.

4. Församlingsrådet

4.1 Råd i kyrkan.	16	4.6 Församlingsrådets möten	17
4.2 Biskopsrådet	16	4.6.1 Huvudprinciper	17
4.3 Prästadömets verkställande kommitté	16	4.6.2 Exempel på dagordning	18
4.4 Församlingsrådet	16	4.6.3 Genomföra en handlingsplan	18
4.5 Församlingsrådets arbete	16	4.6.4 Församlingskamrerens ansvar	18
4.5.1 Hjälpa var och en gå framåt	16	4.6.5 Verkställande sekreterarens ansvar	19
4.5.2 Hjälpa till att stärka församlingen	17		

4. Församlingsrådet

4.1 Råd i kyrkan

Herrens kyrka styrs genom råd på general-, områdes-, stavs- och församlingsnivå. Dessa råd är grundläggande för kyrkans ordning.

Under prästadömet ledarskaps nycklar rådgör ledarna på varje nivå med varandra till förmån för den enskilde och familjen. Rådsmedlemmar planerar också kyrkans verksamhet vad beträffar sina egna uppgifter. Effektiva råd får rådsmedlemmarna att yttra sig fritt och att med förenade krafter försöka tillgodose enskildas, familjers och organisationers behov.

I sin egenskap av presiderande högpräst i församlingen presiderar biskopen över tre råd som hör samman: biskopsrådet, prästadömet verkställande kommitté och församlingsrådet. Det här kapitlet beskriver vart och ett av dem.

4.2 Biskopsrådet

Biskopsrådet har ansvaret för alla medlemmar, organisationer och aktiviteter i församlingen. Biskopsrådet har vanligtvis möte minst en gång i veckan. Församlingens verkställande sekreterare närvarar. Se 18.2.6 för förslag på punkter till dagordning.

Biskopens beslut är bättre underbyggda och kan bättre genomföras om han fattar dem efter diskussioner med sina rådgivare och, om lämpligt, med församlingsrådet. Biskopen yppar inte konfidentiell information vid de här diskussionerna.

4.3 Prästadömet verkställande kommitté

Prästadömet verkställande kommitté (PVK) i församlingen består av biskopsrådet, församlingens verkställande sekreterare, högprästernas gruppleddare, äldstevorumets president, församlingens missionsledare och Unga mäns president.

PVK har möte regelbundet för att diskutera angelägenheter som rör prästadömet. Även om PVK vanligtvis inte behöver ta upp angelägenheter som kommer att diskuteras av församlingsrådet, kan det ändå vara fördelaktigt om PVK i förväg granskar vissa angelägenheter som kommer att stå på församlingsrådets dagordning. PVK kan lämpligen mötas strax före församlingsrådets möte.

Vid behov kan biskopen inbjuda Hjälpföreningens president till PVK-möten för att diskutera konfidentiella välfärdsärenden och för att samordna hem- och besöksundervisningen.

4.4 Församlingsrådet

Församlingsrådet består av biskopsrådet, församlingens verkställande sekreterare, högprästernas gruppleddare, äldstevorumets president, församlingens missionsledare och presidenterna för Hjälpföreningen, Unga män, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan.

Församlingsrådets medlemmar strävar att hjälpa enskilda att bygga upp ett vittnesbörd, ta emot frälsande förrättningar, hålla förbund och bli Kristi helgade efterföljare (se Moroni 6:4–5). Alla medlemmar av församlingsrådet har ett allmänt ansvar för församlingsmedlemmarnas välbefinnande. Prästadöms- och biorganisationens ledarna har därutöver ett särskilt ansvar att vaka över och stärka varje medlem i sin organisation.

Normalt sett tar församlingsrådet bara upp angelägenheter som 1) skulle gagnas av samordning bland organisationerna, 2) skulle gagnas av att församlingsrådet diskuterar och med förenade krafter griper sig an dem eller 3) berör församlingen som helhet. De flesta angelägenheter som berör en enskild prästadöms- eller biorganisation ska behandlas av ledarna i den organisationen och inte av hela församlingsrådet. Dessutom kan varje medlem av församlingsrådet ta upp känsliga eller konfidentiella ärenden i ett enskilt samtal med biskopen.

4.5 Församlingsrådets arbete

4.5.1 Hjälpa var och en gå framåt

Församlingsrådets medlemmar utför det mesta av sitt arbete utanför församlingsrådets möten. De arbetar med sina rådgivare och med hemlärare, besökslärare och andra för att nå ut till och betjäna medlemmar i sin organisation och andra som behöver hjälp.

Församlingsrådets medlemmar försöker hålla sig underrättade om den egna organisationens medlemmarnas behov, välbefinnande och andliga framsteg. De håller sig också underrättade om medlemmar som står inför särskilda problem eller

förändrade omständigheter. De här upplysningarna hjälper dem att stärka dem som mest behöver deras hjälp. Samtidigt respekterar de enskilda och familjers privatliv. Endast biskopen handhar angelägenheter som rör personlig värdighet.

Följande resurser kan hjälpa församlingsrådets medlemmar att uppmärksamma medlemmars och undersökares framsteg:

1. Rapporter om medlemmars aktivitet, t. ex. församlingens kvartalsrapport. De här rapporterna sammanställs av församlingsskamreren. De ger upplysningar om aktivitet i kyrkan, om situationer avseende förrättningar och om tendenser för enskilda, åldersgrupper och hela församlingen. I församlingar som använder kyrkans dataprogram för uppteckningar kan kamreren också ta fram andra rapporter med användbar information.
2. Rapporter från hemlärare och besökslärare.
3. Blanketten Framsteg för nya och aktiverade medlemmar. Församlingsrådets medlemmar använder den här blanketten för att planera hur de ska undervisa och stärka nya medlemmar från dopet och konfirmationen tills de tar emot tempelbegåvningen. Församlingsrådets medlemmar kan också använda den här blanketten till att planera hur de ska hjälpa mindre aktiva medlemmar ta emot de förrättningar som hör till deras ålder, också tempelförrättningar.
4. Framstegsrapport. Heltidsmissionärer använder den här blanketten till att följa varje undersökares framsteg. Missionärer ger informationen till församlingens missionsledare, som ger den till församlingsrådet.

4.5.2 Hjälpa till att stärka församlingen

Församlingsrådets medlemmar arbetar gemensamt på att bygga upp andlig styrka och enighet i församlingen. Församlingsrådet har också tillsyn över planeringen av aktiviteter för församlingen. Aktiviteter ska planeras i avsikt att fylla ett evangelieinriktat ändamål. Se kapitel 13 för information om aktiviteter.

4.6 Församlingsrådets möten

Församlingsrådet har möte regelbundet (minst en gång i månaden). Mötet varar vanligtvis mellan 60 och 90 minuter.

Biskopen presiderar över mötet. Vid frånvaro kan han ge en rådgivare i uppgift att presidera. Men inga större beslut fattas i biskopens frånvaro.

På rekommendation av församlingens missionsledare kan biskopen då och då inbjuda heltdmissionsledare till församlingsrådets möte.

4.6.1 Huvudprinciper

Prästads- och biorganisationsledarna närvarar vid församlingsrådets möten i två egenskaper: 1) som medlemmar i församlingsrådet som hjälper biskopen att uppmärksamma behov och problem i församlingen och finna lösningar och 2) som representanter för sina organisationer. De här ledarna söker den Helige Andens vägledning då de samlas av kärlek till och omsorg om dem som de tjänar.

Församlingsrådets möten ska koncentreras på sådant som stärker den enskilde och familjen. Rådet ägnar minimal tid åt kalenderfrågor, planering av aktiviteter och andra administrativa ärenden.

Under mötet beskriver biskopen varje angelägenhet som tas upp, men normalt sett fattar han inte beslut om åtgärder förrän han har hört diskussionen. Han uppmuntrar till diskussion utan att dominera den. Han ställer frågor och kan be enskilda rådsmedlemmar om förslag. Han lyssnar uppmärksamt innan han fattar något beslut. De här diskussionerna ska främja en anda av inspiration.

Rådsmedlemmar uppmuntras att säga sin ärliga mening, både utifrån egen erfarenhet och utifrån sin ställning som organisationsledare. Både män och kvinnor ska känna att deras inlägg uppskattas. Biskopen ber om Hjälpföreningens, Unga kvinnors och Primärföreningens åsikt i alla frågor som behandlas av församlingsrådet. Kvinnors synsätt skiljer sig ibland från männens, och detta bidrar till ett viktigt perspektiv som hjälper församlingsrådet att förstå och vidta åtgärder som svarar mot medlemmars behov.

Efter en öppen diskussion kan biskopen antingen fatta ett beslut eller vänta för att få tillfälle att diskutera saken ytterligare med sina rådgivare. Sedan biskopen har fattat sitt beslut ska rådsmedlemmar stödja det beslutet i en anda av enighet och harmoni.

Om rådsmedlemmar är starkt tveksamma till ett viktigt beslut, kan biskopen vänta till ett senare rådsmöte och där låta församlingsrådet överväga ärendet ytterligare och söka andlig bekräftelse och uppnå enighet.

All privat eller känslig information om medlemmar, familjer eller ämnen som diskuteras måste behandlas konfidentiellt av rådet.

4.6.2 Exempel på dagordning

Under biskopens ledning förbereder verkställande sekreteraren en dagordning för församlingsrådets möte. Biskopen ber rådsmedlemmar kontakta verkställande sekreteraren för att sätta upp punkter på dagordningen. Verkställande sekreteraren kan också lämna förslag på punkter till dagordningen, däribland punkter från tidigare möten som kan kräva ytterligare diskussion eller uppföljning. Verkställande sekreteraren kan också göra en kalender över kommande församlingsaktiviteter som rådsmedlemmarna kan gå igenom.

En lista över punkter som kan sättas upp på dagordningen finns nedan. Biskopen ska inte försöka ta upp alla de här punkterna på varje möte. I stället ser han till att man vid varje möte först och främst behandlar de viktigaste punkterna på dagordningen. Hellre än att diskutera alltför många ämnen ytligt är det bättre att koncentrera sig på några få som blir till välsignelse för de flesta enskilda och familjer. Biskopen söker inspiration om vad som är allra viktigast vid en given tidpunkt.

1. Korta rapporter om uppdrag som gavs vid föregående möte.
2. Andlig och timlig välfärd. Diskutera valda enskildas och familjers andliga och timliga välfärd. Planera hur man kan hjälpa dem tillgodose sina behov, även långsiktiga sådana. Diskutera hur man kan stärka familjer. Se 6.2.2 för ytterligare upplysningar.
3. Missionsarbete. Utveckla och gå igenom församlingens missionsplan (se 5.1.8). Gå med hjälp av Framstegsrapporten igenom dopkandidater och undersökare som för närvarande gör framsteg. Biskopen kan be församlingens missionsledare att leda den här genomgången. Se 5.1.2 för ytterligare upplysningar.
4. Behålla omvända. Gå igenom varje ny medlems framsteg vars namn finns med på blanketten Framsteg för nya och aktiverade medlemmar. Planera vad slags hjälp de ska få för att fortsätta gå framåt (se 5.2.3).
5. Aktivering. Gå igenom mindre aktiva medlemmars framsteg vars namn finns med på blanketten Framsteg för nya och aktiverade medlemmar. Gå även igenom vad som görs för att hjälpa dem att komma in i gemenskapen. Planera vad slags hjälp de ska få för att fortsätta gå framåt (se 5.3.2).
6. Tempel och släktforskning. Gå igenom enskilda medlemmars framsteg vilka förbereder sig för att ta emot templets förrättningar. Om biskopen känner att det finns ett behov av det,

diskutera då hur medlemmar kan uppmuntras att ägna sig mer åt tempeltjänst och släktforskning. Se 5.4.2 för ytterligare upplysningar.

7. Lärande och undervisning av evangeliet. Diskutera hur man kan förbättra lärandet och undervisningen av evangeliet i kyrkan och i hemmet (se 5.5.2).
8. Rapporter om verksamheten i äldstekvorumet, högprästersnas grupp och biorganisationerna. Den här delen av mötet ska vara kort för att inte avleda uppmärksamheten från rådets huvudsakliga fokus på den enskilde.
9. Planering av kalender och aktiviteter för att hjälpa till att tillgodose församlingsmedlemmars andliga, timliga och sociala behov (se kapitel 13).
10. Ständiga utbildningsfonden (där den har godkänts). Gå igenom deltagarnas framsteg.
11. Slutinstruktioner från biskopsrådet.

4.6.3 Genomföra en handlingsplan

Församlingsrådet söker inspiration för att göra upp en handlingsplan som blir till välsignelse för medlemmarna. Fokus för rådet är att hjälpa andra, inte att handha program.

Prästads- och biorganisationsledarna använder sina egna ledarskapsmöten till att gå igenom beslut som fattats av församlingsrådet och be ledare och lärare i sina organisationer hjälpa dem att utföra uppdrag som de fått av rådet. Likaså håller församlingens missionsledare ett samordningsmöte med heltidsmissionärerna och församlingsmissionärerna för att genomföra församlingsrådets beslut. Arbetet i organisationerna utgör förlängningen av församlingsrådets anda och syfte.

Rådsmedlemmarna ska vara försiktiga när de gör upp och genomför en handlingsplan så att den enskilde och familjen inte blir överbelastade (se Mosiah 4:27; L&F 10:4). Varje medlems högsta prioritet är den egna familjen. Församlingsrådet ser till att det råder sund jämvikt mellan medlemmens familjeplikter och hans eller hennes ansvar i kyrkan.

Församlingsrådets medlemmar utvärderar varje handlingsplan regelbundet och avlägger rapport om sina uppdrag. I de flesta fall krävs fortgående uppmärksamhet och uppföljningsuppdrag för att man ska göra framsteg.

4.6.4 Församlingskamreren ansvar

Församlingskamreren antecknar och följer upp givna uppdrag och beslut som fattats vid

församlingsrådets möten. Han ser till att församlingsrådet använder korrekt och aktuell information. Han tar fram aktuell version av blanketten Framsteg för nya och aktiverade medlemmar. Han tar också fram aktuella statistiska uppgifter från kyrkans datorprogram för uppteckningar. Han informerar på eget initiativ biskopsrådet och församlingsrådet om uppgifter han finner i dessa källor utan att vänta på att bli tillfrågad.

Andra ansvar för församlingskamreren beskrivs i *Handbok 1*, 13.4.2.

4.6.5 **Verkställande sekreterarens ansvar**

Verkställande sekreteraren förbereder dagordningen till församlingsrådets möten enligt översikten i 4.6.2. Biskopen kan också be honom att hjälpa till med uppföljning av rådsmedlemmarnas uppdrag. Dessutom kan biskopen be honom att ta fram lägesrapporter från församlingsrådet om undersökare, nya medlemmar, medlemmar som aktiveras och annat.

Verkställande sekreteraren kan skapa kontinuitet mellan församlingsrådet och prästadömetts verkställande kommitté.

Församlingens verkställande sekreterares övriga ansvar beskrivs i *Handbok 1*, 13.4.4.

5. Frälsningsarbetet i församlingen och staven

5.1 Medlemmars missionsarbete	22	5.3.4 Heltidsmissionärer och församlingsmissionärer	27
5.1.1 Biskopen och hans rådgivare	22	5.3.5 Kursen Evangeliets principer	27
5.1.2 Församlingsrådet	22	5.3.6 Stavsledare	27
5.1.3 Församlingens missionsledare	22	5.4 Tempeltjänst och släktforskning	27
5.1.4 Församlingsmissionärer	23	5.4.1 Biskopen och hans rådgivare	28
5.1.5 Missionärernas samordningsmöte	23	5.4.2 Församlingsrådet	28
5.1.6 Samarbete mellan medlemmar och heltidsmissionärer	23	5.4.3 Högprästernas gruppleddare	28
5.1.7 Dopgudstjänster och konfirmationer	23	5.4.4 Handledare för släktforskning	28
5.1.8 Församlingens missionsplan	24	5.4.5 Tempel- och släktforskningskurser och resurser	29
5.1.9 Stavsledare	24	5.4.6 Stavsledare	29
5.2 Behålla omvända	24	5.4.7 Tempel- och släktforskningsresurser i staven	29
5.2.1 Nya medlemmars behov	24	5.5 Undervisning om evangeliet	30
5.2.2 Biskopen och hans rådgivare	24	5.5.1 Biskopen och hans rådgivare	30
5.2.3 Församlingsrådet	25	5.5.2 Församlingsrådet	30
5.2.4 Prästadöms- och biorganisationsledare	25	5.5.3 Prästadöms- och biorganisationsledare	30
5.2.5 Hemlärare och besökslärare	25	5.5.4 Lärare och ledare	31
5.2.6 Församlingsmissionärer och heltidsmissionärer	25	5.5.5 Söndagsskolans president i församlingen och hans rådgivare	31
5.2.7 Andra församlingsmedlemmars påverkan	26	5.5.6 Resursmaterial i tryck eller på internet för lärande och undervisning	31
5.2.8 Kursen Evangeliets principer	26	5.5.7 Kursen Undervisa om evangeliet	31
5.2.9 Stavsledare	26	5.5.8 Stavspresidenten och hans rådgivare	31
5.3 Aktivering	26		
5.3.1 Biskopen och hans rådgivare	26		
5.3.2 Församlingsrådet	27		
5.3.3 Hemlärare och besökslärare	27		

5. Frälsningsarbetet i församlingen och staven

Medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka har sänts ut "för att arbeta i hans vingård för människosjälar- nas frälsning" (L&F 138:56). Detta frälsningsarbete innefattar medlemmars missionsarbete, att behålla omvända, att aktivera mindre aktiva medlemmar, tempeltjänst och släktforskning och att undervisa om evangeliet. Biskopsrådet leder verket i församlingen med hjälp av andra medlemmar i församlingsrådet.

Även om biskopen behåller det yttersta ansvaret för dessa områden är det församlingens missionsledare som samordnar medlemmars missionsarbete, högprästernas gruppleddare som samordnar tempeltjänst och släktforskning och Söndagsskolans president som hjälper andra församlingsledare att förbättra lärandet och undervisningen av evangeliet. Biskopen kan ge den ene av sina rådgivare i uppdrag att samordna strävanden att behålla omvända och den andre att samordna aktivering. Varje prästadöms- eller biorganisationsledare hjälper till att främja frälsningsarbetet i sin organisation.

5.1 Medlemmars missionsarbete

5.1.1 Biskopen och hans rådgivare

Biskopen leder församlingsrådets arbete med att göra upp och följa en missionsplan för församlingen enligt beskrivning i 5.1.8.

Biskopen kallar och avskiljer en bärare av melkisedekska prästadömet som församlingens missionsledare. Biskopen och hans rådgivare kan kalla och avskilja andra medlemmar till församlingsmissionärer.

Biskopen och hans rådgivare prioriterar medlemmarnas missionsarbete. De undervisar ofta om de lärosatser som rör missionsarbetet. De uppmuntrar församlingsmedlemmar att tillsammans med heltidsmissionärer arbeta på att finna, undervisa och döpa undersökare. De föregår med gott exempel genom att finna och förbereda enskilda och familjer för missionärernas undervisning.

Biskopen och hans rådgivare hjälper blivande heltidsmissionärer, däribland systrar och par, att förbereda sig för en mission.

5.1.2 Församlingsrådet

Medlemmars missionsarbete är som effektivast när medlemmarna i församlingsrådet helt engagerar sig i missionsverksamheten. I kvorum

och biorganisationer uppmuntrar de medlemmar att medverka i missionsarbetet på följande sätt:

1. Finna och förbereda personer för undervisning.
2. Hjälpa missionärerna när de undervisar (om möjligt hemma hos medlemmar).
3. Hjälpa undersökare att komma in i gemenskapen.
4. Förbereda sig själva och sina barn att verka som heltidsmissionärer.

På församlingsrådets möten går rådets medlemmar igenom och arbetar på församlingens missionsplan (se 5.1.8). De går igenom dopkandidater, andra undersökare och annat på blanketten Framstegsrapport, vars uppgifter sammanställts av heltidsmissionärerna. De planerar hur de ska hjälpa varje undersökare att gå framåt. De rådgör om tänkbara hemlärare och besökslärare till undersökare som förbereder sig för dop och konfirmation.

På rekommendation av församlingens missionsledare kan biskopen då och då inbjuda heltidsmissionärer till församlingsrådets möte.

5.1.3 Församlingens missionsledare

Församlingens missionsledare har under biskopens ledning följande ansvar:

Han samordnar församlingens arbete med att finna, undervisa och döpa undersökare. Han samordnar det här arbetet med heltidsmissionärernas och församlingsmissionärernas arbete. Vid församlingsrådets möten kan biskopen be honom att leda diskussioner om missionsarbete.

Han är ordförande vid missionärernas samordningsmöte och leder församlingsmissionärernas arbete.

Han anordnar så många undervisningstillfällen som möjligt varje vecka för heltidsmissionärerna.

Han anordnar gudstjänster för omvändelse dop med hjälp av heltidsmissionärerna (se 20.3.4).

Han hjälper till att samordna konfirmation av nya medlemmar på sakramentsmöten.

Han medverkar när heltidsmissionärer undervisar undersökare och hjälper dem att komma in i gemenskapen.

Han deltar i kursen Evangeliets principer, och han kan vara lärare när biskopsrådet ger honom det uppdraget.

En bärare av melkisedekska prästadömet kan kallas att verka som assisterande missionsledare i församlingen.

5.1.4 Församlingsmissionärer

Biskopsrådet och församlingens missionsledare avgör hur många församlingsmissionärer som behövs i församlingen. Församlingsmissionärerna verkar under deras ledning. Prästadömsbärare, systrar och gifta par kan verka som församlingsmissionärer. De behöver inte ha tilldelats en kamrat, men de ska inte vara ensamma när de går hem till någon. En man och en kvinna ska inte göra besök tillsammans som församlingsmissionärer om de inte är gifta med varandra.

Församlingsmissionärer kallas att verka under en bestämd tid, till exempel två år. De har vanligtvis inga andra uppgifter i kyrkan, utom att vara hemlärare eller besökslärare, företrädesvis hos familjer där inte alla är medlemmar eller hos mindre aktiva familjer. De bär inte namnbrickor.

Församlingsmissionärer finner personer och förbereder dem för heltidsmissionärernas undervisning. De hjälper också till att undervisa undersökare och hjälper dem att komma in i gemenskapen.

Församlingsmissionärer besöker medlemmar i hemmet för att uppmuntra dem att försöka få missionärsupplevelser, för att få namn på personer som missionärerna skulle kunna undervisa och för att förbereda personer för deras undervisning.

5.1.5 Missionärernas samordningsmöte

Församlingens missionsledare håller ett samordningsmöte med församlingsmissionärerna och heltidsmissionärerna. Mötet hålls regelbundet. Om heltidsmissionärer arbetar i flera församlingar, kommer de så ofta som omständigheterna medger.

Vid det här mötet samordnar församlingens missionsledare heltidsmissionärernas arbete med församlingsmedlemmarnas. Församlingens missionsledare kan också leda diskussioner om hur församlingens missionsplan genomförs och planera så många undervisningstillfällen som möjligt för missionärerna och ordna så att medlemmar är närvarande så ofta som möjligt när man undervisar undersökare.

5.1.6 Samarbete mellan medlemmar och heltidsmissionärer

Missionspresidenten innehar nycklarna till dop och konfirmation av omvända. Heltidsmissionärer har under hans ledning det huvudsakliga ansvaret för undervisning av undersökare. Heltidsmissionärer har också en dopintervju med alla som tänker döpas och konfirmeras och auktoriserar att förrättningarna äger rum.

Biskopen bekantar sig med alla undersökare och följer deras framsteg. Även om han inte intervjuar dopkandidater, har han ett personligt sammanträffande med dem innan de döps. Han övervakar också församlingsmedlemmarnas arbete att hjälpa dem in i gemenskapen. Det är troligare att undersökare döps, konfirmeras och förblir aktiva när de är god vän med medlemmar i kyrkan.

Heltidsmissionärspar ska vanligtvis inte skiljas åt för att arbeta tillsammans med församlingsmedlemmar, såvida det inte är nödvändigt för att klara av ett stort antal avtalade undervisningstillfällen. I sådana fall ser församlingens missionsledare till att den som ersätter heltidsmissionärens kamrat förstår och accepterar missionsreglerna. Han instruerar dem att aldrig någonsin lämna en heltidsmissionär utan auktoriserad kamrat.

5.1.7 Doggudstjänster och konfirmationer

Man bör bestämma tid för doggudstjänst så snart en undersökare bestämt sig för att bli döpt. Doggudstjänster ska vanligtvis inte senareläggas, såvida inte personen som ska döpas är oförberedd. Dop av familjemedlemmar ska inte skjutas upp för att ge fadern möjlighet att ta emot prästadömet och själv förrätta dopen.

En doggudstjänst erbjuder tillfälle att finna och uppmuntra andra undersökare. De nyomvända ska uppmuntras att bjuda in familj, släktingar och vänner. Kyrkans ledare och missionärer kan också bjuda in andra undersökare som undervisas, tänkbara undersökare och ledare och medlemmar som ska arbeta tillsammans med de nya medlemmarna. Andra medlemmar i församlingen kan också närvara.

Nyomvända konfirmeras vid ett sakramentsmöte i den församling där de bor, helst den första söndagen efter dopet.

Riktlinjer för doggudstjänster och konfirmationer, även för dop och konfirmation av 8-åringar, finns i 20.3.

5.1.8 Församlingens missionsplan

Under biskopens ledning gör församlingsrådet upp en missionsplan för församlingen. Planen ska vara kortfattad och enkel. Den ska innefatta konkreta mål och aktiviteter som hjälper medlemmarna i församlingens prästadöms- och biorganisationer delta i missionsarbetet och i arbetet att behålla och aktivera medlemmar. Församlingsrådet samordnar församlingens missionsplan med heltidsmissionärernas planer. Följande steg kan vara till hjälp vid den här planeringen:

1. Bedöm församlingens behov och resurser för medlemmars missionsarbete och att behålla och aktivera medlemmar, även tillgången på heltidsmissionärer.
2. Sätt upp konkreta mål för medlemmars missionsarbete och att behålla och aktivera medlemmar, mål som ska uppnås inom det närmaste året.
3. Bestäm hur målen ska uppnås. Ledarna kan planera olika möjligheter att förbättra församlingens allmänna syn på och inställning till missionsarbete. De kan utveckla idéer till aktiviteter som hjälper heltidsmissionärer att finna, undervisa och döpa fler undersökare. De kan också planera olika sätt att bli vän med och stärka nya medlemmar och förbättra aktiveringen av mindre aktiva medlemmar.

Församlingsrådet går regelbundet igenom församlingens missionsplan och reviderar den vid behov.

5.1.9 Stavsledare

Stavspresidenten och hans rådgivare

Stavspresidenten och hans rådgivare prioriterar missionsarbetet. De undervisar regelbundet om lärosatser som rör missionsarbetet och uppmuntrar stavens medlemmar att tillsammans med heltidsmissionärer arbeta på att finna, undervisa och döpa undersökare. De föregår med gott exempel genom att finna och förbereda enskilda och familjer för missionärernas undervisning.

I sina regelbundet återkommande intervjuer med varje biskop ber stavspresidenten om rapport om undersökares framsteg i biskopens församling.

Stavspresidenten har regelbundet möte med missionspresidenten för att samordna heltidsmissionärernas arbete i staven. Diskussionsämnen innefattar antalet missionärer och deras placering, medlemmars roll i missionsarbetet, missionärens medverkan i arbetet att behålla och aktivera medlemmar, missionärens medverkan i undervisning

av lokala medlemmar samt måltider, bostäder och transport för missionärer.

Högrådsmedlem med ansvar för missionsarbete

Stavspresidentskapet ger en missionssinnad högrådsmedlem i uppdrag att hjälpa till att övervaka stavens arbete med att finna, undervisa, döpa och konfirmera undersökare. Den här högrådsmedlemmen kan leda diskussioner om dessa ämnen på prästadöms verkställande kommittés möten i staven och på stavsrådets möten, på prästadöms ledarskapsmöten i staven samt andra stavsmöten.

Högrådsmedlemmen med ansvar för missionsarbete orienterar nykallade missionsledare i församlingarna. Han bistår också alla missionsledare, enskilt och i grupp, med fortlöpande handledning och uppmuntran. Efter stavspresidentens godkännande kan han undervisa församlingsledare och församlingsmissionärer.

5.2 Behålla omvända

Nya medlemmar i kyrkan behöver kyrkans ledares, hemlärares, besökslärares och andra medlemmars stöd och vänskap. Det här stödet hjälper nya medlemmar att bli fast "omvända till Herren" (Alma 23:6).

5.2.1 Nya medlemmars behov

Övergången till medlemskap i kyrkan är för de flesta en utmaning. Den inbegriper ofta att omfatta nya religiösa lärdomar och en ny livsstil. Alla medlemmar i kyrkan, i synnerhet nya medlemmar, behöver tre saker för att hålla sig aktiva i kyrkan: vänskap, tillfällen att mogna och tjäna i kyrkan samt näring genom Guds ord (se Moroni 6:4). Prästadöms- och biorganisationsledarna hjälper under biskopsrådets ledning nya medlemmar inom de här områdena.

5.2.2 Biskopen och hans rådgivare

Biskopen har huvudansvaret för att behålla nyomvända. För att hjälpa nya medlemmar att förbli aktiva i kyrkan har biskopen och hans rådgivare följande ansvar. Biskopen kan ge en av sina rådgivare i uppdrag att samordna det här arbetet.

De övervakar arbetet med att hjälpa varje ny medlem att komma in i gemenskapen.

De ser till att varje ny vuxen medlem får ett ämbete eller andra tillfällen att tjäna.

De ser till att bröder som är tolv år eller äldre ordinerar till rätt ämbete i aronska prästadömet en kort tid efter konfirmationen, vanligtvis inom en

vecka. De ser också till att dessa bröder får tillfälle att utöva prästadömet. Bröder som är värdiga att bli döpta och konfirmerade är också värdiga att ta emot aronska prästadömet.

Biskopen och hans rådgivare har tillsyn över högprästernas gruppledares och äldstekvorumets presidents arbete när det gäller att hjälpa bröder som är 18 år och äldre att förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet. Nyligen döpta bröder som är 18 år och äldre ordinerar till äldste efter att ha verkat som präst, fått tillräcklig insikt i evangeliet och visat sin värdighet. Det krävs inte att de ska ha varit medlem under en viss tid.

5.2.3 Församlingsrådet

På församlingsrådets möten går rådets medlemmar igenom sina mål i fråga om att behålla omvända, enligt anvisningarna i församlingens missionsplan (se 5.1.8). De diskuterar varje ny medlems framsteg och fastställer områden där han eller hon kan behöva ytterligare stöd. De kan ta blanketten Framsteg för nya och aktiverade medlemmar till ledning för diskussionen. De rådgör med varandra om olika sätt att hjälpa nya medlemmar uppleva andra medlemmars kärlek, glädjen att tjäna i Guds rike och den frid som efterlevnaden av evangeliets principer ger.

Församlingsrådet kan diskutera olika sätt varigenom församlingens missionsledare kan arbeta med andra prästadöms- och biorganisationsledare för att stärka nyomvända. Församlingsrådets medlemmar kan också föreslå möjligheter till tjänande för nya medlemmar, som till exempel tempeltjänst och släktforskning.

5.2.4 Prästadöms- och biorganisationsledare

På biskopsrådets uppmaning kan prästadöms- och biorganisationsledarna skapa möjligheter som hjälper nya medlemmar att mogna och förbli aktiva i kyrkan. Hjälpföreningens president har till exempel ansvaret att stödja nyomvända vuxna kvinnor. Eftersom en nyomvänd vuxen man är en blivande äldste har antingen äldstekvorumets president eller högprästernas gruppledare ansvaret att hjälpa honom utvecklas, enligt biskopsrådets beslut. Om mer än en i en familj blir medlem, samordnar prästadöms- och biorganisationsledarna sina insatser på församlingsrådets möten.

Prästadömet och biorganisationernas ledare kan hjälpa nya medlemmar på följande sätt:

De hjälper nya medlemmar förstå och tillämpa läran och principerna i missionärslektionerna.

De ser till att nya medlemmar lär sig grundläggande tillvägagångssätt i kyrkan som till

exempel att bära vittnesbörd, betala tionde och ge offergåvor, lyda fastelagen, hålla tal, utföra prästadömsförrättningar, släktforska, utföra dop och konfirmerationer för de döda (där det är möjligt) och verka som hemlärare eller besökslärare.

De ser till att nya medlemmar har tillgång till skrifterna, kyrkans tidningar och lektionsböcker som de kan behöva i sina klasser i kyrkan.

Om nya medlemmar är berättigade till seminarium eller institut, hjälper prästadömet och biorganisationernas ledare dem med inskrivning.

När nya medlemmar blivit berättigade att ta emot tempelförrättningar, hjälper prästadöms- och biorganisationsledarna dem, genom tempelförberedande kurs eller på annat sätt.

Prästadöms- och biorganisationsledarna kan utse erfarna medlemmar att hjälpa nya medlemmar in i gemenskapen. Ledarna kan överväga att ge uppgiften åt medlemmar som på grund av liknande intressen eller liknande utmaningar tidigare, kan ha lätt att få kontakt med dem.

Prästadömet och biorganisationens ledare (eller medlemmar som de utser) noterar varje vecka om nyligen döpta medlemmar i kvorumet eller biorganisationen närvarar vid sakramentsmötet. De ger någon i uppdrag att besöka dem som inte närvarade och inbjuda dem att komma veckan därpå.

5.2.5 Hemlärare och besökslärare

Hemlärare och besökslärare har det viktiga ansvaret att bli vän med nya medlemmar. I samråd med biskopen ger melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens ledare hög prioritet åt att tilldela nya medlemmar hängivna hemlärare och besökslärare.

Om missionspresidenten godkänner det, får heltidsmissionärer hjälpa till med hemundervisning och besöksundervisning av nya medlemmar.

5.2.6 Församlingsmissionärer och heltidsmissionärer

Även om det först och främst är församlingens prästadöms- och biorganisationsledares ansvar att behålla nyomvända, hjälper församlingsmissionärer och heltidsmissionärer dem med det. Församlingsmissionärer håller på nytt de fyra första missionärslektionerna för alla nya medlemmar (se *Predika mitt evangelium*, kapitel 3). De håller också lektion 5. Församlingsmissionärer kan vid behov få hjälp av heltidsmissionärerna.

5.2.7 Andra församlingsmedlemmars påverkan

Prästads- och biorganisationsledarna uppmanar församlingens medlemmar att stärka nya medlemmar genom att vara kärleksfulla och bli god vän med dem. Ledarna kan uppmantra församlingsmedlemmar att bjuda in nyomvända till familjens hemafton, att gå på möten, lektioner och aktiviteter i kyrkan med dem och vid behov ordna transport.

5.2.8 Kursen Evangeliets principer

Nya medlemmar som är 18 år och äldre deltar tillsammans med undersökare i söndagsskolkursen Evangeliets principer. Nya medlemmar deltar vanligtvis några månader i kursen Evangeliets principer. När de är redo deltar de i kursen Evangeliets lära.

Församlingens missionsledare deltar i kursen Evangeliets principer. Han samordnar kursen med annat arbete i församlingen för att behålla nyomvända. En medlem i biskopsrådet kan utse honom att leda den. Andra församlingsmissionärer kan också delta i den.

Hemlärare, besöklärare och andra medlemmar kan delta i kursen för att hjälpa nyomvända att komma in i gemenskapen. Emellanåt kan läraren be andra församlingsmedlemmar närvara och berätta om upplevelser och bära vittnesbörd. Läraren kan till exempel be församlingsmedlemmar att vittna om tiondets välsignelser, om hur de övervunnit utmaningar eller om de välsignelser de fått när de verkat i ämbeten i kyrkan.

Den här kursens lärare har följande ansvar:

De väljer ut och håller lektioner ur *Evangeliets principer*. De använder ofta skrifterna i sin undervisning, särskilt Mormons bok. De anpassar lektioner efter elevernas behov och uppmanar dem att berätta om sina tankar och upplevelser.

De skapar en atmosfär som inbjuder Anden och bär ofta vittnesbörd.

De uppmanar eleverna att läsa Mormons bok regelbundet och berätta om sina intryck av det de läst.

5.2.9 Stavsledare

Stavspresidenten och hans rådgivare

Medlemmarna av stavspresidentskapet har tillsyn över arbetet med att stärka nya medlemmar i staven. De instruerar och uppmanar andra ledare i det här arbetet. De träffar nya medlemmar när de besöker församlingar. De kan ibland hålla ett möte för nya medlemmar, i samband med en stavskonferens.

I sina vanliga intervjuer med varje biskop berättar stavspresidenten om en rapport om nya medlemmars framsteg i biskopens församling.

I sina vanliga möten med missionspresidenten berättar stavspresidenten om nya medlemmars framsteg i staven.

Högrådsmedlemmar

Högrådsmedlemmar som samarbetar med melkisedekska prästadsdomets ledare i församlingen och högrådsmedlemmar som samarbetar med församlingens missionsledare kan hjälpa till med att undervisa nya medlemmar och hjälpa dem in i gemenskapen. De kan också delta i arbetet att hjälpa blivande äldster förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadsdomet.

Presidentskap för biorganisationer i staven

Presidentskapen för biorganisationerna i staven kan emellanåt arbeta tillsammans med biorganisationsledarna i församlingen för att undervisa och hjälpa nya medlemmar att komma in i gemenskapen.

5.3 Aktivering

Församlingens prästads- och biorganisationsledare strävar ständigt att hjälpa mindre aktiva medlemmar återvända till kyrkan och bli aktiva. Frälsaren sade: "Ni skall fortsätta betjäna sådana, ty ni vet inte om de inte kommer att återvända och omvända sig och komma till mig med helhjärtat uppsåt, så att jag kan hela dem. Och ni skall bli medlet att föra frälsning till dem" (3 Nephi 18:32).

Mindre aktiva medlemmar tror vanligtvis fortfarande på evangeliet men genomgår kanske svåra prövningar som gör att de känner sig obekväma med att gå i kyrkan. De har ofta färre vänner i kyrkan, så de kanske inte känner att de är bland vänner när de är med på församlingens möten. De som återvänder till kyrkan och blir aktiva gör ofta det när de märker att någonting saknas i deras liv. Till följd av det inser de att de måste ändra sitt levnadssätt. Vid sådana tillfällen behöver de omtänksamma och aktiva medlemmars kärlek och vänskap, medlemmar som accepterar dem som de är och visar uppriktigt personligt intresse.

5.3.1 Biskopen och hans rådgivare

Biskopen och hans rådgivare har ett övergripande ansvar för aktivering. De leder och ger anvisningar om prästadsdomskvorums och biorganisationers strävanden att hjälpa mindre aktiva

medlemmar att återuppliva tron och att se till att aktiverade medlemmar får hjälp och stöd att komma in i gemenskapen. De hjälper bröder som aktiveras gå framåt inom prästadömet, och de hjälper bröder och systrar ta emot templets förrättningar eller bli värdiga att på nytt inträda i templet.

Biskopen kan ge en av sina rådgivare i uppdrag att samordna aktiveringen.

5.3.2 Församlingsrådet

Under biskopsrådets ledning går församlingsrådets medlemmar igenom sina mål för aktivering enligt riktlinjerna i församlingens missionsplan (se 5.1.8). De ger varandra råd om hur man betjänar mindre aktiva medlemmar i organisationerna. Genom att ständigt vara medvetna om mindre aktiva medlemmars behov och omständigheter kan församlingsrådets medlemmar bedöma när familjer och enskilda kanske är mogna för en inbjudan att få besök från kyrkan, komma till en aktivitet i kyrkan eller delta i en tempelförberedande kurs.

Församlingsrådet söker i bön vägledning om vilka mindre aktiva medlemmar som troligast kommer att återvända till kyrkan och bli aktiva. De beslutar också vilka ledare och medlemmar som bäst kan stärka mindre aktiva medlemmar och skapa en personlig relation till dem. Om mer än en familjemedlem är mindre aktiv, samordnar ledarna sina insatser på församlingsrådets möten.

Vid församlingsrådets möten ges regelbundet rapporter om de här medlemmarnas framsteg. När medlemmar återvänder till kyrkan och blir aktiva eller avböjer en inbjudan att återvända till kyrkan, tar församlingsrådet fram namn på andra som kan vara mottagliga. Ledarna kan använda blanketten Framsteg för nya och aktiverade medlemmar till att hålla reda på det här arbetet.

5.3.3 Hemlärare och besökslärare

I samråd med biskopen tilldelar melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens ledare hän-givna hemlärare och besökslärare åt mindre aktiva medlemmar. Dessa ledare koncentrerar sig på de mindre aktiva medlemmar som mest sannolikt skulle reagera positivt på inbjudan att återvända till kyrkan och bli aktiva.

5.3.4 Heltidsmissionärer och församlingsmissionärer

Församlingens missionsledare, heltidsmissionärer och församlingsmissionärer kan när så är lämpligt hjälpa till att aktivera, särskilt när undervisning av mindre aktiva medlemmar ger

missionärerna tillfälle att också undervisa deras släktingar och vänner som inte är medlemmar.

5.3.5 Kursen Evangeliets principer

Mindre aktiva medlemmar som är 18 år och äldre kan under söndagsskoltid delta i kursen Evangeliets principer (se 5.2.8).

5.3.6 Stavsledare

Stavspresidenten och hans rådgivare

I sina regelbundet återkommande intervjuer med varje biskop begär stavspresidenten rapport om mindre aktiva medlemmars framsteg i biskopens församling. Stavspresidenten och biskopen diskuterar de planer och mål som församlingsrådet gjort och satt upp för dessa medlemmar.

När stavspresidenten och missionspresidenten har möte för att diskutera missionsarbetet kan de också diskutera hur heltidsmissionärer kan vara till hjälp i arbetet med mindre aktiva medlemmar.

Högrådsmedlemmar

Högrådsmedlemmar som arbetar med melkisedekska prästadömet ledare i församlingen kan hjälpa till att undervisa mindre aktiva medlemmar och hjälpa dem in i gemenskapen. De kan också delta i arbetet att hjälpa blivande äldster förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet.

Presidentskap för biorganisationer i staven

Presidentskapen för biorganisationerna i staven kan emellanåt arbeta tillsammans med biorganisationsledarna i församlingen för att undervisa och hjälpa mindre aktiva medlemmar in i gemenskapen.

5.4 Tempeltjänst och släktforskning

I templen tar medlemmar emot förrättningar och ingår heliga förbund som är nödvändiga för upphöjelse. Kyrkans medlemmar kommer också till templen för att utföra förrättningar till förmån för avlidna personer som inte mottagit förrättningar.

Prästadöms- och biorganisationsledarna undervisar församlingsmedlemmar om grundläggande ansvar i fråga om tempeltjänst och släktforskning, enligt vad som framgår i följande stycken:

De uppmuntrar medlemmar att ta emot sina egna tempelförrättningar och hjälpa familjemedlemmar att ta emot sina. Ledarna undervisar medlemmar om att avsikten med tempelbegåvningen

är att förbereda dem för upphöjelse, inte bara att förbereda dem för äktenskap eller mission.

Ledarna uppmuntrar alla som tagit emot sin begåvning att inneha en giltig tempelrekommendation och besöka templet så ofta som omständigheterna och familjens behov medger. Ledarna uppmuntrar också vuxna som inte mottagit sin begåvning och ungdomar som är tolv år och äldre, däribland nya medlemmar, att inneha en tempelrekommendation med begränsad användning och besöka templet ofta för att bli döpt och konfirmerad för de döda. Ledarna inför inte kvoter eller rapportsystem för tempelbesök. Varje medlem avgör själv i vilken omfattning han eller hon ska delta i tempeltjänsten.

Prästadöms- och biorganisationsledarna undervisar medlemmar om att genom släktforskning identifiera sina förfäder, begära tempelförrättningar för dem om så behövs och om möjligt själva utföra de här förrättningarna i templet.

Ledarna hjälper medlemmar förstå att de inte ska begära att tempelförrättningar utförs för någon som de inte är släkt med utan tillåtelse från personens närmaste levande släkting. Ledarna hjälper också medlemmar förstå att de inte ska ansöka om att tempelförrättningar utförs för kända personer som de inte är släkt med eller för personer vars namn kommer från icke godkända indexeringsprojekt.

5.4.1 Biskopen och hans rådgivare

Biskopen och hans rådgivare har tillsyn över tempeltjänst och släktforskning i församlingen. De ser till att man på församlingens möten regelbundet undervisar om lära och välsignelser som rör tempeltjänst och släktforskning.

I samtal med medlemmar hjälper biskopen dem förbereda sig för att ta emot templets förrättningar och uppfylla kraven för att kunna fortsätta att besöka templet så ofta som omständigheterna medger.

Biskopen och hans rådgivare uppmuntrar medlemmar att identifiera sina förfäder och se till att tempelförrättningar utförs för dem.

Andra ansvar som biskopsrådet har i samband med tempeltjänst beskrivs i *Handbok 1*, kapitel 3.

5.4.2 Församlingsrådet

Åtminstone en gång i kvartalet tar församlingsrådets ledare upp frågor som rör tempeltjänst och släktforskning, enligt följande:

De diskuterar olika sätt att hjälpa den enskilde och familjen ta emot templets förrättningar och

besöka templet så ofta som omständigheterna medger.

De begrundar i bön vilka församlingsmedlemmar som kan inbjudas delta i tempelförberedande kurser eller arbeta tillsammans med församlingens handledare för släktforskning.

De diskuterar olika sätt att hjälpa medlemmar släktforska.

De kan diskutera hur man i samband med släktforskning finner personer som missionärerna kan undervisa och nå ut till nya medlemmar och mindre aktiva medlemmar.

5.4.3 Högprästens gruppleddare

Högprästens gruppleddare samordnar församlingsrådets arbete att uppmuntra till tempeltjänst och släktforskning i församlingen.

Högprästens gruppleddare samordnar också församlingens handledares arbete med släktforskning. Om staven har ett släktforskningscenter, ger han handledarna i uppgift att arbeta där på begäran av släktforskningscentrets föreståndare. Om staven deltar i FamilySearch-indexering, rekommenderar han personer som kan arbeta som indexerare.

Om församlingen inte har någon högprästens gruppleddare, övertas den funktionen av äldstestekvorumets president eller någon annan bärare av melkisedekska prästadömet.

5.4.4 Handledare för släktforskning

Handledarna för släktforskning arbetar under ledning av högprästens gruppleddare och har följande ansvar: De använder *Member's Guide to Temple and Family History Work [Tempeltjänst och släktforskning, handledning för medlemmar]* som resursmaterial.

De hjälper medlemmar att genom släktforskning identifiera sina förfäder. De hjälper medlemmar att förbereda så att tempelförrättningar kan utföras för deras förfäder. De hjälper medlemmar som inte har tillgång till eller som känner osäkerhet inför användning av datorer. Om möjligt ger de den hjälpen hemma hos medlemmar.

De arbetar regelbundet på det lokala släktforskningscentret, enligt uppdrag. De kan också få i uppdrag att hålla släktforskningskurser i församlingen.

Se *Family History Consultant's Guide to Temple and Family History Work [Tempeltjänst och släktforskning, handbok för handledare för släktforskning]* på LDS.org för ytterligare information om släktforskningshandledarnas ansvar.

5.4.5 Tempel- och släktforskningskurser och resurser

Tempelförberedande kurs

Tempelförberedande kurser hjälper medlemmar att förbereda sig för att ta emot templets förrättningar och välsignelser. De här seminarierna planeras under biskopens ledning. De hålls i möteshuset eller i ett hem och så ofta det behövs.

Tempelförberedande kurser är till särskilt stor hjälp för nya medlemmar, mindre aktiva medlemmar som håller på att återvända till kyrkan och bli aktiva och medlemmar som fått sin begåvning men som inte förnyat sin rekommendation på länge. Seminarierna kan också vara till hjälp för aktiva medlemmar som förbereder sig för att ta emot begåvningen.

Under biskopens ledning och i bön väljer församlingens medlemmar ut de medlemmar som ska inbjudas till varje seminarium.

Biskopsrådet kallar en eller flera lärare, som även kan vara ett gift par. Lektioner och anvisningar om kursen finns i *Begåvad från höjden: Tempelförberedande kurs, lärarhandledning*. Seminariedeltagare ska få ett eget exemplar av häftet *Förbered dig för det heliga templet*.

Släktforskningskurs

En släktforskningskurs kan hållas under söndagsskoltid eller vid annan tidpunkt som passar medlemmarna bäst. Kursen organiseras under biskopsrådets ledning och inte av Söndagsskolans president. Läraren använder *Instructor's Guide to Temple and Family History Work [Tempeltjänst och släktforskning, lärarhandledning]* vid lektionerna. Läraren är vanligtvis en handledare för släktforskning som fått i uppdrag av biskopsrådet att leda kursen. Lektionerna ska i allmänhet genomföras i form av arbetsgrupper som ger medlemmar tillfälle att praktiskt utföra släktforskning.

Tillgång till släktforskningsresurser på internet.

Kyrkans släktforskningsresurser på internet hjälper medlemmar att genom släktforskning identifiera sina förfäder, organisera information om förfäder och sända in begäran att tempelförrättningar utförs för dessa familjemedlemmar. Större delen av resurserna finns tillgängliga via FamilySearch, kyrkans släktforsknings sida på internet, på FamilySearch.org.

Om möteshus i staven eller församlingen har datorer med internetuppkoppling eller med datorprogram för släktforskning, ser stavsstyrelsen och biskopsrådet till att medlemmar

får möjlighet att använda datorerna vid rimliga tider. Handledarna för släktforskning kan hjälpa till att göra upp tidschema för datorerna och lära medlemmar att använda dem.

Medlemmar som använder kyrkans förvaltningsdatorer i släktforskningen ska inte ha tillgång till information om kyrkans medlemmar och ekonomi.

5.4.6 Stavsledare

Stavsstyrelsen och hans rådgivare

Stavsstyrelsen och hans rådgivare har tillsyn över stavens tempel- och släktforskningsverksamhet. De ser till att man på stavens möten regelbundet undervisar om lära och välsignelser som rör den här verksamheten.

När stavsstyrelsen sammanträffar med medlemmar hjälper han dem förbereda sig för att ta emot templets förrättningar och uppfylla kraven för att kunna fortsätta besöka templet så ofta som omständigheterna medger.

Stavsstyrelsen och hans rådgivare uppmuntrar medlemmar att genom släktforskning identifiera sina förfäder och se till att tempelförrättningar utförs för dem.

Andra ansvar som stavsstyrelsenskapet har i samband med tempeltjänst beskrivs i *Handbok 1*, kapitel 3.

Högrådsmedlem(mar) med ansvar för tempeltjänst och släktforskning

Stavsstyrelsenskapet kan ge en eller flera högrådsmedlemmar i uppdrag att undervisa ledarna för högrådsgrupper och äldstekvorum om deras ansvar för tempeltjänst och släktforskning. Vid behov samordnar dessa högrådsmedlemmar FamilySearch-indexeringen i staven med släktforskningscentrens verksamhet.

5.4.7 Tempel- och släktforskningsresurser i staven

FamilySearch-indexering i staven

FamilySearch-indexering innebär att deltagare använder sina datorer till att få tillgång till bilder av dokument som till exempel mantalslängder, kyrkoböcker och befolkningsregister. Från dessa bilder skapar de automatiska index som sedan görs tillgängliga via FamilySearch.org.

Även personer som inte är medlemmar i kyrkan kan FamilySearch-indexera på egen hand. Likväl kan stavsstyrelsen bestämma sig för att det skulle vara fördelaktigt om stavens medlemmar arbetade tillsammans på ett indexeringsprojekt.

En sådan insats kan skapa tillfällen till tjänande för mindre aktiva medlemmar eller medlemmar som är bundna vid hemmet. Ungdomar kan också delta.

Se *Administrativ handledning för släktforskning* på LDS.org för upplysningar om hur man startar ett projekt för FamilySearch-indexering.

Släktforskningscenter

Några stavar har släktforskningscenter, vars primära syfte är att hjälpa kyrkans medlemmar att genom släktforskning identifiera sina förfäder och låta tempelförrättningar utföras för dem. Släktforskningscentrens resurser står även till förfogande för andra släktforskare.

De här centren ger tillgång till kyrkans mikrofilmade släktforskningsdokument, till släktforskningsdatorer och internetresurser som FamilySearch och handledning i släktforskning.

Se *Administrativ handledning för släktforskning* på LDS.org för ytterligare upplysningar om släktforskningscenter.

5.5 Undervisning om evangeliet

Effektiv undervisning om evangeliet hjälper personer att växa till i vittnesbörd och i tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Den styrker medlemmar i deras ansträngningar att leva efter evangeliets principer. När Guds ord predikas med andlig kraft gör det "ett mäktigare intryck på människornas sinnen än ... något annat" (Alma 31:5). Prästadöms- och biorganisationsledarna uppmuntrar god undervisning i sina organisationer. De tänker på att kyrkans medlemmar kommer till möten för att få den kraft, frid och inspiration som Guds ord ger.

5.5.1 Biskopen och hans rådgivare

Biskopen och hans rådgivare undervisar om evangeliet genom Andens kraft och genom personligt föredöme. De leder och ger anvisningar om församlingsrådets strävan att se till att undervisning i församlingen är uppbyggande och i enlighet med läran.

5.5.2 Församlingsrådet

Under biskopsrådets ledning diskuterar församlingsrådets medlemmar regelbundet hur man kan förbättra lärandet och undervisningen av evangeliet i församlingen. Biskopen kan be Söndagsskolans president att leda de här diskussionerna och ge anvisningar.

5.5.3 Prästadöms- och biorganisationsledare

Prästadöms- och biorganisationsledarna försöker undervisa om evangeliet på bästa sätt. De ansvarar också för arbetet på att förbättra lärandet och undervisningen i sina organisationer. De kan i det avseendet rådgöra med Söndagsskolans presidentskap.

Rekommendation av medlemmar till läraruppdrag

Prästadöms- och biorganisationsledarna rekommenderar till biskopsrådet medlemmar som de vill ska kallas till lärare i deras organisationer. Ledarna ska rekommendera lärare som kommer att sträva efter att förbereda lektioner som inspirerar eleverna att leva efter evangeliets principer. I detta följer de principerna i 19.1.1 och 19.1.2.

Orientering för nya lärare

Prästadöms- och biorganisationsledarna träffar varje ny lärare i sina organisationer, helst före lärarens första lektion. Vid de här mötena orienterar ledarna lärare på följande sätt:

De hjälper vid behov lärarna att börja bekanta sig med eleverna. De ger lärarna en lista över elever och uppmuntrar dem att lägga deras namn på minnet. De uppmuntrar lärarna att skapa ett förhållande till eleverna som bygger på omtanke.

De hjälper lärarna förstå hur man använder *Undervisning: Den högsta kallelsen*. De ger varje lärare ett exemplar av boken och förklarar kortfattat dess innehåll.

De hjälper vid behov lärarna förstå hur man förbereder en lektion. De ger lärare godkänt material för studiekursen och förklarar hur man använder det. De går också igenom avsnittet "Hur man förbereder lektioner" på sidan 98–99 i *Undervisning: Den högsta kallelsen*. (Se senaste *Anvisningar gällande studiekursmaterial* för en lista över godkänt studiekursmaterial och anvisningar om hur man beställer det.)

Bistå lärare med fortlöpande stöd

Prästadöms- och biorganisationsledarna skapar ett stödjande och omtänksamt förhållande till lärarna. Efter att ha orienterat lärarna sammanträffar ledarna regelbundet med enskilda lärare för att få kännedom om lärarnas behov, diskutera elevers behov och för att gå igenom principerna i det här avsnittet. De uppmuntrar lärarna att sätta upp mål enligt avsnittet "Gör upp en plan för att förbättra din undervisning" på sidan 24–27 i *Undervisning: Den högsta kallelsen*.

Se till att undervisningen är uppbyggande och i enlighet med läran

Prästadsöms- och biorganisationledarna ger noggrant akt på lärandet och undervisningen under söndagslektioner och andra lektioner. Ledare som inte regelbundet närvarar vid varje klass, som till exempel Söndagsskolans och Primärföreningens presidentskap, kommer överens med lärare om att då och då närvara vid undervisningen. Med utgångspunkt i sina iakttagelser rådgör ledarna med lärare om hur man kan förbättra undervisningen i klasserna.

Ledarna ser till att lärarna använder skrifterna, nutida profeters ord och godkänt kursmaterial enligt anvisningar i den aktuella *Anvisningar gällande studiekursmaterial*. De hjälper lärarna förstå hur man kompletterar studiematerialet med kyrkans tidningar, i synnerhet generalkonferensnumren av *Ensign* och *Liahona*.

5.5.4 Lärare och ledare

Lärare och ledare vägleds av följande principer vid undervisning om evangeliet:

Älska dem du undervisar

Lärare och ledare visar kärlek och omtanke mot dem som de undervisar. De lär sig elevernas namn. De går igenom närvarouppgifter så att de vet vilka som inte kommer regelbundet. De kan kontakta dessa medlemmar vid någon annan tidpunkt än under själva lektionen för att uppmuntra dem att delta.

Undervisa genom Anden

Lärarna och ledarna söker den Helige Andens vägledning när de förbereder och håller lektioner. De söker den här vägledningen genom att be och genom att ödmjukt inse sitt beroende av Herren. Under lektionerna inbjuder de Anden genom att bära vittnesbörd om det de undervisar om.

Undervisa om läran

Lärare och ledare använder skrifterna, nutida profeters ord och godkänt studiekursmaterial för att undervisa och vittna om evangeliets lära. Godkänt studiekursmaterial för varje kurs eller kvorum anges i den nu gällande *Anvisningar gällande studiekursmaterial*. Ledare och lärare kompletterar vid behov studiematerialet med kyrkans

tidningar, i synnerhet generalkonferensnumren av *Ensign* och *Liahona*.

Uppmuntra flitigt lärande

Lärare och ledare uppmuntrar eleverna att ta ansvaret för att lära evangeliet på egen hand, i sina familjer och under lektionen. De uppmuntrar eleverna att om möjligt ta med sig egna exemplar av skrifterna till lektionen. Lärare och ledare ger eleverna tillfälle att delta aktivt i diskussioner, och de uppmanar eleverna att leva efter evangeliet och ta emot de utlovade välsignelserna.

5.5.5 Söndagsskolans president i församlingen och hans rådgivare

Medlemmarna av Söndagsskolans presidentskap i församlingen är en resurs för andra ledare och kan hjälpa dem i arbetet att förbättra lärandet och undervisningen av evangeliet. De kan ombes att hjälpa ledarna när det gäller att orientera och instruera lärare och bistå dem med fortlöpande stöd.

5.5.6 Resursmaterial i tryck eller på internet för lärande och undervisning

Kyrkan tillhandahåller två böcker för att hjälpa medlemmar att lära sig evangeliet och att undervisa om det: *Undervisning: Den högsta kallelsen* och *Handledning för undervisning*. De finns som böcker och på LDS.org. Även annat resursmaterial finns på LDS.org.

5.5.7 Kursen Undervisa om evangeliet

Biskopsrådet och församlingsrådet kan besluta sig för att då och då hålla kursen Undervisa om evangeliet. Den här kursen kan hjälpa nuvarande lärare och hjälpa till att förbereda framtida lärare. Kursen hålls vanligtvis under Söndagsskolan. Kursens lektioner finns på sidorna 186–239 i *Undervisning: Den högsta kallelsen*. Biskopsrådet ger Söndagsskolans presidentskap i uppdrag att hålla kursen eller kallar en annan medlem att göra det.

5.5.8 Stavspresidenten och hans rådgivare

Stavspresidenten och hans rådgivare undervisar om evangeliet genom Andens kraft och genom personligt föredöme. De leder arbetet att se till att undervisningen i staven är uppbyggande och i enlighet med läran.

6. Välfärdsprinciper och ledarskap

6.1 Syftet med kyrkans välfärd	34	6.2.4 Högprästernas grupp, äldstekvorumet och Hjälpföreningen	36
6.1.1 Oberoende	34	6.2.5 Församlingens välfärdsspecialister	37
6.1.2 Medlemmars arbete för att ta hand om fattiga och behövande och tjäna andra	35	6.3 Välfärdsledarskap i staven	37
6.1.3 Herrens förrådshus	35	6.3.1 Stavspresidenten	37
6.2 Välfärdsledarskap i församlingen.	35	6.3.2 Stavsrådet	37
6.2.1 Biskopen	35	6.3.3 Stavens välfärdsspecialister	37
6.2.2 Församlingsrådet	35	6.4 Tystnadsplikt.	37
6.2.3 Prästadömetts verkställande kommitté i församlingen.	36		

6. Välfärdsprinciper och ledarskap

6.1 Syftet med kyrkans välfärd

Syftet med kyrkans välfärd är att hjälpa medlemmar att bli oberoende, att ta hand om fattiga och behövande och att tjäna andra.

År 1936 drog första presidentskapet upp riktlinjerna för en välfärdsplan för kyrkan. De sade: "Vårt primära syfte var att ... upprätta ett system under vilket lättjans förbannelse skulle utrotas, det onda som följer av allmosor avlägsnas och oberoende, flit, sparsamhet och självrespekt återigen upprättas bland vårt folk. Kyrkans syfte är att hjälpa människor hjälpa sig själva. Arbete ska återigen sättas i högsätet som den styrande principen i våra medlemmars liv" (i Conference Report, 3 okt. 1936, s. 3).

6.1.1 Oberoende

Oberoende, att lita till sig själv, är förmågan, åtagandet och arbetet med att sörja för sitt eget och familjens andliga och timliga behov. När medlemmar klarar sig själva har de också bättre förmåga att tjäna andra.

Kyrkans medlemmar ansvarar för sitt eget andliga och timliga välbefinnande. De har välsignats med handlingsfrihetens gåva och har plikten och förmånen att finna sin egen väg, lösa sina egna problem och sträva att bli oberoende. Medlemmar gör det här under inspiration från Herren och med sina egna händers arbete.

När kyrkans medlemmar gör allt de kan för att försörja sig själva men ändå inte klarar av att fylla sina grundläggande behov, ska de i allmänhet först be sina anhöriga om hjälp. Är detta inte tillräckligt eller möjligt står kyrkan redo att hjälpa.

I följande stycken beskrivs några områden där kyrkans medlemmar bör göra sig oberoende:

Hälsa

Herren har befallt medlemmarna att vårda kropp och sinne. De ska lyda Visdomsordet, äta näringsrik mat, motionera regelbundet, hålla vikten och få tillräckligt med sömn. De ska hålla sig från ämnen eller vanor som skadar kropp och sinne och kan leda till beroende. De ska tillämpa god hygien och se till att få fullgod läkarvård och tandvård. De ska också vårda sig om goda relationer till släktingar och andra.

Utbildning

Utbildning ger insikter och färdigheter som hjälper människor att utveckla oberoende. Kyrkans medlemmar ska studera skrifterna och andra goda böcker. De ska förbättra sin förmåga att läsa, skriva och räkna. De ska skaffa sig all den utbildning de kan, även högre utbildning eller yrkesutbildning där så är möjligt. Det hjälper dem att utveckla sina talanger, finna ett lämpligt arbete och göra en värdefull insats för sin familj, kyrkan och samhället.

Arbete

Arbete är grunden på vilken oberoende och timligt välbefinnande vilar. Medlemmarna ska förbereda sig för och noggrant välja lämplig anställning eller starta eget företag, så att de kan tillgodose sina egna och familjens behov. De ska bli kunniga i sitt arbete, vara flitiga och pålitliga och utföra ett ärligt arbete för den lön och de förmåner de har.

Hemförråd

För att kunna ta vara på sig själva och sin familj bör medlemmar bygga upp ett tremånaders förråd av sådan mat som de brukar äta. Där lokala lagar och omständigheterna medger det, bör de gradvis bygga upp ett förråd på längre sikt av baslivsmedel. De ska också lagra dricksvatten med tanke på eventuella föroreningar eller avbrott i vattentillförseln. (Se *Förbered allt som behövs: Familjens hemförråd*, s. 3.)

Ekonomi

För att bli ekonomiskt oberoende ska medlemmar betala sitt tionde och ge offergåvor, undvika onödiga skulder, göra upp och använda en budget och leva inom den. De ska undan för undan bygga upp en ekonomisk reserv genom att regelbundet spara en del av sin inkomst. (Se *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi*, s. 3.)

Andlig styrka

Andlig styrka är nödvändig för en persons timliga och eviga välbefinnande. Kyrkans medlemmar tillväxer i andlig styrka när de utvecklar sina talanger, utövar tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus, lyder Guds lagar, ber dagligen, studerar skrifterna och nutida profeters ord, går på kyrkans möten och verkar i ämbeten och uppdrag i kyrkan.

6.1.2 Medlemmars arbete för att ta hand om fattiga och behövande och tjäna andra

Genom sin kyrka erbjuder Herren ett sätt att ta hand om fattiga och behövande. Han har bett kyrkans medlemmar att ge frikostigt alltefter vad de har fått av honom. Han har också bett sitt folk att "besöka de fattiga och behövande och ge dem lindring" (L&F 44:6). Kyrkans medlemmar uppmantras att personligen hjälpa dem som lider nöd. De ska "verka med iver för en god sak" och tjäna utan att ha blivit ombedda eller befallda (se L&F 58:26–27).

Herren har gett lagen om fasta och fasteoffer till välsignelse för sitt folk och för att ge dem en möjlighet att hjälpa behövande (se Jesaja 58:6–12; Malaki 3:8–12). När medlemmar fastar ombes de att ge kyrkan ett fasteoffer som motsvarar minst värdet av den mat som de skulle ha ätit. De ska vara frikostiga och om möjligt ge mer. Välsignelser i samband med fastelagen är bland annat närhet till Herren, ökad andlig styrka, timligt välbefinnande, större barmhärtighet och en starkare önskan att tjäna.

Ämbeten i kyrkan ger tillfällen att ta hand om behövande. Andra tillfällen ges i medlemmars hem, i grannskapet och i samhället. Medlemmar kan också hjälpa fattiga och behövande av annan tro runtom i världen genom att ge bidrag till kyrkans humanitära verksamhet.

Hjälp på Herrens sätt gör att de rika ödmjukas, de fattiga upphöjs och båda helgas (se L&F 104:15–18). President J. Reuben Clark Jr. sade:

"Det verkligt långsiktiga målet med välfärdsplanen är att stärka karaktären hos kyrkans medlemmar, både givare och mottagare, och bärga allt det fina djupt inom dem och få andens förborgade rikedom att gå i blom och bära frukt, vilket det ju är kyrkans uppdrag att göra och syftet och skälet till att vara med i denna kyrka" (vid ett möte för stavspremier, 2 okt. 1936).

6.1.3 Herrens förrådshus

På vissa platser har kyrkan etablerat byggnader som kallas biskoparnas förrådshus. Med tillstånd av biskopen kan medlemmar gå till biskoparnas förrådshus för att få mat och kläder. Men Herrens förrådshus begränsas inte till en byggnad som används för att dela ut mat och kläder till de fattiga. Det innefattar också kyrkans medlemmars offer: tid, talanger, medkänsla och medel som ställs till biskopens förfogande för att hjälpa honom i omsorgen om fattiga och behövande. Följaktligen finns Herrens förrådshus i varje församling. De här offergåvorna ska "läggas i Herrens förrådshus

... [och] var och en bör sträva efter det som är till hans nästas fördel och göra allt med blicken endast fäst på Guds ära" (L&F 82:18–19). Biskopen förvaltar Herrens förrådshus.

6.2 Välfärdsledarskap i församlingen

6.2.1 Biskopen

Biskopen leder och ger anvisningar om välfärdverksamheten i församlingen. Han har det gudagivna uppdraget att söka upp och sörja för de fattiga (se L&F 84:112). Hans mål är att hjälpa medlemmar hjälpa sig själva och bli oberoende.

Biskopens rådgivare, Hjälpföreningens president, högprästernas gruppleddare, äldstestevorumets president och andra medlemmar av församlingsrådet hjälper biskopen att fullgöra de här skyldigheterna.

Uppgifter om välfärdshjälp till medlemmar behandlas konfidentiellt av biskopen. Han är noga med att skydda hjälpens mottagares privatliv och värdighet. När han känner att andra ledare i församlingen kan hjälpa behövande medlemmar, kan han ge dem upplysningar enligt riktlinjerna i 6.4.

Ytterligare information om biskopens skyldigheter i fråga om välfärd liksom riktlinjer för hur hjälp från fasteofferfonder ges, finns i *Handbok 1*, 5.2.

6.2.2 Församlingsrådet

Vid församlingsrådets möten undervisar biskopen om välfärdsprinciper och ger rådsmedlemmarna anvisningar om de ansvar de har i fråga om välfärd. Rådsmedlemmar behandlar andliga och timliga välfärdsärenden på följande sätt:

De rådgör med varandra om hur de kan hjälpa församlingsmedlemmar att förstå och följa principer för välfärd.

De rapporterar om andliga och timliga välfärdsbehov i församlingen som de fastställt vid personliga besök eller genom hemundervisnings- och besöksundervisningsrapporter. Konfidentiell information som inte ska delges hela församlingsrådet kan tas upp enskilt med biskopen eller på prästadömetts verkställande kommittés möte (se 6.2.3).

De planerar sätt att hjälpa vissa församlingsmedlemmar tillgodose sina andliga och timliga behov, också långsiktiga behov. De beslutar hur de ska hjälpa medlemmar med funktionshinder eller med andra särskilda behov. Det som sägs vid de här diskussionerna är konfidentiellt (se 6.4).

De samordnar arbetet att se till att medlemmar som får hjälp av kyrkan ges tillfälle till arbete eller tjänande. De sammanställer och för en lista över meningsfulla tillfällen till arbete. Är kyrkans välfärdsverksamhet helt utbyggd i området, kan den eventuellt ge tillfällen till arbete och utbildning för medlemmar som behöver kyrkans hjälp.

De sammanställer och för en lista över församlingsmedlemmar vars kunnande kan vara till nytta vid kortsiktiga och långsiktiga behov samt vid katastrofer.

De gör upp och håller aktuell en enkel skriftlig plan för hur församlingen bemöter nödsituationer (se *Handbok 1*, 5.2.11). De samordnar den här planen med motsvarande planer i staven och samhället.

6.2.3 Prästadörets verkställande kommitté i församlingen

Prästadörets verkställande kommitté i församlingen diskuterar vid behov konfidentiella välfärdsärenden. Biskopen kan be Hjälpföreningens president närvara vid dessa diskussioner.

6.2.4 Högprästernas grupp, äldstekvorumet och Hjälpföreningen

Välfärden intar en central plats i högprästgruppens, äldstekvorumets och Hjälpföreningens verksamhet. Vid möten för högprästernas gruppleddarskap, äldstekvorumets presidentskap och Hjälpföreningens presidentskap planerar ledarna sätt att undervisa om oberoendets och tjänandets principer och diskuterar välfärdsbehov. Under biskopens ledning hjälper dessa ledare medlemmar att bli oberoende och finna lösningar på kortsiktiga och långsiktiga problem som rör välfärden.

Kortsiktiga välfärdsbehov

I samband med att biskopen ska ge tillfällig hjälp kan han dela ut uppdrag till melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens ledare.

Biskopen ger vanligtvis Hjälpföreningens president i uppdrag att besöka medlemmar som behöver tillfällig hjälp. Hon hjälper till att bedöma deras behov och ger förslag om vilken hjälp biskopen kan ge. Biskopen kan be henne att fylla i blanketten Bishop's Order for Commodities [Biskopens beställning av förnödenheter/tjänster] för godkännande och underskrift.

Hjälpföreningens presidents roll vid hembesök för fastställande av familjebehov förklaras

utförligare i 9.6.1. Se 9.6.2 och 9.6.3 för upplysningar om andra ansvar som i synnerhet Hjälpföreningens president och hennes rådgivare har i samband med kortsiktiga välfärdsbehov.

Långsiktiga välfärdsbehov

Många kortsiktiga problem orsakas av långsiktiga utmaningar som dålig hälsa, brist på färdigheter, bristande utbildning eller sysselsättning, livsstilsvanor och känslomässiga utmaningar. Melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens ledare har ett särskilt ansvar att hjälpa medlemmar ta itu med dessa problem. Deras mål är att ta itu med långsiktiga problem på ett sådant sätt att det leder till bestående förändringar.

Blir melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens ledare medvetna om långsiktiga behov, agerar de förstående och medkännande för att hjälpa den enskilde och familjen. De använder de resurser som finns i deras organisationer och i församlingen. De ber om vägledning för att veta hur de ska ge hjälp.

För att bättre förstå hur de kan hjälpa medlemmar som har välfärdsbehov, besöker melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens ledare dem. De kan använda blanketten *Analys av behov och resurser* eller på annat sätt följa dess principer för att planera sätt att tillgodose välfärdsbehov.

Ledarna rådgör med biskopen om att hjälpa medlemmar tillgodose långsiktiga behov. I vissa fall samarbetar melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens ledare.

Rapportering till biskopen för fortsatta direktiv

Högprästernas gruppleddare, äldstekvorumets president och Hjälpföreningens president rapporterar regelbundet till biskopen om åtgärder som de och deras organisationer vidtar för att ta itu med kortsiktiga och långsiktiga välfärdsbehov i församlingen. De söker fortsatta direktiv av biskopen om sitt välfärdsarbete.

Om den enskilde och familjen har kortsiktiga problem som de inte kan lösa själva och som melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens ledare inte kan lösa, vänder sig ledarna omgående till biskopen.

Om melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens ledare får höra om problem som möjligen rör värdighet eller känsliga familjeangelägenheter, råder de medlemmarna att vända sig till biskopen.

Hemlärare och besökslärare

Ofta är hemlärare och besökslärare de första som hjälper när det gäller andlig och timlig välfärd. Hemlärare och besökslärare hjälper behövande enskilda och familjer i en tillmötesgående och vänskaplig anda som går utöver månatliga besök. De rapporterar behov hos dem som de besöker till sina prästadömsledare eller ledare i Hjälpföreningen.

Anlitande av kvorum- och Hjälpföreningsmedlemmars och andras tjänster

Melkisedekska prästadöms och Hjälpföreningens ledare kan be om hjälp från de medlemmar vilkas kunskaper eller erfarenhet skulle kunna vara till gagn för behövande. Medlemmar kan ge tillfällig hjälp som att laga mat eller passa barn eller ge information om lediga platser eller arbete. Medlemmar kan också ge vägledning om långsiktiga välfärdsbehov som hälsa, hygien, näring, hur man förbereder sig för ett yrke, finner möjligheter till utbildning, startar eget eller handhar familjens ekonomi.

Efter att ha bett andra att ge hjälp fortsätter ledarna att hålla kontakt med behövande enskilda eller familjer för att uppmuntra dem och vid behov hjälpa dem på andra sätt.

Ledarna kan hjälpa biskopen när han hänvisar medlemmar till kyrkans välfärdsinrättningar som biskoparnas förrådshus, kyrkans arbetsförmedling, Deseret Industries och kyrkans familjeservice. Ledarna kan också hjälpa medlemmar att få hjälp från kommunala och statliga organ.

6.2.5 Församlingens välfärdsspecialister

Välfärdsspecialister utgör en resurs som dels hjälper biskopsrådet, dels hjälper melkisedekska prästadöms och Hjälpföreningens ledare att fullgöra sitt ansvar för välfärd.

Biskopsrådet kan kalla en anställningsspecialist för att hjälpa medlemmar förbereda sig för och finna lämplig anställning. Biskopsrådet kan också kalla andra specialister på välfärdsfrågor för att hjälpa medlemmar med behov som utbildning, näring, hygien, hemförråd, hälsovård, familjeekonomi och Ständiga utbildningsfonden.

6.3 Välfärdsledarskap i staven

6.3.1 Stavs-presidenten

Stavs-presidenten har tillsyn över välfärdsverksamheten i staven. Ytterligare upplysningar om hans ansvar för välfärd finns i *Handbok 1*, 5.1.

6.3.2 Stavsrådet

Vid stavsrådets möten behandlar ledarna andliga och timliga välfärdsärenden enligt följande:

De fastställer välfärdsproblem i staven och försöker komma på sätt att ta itu med problemen. Men de har inget uppdrag att lösa församlingarnas välfärdsproblem.

De planerar hur de kan undervisa stavs- och församlingsledarna om välfärdsprinciper.

De diskuterar hur de kan göra församlingsledarna uppmärksamma på medlemmar i staven som kan verka som resurs och hjälpa till med välfärdsbehov.

De gör upp och håller aktuell en enkel skriftlig plan för hur staven ska handla i nödsituationer (se *Handbok 1*, 5.1.3). Den här planen bör samordnas med liknande planer i andra stavar som tillhör samordningsrådet samt med planer i kommunen.

De planerar välfärdsaktiviteter, men ser till att inte i onödan betunga församlingsledarna.

De planerar sätt att fullgöra uppdrag i staven i samband med välfärd.

De ger ledarskap och stöd för välfärdsprojekt om de får ett sådant uppdrag av en medlem av de sjuttios presidentskapet eller av områdespresidentskapet.

Om en biskop fått i uppdrag att handha begäran om hjälp till personer som tillfälligt vistas i församlingen eller är bostadslösa, avgör stavsrådet hur de ställer stavens resurser till biskopens förfogande.

6.3.3 Stavens välfärdsspecialister

En medlem av stavs-presidentskapet eller ansvarig högrådsmedlem kan kalla en anställningsspecialist för staven och andra specialister på välfärdsfrågor. Dessa specialister i staven utgör en resurs för biskopar och andra församlingsledare. Specialisterna kan bland annat hjälpa till med de välfärdsbehov som listas i 6.2.5.

6.4 Tystnadsplikt

Alla uppgifter om medlemmars välfärdsbehov och om hjälp som getts behandlas konfidentiellt av biskopen och andra församlingsledare. De är noga med att skydda hjälpmottagarnas privatliv och värdighet. De är noga med att inte generera medlemmar som behöver hjälp.

Det kan finnas tillfällen då det vore bra om hela församlingsrådet och kanske också andra medlemmar kände till en enskilds eller en familjs

välfärdsbehov. När till exempel en medlem är arbetslös eller letar efter ett bättre jobb, kan kanske andra hjälpa den medlemmen att snabbare hitta ett jobb. I sådana fall ber biskopen och andra ledare vanligtvis medlemmen om tillåtelse att delge upplysningar om dennes situation.

När ledarna ber andra hjälpa till, ger de bara sådan information som krävs för att utföra uppdraget. Ledarna ger dem också anvisningar om att behandla all information konfidentiellt.

7. Melkisedekska prästadömet

7.1	Definition av och syftet med melkisedekska prästadömet	40	7.6	Blivande äldster	45
7.1.1	Melkisedekska prästadömet's ämbeten och plikter	40	7.6.1	Ansvar för blivande äldster	45
7.1.2	Melkisedekska prästadömet's kворum	40	7.6.2	Hjälpa blivande äldster förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet	45
7.2	Melkisedekska prästadömet's ledarskap i staven	40	7.7	Ledarskapsmöten	45
7.2.1	Stavspresidentskapet	40	7.7.1	Prästadömet's verkställande kommittés möte i församlingen och församlingsrådets möte	45
7.2.2	Högrådsmedlemmar	41	7.7.2	Möte för äldstekvorumets presidentskap och möte för högprästernas gruppleaderskap	45
7.3	Melkisedekska prästadömet's ledarskap i församlingen	41	7.7.3	Stavens ledarskapsmöte för prästadömsledare	46
7.3.1	Biskopsrådet	41	7.8	Kvorum- och gruppmöten	46
7.3.2	Äldstekvorumets presidentskap och högprästernas gruppleaderskap	41	7.8.1	Söndagens prästadömsmöten	46
7.3.3	Sekreterare och assisterande sekreterare i äldstekvorumet och högprästernas grupp	42	7.8.2	Högprästernas kворummöte i staven	47
7.3.4	Lärare i äldstekvorumet och högprästernas grupp	42	7.9	Undervisning om hur förrättningar och välsignelser utförs	47
7.4	Hemundervisning	42	7.10	Ytterligare riktlinjer och föreskrifter	47
7.4.1	Hemlärarnas ansvar	43	7.10.1	Bröder med särskilda behov	47
7.4.2	Organisation av hemundervisningen	43	7.10.2	Hjälp och stöd vid dödsfall	47
7.4.3	Anpassning av hemundervisningen till lokala behov	44	7.10.3	Anvisningar om tempelskrud och tempelklädnad	47
7.4.4	Rapportering av hemundervisningen	44	7.10.4	Finansiering av aktiviteter	47
7.5	Välfärd	44			

7. Melkisedekska prästadömet

7.1 Definition av och syftet med melkisedekska prästadömet

Prästadömet är Guds kraft och myndighet. Det förlänas värdiga manliga medlemmar i kyrkan. De som innehar prästadömet's nycklar leder och ger anvisningar om utförandet av evangeliets förrättningar, predikandet av evangeliet och styrandet av Guds rike på jorden.

Melkisedekska prästadömet innehar "nycklarna till kyrkans alla andliga välsignelser" (L&F 107:18).

Se kapitel 2 för ytterligare upplysningar om syftet med prästadömet och prästadömet's nycklar.

7.1.1 Melkisedekska prästadömet's ämbeten och plikter

Melkisedekska prästadömet's ämbeten är äldste, högpräst, patriark, sjuttio och apostel. Varje ämbete inom prästadömet har rättigheter och ansvar i fråga om tjänande samt myndighet att utföra prästadömsförrättningar. Det här kapitlet innehåller ledarinformation för äldster och högpräster. Se 20.7 för information om ordination till äldstens och högprästens ämbeten.

Äldste

Värdiga bröder kan ta emot melkisedekska prästadömet och ordineras till äldste när de är minst 18 år gamla. Uppenbarelser om äldsters rättigheter och ansvar ges i Läran och förbunden 20:38–45; 42:44; 46:2 och 107:11–12. Äldster innehar också diakoners, lärarens och prästers myndighet.

Högpräst

Bröder ordineras till högpräster när de kallas till medlemmar i ett stavspreidentskap, högråd eller biskopsråd eller när stavspreidenten av annan anledning beslutar att det ska ske. Det är högprästers rättighet och ansvar att presidera och att inneha all myndighet som äldster innehar (se L&F 107:10).

Bröder i distrikt ordineras inte till högprästens ämbete.

7.1.2 Melkisedekska prästadömet's kvorum

Ett prästadömskvorum är en organiserad grupp bröder som innehar samma prästadömsämbete. De främsta syftet med kvorum är att tjäna andra,

stärka enigheten och broderskapet och undervisa medlemmarna om lära, principer och plikter.

Varje församling har ett eller flera äldstekvorum. Varje kvorum har upp till 96 äldster (se L&F 107:89).

Varje stav har ett högprästersnas kvorum. Stavspreidentskapet utgör preidentskapet för det kvorumet. I varje församling är högprästerorna organiserade i en högprästersnas grupp.

Patriarker är inte organiserade i kvorum. Apostlar och sjuttio är organiserade i kvorum på kyrkans generalnivå.

7.2 Melkisedekska prästadömet's ledarskap i staven

7.2.1 Stavspreidentskapet

Stavspreidenten är presiderande högpräst i staven. Han och hans rådgivare utgör preidentskapet för högprästersnas kvorum i staven. De undervisar vid högprästersnas kvorummöten. De kan då och då besöka möten för församlingens högprästgrupp och äldstekvorumet och ge råd och instruktioner.

Stavspreidenten har tillsyn över förlänandet av melkisedekska prästadömet och över ordinationer till äldstens och högprästens ämbeten (se *Handbok 1*, 16.7.1).

Stavspreidenten kallar en äldste i varje församling till president för äldstekvorumet. I varje församling som har en högprästersnas grupp kallar stavspreidenten eller ansvarige rådgivaren i stavspreidentskapet en högpräst till högprästersnas gruppleddare. Stavspreidenten rådgör med församlingens biskop innan man kallar en ny president för äldstekvorumet eller en ny gruppleddare för högprästgruppen. Biskopen kan rekommendera någon till ämbetet.

Stavspreidenten, en rådgivare eller en högrådsmedlem som fått uppdraget kallar rådgivare i äldstekvorumets preidentskap och assistenter i högprästersnas gruppleddarskap. Äldstekvorumets president och högprästersnas gruppleddare kan i samråd med biskopen rekommendera rådgivare och assistenter.

Alla rekommendationer att kalla medlemmar till äldstekvorumets preidentskap och högprästersnas gruppleddarskap behöver godkännas av stavspreidentskapet och högrådet.

När en ny kvorum- eller gruppleddare kallas, presenterar en medlem av stavspresidentskapet eller en högrådsmedlem hans namn för stödande röstning av kvorum- eller gruppmedlemmarna.

Om en äldste kallas att verka i högprästens gruppleddarskap, måste han ordineras till högpräst innan han avskiljs.

Stavspresidenten avskiljer en ny president för äldstekvorumet och förlämnar honom de nycklar som hör till ämbetet. En medlem av stavs-presidentskapet avskiljer en ny högprästens gruppleddare, som dock inte ges några nycklar. En medlem av stavs-presidentskapet eller en högråds-medlem avskiljer rådgivare till äldstekvorumets president och assistenter till högprästens gruppleddare.

Sedan nya kvorum- eller gruppleddare har inröstats, tillkännager en medlem av stavs-presidentskapet eller biskopsrådet detta på ett sakramentsmöte. Han ber inte om församlingens godkännande på sakramentsmötet.

Se Översikt över ämbeten i kapitel 19 för upplysningar om äldstekvorumets ämbeten i grenar i missioner.

7.2.2 Högrådsmedlemmar

Under stavspresidentskapets ledning hjälper högrådsmedlemmar till med tillsynen över kyrkans verksamhet i staven. Deras ansvar i fråga om äldstekvorumets och högprästens grupper beskrivs i 15.3.1.

7.3 Melkisedekska prästadömet ledarskap i församlingen

Det här kapitlet handlar om att förvalta äldstekvorumet och högprästens grupp på ett sådant sätt att det stärker den enskilde och familjen. Melkisedekska prästadömet ledare ska ofta gå igenom kapitel 3 som ger en översikt över allmänna principer för ledarskap. De här principerna innefattar att förbereda sig andligt, delta i råd, betjäna andra och undervisa om Jesu Kristi evangelium.

7.3.1 Biskopsrådet

Biskopen är presiderande högpräst i församlingen. Han och hans rådgivare samarbetar med äldsternas kvorumpresident och högprästens gruppleddare för att vaka över kvorum- och gruppmedlemmar och deras familjer, stärka kvorumet och gruppen och se till att prästadömet arbete blir utfört.

Även om äldstekvorumets president och högprästens gruppleddare är direkt ansvariga inför stavs-presidentskapet, har biskopen regelbundet möte med äldstekvorumets president och med högprästens gruppleddare. Han ber var och en av dem att rapportera sina ansvar, däribland hemundervisningen i kvorumet eller gruppen. Han ger dem råd, uppmuntrar dem att ära sina ämbeten.

7.3.2 Äldstekvorumets presidentskap och högprästens gruppleddarskap

Äldstekvorumets presidentskap och högprästens gruppleddarskap presiderar över, sitter i råd med och undervisar kvorum- och gruppmedlemmar (se L&F 107:89). De leder och ger anvisningar om kvorum- och gruppmedlemmars arbete att främja frälsningsverket i församlingen (se kapitel 5). De instrueras av stavs-presidentskapet, ansvariga högrådsmedlemmar och av biskopen.

Äldstekvorumets president och högprästens gruppleddare

Äldstekvorumets president och högprästens gruppleddare har följande ansvar:

De verkar som medlemmar av prästadömet verkställande kommitté i församlingen och i församlingsrådet. Som medlemmar i den kommittén och det rådet deltar de i arbetet med att bygga upp tron och stärka den enskilde och familjen (se kapitel 4). Högprästens gruppleddare samordnar församlingsrådets strävanden att uppmuntra tempeltjänst och släktforskning i församlingen (se 5.4.3). Om det inte finns någon högprästens gruppleddare, övertas den funktionen av äldstekvorumets president eller någon annan bärare av melkisedekska prästadömet som fått det uppdraget.

De undervisar andra ledare och lärare i kvorumet och gruppen om deras plikter och använder den här handboken som resursmaterial.

I samråd med biskopen föreslår de vilka bröder som ska kallas till rådgivare i äldstekvorumets presidentskap eller assistenter till högprästens gruppleddare. De ger också rekommendation till biskopen på bröder som ska kallas till sekreterare eller lärare. De följer därvid riktlinjerna för sådana rekommendationer i 19.1.1 och 19.1.2.

De har tillsyn över kvorumets eller gruppens uppteckningar, rapporter, budget och ekonomi. Kvorumets eller gruppens sekreterare hjälper dem med det ansvaret.

Äldstekvorumets president och rådgivare och högprästernas gruppleddare och assistenter

Äldstekvorumets presidentskap och högprästernas gruppleddarskap har följande ansvar. Äldstekvorumets president och högprästernas gruppleddare ger rådgivare och assistenter i uppdrag att ha tillsyn över några av dessa ansvar.

De uppmuntrar kvorum- och gruppmedlemmarna att fullgöra sina prästadömsplikter, särskilt sina plikter som make och far. Kvorum- och gruppleddarna fullgör detta ansvar vid kvorum- och gruppmöten och vid intervjuer och vid besök hos kvorum- och gruppmedlemmar.

De organiserar och har tillsyn över hemundervisningen.

De har tillsyn över arbetet med att förbättra undervisningen av evangeliet i äldstekvorumet och högprästernas grupp. Därvid följer de principerna i 5.5.3 och 5.5.4.

De håller möten för äldstekvorumets presidentskap respektive högprästernas gruppleddarskap.

Under biskopens ledning planerar de hur de ska handha välfärdsbehov i kvorumet eller gruppen (se 7.5 och kapitel 6).

De besöker eller intervjuar varje kvorum- eller gruppmedlem åtminstone en gång om året där detta är möjligt.

De kan bilda kommittéer bland kvorum- eller gruppmedlemmarna för att utföra kvorumets eller gruppens arbete eller utföra uppdrag som getts vid församlingsrådets möten.

De hjälper blivande äldster förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet (se 7.6).

De planerar då och då med biskopens godkännande aktiviteter för kvorumets eller gruppens medlemmar. De här aktiviteterna kan inbegripa kvorum- eller gruppmedlemmars familjer och de ensamstående systrar som kvorum- eller gruppmedlemmarna besöker som hemlärare. Aktiviteter ska följa riktlinjerna i kapitel 13 och ska samordnas med församlingsrådet.

De samarbetar på uppdrag av biskopen med föräldrar och Unga mäns ledare dels för att hjälpa 18-åriga unga män att förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet och dels för att övergången från prästernas kvorum till äldstekvorumet ska bli positiv.

Äldstekvorumets president ger en av sina rådgivare i uppdrag att samordna kvorumets arbete med männen i Unga ensamstående vuxna i församlingen. Om församlingen har en kommitté för

Unga ensamstående vuxna, är den här rådgivaren medlem i den kommittén. (Se 16.3.3 och 16.3.4.)

7.3.3 Sekreterare och assisterande sekreterare i äldstekvorumet och högprästernas grupp

Med biskopens godkännande kallar och avskiljer äldstekvorumets president eller en av dennes rådgivare en äldste till sekreterare i äldstekvorumet. Likaså kallar och avskiljer högprästernas gruppleddare eller en av dennes assistenter en högpräst till högprästgruppens sekreterare.

Kvorum- och gruppsekreterare har följande ansvar:

De rådgör med kvorum- eller gruppleddarna för att förbereda en dagordning för presidentskapets eller gruppleddarskapets möten. De närvarar vid dessa möten, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

De ställer varje månad samman hemundervisningsrapporter som äldstekvorumets president och högprästernas gruppleddare ska ge till biskopen. Minst varje kvartal sammanställer de uppgifter om närvaro, går igenom dem med äldstekvorumets president eller högprästernas gruppleddare och lämnar in dem till församlingskamreren.

Om kvorumet eller gruppen planerar aktiviteter som innebär utgifter, hjälper sekreterarna ledarna med att göra upp en årsbudget och redovisa utgifterna.

Med biskopens godkännande kan ledarna i äldstekvorumet och högprästernas grupp kalla och avskilja assisterande sekreterare att hjälpa till med dessa uppgifter. Blivande äldster kan kallas till assisterande sekreterare.

7.3.4 Lärare i äldstekvorumet och högprästernas grupp

Med biskopens godkännande kallar och avskiljer äldstekvorumets president eller en av dennes rådgivare en eller flera äldster till lärare i äldstekvorumet. Likaså kallar och avskiljer högprästernas gruppleddare eller en av hans assistenter en eller flera högpräster till lärare i högprästernas grupp.

Kvorum- och gruppleddarna ger lärare i uppdrag att hålla lektioner under prästadömsmötet. Lärarna följer principerna som beskrivs i 5.5.4.

7.4 Hemundervisning

Under biskopens ledning har kvorum- och gruppleddare tillsyn över hemundervisningen. De

instruerar hemlärare i deras plikter och inspirerar dem att fullgöra dessa plikter väl.

Hemundervisning är ett prästadömsansvar för lärare, präster och bärare av melkisedekska prästadömet. Följaktligen får hemlärarna sina uppdrag av prästadömsledarna. De varken kallas, inröstas eller avskiljs.

7.4.1 Hemlärarnas ansvar

Hemundervisningen är ett av de sätt på vilka vår himmelske Fader välsignar sina barn. Hemlärare ska "besöka varje medlems hem och förmana dem att be högt och i det fördolda samt att sköta alla familjeplikter" (L&F 20:51). De tilldelas familjer och enskilda som de ska besöka för att "vaka över ... och att vara med och styrka dem" (L&F 20:53). De ska "varna, förklara, förmana och undervisa samt inbjuda alla att komma till Kristus" (L&F 20:59).

Hemlärarna besöker om möjligt medlemmarna i deras hem åtminstone en gång i månaden. Hemlärarna kan också komma på andra meningsfulla sätt att vaka över och stärka familjerna som de tilldelats. De kan till exempel göra dem tjänster eller skriva eller ringa till familjemedlemmar.

Hemlärarna företräder Herren, biskopen och kворum- eller gruppledarna. De kan vara en viktig källa till hjälp för medlemmar. De rådgör med familjens överhuvud om familjens behov och hur de kan vara till störst hjälp.

Hemlärarna sätter sig in i familjemedlemmarnas intressen och behov och uppmärksammar särskilda händelser i deras liv.

Hemlärarna hjälper vid behov föräldrar att se till att deras barn blir välsignade, döpta och konfirmerade. De kan också hjälpa föräldrar att se till att deras söner får aronska prästadömet och melkisedekska prästadömet och ordinerats till ämbeten i prästadömet vid rätt ålder.

Hemlärarna erbjuder sin hjälp när medlemmar är arbetslösa, sjuka, ensamma, när de flyttar eller när de har andra behov.

Hemlärarna hjälper medlemmar stärka sin tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus och uppmuntrar dem att ingå och hålla heliga förbund. Den här hjälpen är särskilt viktig för nya medlemmar och mindre aktiva medlemmar.

Hemlärarna bestämmer tidpunkter för besök som passar enskilda eller familjer. De glömmer inte att de är gäster hos de medlemmar de besöker.

Det ska finnas en planerad avsikt med varje besök. Hemlärarkamrater ber tillsammans innan

de går hem till någon på besök. De diskuterar olika sätt att stärka dem som de ska besöka. Med utgångspunkt i de här diskussionerna och enligt den Helige Andens vägledning framför de ett budskap som vanligtvis kommer från skrifterna och första presidentskapets budskap i tidskrifterna *Ensign* eller *Liahona*. Andra budskap kan komma från biskopen eller andra ledare. Familjeöverhuvudet kan också begära att hemlärarna framför ett särskilt budskap. I hemlärarbesök ingår normalt en bön.

Varje månad rapporterar hemlärarna till kворum- eller gruppledarna om den andliga och timliga välfärden hos de medlemmar de besöker. Om en medlem har akuta behov, rapporteras detta omgående av hemlärarna.

7.4.2 Organisation av hemundervisningen

En familj där en äldste är familjeöverhuvud får vanligtvis hemlärare från äldstekvorumet. En familj där en högpräst är familjeöverhuvud får vanligtvis hemlärare från högprästernas grupp. I de fall där familjeöverhuvudet inte bär melkisedekska prästadömet beslutar biskopsrådet om familjen ska få hemlärare från äldstekvorumet eller från högprästernas grupp. Biskopsrådet kan rådgöra med prästadömetts verkställande kommitté och församlingsrådet innan de fattar det beslutet.

Kворum- och gruppledarna söker inspiration i bön när de diskuterar enskildas och familjers behov och hur de ska organisera hemundervisningen. Ledarna diskuterar hur hemlärare kan vaka över och stärka dessa medlemmar, och vid behov rådgör de med prästadömetts verkställande kommitté och församlingsrådet. Ledarna beaktar också faktorer som avstånd, resätt och säkerhet.

Efter de här diskussionerna tilldelas om möjligt varje familj eller hushåll ett hemlärarpar. De inhämtar biskopens godkännande för varje hemlärarpar och familjerna som paret ska besöka.

Kворum- och gruppledarna låter de bästa hemlärarna besöka de medlemmar som behöver dem mest. Vid tilldelning av hemlärare ger ledarna högsta prioritet åt nya medlemmar, åt de mindre aktiva medlemmar som kanske är mest mottagliga och åt andra som har störst behov av hemlärare, som ensamstående föräldrar, änkor och änklingar. Det är ofta till stor hjälp om man låter en ungdomsledare besöka en familj där en ung man eller en ung kvinna står inför särskilda utmaningar. Nyomvända ska tilldelas hemlärare före dopet.

Efter samråd med äldstekvorumets president, högprästernas gruppleddare och Unga mäns president tilldelar en medlem av biskopsrådet lärarna och prästerna uppdrag att verka som hemlärare. De blir hemlärarkamrater till bärare av melkisedekska prästadömet.

Bärare av aronska prästadömet har tillsammans med sina hemlärarkamrater omsorg om och vakar över de familjer som de besöker. Det här kan innebära att bestämma tid för besök, lämna budskap och tjäna familjerna. Detta hjälper dem i deras prästadömsutbildning och missionsförberedelser (se L&F 84:106–107).

Äldstekvorumets ledare i församlingar för ensamstående vuxna tilldelar varje medlem i församlingen ett hemlärarpar. Ensamstående medlemmar som är rumskamrater kan besökas samtidigt. Hemlärare ska dock koncentrera sig på att tjäna den enskilde och ska rapportera om varje person var för sig.

Med biskopens godkännande kan melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens ledare i undantagsfall ge ett äkta par i uppdrag att göra besök som par om det finns behov av besök av par. Gifta par rapporterar detta som både hemlärar- och besökslärarbesök. Unga föräldrar ska i regel inte tilldelas sådana uppdrag eftersom de förhindrar dem att vara med sina barn.

7.4.3 Anpassning av hemundervisningen till lokala behov

På vissa platser är det kanske inte möjligt att besöka varje hem en gång i månaden på grund av otillräckligt antal aktiva prästadömsbärare eller andra hinder. Under sådana omständigheter prioriterar ledarna att besöka nya medlemmar, de mindre aktiva medlemmarna som mest sannolikt kommer att reagera positivt på en inbjudan att återvända till kyrkan och medlemmar med allvarliga behov.

Ledarna gör sitt bästa att med hjälp av tillgängliga resurser vaka över och stärka varje medlem. Varje anpassning av hemundervisningen ska betraktas som tillfällig.

Några förslag till anpassning av hemundervisningen beskrivs i följande stycken.

Med biskopens godkännande kan melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens ledare tillfälligt tilldela vissa familjer endast hemlärare eller endast besökslärare. I vissa fall kan ledarna ge hemlärare i uppdrag att besöka en familj den ena månaden och besökslärare att besöka Hjälpföreningens medlemmar i samma familj nästa månad.

Med godkännande av missionspresidenten kan ledarna överväga att be heltidsmissionärer att i begränsad omfattning göra hemlärarbesök med bärare av melkisedekska prästadömet. Missionspresidenten meddelar godkännandet till stavs-presidenten, som informerar biskopen. Har man fått ett sådant godkännande ges heltidsmissionärerna i uppdrag att besöka huvudsakligen nya medlemmar, familjer där inte alla tillhör kyrkan och mindre aktiva medlemmar.

Alltefter behov och prioriteter kan kvorum- och gruppleddare göra några besök för att hjälpa till att fullgöra kvorumets och gruppens ansvar i fråga om hemundervisning.

7.4.4 Rapportering av hemundervisningen

Kvorum- och gruppleddarna får en månatlig hemundervisningsrapport av varje hemlärarpar. Dessutom sammanträffar de regelbundet med hemlärare för att diskutera de besökta medlemmarnas andliga och timliga behov och för att planera hur de ska hjälpa behövande medlemmar. Konfidentiell information ska endast rapporteras till äldstekvorumets president eller högprästernas gruppleddare, som rapporterar dem till biskopen.

Äldstekvorumets president och högprästernas gruppleddare ger biskopen månatliga hemundervisningsrapporter. Varje rapport innehåller en lista över dem som inte kontaktats. Rapporter uppmärksammar i synnerhet nya medlemmar, mindre aktiva medlemmar och andra som har kritiska behov. Om en familj eller någon enskild har trängande behov, rapporteras detta omgående till biskopen av äldstekvorumets president eller högprästernas gruppleddare.

7.5 Välfärd

Välfärden intar en central plats i äldstekvorumets och högprästgruppens verksamhet.

Under biskopens ledning delar äldstekvorumets presidentskap, högprästernas gruppleddarskap och Hjälpföreningens president i församlingen följande ansvar i fråga om välfärd:

De undervisar om principerna för timligt och andligt oberoende.

De tar hand om fattiga och behövande och uppmuntrar medlemmar att tjäna andra.

De hjälper den enskilde och familjen att bli oberoende och finna lösningar på kortsiktiga och långsiktiga problem som rör välfärd.

Se kapitel 6 för ytterligare information om dessa ansvar i samband med välfärd.

7.6 Blivande äldster

En blivande äldste är en manlig medlem i kyrkan 19 år eller äldre som inte har melkisedekska prästadömet. Gifta bröder under 19 år som inte har melkisedekska prästadömet är också blivande äldster.

7.6.1 Ansvar för blivande äldster

Kvorum- och gruppledarna har ansvaret att hjälpa blivande äldster att förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet. Biskopen rådgör med kvorum- och gruppledarna och varje blivande äldste för att avgöra om vederbörande ska ta del av äldstekvorumets eller högprästgruppens undervisning och aktiviteter. Biskopen beaktar den blivande äldstens relationer till äldsterna eller högprästerna i församlingen liksom hans ålder och behov.

Kvorum- och gruppledarna tilldelar blivande äldster duktiga hemlärare. Om blivande äldster har ordinerats till lärarens eller prästens ämbete, kan ledarna ge dem i uppdrag att vara hemlärare.

Kvorum- och gruppledarna inbjuder blivande äldster till kvorumets eller gruppens möten och aktiviteter.

7.6.2 Hjälpa blivande äldster förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet

Något av det viktigaste för ledarna är att hjälpa blivande äldster förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet eftersom det stärker familjer och förbereder par för tempeläkenskap. Blivande äldster ska ordinerars så snart de är rimligt förberedda, utan onödig väntetid.

Äldstekvorumets president eller högprästernas gruppledare ser till att blivande äldster får undervisning om följande principer som förberedelse för mottagandet av melkisedekska prästadömet:

1. Prästadömet och prästadömet nycklar återställdes genom profeten Joseph Smith.
2. Prästadömet ed och förbund (se L&F 84:33–44)
3. Makars och fäders ansvar
4. Äldstens plikter och syftet med prästadömskvorum
5. Syftet med prästadömsförrättningar och välsignelser och hur dessa förrättningar och välsignelser utförs och ges (se kapitel 20 och *Anvisningar för familjen*)

Ledarna kan undervisa om de här principerna på tu man hand eller ordna en kurs för blivande

äldster i församlingen, för flera församlingar eller i staven. De kan ge dugliga hemlärare i uppdrag att undervisa om de här principerna. De kan också undervisa om dem som en del av en tempelförberedande kurs (se 5.4.5). Vid behov kan stavsprezidenten ge en högrådsmedlem i uppdrag att hjälpa kvorum- och gruppledarna med det här ansvaret.

Möjliga resurser för att hjälpa blivande äldster att ta emot melkisedekska prästadömet innefattar Lära och Förbunden, kapitel 20, 84, 107 och 121; *Anvisningar för familjen*; *Prästadömet plikter och välsignelser, del A*, lektion 1–4 och 9; *Prästadömet plikter och välsignelser, del B*, lektion 1–6.

Biskopen rådgör med kvorum- och gruppledarna och med församlingsrådet för att komma fram till vilka blivande äldster som man först och främst ska ge den här förberedelsen. Bärare av aronska prästadömet som fyllt 18 år och som ännu inte förberetts kan komma in fråga.

Biskopen följer anvisningarna i *Handbok 1*, 16.7.1 då man hjälper en blivande äldste förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet.

7.7 Ledarskapsmöten

7.7.1 Prästadömet verkställande kommittés möte i församlingen och församlingsrådets möte

Äldstekvorumets president och högprästernas gruppledare är medlemmar av prästadömet verkställande kommitté i församlingen och församlingsrådet (se kapitel 4).

7.7.2 Möte för äldstekvorumets presidentskap och möte för högprästernas gruppledarskap

Äldstekvorumets presidentskap håller regelbundna presidentskapsmöten. Högprästernas gruppledarskap håller regelbundna ledarskapsmöten. Kvorumpresidenten eller gruppledaren presiderar på mötet och leder det. Kvorum- eller gruppsekreteraren närvarar, för anteckningar och håller reda på uppdrag. Högrådsmedlemmen med ansvar för församlingen kan närvara då och då.

Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Planera sätt att stärka kvorum- eller gruppmedlemmarna och deras familjer, också blivande äldster.
2. Läs och diskutera skriftställen och anvisningar från kyrkans ledare som rör prästadömsledares ansvar.
3. Diskutera hemlärarpar och familjerna de besöker och vad de åstadkommit och planera vad som kan förbättras.

4. Diskutera evangelieundervisningen på kvorum- eller gruppmöten och planera sätt att förbättra den.
5. Rapportera om uppdrag som getts vid församlingsrådets möte.
6. Planera hur man kan stärka enigheten i kvorumet eller gruppen, också genom tjänande och andra kvorum- eller gruppaktiviteter.

7.7.3 Stavens ledarskapsmöte för prästadömsledare

Stavspresidentskapet håller ett ledarskapsmöte för prästadömsledarna i samband med varje stavs-konferens (se 18.3.1, punkt 2). Presidentskapet håller också ytterligare ett ledarskapsmöte under året för prästadömsledarna, tillsammans tre sådana möten årligen. Kvorum- och gruppledare och sekreterare närvarar.

7.8 Kvorum- och gruppmöten

7.8.1 Söndagens prästadömsmöten

Söndagens prästadömsmöten börjar med en gemensam inledning för bärare av melkisedekska och aronska prästadömet och leds av en medlem av biskopsrådet (se 18.2.4).

Efter inledningen deltar bröderna på respektive kvorum- eller gruppmöte. Syftet med kvorum- och gruppmöten är att handha kvorumangelägenheter, lära sig prästadömsplikter, stärka familjerna och studera Jesu Kristi evangelium. Ledarna söker inspiration i bön när de planerar de här mötena för att nå dessa syften.

Såvida inte en medlem av stavspresidentskapet eller biskopsrådet (eller annan presiderande auktoritet) närvarar, presiderar äldstekvorumets president vid äldstekvorumets möte och högprästernas gruppledare vid högprästernas gruppmöte. En medlem av kvorumpresidentskapet eller grupp-ledarskapet leder mötet.

Äldster och högpräster har vanligtvis möten var för sig. Men om bara ett fåtal äldster eller högpräster i församlingen kan närvara vid prästadömsmötet, kan de ha möte gemensamt. Om de har möte gemensamt, får under inga omständigheter ett gemensamt och enda kvorum inrättas för melkisedekska prästadömet. Så länge det finns ordinerade äldster och högpräster i en församling ska både ett äldstekvorum och en högprästernas grupp inrättas.

Eftersom distrikt inte har ett högprästernas kvorum, har inte heller grenar i distrikt en

högprästernas grupp. Högpräster i grenar deltar i äldstekvorumets möten.

Biskopen kan godkänna att en äldste närvarar vid högprästgruppens möten om detta vore nyttigt för äldsten. Biskopen kan också inbjuda en 18-årig bärare av aronska prästadömet att närvara vid äldstekvorumets möten.

Varje månad planerar kvorum- och gruppledarna söndagsundervisningen enligt följande mönster:

Första söndagen

Den första söndagen undervisar en medlem av äldstekvorumets presidentskap eller högprästernas gruppledarskap. Han använder skrifterna, nutida profeters ord och godkänt kyrkomaterial. Melkisedekska prästadömetets ledare använder det här mötet till att undervisa om evangeliets lära och hjälpa bröderna att ägna sig aktivt åt sina plikter i prästadömet.

Kvorum- och gruppledarna söker Andens vägledning när de beslutar vilka ämnen man ska undervisa om. Exempel på ämnen är hemundervisning, hur man utför prästadömsförrättningar och ger välsignelser, stärker äktenskapet och familjen, tjänar, utför missionsarbete, behåller omvända, aktiverar, bidrar till andig och timlig välfärd samt tempeltjänst och släktforskning. Kvorum- och gruppledarna kan också använda tiden till att planera sätt att hjälpa andra, ge uppdrag och be om rapporter om tidigare uppdrag.

Andra och tredje söndagen

Den andra och tredje söndagen hålls lektionen av en kvorum- eller gruppledare eller lärare. Han använder årets lektionsbok för melkisedekska prästadömet. Lektionerna hålls vanligtvis i den ordning som de står i lektionsboken och samma söndag som de hålls på Hjälpföreningens möte.

Kvorum- och gruppledarna ser till att alla män i församlingen som är 18 år och äldre får ett exemplar av melkisedekska prästadömetets lektionsbok för personligt studium, oberoende av om de kan närvara vid kvorumets eller gruppens möten. Ledarna uppmuntrar dem som kommer till mötena att ta med sig sitt eget exemplar av lektionsboken och om möjligt av skrifterna.

Fjärde söndagen

Den fjärde söndagen hålls lektionen av en kvorum- eller gruppledare eller lärare. Han använder budskap från den senaste generalkonferensen. Stavspresidenten eller biskopen väljer budskapen.

Femte söndagen

Biskopen beslutar vilket ämne man ska undervisa om den femte söndagen och vem som ska undervisa om det (vanligtvis en medlem i församlingen eller staven) och om bärarna av melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen ska ha möte gemensamt eller var för sig.

7.8.2 Högrästeras kvorummöte i staven

Stavspresidentskapet håller ett kvorummöte för alla högräster i staven minst en gång om året. Vid det här mötet handhar stavspresidentskapet kvorumangelägenheter och undervisar kvorummedlemmarna om deras plikter.

7.9 Undervisning om hur förrättningar och välsignelser utförs

Följande böcker innehåller anvisningar om hur förrättningar och välsignelser utförs:

1. Kapitel 20 i den här handboken
2. *Anvisningar för familjen*, sidorna 18 – 24
3. *Prästadömet's plikter och välsignelser, del B*, sidorna 41–47

Med hjälp av de här böckerna lär prästadömsledarna bröderna hur man utför förrättningar och välsignelser. Ledarna ser till att varje prästadömsbärare har *Anvisningar för familjen* eller *Prästadömet's plikter och välsignelser, del B* så att de har ett eget exemplar av dessa anvisningar.

Ledare ska inte framställa eller använda annat material med anvisningar om förrättningar, välsignelser eller böner såvida inte första presidentskapet har auktoriserat sådant material.

7.10 Ytterligare riktlinjer och föreskrifter

7.10.1 Bröder med särskilda behov

Bröder med särskilda behov innefattar sjuka, äldre, änklingar, frånskilda, de som är bundna vid hemmet, sörjande och de som vårdar kroniskt sjuka familjemedlemmar. Medlemmarna i deras kvorum eller grupp ska erbjuda sin hjälp.

Bröder med dessa och andra särskilda utmaningar kan vända sig till sin kvorumpresident eller högrästeras gruppledare med sina behov. De här ledarna ska lyssna, visa kärlek och ge uppmuntran,

och de ska behandla allt som sägs konfidentiellt. Om de får höra om problem som möjligen rör värdighet eller känsliga familjeförhållanden, råder de bröderna att vända sig till biskopen.

Se 21.1.26 och disabilities.lds.org för upplysningar om hur man hjälper bröder med funktionshinder.

7.10.2 Hjälp och stöd vid dödsfall

Vid dödsfall i församlingen kan biskopen be högrästeras gruppledare eller äldstekvorumets president att ta kontakt med familjen för att trösta, fastställa behov och erbjuda hjälp. Han kan be Hjälpföreningens president om liknande hjälp. Melkisedekska prästadömet's ledare och Hjälpföreningens ledare samordnar dessa insatser.

Biskopen kan också be melkisedekska prästadömet's ledare att hjälpa till med förberedelserna inför begravningsgudstjänsten. Se 18.6 för ytterligare upplysningar om begravningar.

Avlidna medlemmar som mottagit sin begåvning ska om möjligt begravas i tempelskrud. Under vissa omständigheter kan biskopen be högrästeras gruppledare eller äldstekvorumets president utse en man som mottagit sin begåvning att klä eller ha tillsyn över det rätta klädandet av en avliden man som mottagit sin begåvning. Dessa ledare ser till att uppdraget ges till en man som inte upplever det som obehagligt. Riktlinjer för klädande av avlidna medlemmar finns i *Anvisningar för att klä döda som fått sin begåvning*. Ledarna kan få dessa anvisningar från distributionscentret.

Biskopen kan se i *Handbok 1*, 3.4.9 för ytterligare upplysningar om klädande av avlidna medlemmar i tempelskrud.

Äldstekvorumets president, högrästeras gruppledare, hemlärare och andra bröder fortsätter att stödja, trösta och hjälpa de sörjande under omställningsperioden efter dödsfallet.

7.10.3 Anvisningar om tempelskrud och tempelklädnad

Se 21.1.42.

7.10.4 Finansiering av aktiviteter

Se 13.2.8.

8. Aronska prästadömet

8.1	Definition av och syftet med aronska prästadömet	50	8.9.3	Kvorumpresidentskapets möte	56
8.1.1	Aronska prästadömet's ämbeten och plikter	50	8.9.4	Möte för Unga mäns presidentskap i församlingen	56
8.1.2	Aronska prästadömet's kvorum	51	8.9.5	Stavens ledarskapsmöte för prästadömsledarna	57
8.1.3	Syftet med aronska prästadömet	51	8.10	Normer	57
8.2	Föräldrarnas och kyrkans ledares uppgifter	51	8.11	Söndagens kvorummöten	57
8.3	Aronska prästadömet's ledarskap i församlingen	51	8.12	Plikt mot Gud-programmet	58
8.3.1	Biskopsrådet	51	8.13	Aktiviteter	58
8.3.2	Kvorumpresidentskap och assistenter till biskopen i prästernas kvorum	53	8.13.1	Veckoträffen	58
8.3.3	Kvorumsekreterare	53	8.13.2	Biskopsrådets ungdomsdiskussioner	59
8.3.4	Unga mäns presidentskap i församlingen (rådgivande till aronska prästadömet's kvorum)	53	8.13.3	Mönsterdagar	59
8.3.5	Unga mäns sekreterare i församlingen	54	8.13.4	Scouting	59
8.3.6	Assisterande rådgivande till aronska prästadömet's kvorum	54	8.13.5	Stavs- och flerstavsaktiviteter	59
8.3.7	Idrottsledare	54	8.13.6	Ungdomskonferens	59
8.4	Hemundervisning	54	8.13.7	Finansiering av aktiviteter	59
8.5	Insamling av fasteoffer	55	8.14	Undervisning om ledarfärdigheter och -egenskaper	60
8.6	Hjälpa 10- och 11-åriga pojkar förbereda sig för att ta emot prästadömet	55	8.15	Aronska prästadömet's ledarskap i staven	60
8.6.1	Föräldrar och hemlärare	55	8.15.1	Stavspresidentskapet	60
8.6.2	Primärföreningens ledare och lärare	55	8.15.2	Högrådsmedlem med ansvar för Unga män i staven	60
8.7	Hjälpa kvorummedlemmar förbereda sig för en heltidsmission	55	8.15.3	Unga mäns presidentskap i staven	60
8.8	Förlänande av melkisedekska prästadömet till 18-åriga unga män	56	8.15.4	Unga mäns sekreterare i staven	60
8.9	Ledarskapsmöten	56	8.15.5	Stavens kommitté för aronska prästadömet-Unga kvinnor	60
8.9.1	Prästadömet's verkställande kommittés möte i församlingen och församlingsrådets möte	56	8.16	Anpassning av Unga mäns organisation till lokala behov	60
8.9.2	Biskopsrådets ungdomskommittés möte	56	8.17	Ytterligare riktlinjer och föreskrifter	61
			8.17.1	Ungdomar under 14 år på ungdomskonferenser och danser	61
			8.17.2	<i>Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet</i>	61
			8.17.3	Unga män av annan tro	61
			8.17.4	Unga män med funktionshinder	61

8. Aronska prästadömet

8.1 Definition av och syftet med aronska prästadömet

Prästadömet är Guds kraft och myndighet. Det förlänas värdiga manliga medlemmar i kyrkan. De som innehar prästadömsnycklar leder och ger anvisningar om utförandet av evangeliets förrättningar, predikandet av evangeliet och styrandet av Guds rike på jorden.

Aronska prästadömet innehar "nyckeln till änglars betjäning och det förberedande evangeliet, det evangelium som är evangeliet om omvändelse och om dop och syndernas förlåtelse" (L&F 84:26–27; se också L&F 13:1; 107:20). Aronska prästadömet har också "makt att betjäna i yttre förrättningar" (L&F 107:14).

Se kapitel 2 för ytterligare information om syftet med prästadömet och prästadömsnycklar.

8.1.1 Aronska prästadömet ämbeten och plikter

Aronska prästadömet ämbeten är diakon, lärare, präst och biskop. Varje ämbete i prästadömet har rättigheter och ansvar i fråga om tjänande, också myndighet att utföra prästadömsförrättningar. Se 20.7 för information om ordination till diakonens, lärarens och prästens ämbeten.

Diakon

Värdiga bröder kan ta emot aronska prästadömet och ordineras till diakon när de är minst 12 år gamla. En diakon har följande ansvar:

Han lever ett rättfärdigt liv och förblir värdig att utöva prästadömet. Han är ett gott föredöme för de andra medlemmarna i kворumet och för andra medlemmar i kyrkan.

Han delar ut sakramentet (se 20.4.3).

Han är en lokal tjänare som utsetts "till att vaka över kyrkan" (L&F 84:111). Han ska också "varna, förklara, förmana och undervisa samt inbjuda alla att komma till Kristus" (L&F 20:59). Det här ansvaret innebär bland annat att hjälpa kворummedlemmar och andra unga män att vara med i eller komma in i gemenskapen, informera medlemmar om kyrkans möten, hålla tal på möten, dela med sig av evangeliet och bära vittnesbörd.

Han hjälper biskopen med att "betjäna i ... timliga ting" (L&F 107:68). Det här ansvaret kan bland annat innebära att insamla fasteoffer, ta hand om fattiga och behövande, sköta om möteshuset och

tomten och vara biskopens budbärare på kyrkans möten.

Han studerar evangeliet aktivt på kворumets lektioner.

Han hjälper biskopsrådet på andra sätt som överensstämmer med diakonens ämbete. Han bistår också läraren "i alla [hans] plikter i kyrkan ... om situationen så kräver" (L&F 20:57).

Lärare

Värdiga bröder kan ordineras till lärare när de är minst 14 år gamla. En lärare har alla ansvar som en diakon har. Han har också följande ansvar:

Han förbereder sakramentet (se 20.4.2).

Han ska "alltid vaka över kyrkan och ... vara med och styrka dem" (L&F 20:53). Ett sätt att göra det här är att verka som hemlärare.

Han ska "se till att det inte finns någon ondska i kyrkan, inte heller någon inbördes hårdhet, inte heller lögn, förtal eller skvaller" (L&F 20:54). Han gör detta bland annat genom att vara en fridsstiftare och ett föredöme i fråga om moral och redlighet.

Han ska "se till att kyrkan ofta kommer tillsammans och även se till att alla medlemmarna gör sin plikt" (L&F 20:55).

Han hjälper biskopsrådet på andra sätt som överensstämmer med lärarens ämbete.

Präst

Värdiga bröder kan ordineras till präst när de är minst 16 år gamla. En präst har alla ansvar som en diakon och lärare har. Han har också följande ansvar:

Han ska "predika, undervisa, förklara, förmana ... och besöka varje medlems hem och förmana dem att be högt och i det fördolda samt att sköta alla familjeplikter" (L&F 20:46–47).

Efter biskopens godkännande förrättar han dop, förläner aronska prästadömet och ordinerar diakoner, lärare och präster (se L&F 20:46, 48).

Han kan om han auktoriserats till detta välsigna och utdela sakramentet genom att officiera vid sakramentsbordet och uppsända sakramentsbönerna (se L&F 20:46, 77, 79; se också 20.4.3 i den här handboken).

Han hjälper biskopsrådet på andra sätt som överensstämmer med prästens ämbete.

Biskop

Biskopens ansvar i fråga om aronska prästadömet beskrivs i 8.3.1.

8.1.2 Aronska prästadömet

Ett prästadömskvorum är en organiserad grupp bröder som innehåller samma prästadömsämbete. Ett kvorums främsta uppgift är att tjäna andra, stärka enigheten och broderskapet och undervisa medlemmarna om lära, principer och plikter.

Biskopen organiserar diakonerna i ett kvorum med upp till 12 medlemmar, lärarna i ett kvorum med upp till 24 medlemmar och prästerna i ett kvorum med upp till 48 medlemmar (se L&F 107:85–87). Om medlemsantalet ökar i kvorumen och överstiger dessa antal, kan biskopen dela kvorumet. Innan han gör detta, ser han på hur stort kvorumet blir, tillgången på ledare och hur det påverkar kvorummedlemmar.

I en församling eller gren med endast ett fåtal unga män kan aronska prästadömet kvorum ha söndagslektioner och aktiviteter gemensamt.

8.1.3 Syftet med aronska prästadömet

Unga män befinner sig i en tid av förberedelser och personlig andlig utveckling. Därför hjälper föräldrar, biskopsrådet och andra ledare i aronska prästadömet varje ung man att:

1. Omvända sig till Jesu Kristi evangelium och leva efter dess lära.
2. Tjåna trofast i prästadömskallelser och fullgöra de ansvar som tillhör varje prästadömsämbete.
3. Utföra meningsfullt tjänande.
4. Förbereda sig för och leva värdig att ta emot melkisedekska prästadömet och templets förrättningar.
5. Förbereda sig för att utföra en hedervärd heltidsmission.
6. Skaffa sig en så god utbildning som möjligt.
7. Förbereda sig för att bli en värdig make och far.
8. Visa tillbörlig respekt för kvinnor, flickor och barn.

Föräldrar och ledare hjälper unga män att uppnå de här målen på familjens hemafton, vid familjens skriftstudium, på möten, aktiviteter, vid intervjuer och genom att uppmuntra dem att delta i Plikt mot Gud-programmet (se 8.12).

Unga män ska inte läsa upp de här målen på sina möten eller aktiviteter.

8.2 Föräldrarnas och kyrkans ledares uppgifter

Föräldrarna har det främsta ansvaret för sina barns andliga och fysiska välfärd (se L&F 68:25–28). Biskopsrådet och andra ledare i aronska prästadömet stöder föräldrarna men ersätter dem inte i det här ansvaret. De stöder dem på följande sätt:

De hjälper föräldrarna att hjälpa sina söner förbereda sig för prästadömsordinationer, tempelbegåvningen, en heltidsmission, tempeläktenskap och faderskap.

De uppmuntrar kommunikation mellan unga män och deras föräldrar.

De ser till att kvorumaktiviteter och andra ungdomsaktiviteter inte innebär en onödig belastning för familjer eller konkurrerar med familjeaktiviteter.

Ledarna ska vara särskilt lyhörda för unga män från hem där det inte finns något starkt stöd för efterlevnad av evangeliet.

8.3 Aronska prästadömet

Det här kapitlet handlar om att förvalta aronska prästadömet kvorum på ett sådant sätt att det stärker enskilda unga män och deras familjer. Aronska prästadömet ledare läser ofta kapitel 3 som ger en översikt över allmänna principer för ledarskap. De här principerna innefattar att förbereda sig andligt, delta i råd, betjäna andra och undervisa om Jesu Kristi evangelium.

I det här kapitlet avser ordet *kvorumledare* presidentskapet för diakonernas kvorum, presidentskapet för lärarnas kvorum och biskopen och hans assistenter i prästernas kvorum. Medlemmarna av Unga mäns presidentskap är kvorumrådgivande, inte kvorumledare.

8.3.1 Biskopsrådet

Biskopen har tillsyn över aronska prästadömet kvorum i församlingen. Han och hans rådgivare utgör biskopsrådet och presidentskapet för aronska prästadömet i församlingen (se L&F 107:13–15). De vakar över och stärker enskilda unga män i nära samarbete med föräldrar och med andra ledare.

Biskopen

Biskopen är presiderande högpräst i församlingen. Han är också president för prästernas kvorum (se L&F 107:87–88). I en gren fungerar grenspresidenten som president för prästernas kvorum.

Biskopen verkar tillsammans med två assistenter, båda präster, i prästernas kvorums ledarskap. Även om biskopen delegerar många ansvar till sina assistenter, verkar han personligen och aktivt som kvorumpresident. Han befrämjar en anda av kärlek och enighet i kvorumet. Han närvarar regelbundet och presiderar på kvorumpresidentskapets möten och söndagens kvorummöten. Han deltar i kvorumets tjänandeaktiviteter och andra aktiviteter. Kan han inte närvara ger han en av sina assistenter i uppdrag att handha ledaruppgifter i kvorumet. När en biskop avlöses, avlöses också hans assistenter.

Biskopen intervjuar unga män som förbereder sig för att ordineras till prästens ämbete.

Biskopen och hans rådgivare

Biskopen ger en av sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över diakonernas kvorum och den andre rådgivaren att ha tillsyn över lärarnas kvorum. Rådgivarna befrämjar en anda av kärlek och enighet i kvorumen. De närvarar så ofta som möjligt vid kvorumpresidentskapets möten och söndagens kvorummöten. De deltar också i kvorumets tjänandeaktiviteter och andra aktiviteter.

Under medverkan av kvorumrådgivanden undervisar biskopen och hans rådgivare kvorumledarna i ledarskap och hjälper dem fullgöra sina ansvar.

Biskopen ger en av sina rådgivare i uppdrag att under hans ledning ha tillsyn över Unga mäns organisation i församlingen. Den här rådgivaren diskuterar regelbundet angelägenheter som rör Unga män med Unga mäns presidentskap i församlingen. Han rapporterar om detta på biskopsrådets möten.

Biskopen intervjuar varje ung man minst en gång om året. Om möjligt intervjuar han varje 16- och 17-åring två gånger om året. Är detta inte möjligt, ger han en rådgivare i uppdrag att göra några av dessa intervjuer. Sex månader efter det att biskopen gjort den årliga intervjun med varje ung man mellan 12 och 15 år, blir den unge mannen intervjuad av den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över hans kvorum. Biskopen och hans rådgivare kan hänvisa till *Handbok 1, 7.1.7* för riktlinjer om ungdomsintervjuer.

Biskopen eller en rådgivare som fått detta i uppdrag intervjuar unga män som förbereder sig för att ordineras till diakonens och lärarens ämbeten.

Biskopen och hans rådgivare ger lärare och präster i uppdrag att vara hemlärare.

Biskopen eller en rådgivare som fått detta i uppdrag intervjuar regelbundet presidenten för diakonernas kvorum, presidenten för lärarnas kvorum och assistenterna i prästernas kvorum. I de här intervjuerna diskuterar medlemmen av biskopsrådet och kvorumledaren enskilda kvorummedlemmars framsteg och kvorumets framsteg som helhet.

Biskopen och hans rådgivare ger varje ung man ett erkännande på sakramentsmötet när han går över från Primärföreningen till aronska prästadömet, när han ska ordineras till ett ämbete i prästadömet och när han har slutfört Plikt mot Gud-programmet.

Biskopen och hans rådgivare har tillsyn över scouting där den auktoriserats av kyrkan (se 8.13.4).

Biskopen kallar och avskiljer Unga mäns president. Han kan ge sina rådgivare i uppdrag att kalla och avskilja rådgivare i Unga mäns presidentskap, Unga mäns sekreterare, assistenter till kvorumrådgivande och andra som arbetar med de unga männen.

Biskopen kallar sina assistenter i prästernas kvorum. Han eller en rådgivare som fått detta i uppdrag kallar presidentskapen för diakonernas och lärarnas kvorum samt kvorumsekreterare. Biskopsrådets medlemmar rådgör med varandra och söker inspiration i bön för att avgöra vilka de ska kalla till dessa ämbeten. De väljer inte ledare bara för att dessa har en viss ålder eller har tillhört kvorumet längst. Biskopen och hans rådgivare kan rådgöra med medlemmar av Unga mäns presidentskap då de söker inspiration om vem som ska kallas.

När en medlem av biskopsrådet kallar en ung man till president för diakonernas eller lärarnas kvorum, ber han honom att rekommendera vilka som ska kallas till rådgivare och till sekreterare. Medlemmen i biskopsrådet uppmanar kvorumpresidenten att söka vägledning hos Herren i bön om vilka han ska rekommendera. Likväl hjälper medlemmen av biskopsrådet kvorumpresidenten förstå att det tillkommer biskopsrådet att ha det slutliga ansvaret att få inspiration om vem som ska kallas.

En medlem av biskopsrådet ber en ung mans förälder om tillåtelse innan han ber honom att verka i något av dessa ämbeten.

En medlem av biskopsrådet presenterar kvorumledarnas namn på deras kvorummöte för stödjande röstning efter det att han kallat dem. Därefter avskiljer biskopen eller en rådgivare som fått detta i uppdrag de unga männen. Biskopen avskiljer sina assistenter i prästernas kvorum. Han avskiljer också presidenten för diakonernas kvorum och presidenten för lärarnas kvorum eftersom endast han kan ge dem prästadömsnycklarna som hör till deras ämbeten. Han kan ge sina rådgivare i uppdrag att avskilja rådgivare i presidentskapen för diakonernas och lärarnas kvorum samt kvorumsekreterare.

En medlem av biskopsrådet tillkännager på sakramentsmötet namnen på dem som kallats men de inröstas inte.

8.3.2 Kvorumpresidentskap och assistenter till biskopen i prästernas kvorum

Aronska prästadömet kvorumledare "sitt[er] i råd" med kvorummedlemmarna och "undervisa[r] dem om deras plikt" (se L&F 107:85–86). De söker inspiration att fullgöra sina plikter. De får också anvisningar och vägledning av biskopsrådet och kvorumrådgivande. Kvorumpresidenter i aronska prästadömet innehar prästadömsnycklarna att leda verksamheten i det kvorum som de presiderar över. Rådgivarna i presidentskapen för diakonernas och lärarnas kvorum och assistenterna till biskopen i prästernas kvorum innehar inte prästadömsnycklar.

Kvorumpresidentskapen i aronska prästadömet och assistenterna till biskopen i prästernas kvorum vakar över och hjälper kvorummedlemmar och andra unga män i samma ålder att vara med i eller komma in i gemenskapen. De ägnar särskild uppmärksamhet åt nya medlemmar eller mindre aktiva medlemmar och åt dem som har funktionshinder eller andra särskilda behov. Kvorumledarna strävar efter att stärka kärlek och broderskap bland kvorumets medlemmar.

Kvorumledarna i aronska prästadömet ger kvorummedlemmar tillfälle att utföra uppdrag och uppgifter i prästadömet, få ledarerfarenhet och växa till andligen.

De håller kvorumpresidentskapets möten regelbundet.

De leder söndagens kvorummöten.

De hjälper till att planera kvorumaktiviteter, också veckoträffen.

De hjälper kvorummedlemmarna att sätta upp och nå mål i Plikt mot Gud-programmet.

De kan emellanåt med hjälp av kvorumrådgivande hålla lektioner på söndagens kvorummöten.

Presidenten för diakonernas kvorum, presidenten för lärarnas kvorum och en av biskopens assistenter i prästernas kvorum ingår i biskopsrådets ungdomskommitté (se 18.2.9).

8.3.3 Kvorumsekreterare

Kvorumsekreterare har följande ansvar:

De ställer samman och går igenom närvarouppgifter och ger dem till Unga mäns sekreterare.

De rådgör med kvorumledarna för att förbereda en dagordning för presidentskapets möten. De närvarar vid de här mötena, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

De kan hjälpa kvorumledare och kvorumrådgivande att planera aktiviteter.

8.3.4 Unga mäns presidentskap i församlingen (rådgivande till aronska prästadömet kvorum)

Unga mäns presidentskap i församlingen utgörs av en president och två rådgivare. De är rådgivande till aronska prästadömet kvorum. De arbetar under biskopsrådets ledning. De får också orientering om sina uppgifter och fortlöpande stöd av Unga mäns presidentskap i staven.

Unga mäns president i församlingen

Unga mäns president har följande ansvar:

Han är medlem i prästadömet verkställande kommitté i församlingen och församlingsrådet. Som medlem av denna kommitté och detta råd deltar han i strävanden att bygga upp tron och stärka enskilda och familjer (se kapitel 4). Han är också medlem av biskopsrådets ungdomskommitté (se 18.2.9).

Han undervisar andra ledare i Unga män om deras plikter och använder den här handboken som resursmaterial.

Han har tillsyn över Unga mäns uppteckningar, rapporter, budget och ekonomi i församlingen. Unga mäns sekreterare hjälper honom med detta ansvar.

Unga mäns president i församlingen och hans rådgivare

Unga mäns president och hans rådgivare är rådgivande till aronska prästadömet kvorum.

Presidenten är rådgivande till prästernas kворum, förste rådgivaren är rådgivande till lärarnas kворum och andre rådgivaren är rådgivande till diakonernas kворum. De har följande ansvar:

De vägleder aronska prästadömet kворum i fullgörandet av deras prästadömsplikter.

De lär känna varje ung man och tar reda på vilka talanger, intressen och utmaningar de har. De söker efter möjligheter att stärka varje ung man, hjälpa honom att växa till i vittnesbördet och uppmuntra honom att delta i sitt kворum. De ägnar särskild uppmärksamhet åt unga män som är nya medlemmar och unga män som är mindre aktiva.

De stöttar varje ung man i dennes familj.

De hjälper unga män att sträva efter att nå målen i 8.1.3. Det här innebär bland annat att hjälpa dem att sätta upp och nå mål i Plikt mot Gud-programmet.

De bildar vid behov och i samarbete med kvorumpresidentskapen tjänandekommittéer för att utföra uppdrag som getts vid möten för prästadömet verkställande kommitté och församlingsrådet.

De kan rådgöra med föräldrar och prästadömsledare om unga mäns behov.

De håller regelbundet lektioner på söndagens kvorummöten, även om de kan dela det ansvaret med assisterande kvorumrådgivande. De har tillsyn över strävanden att förbättra lärandet och undervisningen av evangeliet i kvorumen. Därvid följer de principerna i 5.5.3 och 5.5.4.

De närvarar vid aronska prästadömet kvorumpresidentskaps möten och ger vid behov vägledning. De hjälper biskopsrådet lära ut ledarfärdigheter och -egenskaper till kvorumpresidentskapen och assistenterna i prästernas kворum (se 8.14).

De planerar och genomför tillsammans med kvorumledarna aktiviteter för kvorumen, också veckoträffsaktiviteter.

De hjälper biskopsrådet och kvorumledarna att stärka enigheten i kvorumen.

De håller mötet för Unga mäns presidentskap. De sammanträffar också regelbundet med den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över Unga mäns organisation.

Där scouting har auktoriserats av kyrkan kallas i allmänhet medlemmar av Unga mäns presidentskap till scoutledare, men de kan också kallas till assisterande scoutledare (se 8.13.4).

8.3.5 Unga mäns sekreterare i församlingen

Unga mäns sekreterare har följande ansvar:

Han förbereder i samråd med Unga mäns presidentskap dagordningen till presidentskaps möten. Han närvarar vid de här mötena, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Han instruerar kvorumsekreterarna och har tillsyn över förandet av närvarolistor. Han ställer minst en gång i kvartalet samman uppgifter om närvaro, går igenom dem med Unga mäns president och lämnar in dem till församlingskammaren.

Han ser till att biskopsrådet och Unga mäns presidentskap är medvetna om unga män som inte närvarar vid möten regelbundet och unga män som snart har uppnått åldern för att ordinerats till ett annat i ämbete i prästadömet.

Han kan få i uppgift att föra anteckningar över enskilda unga mäns framsteg när det gäller Plikt mot Gud-programmet.

Han hjälper Unga mäns presidentskap med att göra upp en årsbudget och redovisa utgifterna.

8.3.6 Assisterande rådgivande till aronska prästadömet kворum

Biskopsrådet kan kalla assisterande kvorumrådgivande för att hjälpa Unga mäns presidentskap i deras uppgifter. Assisterande kvorumrådgivande kan hålla några av lektionerna vid kvorumens söndagsmöten. De kan också hjälpa till med aktiviteter, även aktiviteter på veckoträffen.

Där scouting har auktoriserats av kyrkan kallas i allmänhet assisterande kvorumrådgivande till assisterande scoutledare, men de kan också kallas till scoutledare (se 8.13.4).

8.3.7 Idrottsledare

Biskopsrådet kan kalla män till ledare för Unga mäns idrottslag. De här ledarna verkar under ledning av Unga mäns presidentskap. Se 13.6.21 för information och anvisningar om idrott och sport.

8.4 Hemundervisning

Hemundervisningen är ett prästadömsansvar för lärare, präster och bärare av melkisedekska prästadömet. Se 7.4 för detaljerad information om hemundervisningen, med anvisningar om hemläraryppdrag till bärare av aronska prästadömet.

8.5 Insamling av fasteoffer

Är en församling geografiskt koncentrerad och det är tillrådligt ur säkerhetssynpunkt kan biskopen ge bärare av aronska prästadömet i uppdrag, i synnerhet diakoner, att ta kontakt med medlemmar varje månad och ge dem tillfälle att lämna sitt fasteoffer.

Prästadömsbärare ska gå två och två när de samlar in fasteoffer. Bärare av melkisedekska prästadömet kan vid behov åtfölja bärarna av aronska prästadömet.

Medlemmar ska inte ge andra bidrag, till exempel tionde, till dem som samlar in fasteoffer.

De som samlar in fasteoffret överlämnar det omgående till en medlem av biskopsrådet.

8.6 Hjälpa 10- och 11-åriga pojkar förbereda sig för att ta emot prästadömet

8.6.1 Föräldrar och hemlärare

Föräldrarna till en 10- eller 11-årig pojke har det huvudsakliga ansvaret att hjälpa honom förbereda sig för att ta emot aronska prästadömet. Andra familjemedlemmar och hemlärarna hjälper också till. Hemlärarnas stöd kan vara särskilt viktigt i hem där det saknas en far eller där fadern inte är aktiv i kyrkan.

8.6.2 Primärföreningens ledare och lärare

Primärföreningens ledare och lärare utgör ett stöd för familjer som hjälper 10- och 11-åriga pojkar förbereda sig för att ta emot aronska prästadömet.

Varje år arrangerar Primärföreningens ledare under ledning av biskopsrådet mötet Överblick över prästadömet (se 11.5.5). Diakonernas kvorumpresidentskap och Unga mäns presidentskap kan ombes att delta.

8.7 Hjälpa kvorummedlemmar förbereda sig för en heltidsmission

Herren förväntar sig att varje lämplig ung man förbereder sig andligt, fysiskt, psykiskt, emotionellt och ekonomisk för en heltidsmission. Ju tidigare en ung man bestämmer sig för att gå ut som missionär, desto troligare är det att han utför den.

Varje ung man ska förbereda sig genom att stärka sitt vittnesbörd och sitt förhållande till Gud. Han ska också förbereda sig genom att studera skrifterna, särskilt Mormons bok. Många av de

mål och aktiviteter som föreslås i Plikt mot Gud-programmet kan hjälpa en ung man att förbereda sig för missionsarbetet.

Föräldrar har det huvudsakliga ansvaret att hjälpa sina söner förbereda sig för heltidsmission. Andra familjemedlemmar, biskopsrådet, kvorumpresidentskap och rådgivande i aronska prästadömet, hemlärare och andra stöder familjerna i detta.

Medlemmarna av biskopsrådet och kvorumrådgivande ger hög prioritet åt att hjälpa kvorummedlemmar förbereda sig för mission. Den här förberedelsen börjar i diakonernas kvorum och fortsätter under de unga männens tid i aronska prästadömet. Ledarna söker efter sätt att göra missionsförberedelser till en del av kvorummöten, presidentskapsmöten, kvorumaktiviteter och andra situationer.

Biskopsrådets medlemmar och kvorumrådgivande hjälper unga män förbereda sig för heltidsmission på följande sätt:

De ger kvorummedlemmarna tillfälle att på kvorummöten och aktiviteter känna och känna igen den Helige Andens påverkan.

De undervisar unga män om de grundläggande lärosatser som missionärerna undervisar om, som Kristi försoning, evangeliets återställelse genom profeten Joseph Smith, frälsningsplanen, dopet och den Helige Andens gåva. De kan ta *Predika mitt evangelium* till hjälp när de undervisar om de här lärosatserna.

De uppmuntrar unga män att studera skrifterna varje dag på egen hand, särskilt Mormons bok. De uppmuntrar också de unga männen att studera *Predika mitt evangelium*.

De undervisar unga män och deras föräldrar om vad som förväntas av heltidsmissionärer. I förväntningarna ingår kunskap och vittnesbörd om evangeliet, personlig värdighet, en god fysik, social och känslomässig mognad och ekonomiska förberedelser. De vägleder de unga männen i hur de sätter upp mål för att uppfylla de här förväntningarna.

De uppmuntrar unga män att delta i seminarier.

De ger dem tillfälle att tjäna, vilket bland annat innebär att lärare och präster ges hemläraryppdrag.

De ger unga män tillfälle att undervisa om evangeliet på kvorummöten och i andra sammanhang.

De uppmuntrar unga män att sprida evangeliet till släkt och vänner.

De ger de unga männen tillfälle att umgås med och lära sig av exemplariska återvända missionärer, både i formella och informella sammanhang.

Som en del av den här förberedelsen uppmuntrar biskopsrådet och kvorumrådgivande unga män i prästaldern att delta i en kurs för missionsförberedelser. Beroende på antalet unga män i den åldern kan kursen anordnas av biskopsrådet på församlingsnivå eller av stavspresidentskapet på stavsnivå. Det viktigaste resursmaterialet för den här kursen är skrifterna, *Missionärshandbok* och *Predika mitt evangelium*.

Ytterligare anvisningar för biskopar finns i *Handbok 1*, 4.2.

8.8 Förlänande av melkisedekska prästadömet till 18-åriga unga män

Värdiga bröder kan ta emot melkisedekska prästadömet och ordineras till äldste när de är minst 18 år gamla. Beroende på en ungs mans personliga omständigheter, som till exempel vittnesbörd och mognad, skolexamen, önskan att fortsätta med kamrater eller postgymnasial utbildning, avgör biskopen om en ung man ska ordineras till äldste strax efter det att han fyllt 18 år eller stanna längre i prästernas kvorum. Biskopen rådgör med den unge mannen och hans föräldrar innan han fattar det beslutet. Vid 19 års ålder eller innan de lämnar hemmet för att vidareutbilda sig, göra värnplikt eller börja heltidsarbete, ska alla värdiga bröder ha blivit ordinerade till äldste.

Unga mäns ledare och äldstekvorumets ledare samarbetar för att övergången till äldstekvorumet ska bli positiv för varje ung man.

8.9 Ledarskapsmöten

8.9.1 Prästadömetts verkställande kommittés möte i församlingen och församlingsrådets möte

Unga mäns president är medlem i prästadömetts verkställande kommitté i församlingen och församlingsrådet (se kapitel 4).

8.9.2 Biskopsrådets ungdomskommittés möte

Biskopen presiderar över biskopsrådets ungdomskommitté. Den här kommittén består av biskopsrådet, en av biskopens assistenter i prästernas kvorum, presidenterna för diakonernas och lärarnas kvorum, klasspresidenterna i

Unga kvinnor och Unga mäns och Unga kvinnors presidenter. Se 18.2.9 för ytterligare information.

8.9.3 Kvorumpresidentskapets möte

Varje kvorumpresidentskap håller ett presidentskapsmöte regelbundet. Biskopen deltar regelbundet och presiderar på mötet för prästernas kvorumpresidentskap, och en av hans assistenter leder det. Presidenterna för diakonernas och lärarnas kvorum leder sina respektive presidentskapsmöten och presiderar såvida inte en medlem av biskopsrådet närvarar. Kvorumrådgivande och sekreterare närvarar också vid de här mötena. Sekreterarna för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Planera sätt att stärka kvorummedlemmarna, även nya medlemmar och mindre aktiva medlemmar. Planera också hur man ska få med unga män av annan tro i gemenskapen.
2. Läs och diskutera skriftställen och anvisningar från kyrkans ledare som rör prästadömsledarnas ansvar.
3. Planera besök hos kvorummedlemmar alltefter behov.
4. Diskutera olika sätt att hjälpa varje ung man att lyckas med Plikt mot Gud-programmet.
5. Planera kvorummöten och aktiviteter.
6. Tänka på punkter att ta upp på biskopsrådets ungdomskommittés möte (se 18.2.9).
7. Få ledarutbildning av biskopsrådets medlemmar eller kvorumrådgivande.

Där scouting utövas av kyrkan kan man efter det att de andra punkterna har behandlats på kvorumpresidentskapets möte planera det egna kvorumets scoutverksamhet. Om unga och vuxna scoutledare inte varit närvarande, kan de nu bjudas in och delta i diskussionen. Unga män av annan tro som är ledare i scoutgruppen kan också vara med. Kvorumpresidenten fortsätter att presidera över den här delen av mötet. Han kan be en ung scoutledare att leda det. Kvorumrådgivande ser till att varje scoutaktivitet är i samklang med målen som listas i 8.1.3.

8.9.4 Möte för Unga mäns presidentskap i församlingen

Unga mäns presidentskap håller regelbundet presidentskapsmöten. Presidenten presiderar på mötet och leder det. Sekreteraren är där, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Dagordningen kan omfatta följande punkter:

1. Utvärdera i vilken utsträckning de unga männen i varje kvorum når målen som listas i 8.1.3. Planera olika sätt att hjälpa enskilda unga män att bättre nå dessa mål.
2. Läs och diskutera skriftställen och anvisningar från kyrkans ledare som rör prästadömsledarnas ansvar.
3. Planera undervisning av kvorumledarna om deras plikter.
4. Diskutera hur givande kvorumets aktiviteter är. Diskutera olika sätt att engagera de unga männen i planeringen av meningsfulla aktiviteter.
5. Diskutera evangelieundervisningen på söndagens kvorummöten och planera hur den kan förbättras.
6. Gå igenom närvarolistor. Planera hur man kan hjälpa nya medlemmar och mindre aktiva unga män att delta.
7. Gå igenom Unga mäns budget och utgifter.

Den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över Unga mäns organisation kan emellanåt närvara vid mötet för Unga mäns presidentskap för att där få rapporter och ge råd. Unga mäns presidentskap kan vid behov också inbjuda kvorumledare och assisterande kvorumrådgivande.

8.9.5 Stavens ledarskapsmöte för prästadömsledare

Stavspresidentskapet håller ett ledarskapsmöte med prästadömsledarna i samband med varje stavskonferens (se 18.3.1, punkt 2). Presidentskapet har också ytterligare ett ledarskapsmöte för prästadömsledarna under året, tillsammans tre sådana möten årligen.

Unga mäns presidentskap i församlingen samt sekreterare närvarar vid de här mötena. Presidentskapen för diakonernas och lärarnas kvorum och assistenterna i prästernas kvorum kan emellanåt inbjudas till mötet, till exempel då ämnen tas upp som är till särskilt stor hjälp för dem i deras ämbeten.

8.10 Normer

Normer ger säker ledning till styrka och vägledning för kyrkans medlemmar.

När de unga männen följer evangeliets normer, blir de till stor nytta för kyrkan och världen. Då blir de också värdiga att ta emot templets för rättningar.

I häftet *Vägledning för de unga* ger första presidentskapet en översikt över evangeliets normer och undervisar ungdomar om hur de ska tillämpa dem. Varje ung man ska ha ett exemplar av *Vägledning för de unga*. Han ska gå igenom normerna ofta och begrunda hur väl han följer dem.

Kvorumrådgivande och assisterande kvorumrådgivande ska studera normerna i häftet och vara föredömen i fråga om de här normerna. De ska finna sätt att ofta undervisa om och framhäva de här normerna på lektioner och veckoträffar, läger, ungdomskonferenser och andra aktiviteter.

Biskopsrådet och kvorumrådgivande kan uppmuntra föräldrar att studera evangeliennormerna, vara ett exempel på dem och tala om dem med sina söner. De kan också uppmuntra unga män att använda *Vägledning för de unga* som källmaterial till lektioner på familjens hemafton och till tal.

8.11 Söndagens kvorummöten

Söndagens prästadömsmöten börjar med en gemensam inledning för bärare av melkisedekska och aronska prästadömet och leds av en medlem av biskopsrådet (se 18.2.4).

Efter inledningen deltar prästadömsbärarna i sina kvorummöten. Aronska prästadömet kvorum håller vanligtvis möten var för sig. I en församling eller gren med få unga män kan emellertid kvorumen ha söndagslektioner gemensamt. Även om kvorumen har möten tillsammans, ska separata kvorum organiseras och ledare kallas och avskiljas till varje kvorum. Varje kvorum ska när det blir möjligt börja ha egna möten och bör ha ett fullständigt presidentskap och en sekreterare.

Syftet med kvorummöten är att handha kvorumangelägenheter, lära sig prästadömsplikter och studera Jesu Kristi evangelium. Kvorumledarna och rådgivande söker inspiration i bön när de planerar mötena så att de uppnår det syftet. De uppmuntrar kvorummedlemmar att om möjligt ta med egna exemplar av skrifterna. Vid behov kan ledarna också be de unga männen att ta med annat godkänt kyrkomaterial.

Kvorumpresidenten presiderar på kvorummöten såvida inte en högre presiderande auktoritet är närvarande. En medlem av kvorumpresidentskapet eller en assistent i prästernas kvorum leder mötet. Om kvorumen har gemensamma möten, turas assistenterna i prästernas kvorum, lärarnas kvorumpresident och diakonernas kvorumpresident om att leda.

Lektionerna på kvorummöten leds vanligen av kvorumrådgivande eller assisterande kvorumrådgivande. De här bröderna kan alltefter behov dela upp det ansvaret sinsemellan. Biskopsrådets medlemmar, kvorumledarna och andra kvorummedlemmar kan emellanåt hjälpa till med att undervisa. När kvorumledare eller kvorummedlemmar undervisar hjälper den rådgivande dem att förbereda sig. De som undervisar ska följa principerna i 5.5.4.

Vuxna som bär aronska prästadömet är medlemmar i det kvorumet. Men de är tillsammans med äldsterna eller högprästerna på söndagsmötena. Biskopen kan också inbjuda 18-åriga bärare av aronska prästadömet att närvara vid äldstevorumets möten.

Unga män och unga kvinnor kan ibland ha möte tillsammans på kvorummötestid, enligt biskopsrådets anvisningar.

8.12 **Plikt mot Gud-programmet**

Varje bärare av aronska prästadömet uppmuntras att delta i Plikt mot Gud-programmet. Det här programmet ger bärare av aronska prästadömet möjlighet att utveckla andlig styrka, lära sig och fullgöra prästadömsplikter, förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet och gå ut som heltidsmissionär, hålla sig friska och förbättra sina relationer till andra.

Föräldrar och ledare uppmuntrar unga män att delta i programmet kort efter det att de ordinerats till sitt första ämbete i prästadömet. Unga män fortsätter att sätta upp mål under åren i aronska prästadömet.

8.13 **Aktiviteter**

Kvorumledarna och kvorumrådgivande planerar aktiviteter baserade på medlemmarnas behov och intressen. De gör särskilda ansträngningar att nå ut till alla de unga männen, också till dem som nyligen blivit medlemmar eller som är mindre aktiva. Aktiviteter kan hjälpa unga män att nå sina mål i Plikt mot Gud-programmet. Kvorumledarna ska engageras så mycket som möjligt i planering och genomförande av aktiviteter.

Planer för kvorumaktiviteter ska godkännas av en medlem av biskopsrådet och följa riktlinjerna i kapitel 13.

8.13.1 **Veckoträffen**

De flesta kvorumaktiviteterna äger rum under det som kallas veckoträffen. Veckoträffen ger

ungdomar möjlighet till *gemensamma* upplevelser i en anda av ömsesidig respekt och stöd och gemensamt lärande. Aktiviteter på veckoträffen ska ge ungdomarna många olika tillfällen att tjäna andra och att utvecklas andligt, socialt, fysiskt och intellektuellt.

Veckoträffen hålls vanligtvis varje vecka. Om det här är opraktiskt på grund av avstånd eller andra hinder, kan veckoträffen hållas mindre ofta, men den ska hållas minst en gång i månaden. Veckoträffen ska vara 60 till 90 minuter lång och ska genomföras på annan dag eller kväll än söndag och måndag.

Unga mäns presidentskap har under biskopsrådets ledning tillsyn över veckoträffen för unga män.

Unga mäns och Unga kvinnors presidentskap kan använda veckoträffen till förberedelser för stavs- eller flerstavsaktiviteter (se 13.3).

Årligt tema för veckoträffen

Första presidentskapet tillkännager varje år ett tema för veckoträffen. Ledarna betonar det här temat på veckoträffens inledning och på andra ungdomsaktiviteter.

Inledningen

Veckoträffen börjar vanligtvis med en kort inledning där en medlem av biskopsrådet presiderar. Biskopens assistenter i prästernas kvorum och medlemmar av Laurel-flickornas klasspresidentskap turas om att leda. Vuxna ledare förbereder de unga ledarna för det här ansvaret.

Inledningen bör innefatta psalm och bön och kan också innefatta musiknummer och tillfällen för ungdomarna att ge prov på sina talanger och bära vittnesbörd.

Kvorum- och klassaktiviteter eller gemensamma aktiviteter

Efter inledningen har aronska prästadömet kvorum och Unga kvinnors klasser vanligtvis aktiviteter var för sig. I en församling eller gren med litet antal unga män kan alla unga män ha aktiviteterna gemensamt. Gemensamma aktiviteter kan också planeras för kvorum och klasser i valfri konstellation.

Gemensamma aktiviteter för alla unga män och unga kvinnor hålls vanligtvis en gång i månaden. Medlemmarna av biskopens ungdomskommitté bestämmer datum och tid för aktiviteter, planerar och går igenom de här aktiviteterna på sina möten. Aktiviteterna genomförs under biskopsrådets ledning.

Några exempel på lämpliga aktiviteter är tjänandeprojekt, musik, dans, teater, kulturella arrangemang, idrott eller sport, yrkesorientering och utomhusaktiviteter.

8.13.2 Biskopsrådets ungdomsdiskussioner

Biskopsrådets ungdomsdiskussioner planeras och genomförs av biskopsrådet. De här diskussionerna, som hålls då och då, ger biskopsrådet tillfälle att ta upp ämnen som är intressanta för ungdomar och som stärker ungdomarna i andligt avseende. Särskilt lämpliga är ämnen ur *Vägledning för de unga* och *Stå fast i din tro*. Då och då kan biskopsrådet inbjuda gäster att delta. Gästerna är vanligtvis medlemmar från församlingen eller staven.

Biskopsrådets ungdomsdiskussioner kan hållas tillsammans med alla ungdomar eller med ungdomar i en viss åldersgrupp. De kan hållas på veckoträffen, på kvorummötestid och Unga kvinnors klasstid på söndagar eller vid en annan tidpunkt som inte innebär en onödig belastning för familjer. Biskopsrådet avgör hur ofta de ska hållas. Datum och tid bestäms på biskopsrådets ungdomskommittés möte.

8.13.3 Mönsterdagar

Mönsterdagar är speciella program där moraliska värderingar och eviga mål betonas. De här sammankomsterna uppmanar unga män att leva efter normerna i *Vägledning för de unga*, vilket för dem närmare Frälsaren.

Dessa evenemang hålls en gång om året, vid behov oftare, och vanligtvis under veckoträffen. De kan hållas på kvorum-, församlings-, flerförsamlings- eller stavsnivå. Beroende på hur ett ämne läggs fram, kan de här sammankomsterna vara gemensamma för aronska prästadömet kvorum i valfri konstellation. Även mödrar, fäder, mödrar och fäder tillsammans och unga kvinnor kan närvara.

8.13.4 Scouting

Där scouting auktoriserats av kyrkan kan kvorumen delta i scoutaktiviteter på veckoträffen. Scoutverksamheten ska hjälpa unga män att tillämpa de evangelieprinciper de lär sig på söndagarna.

Varje medlem av biskopsrådet har tillsyn över scoutverksamheten för det kvorum i aronska prästadömet som han ansvarar för. Medlemmar av Unga mäns presidentskap i församlingen är vanligtvis scoutledare. Biskopsrådet kan också kalla assisterande kvorumrådgivande till scoutledare i

församlingen och kalla medlemmar av Unga mäns presidentskap till assisterande scoutledare.

Biskopen utser vanligtvis kvorumpresidenten i varje kvorum eller en av sina assistenter i prästernas kvorum till ledare på ungdomsnivå i scoutverksamheten. Biskopen kan också utse andra unga män till scoutledare på ungdomsnivå.

Där scouting har auktoriserats av kyrkan ska unga män i åldern 12 till 15 år vara inskrivna eller registrerade. Unga män i åldern 16 till 17 år ska vara inskrivna eller registrerade om de har för avsikt att arbeta på att ta högre märken eller om stavspresidenten eller biskopen väljer att främja scouting för unga män i den åldern.

Alla vuxna scoutledare ska vara inskrivna eller registrerade innan de börjar arbeta som scoutledare och ska få lämplig utbildning i fråga om sina uppgifter. I USA ger Boy Scouts of America inskrivna eller registrerade vuxna ledare skadeståndsskydd.

Avgifter för inskrivning eller registrering av unga män och vuxna ledare i scouting betalas helt eller delvis av kyrkan. Kyrkan betalar också kostnader i samband med registrering av scoutenhet. Inskrivnings- eller registreringskostnader betalas ur stavens allmänna fonder. Kyrkan tillhandahåller dessa utöver budgetanslaget.

Biskopsrådet bildar en scoutkommitté i församlingen för att se till att scoutingen stöder aronska prästadömet kvorum.

Där det bara finns ett fåtal unga män kan man bilda en scoutkår för flera församlingar och grenar och ibland för hela staven eller distriktet.

Se 8.13.7 för information om hur scoutverksamheten bekostas. Se *Scouting Handbook* för ytterligare information om scouting.

8.13.5 Stavs- och flerstavsaktiviteter

Se 13.3.

8.13.6 Ungdomskonferens

Se 13.4.

8.13.7 Finansiering av aktiviteter

Finansiering av aronska prästadömet aktiviteter, också scoutaktiviteter där de har auktoriserats av kyrkan, ska tas ur församlingens budget (se 13.2.8).

Finansiering av årligt läger eller liknande aktivitet

Saknar församlingsbudgeten tillräckliga medel för att betala för ett årligt flerdagarsläger för

scouter eller liknande aktivitet för unga män, kan ledarna be deltagarna att helt eller delvis bära kostnaden. Saknar också deltagarna tillräckliga medel, kan biskopen auktorisera en gruppaktivitet årligen för penninginsamling som följer riktlinjerna i 13.6.8.

Utgifter eller resekostnader för ett årligt läger eller liknande aktivitet ska under inga omständigheter vara orimligt höga. Inte heller får avsaknad av egna medel hindra en medlem från att delta.

Finansiering av utrustning och förnödenheter

Utrustning och förnödenheter som församlingen behöver för årliga ungdomsläger ska om möjligt inköpas med medel från församlingens budget. Är budgetmedlen otillräckliga kan biskopen auktorisera en gruppaktivitet årligen för penninginsamling enligt riktlinjerna i 13.6.8.

Utrustning och förnödenheter som köps för kyrkans pengar, från församlingens budget eller en aktivitet för penninginsamling, får endast användas för kyrkans aktiviteter. Enskilda och familjer får inte använda dem för eget bruk.

Kyrkans medel får inte användas till inköp av uniformer.

8.14 Undervisning om ledarfärdigheter och -egenskaper

Kvorumrådgivande och assisterande kvorumrådgivande undervisar om ledarfärdigheter och -egenskaper när de arbetar med kvorumpresidentskapet och biskopsrådets ungdomskommitté, när de hjälper unga män att planera och genomföra aktiviteter och när de hjälper unga män att utföra tjänande tillsammans. I det sammanhanget kan rådgivande och assisterande rådgivande läsa kapitel 3 i den här handboken.

8.15 Aronska prästadömet's ledarskap i staven

8.15.1 Stavspresidentskapet

Medlemmar av stavspresidentskapet har tillsyn över aronska prästadömet i staven. I det ansvaret ingår att undervisa biskoparna om deras plikt att presidera över aronska prästadömet i församlingen.

Stavspresidenten ger en av sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över Unga mäns organisation och scoutverksamheten i staven (eller andra stavsaktiviteter för unga män i områden där scouting inte ingår i kyrkans program). Där scouting auktoriserats av kyrkan ska den här rådgivaren

få lämplig utbildning i sina uppgifter i scoutverksamheten.

Se 15.1 för ytterligare information om stavspresidentskapets ansvar. Se kyrkans *Scouting Handbook* för ytterligare information om scouting.

8.15.2 Högrådsmedlem med ansvar för Unga män i staven

Stavspresidentskapet ger en högrådsmedlem i uppdrag att arbeta med Unga mäns presidentkap i staven. Den här högrådsmedlemmens ansvar beskrivs i 15.3.

8.15.3 Unga mäns presidentkap i staven

Ansvaret för Unga mäns presidentkap i staven beskrivs i 15.4.1.

8.15.4 Unga mäns sekreterare i staven

Stavens Unga mäns sekreterares ansvar beskrivs i 15.4.2.

8.15.5 Stavens kommitté för aronska prästadömet–Unga kvinnor

Stavspresidenten ger en rådgivare i uppdrag att presidera över stavens kommitté för aronska prästadömet–Unga kvinnor. Övriga kommittémedlemmar är högrådsmedlemmar med ansvar för Unga mäns och Unga kvinnors organisationer, Unga mäns presidentkap i staven samt sekreterare och Unga kvinnors presidentkap i staven samt sekreterare.

Stavspresidentskapet kan vid behov inbjuda ungdomar till kommitténs möten. Ungdomar ska i största möjliga utsträckning engageras i planeringen och genomförandet av aktiviteter som ungdomskonferenser, danser, andaktsstunder och flerstavsaktiviteter. Ungdomar kan också delta i diskussioner om utmaningar som ungdomarna i staven står inför.

8.16 Anpassning av Unga mäns organisation till lokala behov

I en församling eller gren med litet antal unga män kan aronska prästadömet's kvorum ha lektioner gemensamt (se 8.11). De kan också ha aktiviteter gemensamt.

Om en församling eller gren har ett begränsat antal vuxna ledare, kan Unga mäns presidentkap hålla söndagslektionerna och handha aktiviteter utan assisterande rådgivande. I en mycket liten enhet kan Unga mäns president vara den ende vuxne ledaren i Unga mäns organisation. I det fallet håller han söndagslektionerna och har tillsyn

över aktiviteter för alla unga män. När så är möjligt bör rådgivare och en sekreterare kallas.

Eftersom ungdomar ofta har stor behållning av att umgås i större grupper, kan unga män och unga kvinnor i två eller flera små församlingar eller grenar då och då ha gemensamma aktiviteter. Om grannförsamlingar- eller grenar bara har ett fåtal unga män, kan biskoparna och grenspresidenterna ge tillstånd till att de unga männen har gemensamma veckoaktiviteter. Då de överväger den möjligheten, ska biskopar och grenspresidenter beakta faktorer som avstånd och resekostnader.

I en liten stav eller ett litet distrikt kan Unga mäns president vara den ende ledaren i Unga mäns organisation i staven eller distriktet. När så är möjligt bör rådgivare och en sekreterare kallas.

Se kapitel 17 för allmän information om anpassning till lokala behov.

8.17 Ytterligare riktlinjer och föreskrifter

8.17.1 Ungdomar under 14 år på ungdomskonferenser och danser

Ungdomar under 14 år deltar vanligtvis inte i ungdomskonferenser eller danstillställningar som hålls vid andra tillfällen än den regelbundet återkommande veckoträffen (se 13.6.14). Läger med övernattning och flerdagarsläger för scouter är undantag från den här riktlinjen.

8.17.2 *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet*

Kyrkan har publicerat *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* att användas vid studier i skrifterna och nutida profeters ord. Medlemmarna av biskopsrådet eller kворumrådgivande ser till att varje ung man har ett exemplar av boken. Unga män kan använda boken som källmaterial när de studerar och tillämpar evangelieprinciper, håller lektioner och svarar på frågor om kyrkan.

8.17.3 Unga män av annan tro

Unga män av annan tro som samtycker till att följa kyrkans normer ska hälsas hjärtligt välkomna och uppmuntras att delta i ungdomsaktiviteterna. Utgifter för deras deltagande ska handhas på samma sätt som utgifter för unga män som är medlemmar i kyrkan. När de här unga männen deltar i scouting kan deras föräldrar ge bidrag och hjälpa till att betala för aktiviteter.

8.17.4 Unga män med funktionshinder

Unga män med funktionshinder är i regel med sina vanliga kvorum. Undantag kan göras efter godkännande av föräldrar och biskopsrådet.

Se 21.1.26 och disabilities.lds.org för information om förståelse, engagemang och undervisning av unga män med funktionshinder.

9. Hjälpföreningen

9.1	Översikt över Hjälpföreningen	64	9.6	Välfärd och hjälpverksamhet	70
9.1.1	Syfte	64	9.6.1	Hembesök för fastställande av familjebehov	71
9.1.2	Historia	64	9.6.2	Hjälpverksamhet	71
9.1.3	Motto och sigill	64	9.6.3	Läs- och skrivkunnighet	71
9.1.4	Medlemskap	64	9.7	Stärka unga systrar i Hjälpföreningen	71
9.2	Hjälpföreningens ledarskap i församlingen	65	9.7.1	Samarbete med Unga kvinnors presidentskap	71
9.2.1	Biskopsrådet	65	9.7.2	Ansvar för unga ensamstående vuxna systrar	72
9.2.2	Hjälpföreningens presidentskap i församlingen	65	9.7.3	Separat klass i Hjälpföreningen för unga ensamstående vuxna systrar	72
9.2.3	Hjälpföreningens sekreterare i församlingen	65	9.8	Stavens ledarskap för Hjälpföreningen	72
9.2.4	Hjälpföreningens lärare	66	9.8.1	Stavspresidentskapet	72
9.2.5	Andra ämbeten i Hjälpföreningen i församlingen	66	9.8.2	Hjälpföreningens presidentskap i staven	72
9.3	Ledarskapsmöten	67	9.8.3	Hjälpföreningens sekreterare i staven	73
9.3.1	Församlingsrådets möte	67	9.9	Anpassning av Hjälpföreningens organisation till lokala behov	73
9.3.2	Möte för Hjälpföreningens presidentskap i församlingen	67	9.9.1	Mer än en Hjälpförening i en församling	73
9.3.3	Stavens ledarskapsmöte för Hjälpföreningens ledare	67	9.9.2	Hjälpföreningen i små enheter	73
9.4	Hjälpföreningens möten i församlingen	67	9.10	Ytterligare riktlinjer och föreskrifter	73
9.4.1	Hjälpföreningens söndagsmöten	67	9.10.1	Systrar med särskilda behov	73
9.4.2	Ytterligare möten i Hjälpföreningen	68	9.10.2	Klädnormer	73
9.5	Besöksundervisning	69	9.10.3	Hjälp och stöd vid dödsfall	73
9.5.1	Besökslärarnas ansvar	69	9.10.4	Unga kvinnor som är gravida utom äktenskapet och ogifta mödrar	74
9.5.2	Organisation av besöksundervisningen	70	9.10.5	Anvisningar om tempelskrud och tempelklädnad	74
9.5.3	Anpassning av besöksundervisningen till lokala behov	70	9.10.6	Ekonomi	74
9.5.4	Rapportering av besöksundervisningen	70			

9. Hjälpföreningen

Hjälpföreningen är en biorganisation till prästtätningen. Alla biorganisationer är till för att hjälpa kyrkans medlemmar att växa till i vittnesbördet om vår himmelske Fader, Jesus Kristus och det återställda evangeliet. Genom biorganisationernas verksamhet får medlemmar undervisning, uppmuntran och stöd i sin strävan att leva efter evangeliets principer.

9.1 Översikt över Hjälpföreningen

9.1.1 Syfte

Hjälpföreningen förbereder kvinnor för det eviga livets välsignelser genom att hjälpa dem stärka sin tro och personliga rättfärdighet, stärka familjer och hem och hjälpa behövande. Hjälpföreningen uppfyller det här syftet genom söndagsundervisning i evangeliet, andra möten i Hjälpföreningen, besöksundervisning och välfärd och hjälpverksamhet.

9.1.2 Historia

Profeten Joseph Smith grundade Hjälpföreningen den 17 mars 1842. Han lärde att Hjälpföreningen grundades för "att hjälpa de fattiga, de utblottade, änkan och den föräldralöse samt att ägna sig åt allt som är behjärtansvärt" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 447). Han lärde dessutom att Hjälpföreningen "inte enbart [är] till för att hjälpa de fattiga utan också för att rädda själar" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 448). Merparten av Hjälpföreningens verksamhet i dag är "att sörja för alla kyrkans kvinnliga medlemmars [andliga] välfärd [och frälsning]" (Joseph F. Smith, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* [1998], s. 186).

Hjälpföreningen är "gudomligt grundad, gudomligt bemyndigad, gudomligt instiftad, gudomligt förordnad av Gud" (Joseph F. Smith, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith*, s. 185). Den verkar under ledning av prästtätningens ledarna.

9.1.3 Motto och sigill

Hjälpföreningens motto är "Kärleken upphör aldrig" (1 Kor 13:8). Den här principen återspeglas i organisationens sigill:

9.1.4 Medlemskap

Alla vuxna kvinnor i kyrkan är medlemmar i Hjälpföreningen.

En ung kvinna flyttas vanligtvis upp till Hjälpföreningen på sin 18-årsdag eller i sitt artonde levnadsår. Vid 19 års ålder bör varje ung kvinna delta i full utsträckning i Hjälpföreningen. Beroende på personliga omständigheter, som till exempel vittnesbörd, mognad, skolexamen, önskan att fortsätta med kamrater eller postgymnasial utbildning, kan en ung kvinna flyttas upp till Hjälpföreningen redan före 18-årsdagen eller stanna längre i Unga kvinnor. Varje ung kvinna rådgör med sina föräldrar och biskopen för att avgöra vad som bäst hjälper henne att förbli aktiv i kyrkan.

Unga kvinnors och Hjälpföreningens ledare samarbetar för att övergången till Hjälpföreningen ska bli positiv för varje ung kvinna.

Vuxna systrar som verkar i Primärföreningen, Unga kvinnor eller i andra ämbeten som hindrar dem från att närvara vid Hjälpföreningens söndagsmöten, fortsätter ändå att delta i Hjälpföreningen. De ges besökslärare och får också själva besöksläraruppdrag. De kan också få i uppdrag att utföra hjälpverksamhet och hålla lektioner vid andra möten i Hjälpföreningen om sådana uppdrag inte innebär en onödig belastning för dem.

Gifta kvinnor under 18 år är också medlemmar i Hjälpföreningen. Se 10.12.4 för andra undantag.

Kvinnor av annan tro som kommer till Hjälpföreningen välkomnas hjärtligt och uppmuntras att delta.

9.2 Hjälpföreningens ledarskap i församlingen

Det här kapitlet handlar om att förvalta Hjälpföreningen på ett sådant sätt att det stärker enskilde, familjen och hemmet. Hjälpföreningens ledare ska ofta gå igenom kapitel 3, som ger en översikt över allmänna principer för ledarskap. De här principerna innefattar att förbereda sig andligt, delta i råd, betjäna andra och undervisa om Jesu Kristi evangelium.

9.2.1 Biskopsrådet

Biskopen och hans rådgivare bistår Hjälpföreningen med prästadömet ledarskap.

Biskopen kallar och avskiljer en syster till Hjälpföreningens president. Han har tillsyn över kallelse och avskiljning av rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap i församlingen, Hjälpföreningens sekreterare i församlingen och andra systrar som verkar i ämbeten i Hjälpföreningen. Han kan ge sina rådgivare i uppdrag att kalla och avskilja de här systrarna.

Biskopen sammanträffar regelbundet med Hjälpföreningens president för att diskutera Hjälpföreningen och välfärdsärenden.

9.2.2 Hjälpföreningens presidentskap i församlingen

Hjälpföreningens presidentskap utgörs av en president och två rådgivare. De är andliga ledare i strävan att stärka systrarna och deras familjer. De arbetar under biskopsrådets ledning. De får också orientering om sina uppgifter och fortlöpande stöd av Hjälpföreningens presidentskap i staven.

Hjälpföreningens president i församlingen

Hjälpföreningens president har följande ansvar:

Hon är medlem av församlingsrådet. Som medlem av detta råd deltar hon i strävanden att bygga upp tron och stärka enskilda och familjer (se kapitel 4).

Hon sammanträffar regelbundet med biskopen för att rapportera om och diskutera Hjälpföreningen och välfärdsärenden.

Hon besöker medlemmar i hemmet på biskopens begäran för att bedöma välfärdsbehov och komma med förslag på lämpliga sätt att tillgodose dem (se 9.6.1). Under Hjälpföreningens presidents frånvaro kan biskopen ge en rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap i uppdrag att agera i nödsituationer.

Hon kommer med rekommendationer till biskopsrådet på systrar som hon föreslår ska kallas till ledare och lärare och till andra ämbeten i Hjälpföreningen. Hon följer därvid riktlinjerna för sådana rekommendationer i 19.1.1 och 19.1.2.

Hon samordnar Hjälpföreningens insatser på församlingsnivå i nödsituationer.

Hon undervisar andra ledare och lärare i Hjälpföreningen om deras plikter och använder den här handboken som källmaterial.

Hon har tillsyn över Hjälpföreningens uppteckningar, rapporter, budget och ekonomi. Hjälpföreningens sekreterare hjälper henne med det ansvaret.

Hjälpföreningens president i församlingen och rådgivare

Hjälpföreningens president och hennes rådgivare samarbetar för att fullgöra följande ansvar. Hjälpföreningens president ger sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över några av dessa ansvar.

De organiserar och har tillsyn över besöksundervisningen.

De har tillsyn över hjälpverksamhet i församlingen.

De har tillsyn över arbetet att förbättra undervisningen av evangeliet i Hjälpföreningen. De följer därvid principerna i 5.5.3 och 5.5.4.

De planerar under biskopens ledning sätt att åtgärda välfärdsbehov (se 9.6 och kapitel 6).

De planerar och leder Hjälpföreningens möten.

De håller Hjälpföreningens presidentskaps möten.

De besöker vid behov Hjälpföreningens systrar.

Hjälpföreningens president ger en av sina rådgivare i uppdrag att samordna Hjälpföreningens arbete med att hjälpa unga ensamstående vuxna systrar i församlingen. Om församlingen har en kommitté för Unga ensamstående vuxna, är den här rådgivaren medlem av den kommittén. (Se 16.3.3 och 16.3.4.)

9.2.3 Hjälpföreningens sekreterare i församlingen

Hjälpföreningens sekreterare har följande ansvar:

Hon förbereder i samråd med Hjälpföreningens president dagordningen till presidentskaps möten. Hon deltar i de här mötena, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Hon sammanställer varje månad den besöksundervisningsrapport som Hjälpföreningens president ska ge biskopen (såvida inte en samordnare för besöksverksamheten fått i uppgift att sammanställa rapporten) (se 9.5.4). Hon ställer minst en gång i kvartalet samman uppgifter om närvaro, går igenom dem med Hjälpföreningens president och lämnar in dem till församlingskamreren.

Hon ser till att Hjälpföreningens presidentskap vet vilka unga kvinnor som snart kommer att börja i Hjälpföreningen.

Hon hjälper Hjälpföreningens presidentskap göra upp en årsbudget och redovisa utgifterna.

9.2.4 Hjälpföreningens lärare

Hjälpföreningens lärare håller lektioner på uppdrag av Hjälpföreningens presidentskap. De följer principerna som beskrivs i 5.5.4.

9.2.5 Andra ämbeten i Hjälpföreningen i församlingen

Ämbetena i det här avsnittet är förslag. Biskopen och Hjälpföreningens president kan besluta att inte besätta varje ämbete. De kan också besluta att de behöver ytterligare ämbeten.

Samordnare för besöksundervisningen samt besöksledare

I en församling med ett stort antal kvinnor kan en syster kallas att hjälpa Hjälpföreningens president med att samordna besöksundervisningen och se till att den är effektiv. Dessutom kan besöksledare hjälpa samordnaren att inhämta uppgifter och samordna arbetet.

Samordnaren för besöksundervisningen får månatliga rapporter om besök och andra kontakter som besökslärarna har gjort. Hon kan få i uppdrag att hjälpa till med att ställa samman en månatlig besöksundervisningsrapport (se 9.5.4).

Samordnare för hjälpverksamheten samt assistenter

En syster kan kallas att hjälpa Hjälpföreningens presidentskap med att fastställa behov och samordna hjälpverksamheten. Assistenten kan också kallas.

Hjälpföreningens mötessamordnare och Hjälpföreningens kommitté

En syster kan kallas att hjälpa Hjälpföreningens presidentskap med att samordna planeringen av möten i Hjälpföreningen som inte hålls på söndagar. De här mötena kan bestå av tjänande,

kurser, projekt, konferenser och arbetsgrupper. Hjälpföreningens presidentskap kan begära att kommittémedlemmar kallas för att assistera samordnaren. Kommittémedlemmarna kan tilldelas bestämda ansvarsområden.

Assisterande sekreterare i Hjälpföreningen

En assisterande sekreterare kan kallas att hjälpa sekreteraren med hennes ansvar.

Rådgivande till unga ensamstående vuxna systrar

Rådgivande till unga ensamstående vuxna systrar arbetar under ledning av rådgivaren i Hjälpföreningens presidentskap med ansvar för unga ensamstående vuxna. De vakar över och stärker unga ensamstående vuxna systrar.

En rådgivande kan ges någon av följande uppgifter:

Hon kan vara besökslärarkamrat till en ung ensamstående vuxen syster.

Hon kan hjälpa till med aktiviteter för unga ensamstående vuxna.

Hon kan uppmuntra unga ensamstående vuxna systrar att delta i institutkurser eller annan religionsundervisning.

Om församlingen har en kommitté för Unga ensamstående vuxna, är hon medlem av den kommittén (se 16.3.4).

Om Hjälpföreningen i församlingen har en klass för unga ensamstående vuxna systrar, kan hon närvara vid den klassen.

Kommittéer

Hjälpföreningens presidentskap kan bilda kommittéer för att klara av det fortlöpande arbetet när det gäller att stärka enskilda, familjer och hem, vaka över unga ensamstående vuxna systrar, när det gäller välfärd, beredskap för nödsituationer, tempeltjänst och släktforskning, missionsarbete, att behålla omvända och aktivering. Kommittéledarna rapporterar till Hjälpföreningens president eller ansvarig rådgivare. Kommittémedlemmarna kan tilldelas bestämda ansvarsområden.

Även andra kommittéer kan bildas om de bidrar till att Hjälpföreningens arbete blir utfört och ger fler systrar tillfälle till tjänande.

Några kommittéer kan vara tillfälliga och uppfylla kortsiktiga behov. Systrar i sådana kommittéer behöver inte kallas och avskiljas. Systrar som leder eller ingår i stående kommittéer kallas och avskiljs av en medlem av biskopsrådet.

Musikledare och pianister

Lämplig musik hjälper till att inbjuda Anden på Hjälpföreningens möten. Hjälpföreningens presidentskap kan rekommendera att systrar kallas att vara musikledare och pianister på Hjälpföreningens möten.

9.3 Ledarskapsmöten

9.3.1 Församlingsrådets möte

Hjälpföreningens president är medlem av församlingsrådet (se kapitel 4).

Vid behov kan biskopen inbjuda Hjälpföreningens president till prästadsörets verkställande kommittés möten för att diskutera konfidentiella välfärdsärenden och för att samordna hem- och besöksundervisningen.

9.3.2 Möte för Hjälpföreningens presidentskap i församlingen

Hjälpföreningens presidentskap håller ett presidentskapsmöte regelbundet. Presidenten presiderar på mötet och leder det. Sekreteraren närvarar, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Diskutera olika sätt att organisera, undervisa och inspirera systrarna i Hjälpföreningen.
2. Gå igenom anvisningar och uppdrag från biskopen, även uppdrag som getts på församlingsrådets möten, och planera hur de ska utföras.
3. Diskutera olika sätt att hjälpa Hjälpföreningens systrar och deras familjer att tillgodose välfärdsbehov. Det här kan innebära diskussioner om hjälpverksamheten.
4. Gå igenom besökslärares strävanden att vaka över och stärka Hjälpföreningens systrar och deras familjer. Ägna särskild uppmärksamhet åt nya medlemmar i Hjälpföreningen och unga ensamstående vuxna systrar och deras behov.
5. Diskutera hur effektiv undervisningen på Hjälpföreningens söndagsmöten och andra möten i Hjälpföreningen är och gör upp en plan för hur den kan förbättras.
6. Planera Hjälpföreningens möten.
7. Diskutera vilka systrar som kan kallas till ämbeten i Hjälpföreningen och förbered rekommendationer som Hjälpföreningens president kan ge till biskopsrådet. Diskutera också vilka systrar som kan ombes hjälpa till med tillfälliga uppdrag.

9.3.3 Stavens ledarskapsmöte för Hjälpföreningens ledare

Stavens ledarskapsmöte för Hjälpföreningens ledare hålls vanligtvis en gång om året enligt anvisningar i 18.3.11. Hjälpföreningens presidentskap samt sekreterare i församlingarna närvarar. Andra som har ämbeten i Hjälpföreningen kan inbjudas vid behov.

9.4 Hjälpföreningens möten i församlingen

9.4.1 Hjälpföreningens söndagsmöten

På Hjälpföreningens söndagsmöten lär sig sista dagars heliga kvinnor lärosatser och principer i evangeliet som hjälper dem att stärka sin tro och personliga rättfärdighet, stärka familjer och hem och hjälpa behövande.

En medlem av Hjälpföreningens presidentskap leder söndagsmötena. Varje möte börjar med en välkomsthälsning av någon i presidentskapet, en psalm, en bön och kort information om möjligheter till tjänande, kommande möten och aktiviteter, sjukdom och annan lämplig information. Så stor del av tiden som möjligt ska ägnas åt en lektion om evangeliet. Mötet avslutas med en psalm och en bön.

Varje månad planerar Hjälpföreningens presidentskap söndagsmötena enligt följande mönster:

Första söndagen

En medlem av Hjälpföreningens presidentskap undervisar den första söndagen. Hon använder skrifterna, nutida profeters ord och godkänt kyrkomaterial. Hjälpföreningens ledare använder det här mötet till att undervisa om evangeliets lära och hjälpa systrarna att delta aktivt i Hjälpföreningens verksamhet.

Medlemmarna av Hjälpföreningens presidentskap söker Andens vägledning när de bestämmer vilka ämnen man ska undervisa om. Hjälpföreningens president kan också rådgöra med biskopen om vilka ämnen han vill att systarna ska diskutera. Exempel på ämnen är kvinnors uppgifter och ansvar i evangeliet, stärka äktenskap och familjer, besöksundervisning, tjänande, missionsarbete, behålla omvända, aktivering, andlig och timlig välfärd, tempeltjänst och släktforskning och Hjälpföreningens historia och syfte. Man kan också ge systrarna tid att bära vittnesbörd.

Andra och tredje söndagen

Den andra och tredje söndagen hålls lektionen av en medlem av Hjälpföreningens presidentskap eller av en lärare i Hjälpföreningen. Hon använder årets lektionsbok för Hjälpföreningen. Lektionerna hålls vanligtvis i den ordning som de står i lektionsboken och samma söndag som de hålls på äldstekvorumets och högprästgruppens möten.

Hjälpföreningens presidentskap ser till att alla kvinnor i församlingen som är 18 år och äldre får ett exemplar av Hjälpföreningens lektionsbok för personligt studium, oberoende av om dessa medlemmar kan närvara vid Hjälpföreningens söndagsmöten. Ledarna uppmuntrar dem som kommer till mötena att ta med sig sitt eget exemplar av lektionsboken och om möjligt av skrifterna.

Fjärde söndagen

Den fjärde söndagen hålls lektionen av en medlem i Hjälpföreningens presidentskap eller av en lärare i Hjälpföreningen. Läraren använder budskap från den senaste generalkonferensen. Stavs-presidenten eller biskopen väljer budskapen.

Femte söndagen

Biskopen beslutar vilket ämne man ska undervisa om den femte söndagen och vem som ska undervisa om det (vanligtvis en medlem i församlingen eller staven) och om melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen ska ha möte gemensamt eller var för sig.

9.4.2 Ytterligare möten i Hjälpföreningen

Hjälpföreningens systrar kan också delta i ytterligare möten, vilka utgör ett komplement till undervisningen på söndagsmötena. De här mötena kan bestå av tjänande, kurser, projekt, konferenser och arbetsgrupper. Vid de här mötena lär sig systrarna och utför Hjälpföreningens hjälpande och praktiska arbete. De lär och utövar färdigheter som hjälper dem stärka sin tro och personliga rättfärdighet, att stärka sin familj och göra sitt hem till ett centrum för andlig styrka och hjälp till behövande. De lär och tillämpar principerna för att leva förutseende och vara andligt och timligt oberoende. Systerskapet och enigheten stärks när systrarna undervisar varandra och tjänar tillsammans.

Alla systrar i Hjälpföreningen är inbjudna till de här mötena, också de systrar som verkar i Unga kvinnor och Primärföreningen eller de systrar som

inte deltar aktivt i kyrkans verksamhet. Systrarna kan också inbjuda vänner med annan tro.

Systrarna ska inte känna att närvaro vid de här mötena är obligatorisk.

Hjälpföreningens president har tillsyn över alla möten i Hjälpföreningen. I det ansvaret ingår att rådgöra med biskopen om hur mötena kan bidra till att tillgodose enskildas och familjers behov i församlingen.

Även om Hjälpföreningens president har tillsyn över mötena, behöver hon inte närvara vid vart och ett av dem. Likväl ska åtminstone en medlem av Hjälpföreningens presidentskap närvara vid varje möte.

Hur ofta och var mötena hålls

Hjälpföreningens presidentskap söker vägledning i bön för att avgöra hur ofta och var ytterligare möten ska hållas. När de har fattat beslut vänder sig Hjälpföreningens president till biskopen för dennes godkännande.

De här mötena hålls vanligtvis på en annan tid än söndagar och måndag kväll. De hålls vanligtvis en gång i månaden, men Hjälpföreningens presidentskap kan rekommendera att man håller dem oftare eller mindre ofta. Man ska försöka hålla minst ett möte i kvartalet.

För att kunna avgöra hur ofta och var ytterligare möten ska hållas och hur långa de ska vara, beaktar biskopen och Hjälpföreningens president faktorer som systrars tidsåtaganden, familjeförhållanden, avstånd och resekostnader, kostnader för församlingen, säkerhet och andra lokala faktorer.

Planering av mötena

Hjälpföreningens ledare söker inspiration i bön och samråder om de ämnen som stärker systarna och deras familjer och om bästa sättet att undervisa om dessa ämnen.

Hjälpföreningens president ser till att biskopen ges tillfälle att godkänna Hjälpföreningens alla mötesplaner. Hon ser också till att alla mötesplaner följer riktlinjerna i kapitel 13.

Även om Hjälpföreningens president har tillsyn över de här mötena, kan hon ge sin första eller andra rådgivare i uppdrag att ansvara för planering och genomförande av dem. Hon kan också rekommendera att en annan syster kallas till samordnare för möten i Hjälpföreningen och ges det uppdraget (se 9.2.5).

Mötena kan inriktas på ett enda ämne eller delas upp i flera grupper eller aktiviteter. Lärarna ska i regel vara medlemmar i församlingen eller staven. Man kan varje år ha ett möte för att fira grundandet av Hjälpföreningen och inrikta sig på organisationens historia och syfte.

Vid planeringen av de här mötena ägnar Hjälpföreningens ledare särskild uppmärksamhet åt ämnen som biskopen bett dem att ta upp för att tillgodose lokala behov. Ledarna prioriterar också följande ämnen:

Äktenskap och familj: förbereda sig för äktenskap och familj, stärka äktenskap, moderskap, undervisning av små barn, förbereda ungdomar för framtida ansvar, uppmuntra och förbereda familjens hemafton samt stärka relationer till släktingar.

Hemkunskap: lära sig och förbättra färdigheter som att ta hand om hemmet och familjen, städning och hemmets organisation, heminredning, matlagning och sömnad.

Leva förutseende och vara oberoende: ekonomi (budgetering, skuldhantering och yrkeskompetens); utbildning och läs- och skrivkunnskap (skriftstudier, och evangeliestudier, läsundervisning, undervisning av barn och ungdom, val av barnböcker, använda datorer och annan teknik, skaffa sig kulturell medvetenhet); hälsa (kroppslig hälsa, kondition, förebygga och återhämta sig från missbruk, social och emotionell hälsa, förebygga sjukdom); trädgårdsodling, matproduktion och förråd; beredskap för nödsituationer.

Hjälperksamhet: ta hand om sjuka, äldre, de som är bundna vid hemmet, funktionshindrade, fattiga och behövande; stötta mödrar med spädbarn; hjälpa humanitärt och i samhället.

Tempeltjänst och släktforskning: samlande och bevarande av släktforskningsuppgifter, skriva en släkthistorik, förbereda sig för templet, utföra tempeltjänst.

Dela med sig av evangeliet: medlemmars missionsarbete, hjälpa nya och mindre aktiva medlemmar att komma in i gemenskapen, grannskapskontakter, aktivering, behålla nya medlemmar, välkomnande av nya systrar i Hjälpföreningen, missionsförberedelser.

Barnklass

En barnklass kan anordnas så att småbarnsmammor kan delta i möten som hålls på andra dagar än söndagar. Med biskopsrådets godkännande ber Hjälpföreningens president systrar i

Hjälpföreningen eller andra församlingsmedlemmar att ha tillsyn över och vara lärare i den klassen. Om systrar i Hjälpföreningen är lärare i den klassen, ser Hjälpföreningens presidentskap till att ansvaret för undervisningen alternerar mellan systrarna så att alla systrar får möjlighet att delta i mötena. Om män är lärare i klassen, följer Hjälpföreningens presidentskap riktlinjerna i 11.8.1.

Lärarna i barnklassen planerar åldersanpassade aktiviteter som undervisar barnen om vår himmelske Fader och Jesus Kristus. De kan använda Primärföreningens lektionsböcker och annat primärföreningsmaterial i undervisningen av barnen.

Om mat tillhandahålls i barnklassen, ska ledarna först fråga varje barns föräldrar om det finns några kostrestraktioner på grund av besvär som diabetes eller allergier.

9.5 Besöksundervisning

Besöksundervisningen ger kvinnor möjlighet att vaka över, stärka och undervisa varandra. Genom besöksundervisningen hjälper Hjälpföreningens president biskopen att fastställa och tillgodose kortsiktiga och långsiktiga behov hos systrarna och deras familjer.

Medlemmarna i Hjälpföreningens presidentskap undervisar besökslärarna om hur de kan ta hand om, vaka över, tänka på och stärka varandra. Presidentskapets medlemmar kan undervisa om det här i en lektion som hålls den första söndagen i månaden eller vid ett annat möte i Hjälpföreningen.

Besökslärare varken inröstas eller avskiljs.

9.5.1 Besökslärarnas ansvar

Besökslärarna lär känna och älskar varje syster, hjälper henne att stärka sin tro och tjänar henne. De söker inspiration så att de vet hur de ska hjälpa varje syster som de fått i uppdrag att besöka att tillgodose sina andliga och timliga behov.

Besökslärarna utgår från varje systems personliga behov och omständigheter och har regelbunden kontakt (om möjligt varje månad) med dem som de har i uppdrag att besöka. Om det är omöjligt att besöka dem, kan besökslärarna ringa, skriva brev eller skicka e-post eller på andra sätt vaka över och stärka systrarna.

Besökslärarna kommer om lämpligt med ett religiöst budskap. Budskapen kan komma från de

månatliga besökslärarbudskapen i tidskrifterna *Ensign* eller *Liahona* och från skrifterna.

Besökslärarna utför hjälpverksamhet vid sjukdom, dödsfall och andra särskilda omständigheter. De hjälper till på begäran av Hjälpföreningens president med att samordna kortsiktig och långsiktig hjälp.

9.5.2 Organisation av besöksundervisningen

Efter att ha sökt inspiration i bön och grundligt tänkt igenom lokala behov och omständigheter, beslutar biskopen och Hjälpföreningens president hur besöksundervisningen ska organiseras i församlingen. Presidentskapet ger om möjligt systrarna i uppdrag att ingå i ett besökslärarpar. Eftersom besöksundervisningen inriktar sig på enskilda systrar organiserar inte Hjälpföreningens ledare kvinnor i grupper i och för besöksundervisningen.

Medlemmarna i Hjälpföreningens presidentskap söker inspiration i bön när de diskuterar enskildas och familjers behov och hur de ska organisera besöksundervisningen. De ser till att man tar väl hand om särskilt följande systrar: systrar som kommer till Hjälpföreningen från Unga kvinnor, ensamstående systrar, nyinflyttade medlemmar i församlingen, nyomvända, nygifta systrar, mindre aktiva medlemmar och andra med särskilda behov. De beaktar också faktorer som avstånd, restid och säkerhet.

Baserat på dessa diskussioner tilldelas varje syster i församlingen besökslärare. De inhämtar biskopens godkännande för varje besöksläraruppdrag.

Med biskopens godkännande kan melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens ledare i undantagsfall ge ett äkta par i uppdrag att göra besök som par om det finns behov av besök av par. Giftna par rapporterar detta som både hemlärar- och besökslärarbesök. Unga föräldrar ska i regel inte tilldelas sådana uppdrag eftersom det skiljer dem från barnen.

9.5.3 Anpassning av besöksundervisningen till lokala behov

I en församling med begränsade resurser kan ledarna anpassa besöksundervisningen för att se till att de systrar som har störst behov av den alltid får ett månatligt besök.

Med biskopens godkännande kan melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens ledare tillfälligt tilldela vissa familjer endast hemlärare eller endast besökslärare. I vissa fall kan ledarna

ge hemlärare i uppdrag att besöka en familj den ena månaden och besökslärare att besöka Hjälpföreningens medlemmar i samma familj nästa månad.

Med godkännande av missionspresidenten kan ledarna överväga att be kvinnliga heltidsmissionärer att i begränsad omfattning hjälpa till med att göra besökslärarbesök. Missionspresidenten meddelar godkännandet till stavspresidenten, som informerar biskopen. Har man fått ett sådant godkännande ges de kvinnliga heltidsmissionärerna i uppdrag att besöka huvudsakligen nya medlemmar, familjer där inte alla tillhör kyrkan och mindre aktiva medlemmar.

9.5.4 Rapportering av besöksundervisningen

Hjälpföreningens presidentskap eller de som kallats att assistera dem får månatliga rapporter av besökslärarna. Besökslärarna rapporterar om särskilda behov som systrarna som de besöker har och om utfört tjänande. Dessutom sammanträffar presidentskapets medlemmar regelbundet med besökslärarna för att diskutera systrarnas andliga och timliga välfärd och planera hur man ska hjälpa behövande. Konfidentiella uppgifter ska endast rapporteras till Hjälpföreningens president, som rapporterar dem till biskopen.

Hjälpföreningens president ger biskopen en månatlig besöksundervisningsrapport. I varje rapport ska finnas en lista över dem som inte kontaktats. Om en syster och hennes familj har trängande behov, rapporterar Hjälpföreningens president det genast till biskopen.

9.6 Välfärd och hjälpverksamhet

Välfärd och hjälpverksamhet intar en central plats i Hjälpföreningens verksamhet.

Under biskopens ledning har Hjälpföreningens presidentskap i församlingen, äldstestekorumets presidentskap och högprästernas gruppleddarskap följande gemensamma ansvar i fråga om välfärd:

De undervisar om principerna för timligt och andligt oberoende.

De tar hand om fattiga och behövande och uppmuntrar medlemmar att tjäna andra.

De hjälper enskilda och familjer att bli oberoende och finna lösningar på kortsiktiga och långsiktiga problem som rör välfärden.

Se kapitel 6 för ytterligare information om dessa ansvar i samband med välfärd.

Följande avsnitt beskriver ansvar för i synnerhet Hjälpföreningens president och hennes rådgivare.

9.6.1 Hembesök för fastställande av familjebehov

Biskopen ger vanligtvis Hjälpföreningens president i uppdrag att besöka medlemmar som behöver välfärdshjälp så att hon kan utvärdera deras behov och komma med förslag om vilket slags hjälp de ska få. Om det inte finns någon kvinna i hemmet hon ska besöka, tar hon med sig en av sina rådgivare, Hjälpföreningens sekreterare eller samordnaren för hjälpverksamhet.

Hjälpföreningens president förbereder varje hembesök för fastställande av familjens behov genom att gå igenom den information hon fått av biskopen och söka vägledning hos Herren.

Hjälpföreningens president utvärderar familjens tillgångar och resurser och gör upp en lista över familjens behov av baslivsmedel och baskläder. Hon ger listan till biskopen. Hon kan också fylla i blanketten Bishop's Order for Commodities [Biskopens beställning av förnödenheter] för granskning och godkännande. Hon gör det här med finkänslighet och förståelse och hjälper dem som får bistånd att bevara självaktning och värdighet.

Hjälpföreningens president rapporterar till biskopen om det allmänna tillståndet i familjen. Hon rapporterar om behov inom områdena mat (för dagligt behov men inte för hemförrådet), kläder, hemskötsel, hälsa, socialt och känslomässigt välbefinnande. Hon kan också komma med en bedömning av familjemedlemmarnas arbetsförmåga och möjligheter de har att få arbete.

Biskopen hjälper familjen att göra upp en plan för hur de kan lita till sig själva och bli oberoende. Han rådgör också med Hjälpföreningens president om ytterligare möjligheter att hjälpa familjen. Den viktigaste hjälpen kan bland annat vara att 1) hjälpa en syster att sköta inkomster och tillgångar och att 2) undervisa i husliga färdigheter som rengöring, sömnad, organisation, planering av familjens matsedel, olika slags konservering och främjande av god hälsa.

Hjälpföreningens president och den eller de som assisterar henne behandlar alla uppgifter konfidentiellt som de får kännedom om vid besöket eller genom biskopen.

9.6.2 Hjälpverksamhet

Alla systrar i Hjälpföreningen har ansvaret att känna till andras behov. De använder sin tid, sina

färdigheter, talanger, sitt andliga och timliga stöd och trons bön till att hjälpa andra.

Med hjälp av besökslärare och andra i församlingen får Hjälpföreningens presidentskap reda på vilka som har särskilda behov på grund av hög ålder, fysisk eller emotionell ohälsa, nödsituationer, födslar, dödsfall, funktionshinder, ensamhet och andra utmaningar. Hjälpföreningens president rapporterar detta till biskopen. Hon samordnar hjälpen under hans ledning. Hon beaktar alla systrars färdigheter och omständigheter när hon beslutar vem som kan hjälpa till.

Hon kan be en av sina rådgivare, samordnaren av hjälpverksamhet eller en besökslärare att hjälpa till att samordna dessa hjälpinsatser. Hon kan också bilda en kommitté och ta den till hjälp. Systrarna kan hjälpa till med matlagning, barnpassning eller hemvård, hjälpa enskilda systrar att förbättra sin läs- och skrivkunnsighet, ordna transport till nödvändig medicinsk behandling och tillgodose andra behov.

9.6.3 Läs- och skrivkunnsighet

Läs- och skrivkunnsighet hjälper medlemmarna att finna arbete och bli timligt oberoende. Det hjälper dem också att få djupare insikt i evangeliet och kunna lita till sig själva i andligt avseende. Varje församling genomför handlingsplaner att öka läs- och skrivkunnsigheten enligt egna behov och resurser. Där grundläggande läs- och skrivkunnsighet saknas bland medlemmarna, samarbetar Hjälpföreningens presidentskap med biskopen och församlingsrådet för att finna praktiska lösningar på hur de kan hjälpa medlemmar att förbättra dessa färdigheter. Ledare och lärare som fått detta i uppdrag kan använda kyrkans kurs i läs- och skrivkunnsighet *Ye Shall Have My Words* [*Niska ha mina ord*], som innefattar en elevhandledning och en lärarhandledning och en utbildnings-dvd för lärarna. Hjälpföreningens ledare kan dessutom ägna några möten åt läs- och skrivkunnsighet.

9.7 Stärka unga systrar i Hjälpföreningen

9.7.1 Samarbete med Unga kvinnors presidentskap

Övergången från ungdom till vuxen kvinna är en avgörande period i unga kvinnors liv. Hjälpföreningens presidentskap samarbetar med Unga kvinnors presidentskap för att avgöra hur de kan stötta föräldrarna i deras strävan att hjälpa den unga kvinnan så att övergången till Hjälpföreningen blir positiv.

Följande förslag kan vara till hjälp i den strävan:

Hjälpföreningens president kan besöka Unga kvinnors klasser och ge en överblick över Hjälpföreningen.

Unga kvinnor och Hjälpföreningens systrar kan emellanåt planera ett möte eller en aktivitet i Hjälpföreningen gemensamt.

Med stavspresidentens godkännande och i mån av utrymme kan Unga kvinnor och Hjälpföreningen en söndag i månaden ha en gemensam inledning. Hjälpföreningens presidentskap och Unga kvinnors presidentskap planerar inledningen så att den är kort och välstrukturerad och så att det sedan för de unga kvinnorna och Hjälpföreningens systrar finns tillräckligt med tid till undervisning av evangeliet. Hjälpföreningens presidentskap och Laurel-flickornas klasspresidentskap turas om att leda.

Unga systrar i Hjälpföreningen kan ombes hjälpa enskilda unga kvinnor som behöver stöd för att kunna avsluta programmet för Personlig tillväxt och förbli aktiva i kyrkan.

9.7.2 **Ansvar för unga ensamstående vuxna systrar**

Hjälpföreningens presidentskap har ansvaret att ta hand om unga ensamstående vuxna systrar. Hjälpföreningens ledare undervisar unga ensamstående vuxna systrar om Hjälpföreningens syfte och ger dem möjlighet att delta i Hjälpföreningens arbete. De ger unga ensamstående vuxna systrar i uppdrag att vara besökslärare. Hjälpföreningens ledare kan också ge unga ensamstående vuxna systrar andra meningsfulla tillfällen att tjäna och kan rekommendera att de kallas att tjäna i Hjälpföreningen.

Hjälpföreningens presidentskap tilldelar besökslärare åt varje ung ensamstående vuxen kvinna. Om en ung ensamstående vuxen kvinna bor hos sina föräldrar, beslutar Hjälpföreningens presidentskap om hon ska ges egna besökslärare eller om moderns besökslärare också ska besöka henne.

9.7.3 **Separat klass i Hjälpföreningen för unga ensamstående vuxna systrar**

Om det finns ett tillräckligt stort antal unga ensamstående vuxna systrar i församlingen, kan biskopen godkänna att man ordnar en separat klass i Hjälpföreningen för dem på söndagen och även enstaka aktiviteter. Verkar en syster i församlingen som ledare för unga ensamstående vuxna

(se 16.3.3), skulle hon kunna verka som ledare för klassen. Lektionerna hålls av medlemmar i klassen och inriktas på unga systrars behov. De använder skrifterna, nutida profeters ord och den godkända lektionsboken för Hjälpföreningen.

9.8 **Stavens ledarskap för Hjälpföreningen**

9.8.1 **Stavspresidentskapet**

Stavspresidenten har tillsyn över Hjälpföreningen i staven. Han sammanträffar regelbundet (vanligtvis varje månad) med Hjälpföreningens president eller presidentskap i staven. Han bistår med prästadömetts ledarskap då de samråder om sådant som rör Hjälpföreningens systrar och deras familjer. Det kan handla om välfärdsbehov, framsteg och behov hos systrarna i staven, möten, undervisning och aktiviteter i Hjälpföreningen.

Se 15.1 för ytterligare information om stavs-presidentskapets ansvar i fråga om biorganisationerna.

9.8.2 **Hjälpföreningens presidentskap i staven**

Ansvar som biorganisationernas presidentskap i staven har beskrivs i 15.4.1. Hjälpföreningens presidentskap i staven har också följande ansvar:

De kan under stavs-presidentskapets ledning planera och genomföra ett eller två möten om året på stavnivå för alla systrar i Hjälpföreningen i staven. De här mötena kan bestå av tjänande, kurser, projekt, konferenser och arbetsgrupper. Ett av dem kan hållas i samband med Hjälpföreningens allmänna möte (i samband med general-konferensen). Hjälpföreningens presidentskap i staven kan bilda kommittéer som hjälper till vid behov.

Medlemmarna av Hjälpföreningens presidentskap i staven ser till att Hjälpföreningens presidenter i församlingarna förstår välfärdsprinciper och sin uppgift att hjälpa biskopen med sådant som berör välfärden.

Medlemmarna av Hjälpföreningens presidentskap i staven hjälper unga ensamstående vuxna systrar i staven. Om staven har en kommitté för unga ensamstående vuxna, är en medlem av presidentskapet medlem av den kommittén (se 16.3.2).

Hjälpföreningens president i staven har tillsyn över Hjälpföreningens välfärdsverksamhet i staven. Hon samordnar också Hjälpföreningens insatser på stavnivå i nödsituationer.

9.8.3 Hjälpföreningens sekreterare i staven

Ansvar för Hjälpföreningens sekreterare i staven beskrivs i 15.4.2.

9.9 Anpassning av Hjälpföreningens organisation till lokala behov

Följande riktlinjer ges för att hjälpa församlingar och stavar att anpassa Hjälpföreningens organisation till lokala behov. Se kapitel 17 för allmän information om anpassning till lokala behov.

9.9.1 Mer än en Hjälpförening i en församling

Under vissa omständigheter kan biskopen och stavs-presidenten godkänna att man bildar mer än en Hjälpförening i församlingen. Sådana särskilda omständigheter kan vara församlingar med vårdhem, församlingar för ensamstående unga vuxna, församlingar med ett stort antal ensamstående mödrar och änkor, församlingar som omfattar ett stort geografiskt område. Syftet med att bilda mer än en Hjälpförening är att göra det lättare att vaka över och stärka systrarna och deras familjer.

Om en församling har mer än en Hjälpförening, ställer varje presidentskap Hjälpföreningens fullständiga program till medlemmarnas förfogande, också besöksundervisning och välfärd. Varje president för Hjälpföreningen är en fullvärdig medlem av församlingsrådet och samarbetar med biskopen på individuell basis med sådant som rör välfärden och arbetet med att stärka systrarna och deras familjer.

9.9.2 Hjälpföreningen i små enheter

I en liten församling eller gren kan Hjälpföreningens presidentskap vara de enda ledarna och lärarna i Hjälpföreningen. I en mycket liten enhet kan Hjälpföreningens president vara den enda ledaren i Hjälpföreningen. Rådgivare, en sekreterare, lärare och andra som nämns i det här kapitlet kallas när det blir möjligt.

I en mycket liten gren där det inte finns någon Unga kvinnors president eller Primärföreningens president kan Hjälpföreningens president hjälpa föräldrarna att ordna undervisningen av de unga kvinnorna tills man kallat en president för Unga kvinnor respektive Primärföreningen.

I en liten stav eller ett litet distrikt kan Hjälpföreningens president vara den enda ledaren i Hjälpföreningens organisation i staven eller distriktet. När så är möjligt bör rådgivare och en sekreterare kallas.

9.10 Ytterligare riktlinjer och föreskrifter

9.10.1 Systrar med särskilda behov

Systrar med särskilda behov innefattar sjuka, äldre, änkor, frånskilda, de som är bundna vid hemmet, sörjande och de som vårdar kroniskt sjuka familjemedlemmar. Andra medlemmar i Hjälpföreningen ska erbjuda sin hjälp.

Systrar med dessa eller andra särskilda utmaningar kan vända sig till Hjälpföreningens president med sina problem. Hon ska lyssna, ge kärlek och uppmuntran och hålla allt som sägs konfidentiellt. Om hon får höra om problem som kan röra värdighet eller känsliga familjeangelägenheter, hänvisar hon systrarna till biskopen.

Se 21.1.26 och disabilities.lds.org för information om hur man hjälper systrar med funktionshinder.

9.10.2 Klädnormer

Hjälpföreningens presidentskap undervisar systrarna om att vara välvårdade och ha lämplig klädsel. Presidentskapet hjälper systrarna förstå att deras yttre och klädsel vid kyrkans möten ska återspegla vördnad och respekt för Herren. Hjälpföreningens ledare hjälper också systrarna förstå att när de går till templet de då ska vara klädda på ett sätt som lämpar sig för Herrens hus. Vid de här tillfällena ska de undvika fritids- och sportkläder och iögonfallande smycken.

9.10.3 Hjälp och stöd vid dödsfall

Vid dödsfall i församlingen kan biskopen be Hjälpföreningens president att ta kontakt med familjen för att trösta, bedöma behov och erbjuda hjälp. Han kan be äldstestorumets president och högprästernas gruppleddare om liknande hjälp. Melkisedekska prästadömet ledare och Hjälpföreningens ledare samordnar insatserna.

Inför begravningen kan biskopen också be Hjälpföreningens ledare att hjälpa till med blommor, måltider eller barnpassning och med en enkel måltid efter begravningen. Se 18.6 för ytterligare information om begravningar.

Avlidna medlemmar som tagit emot sin begåvning ska om möjligt begravas i tempelskrud. Under vissa omständigheter kan biskopen be Hjälpföreningens president utse en kvinna som tagit emot sin begåvning att kläda eller ha tillsyn över det rätta klädandet av en avlidna kvinna som tagit emot sin begåvning. Biskopen och Hjälpföreningens president ser till att uppdraget ges till en kvinna som inte upplever detta som obehagligt.

Riktlinjer för klädande av avlidna medlemmar finns i *Anvisningar för att klä döda som fått sin begåvning*. Ledarna kan få de här anvisningarna från distributionscentret.

Biskopen kan hänvisa till *Handbok 1*, 3.4.9 för ytterligare information om klädande av avlidna medlemmar i tempelskrud.

Hjälpföreningens president, besökslärare och andra systrar fortsätter att stötta, trösta och hjälpa de sörjande under omställningsperioden efter dödsfallet.

9.10.4 **Unga kvinnor som är gravida utom äktenskapet och ogifta mödrar**

Se 10.12.4.

9.10.5 **Anvisningar om tempelskrud och tempelklädnad**

Se 21.1.42.

9.10.6 **Ekonomi**

Se 13.2.8.

10. Unga kvinnor

10.1	Översikt över Unga kvinnors organisation	76	10.7.2	Märken, certifikat och utmärkelse	82
10.1.1	Syftet med och målen för Unga kvinnors organisation.	76	10.7.3	Ledarnas ansvar i fråga om programmet Personlig tillväxt	83
10.1.2	Unga kvinnors tema	76	10.8	Aktiviteter och evenemang.	83
10.1.3	Unga kvinnors motto och logo	76	10.8.1	Veckoträffen	83
10.1.4	Unga kvinnors värderingar	76	10.8.2	Biskopsrådets ungdomsdiskussioner.	84
10.1.5	Unga kvinnors klasser	77	10.8.3	Början till något nytt.	84
10.2	Föräldrars och kyrkans ledares uppgifter	78	10.8.4	Unga kvinnor i tillväxt	84
10.3	Unga kvinnors ledarskap i församlingen	78	10.8.5	Mönsterdagar	84
10.3.1	Biskopsrådet	78	10.8.6	Unga kvinnors läger	85
10.3.2	Unga kvinnors presidentskap i församlingen	79	10.8.7	Stavs- och flerstavsaktiviteter	85
10.3.3	Unga kvinnors sekreterare i församlingen	79	10.8.8	Ungdomskonferens	85
10.3.4	Unga kvinnors rådgivande i församlingen	80	10.8.9	Finansiering av aktiviteter och evenemang	85
10.3.5	Unga kvinnors klasspresidentskap.	80	10.9	Utbildning i ledarskap.	85
10.3.6	Unga kvinnors klassekreterare	80	10.10	Unga kvinnors ledarskap i staven.	85
10.3.7	Unga kvinnors aktivitetsspecialister i församlingen	80	10.10.1	Stavspresidentskapet.	85
10.3.8	Unga kvinnors sångledare och pianist	80	10.10.2	Högrådsmedlem med ansvar för Unga kvinnor i staven.	85
10.4	Ledarskapsmöten	80	10.10.3	Unga kvinnors presidentskap i staven	85
10.4.1	Församlingsrådets möte	80	10.10.4	Unga kvinnors sekreterare i staven	85
10.4.2	Biskopsrådets ungdomskommittés möte.	80	10.10.5	Stavens kommitté för aronska prästadömet–Unga kvinnor	86
10.4.3	Möte för Unga kvinnors presidentskap i församlingen	81	10.10.6	Unga kvinnors aktivitetsspecialister i staven.	86
10.4.4	Möte med en rådgivare i biskopsrådet.	81	10.11	Anpassning av Unga kvinnors organisation till lokala behov	86
10.4.5	Klasspresidentskapets möte.	81	10.12	Ytterligare riktlinjer och föreskrifter	86
10.4.6	Stavens ledarskapsmöte för Unga kvinnors ledare	81	10.12.1	Ungdomar under 14 år på ungdomskonferenser och danser	86
10.5	Normer	81	10.12.2	Unga kvinnor av annan tro	86
10.6	Söndagens evangelieundervisning.	82	10.12.3	Unga kvinnor med funktionshinder	86
10.6.1	Inledningen	82	10.12.4	Unga kvinnor som är gravida utom äktenskapet och gifta mödrar	86
10.6.2	Klasser.	82			
10.7	Personlig tillväxt	82			
10.7.1	Aktiviteter i programmet för Personlig tillväxt under veckoträffarna.	82			

10. Unga kvinnor

Unga kvinnors organisation är en biorganisation till prästadömet. Alla biorganisationer finns för att hjälpa kyrkans medlemmar att växa till i vittnesbördet om vår himmelske Fader, Jesus Kristus och det återställda evangeliet. Genom biorganisationernas verksamhet får medlemmar undervisning, uppmuntran och stöd i att leva efter evangeliets principer.

10.1 Översikt över Unga kvinnors organisation

10.1.1 Syftet med och målen för Unga kvinnors organisation

Syftet med Unga kvinnors organisation är att hjälpa varje ung kvinna göra sig värdig att ingå och hålla heliga förbund och ta emot templets förrättningar. För att nå det syftet ger Unga kvinnors ledare varje ung kvinna vägledning i hur hon uppnår följande mål:

1. Stärka sin tro på och vittnesbörd om vår himmelske Fader och Jesus Kristus.
2. Förstå och inse att hon är en Guds dotter.
3. Vara värdig genom att lyda buden och följa evangeliets normer.
4. Ta emot, känna igen och förlita sig på den Helige Andens maningar.
5. Förbereda sig för sina gudagivna uppgifter som dotter, hustru, mor och ledare.
6. Förstå och hålla sina dopförbund.

10.1.2 Unga kvinnors tema

Unga kvinnors tema utgör en grundval som hjälper varje ung kvinna att uppnå ovanstående mål.

Unga kvinnor och deras ledare läser upp temat i början av söndagens möten och vid andra sammankomster för Unga kvinnor. Temat lyder:

”Vi är döttrar till en himmelsk Fader som älskar oss, och vi älskar honom. Vi ska ’stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt’ (Mosiah 18:9) medan vi strävar att leva efter Unga kvinnors värderingar, som är:

tro
gudomlig natur
personligt värde
kunskap

valfrihet och ansvarighet

goda gärningar

redbarhet och

dygd.

Vi tror att allteftersom vi accepterar och handlar enligt dessa värderingar, kan vi vara beredda att stärka hem och familj, ingå och hålla heliga förbund, ta emot templets förrättningar och njuta upphöjelsens välsignelser.”

10.1.3 Unga kvinnors motto och logo

Unga kvinnors motto är ”stå för sanning och rättfärdighet”.

Unga kvinnors logo är en fackla med Unga kvinnors motto. Facklan står för Kristi ljus som kan lysa fram genom varje ung kvinna. Unga kvinnor uppmanas att ”stå upp och stråla, så att [deras] ljus kan vara ett baner för nationerna” (L&F 115:5).

10.1.4 Unga kvinnors värderingar

Unga kvinnors värderingar är kristuslika egenskaper. Söndagens evangelieundervisning, veckoträffen och andra aktiviteter hjälper varje ung kvinna att tillämpa de här värderingarna.

Följande uttalanden och skrifthänvisningar förklarar innebörden av varje värdering. Ledarna ska använda de här uttalandena på lektionerna. Ledarna uppmuntrar de unga kvinnorna att tillämpa de här sanningarna och använda dem som resursmaterial till tal och framställningar.

Färgerna som hör ihop med värderingarna hjälper de unga kvinnorna att minnas värderingarna.

Tro (vit): Jag är en dotter till en himmelsk Fader som älskar mig. Jag tror på hans eviga plan, som har sitt centrum i Jesus Kristus, min Frälsare (se Alma 32:21).

Gudomlig natur (blå): Jag har fått gudomliga egenskaper som jag ska sträva efter att utveckla (se 2 Petr 1:4–7).

Personligt värde (röd): Jag har ett omätligt värde och en egen gudomlig mission, som jag ska sträva efter att uppfylla (se L&F 18:10).

Kunskap (grön): Jag ska ständigt söka efter tillfällena att lära och tillväxa (se L&F 88:118).

Valfrihet och ansvarighet (orange): Jag ska välja det goda i stället för det onda och ta ansvar för mina beslut (se Jos 24:15).

Goda gärningar (gul): Jag ska hjälpa andra och bygga upp riket genom rättfärdigt tjänande (se 3 Nephi 12:16).

Redbarhet (lila): Jag ska ha det moraliska modet att låta mina handlingar överensstämma med min kunskap om rätt och fel (se Job 27:6).

Dygd (guld): Jag ska förbereda mig för att komma till templet och hålla mig ren och värdig. Mina tankar och handlingar ska grundas på höga moralnormer (se Ords 31:10).

10.1.5 Unga kvinnors klasser

Beroende på ålder tillhör de unga kvinnorna i församlingen en av följande tre klasser: Bikupsklassen (12–13 år), Mia-flickorna (14–15 år) och Laurel-flickorna (16–17 år).

En ung kvinna som flyttar upp till nästa åldersgrupp välkomnas av sina nya ledare i Unga kvinnor och av klasspresidentskapet.

Bikupsklassen, 12–13 år

Biskopen intervjuar en ung kvinna som fyller 12 år. Hon flyttar upp från Primärföreningen till Unga kvinnor och börjar delta i Unga kvinnors möte under samlingsstunden i Primärföreningen (se 11.4.3). Hon tillhör Bikupsklassen.

Bikupan var en symbol för harmoni, samarbete och arbete för kyrkans första pionjärer. När man organiserade den första sammanslutningen av unga kvinnor i kyrkan kallade man dem bikupsflickor.

Som medlem i bikupsklassen i dag stärker den unga kvinnan sin tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus och lär sig att arbeta tillsammans med andra i harmoni. Det här är en tid för de unga kvinnorna att stå för sanning och rättfärdighet och "stå upp och stråla" (L&F 115:5).

Mia-flickor, 14–15 år

En ung kvinna blir medlem i Mia-flickorna när hon fyller 14 år.

Ordet *Mia* kommer från Mutual Improvement Association (MIA) [Gemensamma utbildningsföreningen]. Så kallade man förr kyrkans ungdomsverksamhet. Ordet *flicka* betyder ung kvinna. Mutual Improvement Association (GUF) tog rosen som symbol för organisationen, och Mia-flickorna fortsätter att använda den som symbol för kärlek, tro och renhet.

Som medlem i Mia-flickorna i dag stärker den unga kvinnan sin tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus, antar och handlar efter Unga kvinnors värderingar och lär sig om kärlek, tro och renhet.

Laurel-flickor, 16–17 år

En ung kvinna blir medlem i laurel-flickorna när hon fyller 16 år.

Laurel är ett engelskt ord som betyder lagerträd. I århundraden har lagerträdets löv symboliserat ära och prestationer, i synnerhet då de är sammanflätade till en krans.

Som medlem i laurel-flickorna i dag förbereder sig den unga kvinnan att ingå och hålla heliga förbund och ta emot templets förrättningar.

Artonåriga unga kvinnor

En ung kvinna flyttas vanligtvis upp till Hjälpföreningen på sin 18-årsdag eller under sitt artonde levnadsår. Vid 19 års ålder bör varje ung kvinna delta i full utsträckning i Hjälpföreningen. Beroende på personliga omständigheter, som till exempel vittnesbörd, mognad, skolexamen, önskan att fortsätta med kamrater eller postgymnasial utbildning, kan en ung kvinna flyttas upp till Hjälpföreningen redan före 18-årsdagen eller stanna längre i Unga kvinnor. Varje ung kvinna rådgör med sina föräldrar och biskopen för att avgöra vad som bäst hjälper henne att förbli aktiv i kyrkan.

Unga kvinnors och Hjälpföreningens ledare samarbetar för att övergången till Hjälpföreningen ska bli positiv för varje ung kvinna.

10.2 Föräldrars och kyrkans ledares uppgifter

Föräldrarna har det främsta ansvaret för sina barns andliga och fysiska välfärd (se L&F 68:25–28). Biskopsrådet och Unga kvinnors ledare stöder föräldrarna men ersätter dem inte i det här ansvaret. De stöder dem på följande sätt:

De hjälper föräldrarna att hjälpa sina döttrar förbereda sig för templets välsignelser, genom att följa riktlinjerna som listas i 10.1.1.

De uppmuntrar kommunikation mellan unga kvinnor och deras föräldrar.

De ser till att Unga kvinnors aktiviteter och andra ungdomsaktiviteter inte innebär en onödig belastning för familjer eller konkurrerar med familjeaktiviteter.

Ledarna ska vara särskilt lyhörda för unga kvinnor från hem där det inte finns något starkt stöd för efterlevnad av evangeliet.

10.3 Unga kvinnors ledarskap i församlingen

Det här kapitlet handlar om att förvalta Unga kvinnors organisation på ett sådant sätt att det stärker enskilda unga kvinnor och deras familjer. Unga kvinnors ledare ska ofta gå igenom kapitel 3, som ger en översikt över allmänna principer för ledarskap. De här principerna innefattar att förbereda sig andligt, delta i råd, tjäna andra och undervisa om Jesu Kristi evangelium.

10.3.1 Biskopsrådet

Biskopen och hans rådgivare bistår Unga kvinnors organisation med prästadömet's ledarskap. De vakar över och stärker enskilda unga kvinnor i nära samarbete med föräldrar och andra ledare i Unga kvinnor.

Biskopen

Biskopen kallar och avskiljer en syster till Unga kvinnors president. Han har också tillsyn över kallelse och avskiljning av andra ledare i Unga kvinnor. Han kan ge sina rådgivare i uppdrag att kalla och avskilja de här ledarna.

Biskopen intervjuar varje ung kvinna som genomfört programmet för Personlig tillväxt (se 10.7.3).

Biskopen och hans rådgivare

Biskopen och hans rådgivare deltar regelbundet i Unga kvinnors möten, tjänandeaktiviteter och andra aktiviteter. Biskopen arbetar med laurel-flickorna. Han ger sin rådgivare med ansvar för diakonerna i uppdrag att arbeta med bikupsklassen och sin rådgivare med ansvar för lärarna att arbeta med Mia-flickorna.

Biskopen ger en av sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över Unga kvinnors organisation. Den här rådgivaren sammanträffar regelbundet

med Unga kvinnors presidentskap. Han rapporterar om sådant som rör Unga kvinnor på biskopsrådets möten.

Biskopen intervjuar varje ung kvinna minst en gång om året. Om möjligt intervjuar han varje 16- och 17-åring två gånger om året. Är detta inte möjligt, ger han en rådgivare i uppdrag att göra några av de intervjuerna. Sex månader efter det att biskopen haft den årliga intervjun med varje ung kvinna mellan 12 och 15 år, intervjuas den unga kvinnan av den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över hennes klass.

Biskopen och hans rådgivare följer riktlinjerna för dessa intervjuer i *Handbok 1*, 7.1.7. De kan också se i Rapportblad för ledare över unga kvinnors personliga tillväxt, som de får av Unga kvinnors sekreterare i församlingen.

Biskopen och hans rådgivare uppmärksammar varje ung kvinna på sakramentsmötet när hon går över från Primärföreningen till Unga kvinnor, när hon flyttas upp till nästa åldersgrupp och när hon tilldelas Unga kvinnors utmärkelse. En medlem av biskopsrådet ger den unga kvinnan ett diplom när hon flyttas upp till nästa åldersgrupp.

Medlemmarna av biskopsrådet söker inspiration i bön för att avgöra vilka de ska kalla till klasspresidenter. De väljer inte ledare bara för att dessa har en viss ålder eller har tillhört klassen längst. Unga kvinnors presidentskap kan rekommendera att unga kvinnor kallas till klasspresidenter (se 19.1.1 och 19.1.2).

När en medlem av biskopsrådet kallar en ung kvinna till klasspresident, ber han henne rekommendera vilka som ska kallas till rådgivare och till sekreterare. Han uppmanar henne att söka vägledning hos Herren i bön om vilka hon ska rekommendera. Men medlemmen av biskopsrådet hjälper klasspresidenten förstå att det slutliga svaret att få inspiration om vem som ska kallas ligger på biskopsrådet.

En medlem av biskopsrådet ber den unga kvinnans föräldrar om tillåtelse innan han ber henne att verka i något av dessa ämbeten.

Efter att ha kallat dem presenterar en medlem av biskopsrådet de unga kvinnornas namn för klassen för en stödjande röstning. Därefter avskiljer biskopen eller en rådgivare som fått detta i uppdrag de unga kvinnorna. En medlem av biskopsrådet tillkännager på sakramentsmötet namnen på dem som kallats, men de inröstas inte.

En ledare i Unga kvinnor kan vända sig till biskopsrådet om man behöver göra ändringar i klasspresidentskapen.

10.3.2 Unga kvinnors presidentskap i församlingen

Unga kvinnors presidentskap i församlingen utgörs av en president och två rådgivare. De arbetar under biskopsrådets ledning. De får också orientering om sina uppgifter och fortlöpande stöd av Unga kvinnors presidentskap i staven.

Varje medlem av Unga kvinnors presidentskap är ansvarig för en av Unga kvinnors klasser, enligt följande:

Presidenten: Laurel-flickorna

Första rådgivaren: Mia-flickorna

Andra rådgivaren: Bikupsklassen

Unga kvinnors president i församlingen

Unga kvinnors president har följande ansvar:

Hon är medlem i församlingsrådet. Som medlem i församlingsrådet deltar hon i arbetet att bygga upp tron och stärka den enskilde och familjen (se kapitel 4). Hon ingår också i biskopsrådets ungdomskommitté (se 18.2.9).

Hon ger rekommendationer till biskopsrådet på systrar som ska arbeta i Unga kvinnors organisation. Hon följer därvid riktlinjerna för sådana rekommendationer i 19.1.1 och 19.1.2.

Hon undervisar andra ledare i Unga kvinnor om deras plikter och använder den här handboken som resursmaterial.

Hon har tillsyn över Unga kvinnors uppteckningar, rapporter, budget och ekonomi i församlingen. Unga kvinnors sekreterare hjälper henne med detta ansvar.

Unga kvinnors president i församlingen och hennes rådgivare

Unga kvinnors president och hennes rådgivare har följande ansvar:

De lär känna alla unga kvinnor och tar reda på deras talanger, intressen och utmaningar. De söker efter möjligheter att stärka varje ung kvinna, hjälpa henne att få ett starkare vittnesbörd och uppmuntra henne att delta i Unga kvinnors organisation. De ägnar särskild uppmärksamhet åt unga kvinnor som är nya medlemmar och unga kvinnor som är mindre aktiva.

De stöder varje ung kvinna i hennes familj.

De hjälper unga kvinnor att arbeta på programmet Personlig tillväxt. De uppmuntras också att själva arbeta med programmet Personlig tillväxt.

De kan rådgöra med föräldrar och prästdömsledare om unga kvinnors behov.

De ser till att Unga kvinnors program i församlingen är organiserat och fungerar väl. Deras uppdrag innefattar tillsyn över och att ge anvisningar till Unga kvinnors rådgivande och specialister i församlingen.

De håller ofta lektioner i klasserna på söndagen, även om de kan dela det ansvaret med Unga kvinnors rådgivande. De har tillsyn över arbetet att förbättra undervisningen av evangeliet i Unga kvinnors organisation. Därvid följer de principerna i 5.5.3 och 5.5.4.

De närvarar vid klasspresidentskapens möten och ger vägledning efter behov.

De planerar och genomför aktiviteter tillsammans med klasspresidentskapen, däribland veckoträffar. De hjälper klasspresidentskapen att stärka enigheten bland de unga kvinnorna.

De lär ut ledarskapsfärdigheter och egenskaper till klasspresidentskapen och andra ledare i Unga kvinnors organisation (se 10.9).

De håller möten för Unga kvinnors presidentskap. De sammanträffar också regelbundet med den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över Unga kvinnors organisation.

10.3.3 Unga kvinnors sekreterare i församlingen

Unga kvinnors sekreterare har följande ansvar:

Hon förbereder i samråd med Unga kvinnors presidentskap dagordningen till presidentskapets möten. Hon närvarar vid de här mötena, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Hon instruerar klassekreterarna och övervakar förändret av närvarolistor. Hon ställer minst en gång i kvartalet samman uppgifter om närvaro, går igenom dem med Unga kvinnors president och lämnar in dem till församlingskamreren.

Hon ser till att biskopsrådet och Unga kvinnors presidentskap är medvetna om unga kvinnor som inte kommer regelbundet och de unga kvinnor som snart ska flytta upp till nästa klass i Unga kvinnor.

Hon använder "Rapportblad för ledare över unga kvinnors personliga tillväxt" till att föra anteckningar över enskilda unga kvinnors framsteg då de deltar i programmet för Personlig tillväxt och i andra aktiviteter och då de fullgör ledarskapsämbeten. Inför en intervju kan sekreteraren ge den rådgivare i biskopsrådet som ska intervjua den unga kvinnan en kopia av den unga kvinnans rapportblad.

Hon hjälper Unga kvinnors presidentskap med att göra upp en årsbudget och redovisa utgifterna.

10.3.4 Unga kvinnors rådgivande i församlingen

Biskopsrådet kan kalla rådgivande i Unga kvinnor för att hjälpa Unga kvinnors presidentskap med deras uppgifter. Varje rådgivande arbetar med unga kvinnor i en bestämd åldersgrupp och under ledning av den medlem i presidentskapet som ansvarar för den här åldersgruppen. Rådgivande har följande ansvar:

De hjälper Unga kvinnors presidentskap och klasspresidentskap att planera och genomföra aktiviteter, bland annat veckoträffen.

De kan hålla söndagslektioner. De kan också hjälpa till med att undervisa klasspresidentskapen om ledarskap.

De kan hjälpa till med att notera enskilda unga kvinnors framsteg i programmet Personlig tillväxt.

De deltar på inbjudan vid Unga kvinnors presidentskaps möten i församlingen.

10.3.5 Unga kvinnors klasspresidentskap

Man kallar vanligtvis ett klasspresidentskap för varje klass i Unga kvinnor. I en församling eller gren med ett fåtal unga kvinnor kan man kalla ett presidentskap för en gemensam grupp som består av alla åldersgrupper tills unga kvinnorna kan organiseras i sina respektive klasser.

Klasspresidentskapen har följande ansvar:

De vakar över och hjälper klassmedlemmarna känna sig hemma i gruppen, särskilt nya medlemmar eller mindre aktiva medlemmar och de som har funktionshinder eller andra särskilda behov. De ber för dem, umgås med dem och blir goda vänner.

De hjälper också klassmedlemmarna att bli nära vänner, skaffa sig ledarfärdigheter och leva efter evangeliet.

De får varje ung kvinna att känna sig välkommen när hon börjar i deras klass.

De stöder klassmedlemmarnas arbete med programmet Personlig tillväxt.

De håller klasspresidentskapets möte regelbundet.

De leder söndagsmötena för sina klasser.

De hjälper till att planera aktiviteter, till exempel veckoträffen.

Klasspresidenterna ingår i biskopsrådets ungdomskommitté (se 18.2.9).

10.3.6 Unga kvinnors klasssekreterare

Klasssekreterarna har följande ansvar:

De sammanställer och går igenom närvarouppgifter och ger dem till Unga kvinnors sekreterare.

De förbereder i samråd med klasspresidentskapet dagordningen för presidentskapets möten. De deltar i de här mötena, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

De kan hjälpa klasspresidentskapet och Unga kvinnors ledare att planera aktiviteter.

10.3.7 Unga kvinnors aktivitetsspecialister i församlingen

Biskopsrådet kan kalla tillfälliga specialister att planera och genomföra vissa aktiviteter. Man kan till exempel kalla specialister att hjälpa till med aktiviteter som Unga kvinnors läger, ungdomskonferenser och idrott och sport. De här specialisterna verkar under ledning av Unga kvinnors presidentskap i församlingen.

10.3.8 Unga kvinnors sångledare och pianist

Biskopsrådet kan kalla en sångledare och en pianist i Unga kvinnor. De kan kalla vuxna kvinnor eller unga kvinnor.

Sångledaren väljer ut och leder psalmerna under söndagens inledning. Hon kan också hjälpa unga kvinnor att lära in särskilda musikstycken och utveckla deras musikaliska talang.

Pianisten spelar preludium och postludium samt ackompanjerar psalmerna vid Unga kvinnors möten.

10.4 Ledarskapsmöten

10.4.1 Församlingsrådets möte

Unga kvinnors president ingår i församlingsrådet (se kapitel 4).

10.4.2 Biskopsrådets ungdomskommittés möte

Biskopen presiderar över biskopsrådets ungdomskommitté. Den här kommittén består av biskopsrådet, en av biskopens assistenter i prästernas kворum, presidenterna för lärarnas och diakonernas kворum, klasspresidenterna i Unga kvinnor och Unga mäns och Unga kvinnors presidenter. Se 18.2.9 för ytterligare information.

10.4.3 Möte för Unga kvinnors presidentskap i församlingen

Unga kvinnors presidentskap håller regelbundna presidentskapsmöten. Presidenten presiderar på mötet och leder det. Sekreteraren närvarar, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Utvärdera i vilken utsträckning de unga kvinnorna i varje klass når målen som listas i 10.1.1. Planera olika sätt att hjälpa unga kvinnor att mer fullständigt nå de här målen.
2. Läs och diskutera skriftställen och anvisningar från kyrkans ledare som rör ämbetena i Unga kvinnor.
3. Planera undervisning av klasspresidentskapen i deras plikter.
4. Diskutera hur givande Unga kvinnors aktiviteter är. Diskutera olika sätt att engagera de unga kvinnorna i planeringen av aktiviteter som hjälper dem att införliva Unga kvinnors värderingar i sitt liv.
5. Diskutera evangelieundervisningen på söndagens lektioner och planera hur den kan förbättras.
6. Gå igenom närvarolistor. Planera olika sätt att hjälpa nya medlemmar och mindre aktiva unga kvinnor att delta.
7. Gå igenom Unga kvinnors budget och utgifter.

Unga kvinnors presidentskap kan vid behov inbjuda rådgivande och specialister till de här mötena.

10.4.4 Möte med en rådgivare i biskopsrådet

Unga kvinnors presidentskap sammanträffar regelbundet med den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över Unga kvinnors organisation. Vid de här mötena diskuteras enskilda unga kvinnors framsteg och behov. Medlemmarna av Unga kvinnors presidentskap avger rapporter, ger rekommendationer och går igenom planeringen av möten och aktiviteter. Vid behov kan rådgivande och klasspresidentskap i Unga kvinnor inbjudas till mötet för att ge rapporter och få instruktioner.

10.4.5 Klasspresidentskapets möte

Varje klasspresidentskap håller regelbundna presidentskapsmöten. Klasspresidenten leder mötet. Sekreteraren närvarar, för anteckningar och håller reda på uppdrag. Likaså deltar medlemmen

av Unga kvinnors presidentskap samt rådgivande med ansvar för klassen.

Dagordningen kan omfatta följande punkter:

1. Planera hur man kan stärka klassmedlemmarna inklusive nya och mindre aktiva medlemmar. Planera också hur man kan hjälpa unga kvinnor av annan tro att komma in i gemenskapen.
2. Läs och diskutera skriftställen och anvisningar från kyrkans ledare som rör deras ansvar.
3. Planera besök hos klassmedlemmar vid behov.
4. Diskutera olika sätt att hjälpa varje ung kvinna lyckas med programmet för Personlig tillväxt.
5. Planera klassmöten och aktiviteter.
6. Överväg vilka punkter som ska tas upp på biskopsrådets ungdomskommittés möte (se 18.2.9).
7. Få ledarutbildning av Unga kvinnors ledare i församlingen.

10.4.6 Stavens ledarskapsmöte för Unga kvinnors ledare

Stavens ledarskapsmöte för Unga kvinnors ledare hålls vanligtvis en gång om året enligt anvisningar i 18.3.11. Unga kvinnors presidentskap samt sekreterare i församlingarna deltar. Rådgivande, specialister och biskopsrådets medlem med ansvar för Unga kvinnor kan vid behov inbjudas till mötet.

10.5 Normer

Normer är ett rättesnöre till styrka och vägledning för kyrkans medlemmar. När de unga kvinnorna håller evangeliets normer blir de till stor nytta för kyrkan och världen. Då är de också värdiga att ta emot templets förrättningar.

I häftet *Vägledning för de unga* ger första presidentskapet en översikt över evangeliennormerna och undervisar ungdomar om hur de ska tillämpa dem. Varje ung kvinna ska ha ett exemplar av *Vägledning för de unga*. Hon ska gå igenom normerna ofta och fundera på hur väl hon följer dem.

Unga kvinnors ledare ska studera normerna i häftet och vara ett exempel på dem. De ska finna sätt att ofta undervisa om och framhäva de här normerna på lektioner och veckoträffsaktiviteter, läger, ungdomskonferenser och andra aktiviteter.

Biskopsrådets medlemmar och Unga kvinnors ledare kan uppmuntra föräldrar att studera evangeliennormerna, vara ett exempel på dem och

diskutera dem med sina döttrar. De kan också uppmuntra unga kvinnor att använda *Vägledning för de unga* som källmaterial till lektioner på familjens hemafton och till tal.

10.6 Söndagens evangelieundervisning

De unga kvinnorna kommer samman varje söndag för att fördjupa sina insikter i evangeliet, för att förstå hur evangeliet ger svar på deras dagliga frågor, för att få möjlighet att känna Anden och för att stärka och bära sina vittnesbörd.

10.6.1 Inledningen

Alla unga kvinnor samlas om möjligt till en kort inledning före söndagens lektioner. Unga kvinnors presidentskap i församlingen har tillsyn över den här delen av mötet, och en medlem av ett klasspresidentskap leder det.

Ledarna skapar på inledningen en atmosfär som inbjuder Anden till lektionerna som följer. Inledningen består av en välkomsthälsning, en psalm, en bön, uppläsning av Unga kvinnors tema och information.

Med stavspresidentens godkännande kan Unga kvinnor och Hjälpföreningen en söndag i månaden ha en gemensam inledning (se 9.7.1).

10.6.2 Klasser

Efter inledningen samlas de unga kvinnorna till evangelieundervisning. Unga kvinnors klasser träffas vanligtvis var för sig åldersgruppsvis. Vid behov kan ledarna beakta följande alternativ:

1. Om det finns ett stort antal unga kvinnor i en församling, kan man inrätta mer än en klass i en åldersgrupp och kalla en rådgivande och ett klasspresidentskap för varje klass.
2. I en församling eller gren med endast ett fåtal unga kvinnor kan söndagslektionen hållas gemensamt för åldersgrupperna, och rådgivande kanske inte behövs.
3. I varje församling kan de unga kvinnorna ha en gemensam lektion en gång i månaden.

Lektionerna hålls vanligtvis av medlemmar i Unga kvinnors presidentskap eller av rådgivande till Unga kvinnor. Presidentskapets medlemmar samt rådgivande kan dela upp det ansvaret sinsemellan. De unga kvinnorna kan emellanåt hjälpa till med undervisningen. När unga kvinnor undervisar hjälper en medlem av Unga kvinnors presidentskap eller en rådgivande dem att förbereda

sig. Då och då kan man också be prästadömsledare och andra trofasta församlingsmedlemmar att undervisa. De som undervisar ska följa principerna i 5.5.4.

Ledarna uppmuntrar de unga kvinnorna att om möjligt ta med sig egna exemplar av skrifterna. Vid behov kan ledarna också be de unga kvinnorna att ta med sig annat godkänt kyrkomaterial.

Unga män och unga kvinnor kan emellanåt ha möte tillsammans, enligt biskopsrådets anvisningar.

10.7 Personlig tillväxt

Personlig tillväxt är ett prestationsprogram avsett att hjälpa unga kvinnor stärka sitt vittnesbörd om Jesus Kristus, förbereda dem för framtida uppgifter och förbereda dem så att de är värdiga att ingå och hålla heliga tempelförbund.

Programmets mål beskrivs i boken *Unga kvinnor: Personlig tillväxt*. Unga kvinnor arbetar med sina föräldrar och Unga kvinnors ledare för att sätta upp och uppnå mål som bygger på Unga kvinnors värderingar.

Föräldrar och ledare kan efter moget övervägande anpassa programmet för att hjälpa unga kvinnor med särskilda behov. De kan till exempel beakta behov för unga kvinnor med funktionshinder eller inlärningssvårigheter, unga kvinnor som gått med i kyrkan eller blivit aktiva i Unga kvinnor efter 16 års ålder samt unga kvinnor som inte är medlemmar i kyrkan. När ledarna gör ändringar eller undantag för en person, ska de tänka på hur det här kan påverka andra.

10.7.1 Aktiviteter i programmet för Personlig tillväxt under veckoträffarna

Unga kvinnors ledare och klasspresidentskap kan planera in några aktiviteter i programmet Personlig tillväxt till veckoträffen (se 10.8.1). Alla unga kvinnor kan till exempel hjälpa en ung kvinna genomföra ett värderingsprojekt. Man ska söka inspiration i bön och vara selektiv då man planerar sådana gruppaktiviteter så att programmet för Personlig tillväxt förblir personligt för varje ung kvinna.

10.7.2 Märken, certifikat och utmärkelse

Församlingsledarna kan beställa diplom och utmärkelser från kyrkans distributionscenter. De betalas ur församlingens budget.

10.7.3 Ledarnas ansvar i fråga om programmet Personlig tillväxt

Unga kvinnors ledare

När en ung kvinna blir 12 år träffar hon och hennes föräldrar andra rådgivaren i Unga kvinnors presidentskap och klassrådgivande till bikupsklassen. En medlem av presidentskapet för bikupsklassen kan också närvara.

Ledarna ger den unga kvinnan ett eget exemplar av boken *Unga kvinnor: Personlig tillväxt* och förklarar programmet för henne och hennes föräldrar. De uppmuntrar föräldrarna att tillsammans med dottern välja ut uppgifter och projekt inom Personlig tillväxt och hjälpa henne genomföra dem. De förklarar att hennes mamma också kan arbeta med programmet Personlig tillväxt och få en utmärkelse. Andra kvinnor kan också hjälpa till och själva delta i programmet.

Unga kvinnors ledare ger den unga kvinnan ett exemplar av *Vägledning för de unga* och *Stå fast i din tro* (om hon inte redan fått dem av biskopen). De ger henne också en berlock med Unga kvinnors logo, som kan beställas från kyrkans distributionscenter.

Unga kvinnors ledare ger också den här orienteringen till unga kvinnor som börjar i organisationen senare än vid 12 års ålder.

Ytterligare information för föräldrar och ledare finns i boken *Unga kvinnor: Personlig tillväxt*.

Biskopen

Biskopen intervjuar den unga kvinnan som genomfört programmet Personlig tillväxt. Det här kan vara del av hans årliga intervju eller halvårsintervju med henne. Han kan ta normerna i *Vägledning för de unga* till ledning. Han kan också verifiera hennes närvaro på sakramentsmötet och i seminariet (där det finns) och läsning av Mormons bok. När han fastställer att hon uppfyller kraven för att få Unga kvinnors utmärkelse undertecknar han hennes personliga exemplar av boken Personlig tillväxt. Han kan överlämna utmärkelsen till henne på ett sakramentsmöte.

10.8 Aktiviteter och evenemang

Unga kvinnors ledare, också klasspresidentskapen, planerar aktiviteter som baseras på de unga kvinnornas behov och intressen. De gör särskilda ansträngningar att nå ut till alla de unga kvinnorna, inklusive nya medlemmar och mindre aktiva. Aktiviteter kan hjälpa unga kvinnor att nå sina mål i programmet Personlig tillväxt.

Klasspresidentskapen ska engageras så mycket som möjligt i planeringen och genomförandet av aktiviteter.

Alla planer för aktiviteter för Unga kvinnor ska godkännas av en medlem av biskopsrådet och följa riktlinjerna i kapitel 13.

10.8.1 Veckoträffen

De flesta aktiviteterna för Unga kvinnor äger rum under veckoträffen. Veckoträffen ger ungdomar möjlighet till *gemensamma* upplevelser i en anda av ömsesidigt stöd och ömsesidig respekt och gemensamt lärande. Aktiviteter på veckoträffen ska ge ungdomarna många olika tillfällen att tjäna andra och att utvecklas andligt, socialt, fysiskt och intellektuellt.

Veckoträffen hålls vanligtvis varje vecka. Om det här är opraktiskt av reseskäl eller på grund av andra hinder, kan veckoträffen hållas mer sällan, men den ska hållas minst en gång i månaden. Veckoträffen ska vara 60 till 90 minuter lång och ska genomföras på en annan dag eller kväll än söndagar och måndagar.

Unga kvinnors presidentskap har under biskopsrådets ledning tillsyn över veckoträffen för unga kvinnor.

Unga mäns och Unga kvinnors presidentskap kan ibland använda veckoträffen till förberedelser för stavs- eller flerstavsaktiviteter (se 13.3).

Årligt tema för veckoträffen

Första presidentskapet tillkännager varje år ett tema för veckoträffen. Ledarna betonar det här temat på veckoträffens inledning och på andra ungdomsaktiviteter.

Inledningen

Veckoträffen börjar vanligtvis med en kort inledning där en medlem av biskopsrådet presiderar. Biskopens assistenter i prästernas kворum och medlemmarna av Laurel-flickornas klasspresidentskap turas om att leda. Vuxna ledare förbereder ledarna på ungdomsnivå för det här ansvaret.

Inledningen bör innefatta en psalm och en bön och kan också innefatta musiknummer och tillfällen för ungdomarna att ge prov på sina talanger och bära vittnesbörd.

Kворum- och klassaktiviteter eller gemensamma aktiviteter

Efter inledningen har aronska prästadörets kворum och Unga kvinnors klasser vanligtvis aktiviteter var för sig. I en församling eller gren med

endast ett fåtal unga kvinnor kan de unga kvinnorna ha aktiviteterna gemensamt. Gemensamma aktiviteter kan också planeras för olika kombinationer av kvorum och klasser.

Gemensamma aktiviteter för alla unga män och unga kvinnor hålls vanligtvis en gång i månaden. Medlemmarna i biskopsrådets ungdomskommitté bestämmer datum och tid för aktiviteterna samt planerar och går igenom dem på sina möten. Aktiviteterna genomförs under biskopsrådets ledning.

Exempel på lämpliga aktiviteter är tjänande-projekt, musik, dans, teater, kulturevenemang, idrott eller sport, yrkesorientering och utomhusaktiviteter.

10.8.2 Biskopsrådets ungdomsdiskussioner

Biskopsrådets ungdomsdiskussioner planeras och genomförs av biskopsrådet. De här diskussionerna, som hålls då och då, ger biskopsrådet tillfälle att ta upp ämnen som är intressanta för ungdomar och som är andligt stärkande för ungdomarna. Särskilt lämpliga är ämnen i *Vägledning för de unga* och *Stå fast i din tro*. Då och då kan biskopsrådet inbjuda gäster att delta. Gästerna är vanligtvis medlemmar från församlingen eller staven.

Biskopsrådets ungdomsdiskussioner kan hållas tillsammans med alla ungdomar eller med ungdomar i en viss åldersgrupp. De kan hållas på veckoträffen, under kvorummöten och Unga kvinnors klasstid på söndagar eller vid en annan tidpunkt som inte innebär en onödig belastning för familjer. Biskopsrådet avgör hur ofta de ska hållas. Man bestämmer datum och tid för dem på biskopsrådets ungdomskommittés möte.

10.8.3 Början till något nytt

Början till något nytt är ett årligt evenemang för unga kvinnor och deras föräldrar, prästadömsledare och Unga kvinnors ledare. De unga kvinnor som fyller 12 under året inbjuds också att närvara tillsammans med sina föräldrar. Det kan hållas i början av skolåret eller kalenderåret. Det kan hållas under veckoträffen.

Det här evenemanget hjälper de unga kvinnorna och deras föräldrar att lära sig mer om Unga kvinnors program. Det innefattar en redogörelse för programmet för Personlig tillväxt och en presentation av Unga kvinnors tema, logo, motto samt avsiktsförklaringar och symboler för åldersgrupperna (se 10.1). Det här evenemanget ska hjälpa de unga kvinnorna och deras föräldrar att planera för det kommande årets evenemang.

Början till något nytt ger ledarna möjlighet att uttrycka sin uppskattning av de unga kvinnorna,

uppmuntra föräldrar att hjälpa sina döttrar med uppgifterna i programmet Personlig tillväxt, presentera unga kvinnor som fyller 12 under året och välkomna unga kvinnor som är nya medlemmar eller har flyttat in i församlingen. Det är ett tillfälle att uppmärksamma unga kvinnor och deras personliga tillväxt. Unga kvinnors presidentskap ber en medlem av biskopsrådet ge ett avslutande budskap.

Klasspresidentskapen planerar programmet under ledning av Unga kvinnors presidentskap. Unga kvinnors presidentskap kan be specialister att hjälpa till (till exempel leda en kör eller instrumentalensemble, öva med talare eller registrera en sketch). En medlem av Laurels klasspresidentskap kan leda evenemanget.

10.8.4 Unga kvinnor i tillväxt

Unga kvinnor i tillväxt är ett evenemang där unga kvinnor uppmärksammas för det goda de gör. Det är ett tillfälle att uppmärksamma de unga kvinnorna och deras personliga tillväxt. Varje ung kvinna presenterar en uppgift eller ett projekt i samband med en värdering, som hon genomfört under året och som visar hennes tillväxt. Presentationen kan innehålla talanger och färdigheter som hon utvecklat då hon arbetat på sina mål i Personlig tillväxt. Unga kvinnors ledare inbjuder föräldrar att närvara.

I början av året uppmuntrar ledarna varje ung kvinna att noggrant överväga vilka värderingar hon ska koncentrera sig på till det här evenemanget. Hon kan arbeta tillsammans med en familjemedlem, en annan ung kvinna eller andra på de här projekten, som kan ta flera månader att genomföra.

Det här evenemanget hålls i regel under en veckoträff i församlingen men kan också hållas på stavnivå. Vuxna ledare engagerar de unga kvinnorna i planeringen av evenemanget. Datum för och uppläggningsen av evenemanget ska tillkännages tidigt på året.

10.8.5 Mönsterdagar

Mönsterdagar är särskilda sammankomster där moraliska värderingar och eviga mål betonas. De här sammankomsterna uppmuntrar unga kvinnor att leva efter normerna i *Vägledning för de unga*, vilket för dem närmare Frälsaren.

De hålls en gång om året, vid behov oftare, och vanligtvis på veckoträffen. De kan hållas på klass-, församlings-, flerförsamlings- eller stavnivå. Beroende på hur ett ämne läggs fram, kan de här sammankomsterna vara gemensamma för valfri

kombination av Unga kvinnors åldersgrupper. Också mödrar, fäder, mödrar och fäder tillsammans och unga män kan närvara.

10.8.6 Unga kvinnors läger

Kyrkan uppmuntrar att man har ett årligt läger eller liknande aktivitet för unga kvinnor. Unga kvinnors ledare använder *Unga kvinnors lägerhandbok* och *Unga kvinnors läger:Handledning för prästadöms och Unga kvinnors ledare* vid planeringen av den här aktiviteten.

Unga kvinnors läger kan anordnas på församlings- eller stavsnivå. Presidentskapen för Unga kvinnor i församlingen och staven bestämmer under prästadömsledarnas ledning omfattningen av unga kvinnors lägerverksamhet.

Prästadömsledarna kan kalla specialister i staven och församlingen till lägerledare. Lägerledarna organiserar och leder lägerverksamheten under ledning av Unga kvinnors presidentskap. De kan samarbeta med församlingsledarna och aktivitetskommittén i staven för organisation av utrustning, transporter och annan hjälp.

Se 10.8.9 för information om finansiering av lägerverksamhet. Se 13.6.20 och *Unga kvinnors lägerhandbok* för information om säkerhetsåtgärder vid läger.

10.8.7 Stavs- och flerstavsaktiviteter

Se 13.3.

10.8.8 Ungdomskonferens

Se 13.4.

10.8.9 Finansiering av aktiviteter och evenemang

Finansiering av Unga kvinnors aktiviteter och evenemang ska komma från församlingens budget (se 13.2.8).

Finansiering av årligt läger eller liknande aktivitet

Saknar församlingsbudgeten tillräckliga medel för att betala för ett årligt läger eller liknande aktivitet för Unga kvinnor, kan ledarna be deltagarna helt eller delvis bekosta lägret. Saknar också deltagarna tillräckliga medel, kan biskopen auktorisera en gruppaktivitet årligen för penninginsamling enligt riktlinjerna i 13.6.8.

Utgifter eller resekostnader för ett årligt läger eller liknande aktivitet får under inga omständigheter vara betungande. Inte heller ska avsaknad av egna medel hindra en medlem från att delta.

Finansiering av utrustning och förnödenheter

Utrustning och förnödenheter som församlingen behöver för årliga ungdomsläger ska om möjligt bekostas av församlingens budget. Är budgetmedlen otillräckliga kan biskopen auktorisera en gruppaktivitet årligen för penninginsamling enligt riktlinjerna i 13.6.8.

Utrustning och förnödenheter som köps med kyrkans medel, vare sig från församlingens budget eller en aktivitet för penninginsamling, ska endast användas vid kyrkans aktiviteter. Enskilda och familjer ska inte använda dem för eget bruk.

10.9 Utbildning i ledarskap

Unga kvinnors ledare undervisar om ledarfärdigheter och egenskaper när de arbetar med klasspresidentskap, lägerledare och andra unga kvinnor som har ledaruppgifter. Sådan undervisning ges medan man hjälper de unga kvinnorna att planera och genomföra aktiviteter och gemensamt utföra tjänandeprojekt inom programmet Personlig tillväxt. I det sammanhanget hänvisas till kapitel 3 i den här handboken.

10.10 Unga kvinnors ledarskap i staven

10.10.1 Stavspresidentskapet

Medlemmar av stavspresidentskapet har tillsyn över Unga kvinnors organisation i staven. I det ansvaret ingår att undervisa biskoparna om deras ansvar för unga kvinnor.

Stavspresidenten ger en av sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över Unga kvinnors organisation i staven.

Se 15.1 för ytterligare information om stavspresidentskapets ansvar i fråga om biorganisationerna.

10.10.2 Högrådsmedlem med ansvar för Unga kvinnor i staven

Stavspresidenten ger en medlem av högrådet i uppdrag att arbeta med Unga kvinnors presidentskap i staven. Den här högrådsmedlemmens ansvar beskrivs i 15.3.

10.10.3 Unga kvinnors presidentskap i staven

Ansvaret för Unga kvinnors presidentskap i staven beskrivs i 15.4.1.

10.10.4 Unga kvinnors sekreterare i staven

Ansvaret för Unga kvinnors sekreterare i staven beskrivs i 15.4.2.

10.10.5 Stavens kommitté för aronska prästadömet–Unga kvinnor

Stavspresidenten ger en rådgivare i uppdrag att presidera över stavens kommitté för aronska prästadömet–Unga kvinnor. Övriga kommittémedlemmar är högrådsmedlemmarna med ansvar för Unga mäns och Unga kvinnors organisationer, Unga mäns presidentskap i staven samt sekreterare och Unga kvinnors presidentskap i staven samt sekreterare.

Stavspresidentskapet kan vid behov inbjuda ungdomar till kommitténs möten. Ungdomar ska i största möjliga utsträckning engageras i planeringen och genomförandet av aktiviteter som ungdomskonferenser, danser, andaktsstunder och flerstavsaktiviteter. Ungdomar kan också delta i diskussioner om utmaningar som ungdomarna i staven står inför.

10.10.6 Unga kvinnors aktivitetsspecialister i staven

Stavspresidentskapet kan kalla medlemmar i staven att på tillfällig basis verka som specialister i Unga kvinnors organisation och hjälpa till att planera och genomföra stavsaktiviteter eller program. Man kan ge specialister i uppdrag att hjälpa till med aktiviteter som Unga kvinnors läger, stavs- eller flerstavsaktiviteter och idrott och sport. De verkar under ledning av Unga kvinnors presidentskap i staven.

10.11 Anpassning av Unga kvinnors organisation till lokala behov

I en församling eller gren med litet antal unga kvinnor kan de unga kvinnorna ha söndagslektioner gemensamt (se 10.3.5 och 10.6.2). De kan också ha aktiviteter gemensamt.

Om en församling eller gren har för litet antal vuxna ledare, kan Unga kvinnors presidentskap hålla söndagslektionerna och handha aktiviteter utan rådgivande. I en mycket liten enhet kan Unga kvinnors president vara den enda vuxna ledaren i Unga kvinnors organisation. I sådana fall håller hon söndagslektionerna och har tillsyn över aktiviteterna för alla unga kvinnor. När så är möjligt bör rådgivare och en sekreterare kallas.

I en mycket liten gren där det inte finns någon Unga kvinnors president, kan Hjälpföreningens president hjälpa föräldrarna att ordna undervisningen av de unga kvinnorna tills man kallat en president för Unga kvinnor.

Eftersom ungdomar ofta har stor behållning av att umgås i större grupper, kan unga män och

unga kvinnor i två eller flera små församlingar eller grenar då och då ha gemensamma aktiviteter. Om grannförsamlingar eller grenar bara har ett fåtal unga kvinnor, kan biskoparna och grenspresidenterna ge tillstånd till gemensamma veckoaktiviteter för de unga kvinnorna. Då de överväger den möjligheten ska biskopar och grenspresidenter beakta faktorer som avstånd och resekostnader.

I en liten stav eller ett litet distrikt kan Unga kvinnors president vara den enda ledaren i Unga kvinnors organisation i staven eller distriktet. När så är möjligt bör rådgivare och en sekreterare kallas.

Se kapitel 17 för allmän information om anpassning till lokala behov.

10.12 Ytterligare riktlinjer och föreskrifter

10.12.1 Ungdomar under 14 år på ungdomskonferenser och danser

Ungdomar under 14 år deltar vanligtvis inte i ungdomskonferenser eller danser vid andra tillfällen än den regelbundet återkommande veckoträffen (se 13.6.14). Unga kvinnors årliga läger är ett undantag från den här riktlinjen.

10.12.2 Unga kvinnor av annan tro

Unga kvinnor av annan tro som samtycker till att följa kyrkans normer ska hälsas hjärtligt välkomna och uppmuntras att delta i ungdomsaktiviteterna. De kan också delta i programmet Personlig tillväxt och tilldelas utmärkelsen. Utgifter för deras deltagande ska handhas på samma sätt som utgifter för unga kvinnor som är medlemmar.

10.12.3 Unga kvinnor med funktionshinder

Unga kvinnor med funktionshinder går i regel i sina vanliga klasser. Undantag kan göras efter godkännande av föräldrar och biskopsrådet.

Se 21.1.26 och disabilities.lds.org för information om förståelse, involvering och undervisning av unga kvinnor med funktionshinder.

10.12.4 Unga kvinnor som är gravida utom äktenskapet och ogifta mödrar

Är en ung kvinna gravid utom äktenskapet, ska den unga kvinnan och hennes föräldrar och biskop söka inspiration i bön för att avgöra om hon ska delta i Unga kvinnors klasser och aktiviteter.

Om en ung kvinna som är 17 år eller äldre får barn utom äktenskapet och väljer att själv ta hand om barnet, välkomnas hon till Hjälpföreningen,

där hon kan få stöd och hjälp i sitt nya ansvar. Hon deltar inte längre i Unga kvinnors program.

Om en ung kvinna under 17 år får barn utom äktenskapet och väljer att behålla och ta hand om barnet, ska den unga kvinnan och hennes föräldrar och biskopen söka inspiration i bön för att avgöra

om hon ska delta i Unga kvinnor. Om den unga kvinnan deltar i Unga kvinnors klasser och aktiviteter, bör hon inte ha barnet med sig.

Se 21.4.12 för information om kyrkans policy att avråda unga ensamstående kvinnor att behålla barn som fötts utom äktenskapet.

11. Primärföreningen

11.1	Primärföreningens tema och syfte	90	11.5	Primärföreningens program, aktiviteter och evenemang	94
11.2	Primärföreningens ledarskap i församlingen	90	11.5.1	Tro på Gud-programmet	94
11.2.1	Biskopsrådet	90	11.5.2	Aktivitetsdagar	94
11.2.2	Primärföreningens presidentskap i församlingen	90	11.5.3	Scoutaktiviteter	94
11.2.3	Primärföreningens sekreterare i församlingen	91	11.5.4	Barnens medverkan på sakramentsmötet	94
11.2.4	Primärföreningens sångledare och pianist(er) i församlingen	91	11.5.5	Överblick över prästadömet	94
11.2.5	Primärföreningens lärare och barntillsynsledare	92	11.6	Primärföreningens ledarskap i staven	95
11.2.6	Ledare för aktivitetsdagar och scoutledare	92	11.6.1	Stavspresidentskapet	95
11.3	Ledarskapsmöten	92	11.6.2	Högrådsmedlem med ansvar för Primärföreningen i staven	95
11.3.1	Församlingsrådets möte	92	11.6.3	Primärföreningens presidentskap i staven	95
11.3.2	Möte för Primärföreningens presidentskap i församlingen	92	11.6.4	Primärföreningens sekreterare i staven	95
11.3.3	Möte med en rådgivare i biskopsrådet	92	11.6.5	Primärföreningens musikledare i staven	95
11.3.4	Stavens ledarskapsmöte för Primärföreningen	92	11.7	Anpassning av Primärföreningens organisation till lokala behov	95
11.4	Primärföreningens söndagsmöte	92	11.8	Ytterligare riktlinjer och föreskrifter	96
11.4.1	Schema	92	11.8.1	Män i Primärföreningen	96
11.4.2	Samlingsstunden	93	11.8.2	Dopgudstjänster för åttaåriga barn med matrikelkort	96
11.4.3	Klasser	93	11.8.3	Att bära vittnesbörd i Primärföreningen	96
			11.8.4	Befrämja vördnaden	96
			11.8.5	Framställning av gudomen i rollspel	96
			11.8.6	Barn med särskilda behov	96
			11.8.7	Ekonomi	96

11. Primärföreningen

Primärföreningen är en biorganisation till prästadömet. Alla biorganisationer finns för att hjälpa kyrkans medlemmar att växa till i vittnesbördet om vår himmelske Fader, Jesus Kristus och det återställda evangeliet. Genom biorganisationernas verksamhet får medlemmar undervisning, uppmuntran och stöd i att leva efter evangeliets principer.

11.1 Primärföreningens tema och syfte

Primärföreningen är en organisation för barn 18 månader till och med 11 år. Primärföreningens tema är: "Alla dina barn skall undervisas av Herren, och stor blir dina barns frid" (3 Nephi 22:13). Syftet med Primärföreningen är att hjälpa barn:

1. Känna vår himmelske Faders kärlek till dem.
2. Lära och förstå Jesu Kristi evangelium.
3. Känna och känna igen den Helige Andens påverkan.
4. Förbereda sig för att ingå och hålla heliga förbund.

Föräldrarna har det främsta ansvaret för sina barns andliga och fysiska välfärd (se L&F 68:25–28). Biskopsrådet, Primärföreningens ledare och Primärföreningens lärare stöder föräldrarna men ersätter dem inte i det här ansvaret.

11.2 Primärföreningens ledarskap i församlingen

Det här kapitlet handlar om att förvalta Primärföreningen på ett sådant sätt att det stärker enskilda och familjer. Primärföreningens ledare ska ofta gå igenom kapitel 3, som ger en översikt av allmänna principer för ledarskap. De här principerna innefattar att förbereda sig andligt, delta i råd, tjäna andra och undervisa om Jesu Kristi evangelium.

11.2.1 Biskopsrådet

Biskopen och hans rådgivare utgör prästadömet ledarskap för Primärföreningen.

Biskopen och hans rådgivare

Biskopen kallar och avskiljer en syster till Primärföreningens president. Han har tillsyn över kallelsen och avskiljningen av alla andra ämbetsmän i Primärföreningen. Han kan ge sina rådgivare i uppdrag att kalla och avskilja de här ledarna.

Biskopen eller en rådgivare som fått detta i uppdrag intervjuar inför dopet och konfirmationen 8-åriga barn med matrikelkort och 8-åriga barn utan matrikelkort, som har minst en förälder eller vårdnadshavare som är medlem. Heltidsmissionärerna undervisar och intervjuar 8-åriga barn vars föräldrar inte är medlemmar och barn som blir 9 år eller äldre vid tiden för dopet.

Biskopen eller en rådgivare som fått det uppdraget intervjuar barn innan de fyller 12 år och flyttas upp från Primärföreningen.

Rådgivare med ansvar för Primärföreningen i församlingen

Biskopen ger en av sina rådgivare överinseendet över Primärföreningen i församlingen. Den här rådgivaren har följande ansvar:

Han sammanträffar regelbundet med Primärföreningens presidentskap i församlingen. Han rapporterar om angelägenheter som rör Primärföreningen på biskopsrådets möten.

Han har tillsyn över och ger anvisningar om förberedelserna inför barnens årliga medverkan på sakramentsmötet.

Han leder planeringen av Överblick över prästadömet.

Han samordnar biskopsrådets medlemmars korta tal till barnen på samlingsstunden.

Där scouting auktoriseras av kyrkan har han tillsyn över scouting för pojkar i åldrarna 8 till och med 11 år.

11.2.2 Primärföreningens presidentskap i församlingen

Primärföreningens presidentskap i församlingen utgörs av en president och två rådgivare. De arbetar under biskopsrådets ledning. De får också orientering om sina uppgifter och fortlöpande stöd av Primärföreningens presidentskap i staven.

Primärföreningens president i församlingen

Primärföreningens president har följande ansvar:

Hon är medlem av församlingsrådet. Som medlem i det rådet deltar hon i arbetet med att bygga upp tron och stärka enskilda och familjer (se kapitel 4).

Hon rekommenderar till biskopsrådet vilka församlingsmedlemmar som ska kallas till ledare

och lärare i Primärföreningen. Hon följer därvid riktlinjerna för sådana rekommendationer i 19.1.1 och 19.1.2.

Hon undervisar andra ledare och lärare i Primärföreningen om deras plikter, med den här handboken som källmaterial.

Hon har tillsyn över användandet av handledningarna för *Tro på Gud* så som beskrivs under 11.5.1.

Hon har tillsyn över Primärföreningens uppteckningar, rapporter, budget och ekonomi i församlingen. Primärföreningens sekreterare hjälper henne med det ansvaret.

Primärföreningens president i församlingen och hennes rådgivare

Medlemmarna av Primärföreningens presidentskap i församlingen samarbetar för att fullgöra följande ansvar: Primärföreningens president kan ge sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över några av dessa ansvar.

De lär sig barnens namn och tar reda på deras talanger, intressen och utmaningar. De söker efter möjligheter att stärka barnen var för sig och hjälpa dem delta i Primärföreningen.

De orienterar nyligen kallade lärare och övervakar arbetet med att förbättra inläringen och undervisningen av evangeliet i Primärföreningen. Därvid följer de principerna i 5.5.3 och 5.5.4. De stöder också Primärföreningens lärare och barn-tillsynsledare genom att 1) då och då samtala om frågor och problem, hur man bäst tjäna barnen, 2) hjälpa dem bevara vördnad under samlingsstunden, lektionerna och pauserna och 3) ta fram en plan för att besöka deras klasser.

De planerar samlingsstunden och har tillsyn över program, aktiviteter och evenemang enligt 11.5.

De håller Primärföreningens presidentskapsmöten. De träffar också regelbundet den i biskopsrådet som har tillsyn över Primärföreningen.

11.2.3 Primärföreningens sekreterare i församlingen

Primärföreningens sekreterare i församlingen har följande ansvar:

Hon förbereder i samråd med presidentskapet dagordningen för presidentskapets möten. Hon är med på de här mötena, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Hon ställer minst en gång i kvartalet samman uppgifter om närvaro, går igenom dem med Primärföreningens president och lämnar in dem till församlingskamreren.

Hon ser till att Primärföreningens president och församlingens verkställande sekreterare dels vet vilka barn som snart ska få döpas, dels vilka barn som snart ska lämna Primärföreningen och gå vidare till aronska prästadömet respektive Unga kvinnor.

Hon hjälper Primärföreningens presidentskap göra upp årsbudget och redovisa utgifter.

Hon hjälper barn, lärare och föräldrar på begäran av Primärföreningens presidentskap. Hon kan till exempel hjälpa till att övervaka klasser och bevara vördnaden under samlingsstunden. Hon kan också ge barn i uppgift att hålla tal på kommande samlingsstunder och informera barnens föräldrar om detta.

11.2.4 Primärföreningens sångledare och pianist(er) i församlingen

Primärföreningens sångledare och pianist(er) i församlingen har under Primärföreningens presidentskaps ledning följande ansvar:

De planerar, lär ut och leder musik på samlingsstunden, samt sånger som ingår i barnens medverkan på sakramentsmötet.

De hjälper till med musik i barntillsynen och andra klasser i Primärföreningen.

De kan på begäran bilda och leda en barnkör.

Medlemmar av Primärföreningens presidentskap hjälper Primärföreningens sångledare och pianister förstå betydelsen av musik i Primärföreningen. Melodier, ord och budskap i Primärföreningens sånger kan undervisa barnen om evangeliets lära och leva kvar i deras hjärtan livet ut.

Musiken i Primärföreningen ska främja vördnaden, undervisa om evangeliet och hjälpa barnen känna den Helige Andens inverkan och glädjen som kommer genom sång. Medan barnen sjunger vissa sånger ger sångledaren dem tillfälle att röra och sträcka på sig.

Barnens sångbok och aktuell version av Programförslag för samlingsstunderna utgör basresurserna för musik i Primärföreningen. Psalmer ur psalmboken och sånger från *Friend* och *Liahona* är också lämpliga. Barnen kan också sjunga fosterländska sånger eller sånger som hör till större helger om de lämpar sig på söndagen och för barnens åldrar. Vill man använda annan musik i Primärföreningen måste detta godkännas av biskopsrådet.

Se *Barnens sångbok*, sidan 149 för information om hur man lär barn sånger. Se också kapitel 14 i den här handboken, aktuell version av Programförslag för samlingsstunderna samt "Music

Callings and Resources” under Serving in the Church på LDS.org.

11.2.5 Primärföreningens lärare och barntillsynsledare

Primärföreningens lärare och barntillsynsledare arbetar med barn i bestämda åldersgrupper. De här lärarna och ledarna följer principerna som beskrivs i 5.5.4.

Primärföreningens lärare och barntillsynsledare är med barnen under hela primärförenings-tiden på söndagen, även samlingsstunden och pauserna. Under samlingsstunden sitter de hos de klasser de tilldelats, sjunger sångerna med barnen och hjälper barnen delta på ett värnadsfullt sätt.

11.2.6 Ledare för aktivitetsdagar och scoutledare

Om Primärföreningen i en församling har aktivitetsdagar och scoutaktiviteter för barn i åldern 8 till och med 11 år, kan de här aktiviteterna planeras och ledas av barnens lärare eller av andra ledare som biskopsrådet kallar till de här ansvarerna (se 11.5.2 och 11.5.3).

11.3 Ledarskapsmöten

11.3.1 Församlingsrådets möte

Primärföreningens president är medlem av församlingsrådet (se kapitel 4).

11.3.2 Möte för Primärföreningens presidentskap i församlingen

Primärföreningens presidentskap håller ett presidentskapsmöte regelbundet. Presidenten presiderar på mötet och leder det. Sekreteraren närvarar, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Planera sätt att stärka de enskilda barnen och lärarna i Primärföreningen.
2. Läs och diskutera skriftställen och anvisningar från kyrkans ledare som berör deras ämbeten.
3. Diskutera hur givande Primärföreningens söndagsmöte är, även sången och musiken. Diskutera också hur givande aktiviteterna under veckan är. Planera hur de kan förbättras.
4. Planera undervisning av andra ämbetsmän i Primärföreningen i deras plikter.
5. Gå igenom närvarolistor. Planera sätt att hjälpa barn som nyligen börjat i Primärföreningen och barn vars familjer är mindre aktiva.

6. Gå igenom Primärföreningens budget och utgifter.

Primärföreningens presidentskap kan vid behov inbjuda andra ämbetsmän i Primärföreningen till de här mötena.

11.3.3 Möte med en rådgivare i biskopsrådet

Primärföreningens presidentskap träffar regelbundet den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över Primärföreningens organisation. Vid de här mötena rådgör de om framsteg och behov hos enskilda barn. Medlemmarna av Primärföreningens presidentskap rapporterar, ger rekommendationer och går igenom planer för möten och aktiviteter. Vid behov kan andra ämbetsmän i Primärföreningen inbjudas till mötet för att rapportera och få anvisningar.

11.3.4 Stavens ledarskapsmöte för Primärföreningen

Stavens ledarskapsmöte för Primärföreningen hålls vanligtvis en gång om året enligt anvisningar i 18.3.11. Primärföreningens presidentskap samt sekreterare i församlingarna närvarar. Andra ledare och lärare i Primärföreningen och medlemmen av biskopsrådet med ansvar för Primärföreningen kan vid behov inbjudas till mötet.

11.4 Primärföreningens söndagsmöte

11.4.1 Schema

Primärföreningens söndagsmöte är normalt 1 timme och 40 minuter långt och hålls medan vuxna och ungdomar deltar i prästadömsmöten, Hjälpföreningens möte, Unga kvinnors och Söndagsskolans klasser.

Barnen i barntillsynen stannar i sin klass mötes-tiden ut, så som beskrivs i lektionsboken för barntillsynen *Sen edra små*. För de andra barnen finns två avdelningar: Den ena delen är samlingsstunden, som är 50 minuter lång. Den andra delen är lektionstid. Då delas barnen i mindre klasser till 40 minuters lektion som hålls av deras primärlärare.

För barnen och lärarna är det tio minuters paus mellan samlingsstunden och lektionerna. I den här pausen förbereds nästa avdelning. Barnen kan gå på toaletten eller dricka vatten. Lärarna har tillsyn över barnen under pausen.

Följande översikt visar tre alternativa scheman för Primärföreningens söndagsmöte. Vid val av schema är det viktigt att Primärföreningens ledare ser till att de äldre barnen är med på samlingsstunden under samma tid som aronska

prästadömetts kvorummöten och Unga kvinnors klasser. Det underlättar övergången för barn som fyller 12 år.

Alternativ 1: De yngre och de äldre barnen har samlingsstunden i två skilda grupper. Under de 50 första minuterna har den ena gruppen samlingsstunden medan den andra gruppen delas upp till klasser på 40 minuter, med 10 minuters paus. Sedan byter de två grupperna plats, och första gruppen har 10 minuters paus innan deras lektioner börjar.

Samlingsstunden 50 minuter	Paus 10 minuter	Lektionstid 40 minuter
Lektionstid 40 minuter	Paus 10 minuter	Samlingsstunden 50 minuter

Alternativ 2: Alla barn har gemensam samlingsstund. Sedan har de paus och går till sina klasser.

Samlingsstunden 50 minuter	Paus 10 minuter	Lektionstid 40 minuter
-------------------------------	--------------------	---------------------------

Alternativ 3: Alla barnen går först till sina klasser. Sedan har de paus och samlas till samlingsstunden.

Lektionstid 40 minuter	Paus 10 minuter	Samlingsstunden 50 minuter
---------------------------	--------------------	-------------------------------

11.4.2 Samlingsstunden

Samlingsstunden ger barnen möjlighet att få undervisning om Kristi evangelium och känna den Helige Andens inflytande. Primärföreningens presidentskap följer Programförslag för samlingsstunderna som skickas till församlingen varje år. Ytterligare exemplar finns på kyrkans distributionscenter och som direkttjänst under "Material för barn" på LDS.org.

Medlemmarna i Primärföreningens presidentskap turas om att leda samlingsstunden. Den här stunden innefattar normalt följande:

1. Preludium, en vördnadsfull sång eller psalm som barnen kan och en inledningsbön av ett av barnen.
2. Ett eller flera av följande: ett skriftställe som valts ut och läses upp av ett barn, inläring av en trosartikel, ett kort budskap av en medlem av biskopsrådet, en eller två rörelsesånger och tal av ett barn som anknyter till månadens tema.
3. Evangelieundervisning av Primärföreningens presidentskap. Den här delen varar cirka 15 minuter. Medlemmarna av presidentskapet

använder skrifterna och följer aktuell version av Programförslag för samlingsstunderna när de förbereder sig och när de undervisar.

4. En sångstund under ledning av sångledaren. Den här delen varar cirka 20 minuter (se aktuell version av Programförslag för samlingsstunderna).
5. En avslutningsbön av ett av barnen, följt av postludium.

11.4.3 Klasser

Av följande riktlinjer framgår att barn i regel delas i Primärföreningens klasser alltefter ålder.

Föräldrar, ledare och lärare uppmuntrar de äldre barnen att om möjligt ta med sig egna exemplar av skrifterna till kyrkan.

Se 11.7 för information om anpassning av klasser till lokala behov.

Barntillsynsklassen

Barnen kan börja gå i barntillsynsklassen när de är 18 månader. De fortsätter att gå i barntillsynsklassen tills de får börja i klassen Solstrålar, enligt översikten under nästa rubrik.

Primärföreningens klasser

Barn börjar i ny klass i Primärföreningen den första söndagen i varje kalenderår. De delas normalt in i klasser alltefter ålder den 1 januari, enligt följande översikt.

Ålder den 1 januari	Klass
3	Solstrålar
4	VDR 4
5	VDR 5
6	VDR 6
7	VDR 7
8	Kämpar 8
9	Kämpar 9
10	Kämpar 10
11	Kämpar 11

Barn 12 år

Barn flyttas upp från Primärföreningen när de fyller 12. Ledarna kan ge dem ett diplom som bevis på övergången.

Under samlingsstunden är nyblivna 12-åringar med på mötet för sitt kvorum i aronska prästadömet respektive sin klass i Unga kvinnor.

Nyblivna 12-åringar fortsätter i regel att till årets slut vara med på lektioner i klassen Kämpar 11 under lektionstiden i Primärföreningen. Men biskopen och presidenterna för Primärföreningen, Unga män, Unga kvinnor och Söndagsskolan samråder för att avgöra om 12-åringarna skulle få ut mer av att delta i söndagsskolklassen för 12- och 13-åringar. I sina diskussioner beaktar dessa ledare barnens behov och vid vilka tidpunkter på året de enskilda barnen fyller 12 år. Deras beslut gäller för alla unga män och kvinnor som fyller 12 år det året.

11.5 Primärföreningens program, aktiviteter och evenemang

11.5.1 Tro på Gud-programmet

Tro på Gud-programmet hjälper pojkar och flickor i åldern 8 till 11 år att leva efter evangeliets principer, stärka sitt vittnesbörd och förbereda sig för att vara rättfärdiga bärare av aronska prästadömet och rättfärdiga unga kvinnor. Det här programmet uppmuntrar också barn att lära sig trosartiklarna utantill.

Primärföreningens president ser till att alla barn som fyller 8 år får ett exemplar av *Tro på Gud för flickor* eller *Tro på Gud för pojkar*. Hon hjälper föräldrar förstå att de kan använda de här handledningarna som resursmaterial till aktiviteter med enskilda barn och med hela familjen.

11.5.2 Aktivitetsdagar

Där det är lämpligt kan Primärföreningen ha aktivitetsdagar för pojkar och flickor 8 till 11 år. Lärarna och ledarna använder *Tro på Gud*-handledningarna som resursmaterial till aktivitetsdagar och stöder barns och föräldrars arbete i hemmet med kraven i programmet Tro på Gud.

Man har aktivitetsdagar högst två gånger i månaden. Man kan ha dem i möteshuset eller i ett hem. Vid beslut om hur ofta och var man ska ha aktivitetsdagar beaktas familjernas begränsningar i fråga om tid, avstånd och resekostnader, barnens säkerhet och andra lokala faktorer. Ledarna ser till att aktivitetsdagar följer riktlinjerna i 11.8.1 och i kapitel 13.

Barnens lärare i Primärföreningen leder aktivitetsdagarna såvida inte biskopsrådet kallar särskilda ledare för aktivitetsdagarna.

11.5.3 Scoutaktiviteter

Där scouting auktoriseras av kyrkan ersätts aktivitetsdagarna för pojkar i åldern 8 till 11 år av

scoutaktiviteter. För att bibehålla fokus på evangeliet i scoutaktiviteterna använder ledarna handledningen *Tro på Gud för pojkar* som en av sina resurser. När pojkar fullgör kraven i handledningen, uppfyller de också kraven för religiösa utmärkelser inom scoutingen.

Barnens lärare i Primärföreningen kan vara scoutledare, eller också kan biskopsrådet kalla separata scoutledare. Ledarna ser till att scoutaktiviteter följer riktlinjerna i 11.8.1 och i kapitel 13.

Primärföreningens presidentskap ser till att alla pojkar 8 till och med 11 år är registrerade i scoutprogrammet och att alla scoutledare är registrerade och får lämplig utbildning. Se kyrkans *Scouting Handbook* och *Day Camp Guide for Eleven-Year-Old Scouts* för ytterligare information om scouting och riktlinjer för planering av årliga endagsläger.

Kyrkan använder varken Tiger Cub-programmet (USA) eller Beaver-programmet (Kanada) för pojkar i primäråldern.

11.5.4 Barnens medverkan på sakramentsmötet

Barnens årliga medverkan på sakramentsmötet ger barnen tillfälle att låta andra få del av det som de lärt sig i Primärföreningen. Framförandet äger normalt rum under fjärde kvartalet.

Primärföreningens presidentskap och sångledare förbereder framförandet under biskopsrådets ledning. De följer riktlinjerna i aktuell version av Programförslag för samlingsstunderna och anpassar dem vid behov till barnens omständigheter.

Framförandet kommer efter sakramentet på sakramentsmötet och kan uppta hela eller en del av återstående tid. Alla primär barn 3 till och med 11 år sjunger sånger de lärt sig på samlingsstunden. Barn kan också delta genom att läsa skriftställen, hålla tal, sjunga i små grupper och bära vittnesbörd. En vuxen ledare i Primärföreningen kan hålla ett kort tal.

För att inte störa sakramentsmötets anda ska visuella hjälpmedel, teaterkostymering eller mediapresentationer inte ingå.

11.5.5 Överblick över prästadömet

Ett möte kallat Överblick över prästadömet hålls varje år för elvaåriga pojkar och deras föräldrar. Syftet med mötet är att hjälpa pojkarna förstå prästadömet och stärka dem i deras beslut att förbereda sig för att ta emot det. Möjliga ämnen för

mötet är bland annat prästadömet's syfte, ansvar och välsignelser (se *Tro på Gud för pojkar*, s. 12–13).

En medlem av biskopsrådet leder Överblick över prästadömet och minst en medlem av Primärföreningens presidentskap närvarar. Andra ledare kan också närvara, däribland medlemmar av presidentskapet för diakonernas kворum och Unga mäns presidentskap.

Har en församling bara ett fåtal elvaåriga pojkar, kan mötet hållas under ledning av stavs-presidentskapet tillsammans med andra församlingar eller för hela staven. Det kan alltefter lokala behov hållas en söndagskväll eller som del av diakonernas kворummöte en söndag eller vid annan tidpunkt.

11.6 Primärföreningens ledarskap i staven

11.6.1 Stavs-presidentskapet

Stavs-presidentskapets ansvar för biorganisationerna i staven beskrivs i 15.1.

11.6.2 Högrådsmedlem med ansvar för Primärföreningen i staven

Stavs-presidentskapet ger en högrådsmedlem i uppdrag att arbeta med Primärföreningens presidentskap i staven. Den här högrådsmedlemmens ansvar beskrivs i 15.3. Därutöver hjälper han till att genomföra scoutprogrammet för pojkar i åldern 8 till och med 11 år där programmet auktoriserats av kyrkan (se kyrkans *Scouting Handbook*).

11.6.3 Primärföreningens presidentskap i staven

Ansvar för Primärföreningens presidentskap i staven beskrivs i 15.4.1.

11.6.4 Primärföreningens sekreterare i staven

Ansvar för Primärföreningens sekreterare i staven beskrivs i 15.4.2.

11.6.5 Primärföreningens musikledare i staven

Primärföreningens musikledare i staven kan under ledning av Primärföreningens presidentskap i staven hjälpa till med undervisning på stavens ledarskapsmöten. Han eller hon kan också enskilt undervisa presidentskap, sångledare och pianister i Primärföreningen. Primärföreningens sångledare i staven kan på begäran bilda och leda en barnkör i staven.

Undervisningen bör innefatta en demonstration av hur man undervisar barn om evangeliet genom musik. Resursmaterial är bland annat *Barnens sångbok*, sidan 149. Se också kapitel 14

i den här handboken, aktuell version av Programförslag för samlingsstunderna och "Music Callings and Resources" i *Serving in the Church* på LDS.org.

11.7 Anpassning av Primärföreningens organisation till lokala behov

I en församling med många barn i en åldersgrupp kan Primärföreningens ledare inrätta fler klasser för de barnen. Den här anpassningen kan vara till särskilt stor hjälp i församlingar med många barn i barntillsynsåldern.

I en församling med få barn kan Primärföreningens ledare slå ihop två eller fler åldersgrupper till en klass.

I en liten församling eller gren kan medlemmarna av Primärföreningens presidentskap vara de enda ledarna och lärarna i Primärföreningen. I en mycket liten enhet kan Primärföreningens president vara Primärs enda ledare och lärare. I det fallet leder hon samlingsstunden och har lektion med alla barnen. Fler ledare och lärare ska efterhand kallas, i den här ordningsföljden:

1. Rådgivare i Primärföreningens presidentskap
2. Sångledare
3. Lärare och barntillsynsledare
4. Sekreterare
5. Ledare för aktivitetsdagar och scoutledare (i förekommande fall)

I en mycket liten gren där det inte finns någon primär-president kan Hjälpföreningens president hjälpa föräldrarna organisera undervisningen av deras barn tills man kallat en Primärföreningens president.

I en liten stav eller ett litet distrikt kan Primärföreningens president vara den enda ledaren i Primärföreningens organisation i staven eller distriktet. Fler ledare ska kallas efterhand, i den här ordningsföljden:

1. Rådgivare i Primärföreningens presidentskap i staven eller distriktet
2. Sångledare
3. Sekreterare

Se kapitel 17 för allmän information om anpassning till lokala behov.

11.8 Ytterligare riktlinjer och föreskrifter

11.8.1 Män i Primärföreningen

När biskopsrådet överväger vem som skulle kunna verka i Primärföreningen, ska biskopsrådet och Primärs presidentskap tänka på det goda inflytandet av värdiga män i församlingen. Barn, i synnerhet de som inte har någon värdig prästdömsbärare i hemmet, behöver exempel på män som är rättfärdiga, omtänksamma prästdömsbärare. Män kan vara lärare, sångledare, pianister, ledare för aktivitetsdagar och scoutledare. De kan också hjälpa till i barntillsynen.

Där män fått i uppdrag att undervisa barn bör minst två ansvarsfulla vuxna alltid vara närvarande. De två vuxna kan vara två män, en man och hustru eller två medlemmar av samma familj. I de små grenar där det kanske inte är praktiskt genomförbart att ha två lärare i ett klassrum ser Primärföreningens presidentskap till att ofta besöka och observera klassrum där en man undervisar ensam.

11.8.2 Dogudstjänster för åttaåriga barn med matrikelkort

Se 20.3.4.

11.8.3 Att bära vittnesbörd i Primärföreningen

Föräldrar, Primärföreningens ledare och lärare bär enkla och rättframma vittnesbörd när de undervisar, och de hjälper på så sätt barnen att lära sig vad ett vittnesbörd är och hur de ger uttryck för ett vittnesbörd.

Det avråds från att ha vittnesbördsmöten i Primärföreningen. Föräldrar, Primärföreningens ledare och lärare kan ge barnen andra tillfällen att bära vittnesbörd. Barnen kan till exempel bära vittnesbörd när de håller lektioner på familjens hemmafton och när de håller tal på samlingsstunden. Sådana tillfällen hjälper barnen att förbereda sig för att bära vittnesbörd på faste- och vittnesbörds-mötet när de är gamla nog att göra det utan hjälp av en förälder, ett syskon eller annan person.

11.8.4 Befrämja vördnaden

Vördnad är ett uttryck för kärlek och aktning för vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Primärföreningens ledare och lärare hjälper barnen förstå vad vördnad är och hur man handlar vördnadsfullt. De befrämjar vördnad genom personligt föredöme. De befrämjar också vördnad genom att innan de kommer till kyrkan ha förberett sig att undervisa ur skrifterna och använda bilder och aktiviteter som inbjuder den Helige Andens påverkan.

11.8.5 Framställning av gudomen i rollspel

Ledare och lärare är noga med att upprätthålla vördnad när de väljer att ha rollspelsaktiviteter, särskilt då man ska spela upp heliga händelser. Gud Fadern och den Helige Anden får inte framställas på något sätt. Frälsaren ska inte framställas av barn utom i julspel. Se 13.6.15 för ytterligare riktlinjer.

11.8.6 Barn med särskilda behov

Har ett barn en långvarig sjukdom, ett funktionshinder eller andra särskilda behov rådgör Primärföreningens ledare med prästdömsledarna och barnets föräldrar för att avgöra hur de ska hjälpa barnet.

Barn med funktionshinder går i regel i sina vanliga klasser i Primärföreningen. Vid behov kan en speciallärare kallas att vara med dem i klassen eller undervisa dem separat. Kräver en sjukdom eller ett funktionshinder att ett barn stannar hemma, kan Primärföreningens lärare hjälpa medlemmar av barnets familj att hålla primärföreningslektioner för honom eller henne. Barnet är inskrivet i Primärföreningen i sin åldersgrupp, och läraren ska bocka av barnet som närvarande när en lektion hålls.

Barn med funktionshinder eller andra särskilda behov flyttas i regel upp från Primärföreningen när de fyller 12 år.

Se 21.1.26 och disabilities.lds.org för information om förståelse, involvering och undervisning av barn med funktionshinder.

11.8.7 Ekonomi

Alla aktiviteter i Primärföreningen, också barntillsyn, aktivitetsdagar och scouting betalas från församlingens budget. Materiel som köps till aktiviteter, klasser eller möten i Primärföreningen tillhör församlingen. Ämbetsmän i Primärföreningen och deras familjer ska inte använda dem för eget bruk.

Saknar församlingens budget tillräckliga medel för att betala för ett årligt endagsläger för barn i åldern 8 till och med 11 år, kan ledarna be deltagarna att helt eller delvis bekosta lägret. Utgifter eller resekostnader för ett årligt endagsläger eller liknande aktivitet ska under inga omständigheter vara orimliga. Inte heller får brist på egna medel hindra en medlem från att delta.

Kyrkans medel får inte användas till att köpa uniformer till enskilda.

Se 13.2.8 för ytterligare information om finansiering av aktiviteter.

12. Söndagsskolan

12.1	Söndagsskolans syfte	98	12.4.2	Klass för unga ensamstående vuxna.	100
12.2	Söndagsskolans ledarskap i församlingen . . .	98	12.4.3	Hjälpa elever med funktionshinder.	100
12.2.1	Biskopsrådet	98	12.5	Förbättring av undervisningen i församlingen	100
12.2.2	Söndagsskolans presidentskap i församlingen.	98	12.6	Möteshusets bibliotek	100
12.2.3	Söndagsskolans lärare	99	12.6.1	Församlingens bibliotekarie och assisterande bibliotekarier	100
12.2.4	Söndagsskolans sekreterare i församlingen.	99	12.6.2	Biblioteksledning i ett möteshus för flera församlingar.	100
12.2.5	Söndagsskolans klasspresidenterna.	99	12.6.3	Riktlinjer för möteshusets bibliotek.	100
12.3	Ledarskapsmöten	99	12.7	Söndagsskolans ledarskap i staven	100
12.3.1	Församlingsrådets möte	99	12.7.1	Stavspresidentskapet	100
12.3.2	Möte för Söndagsskolans presidentskap i församlingen.	99	12.7.2	Högrådsmedlem med ansvar för Söndagsskolan i staven	101
12.3.3	Möte med en rådgivare i biskopsrådet	99	12.7.3	Söndagsskolans presidentskap i staven . . .	101
12.3.4	Stavens ledarskapsmöte för Söndagsskolans ledare.	99	12.7.4	Söndagsskolans sekreterare i staven	101
12.4	Söndagsskolans klasser	99	12.8	Anpassning av Söndagsskolans organisation till lokala behov	101
12.4.1	Ungdomsklasser	100			

12. Söndagsskolan

Söndagsskolan är en biorganisation till prästadömet. Alla biorganisationer finns för att hjälpa kyrkans medlemmar att växa till i vittnesbördet om vår himmelske Fader, Jesus Kristus och det återställda evangeliet. Genom biorganisationernas verksamhet får medlemmar undervisning, uppmuntran och stöd i strävan att leva efter evangeliets principer.

12.1 Söndagsskolans syfte

Alla medlemmar i kyrkan som är 12 år och äldre tillhör Söndagsskolan. Personer av annan tro är välkomna att delta i Söndagsskolans lektioner. Syftet med Söndagsskolans organisation är att:

1. Stärka enskildas och familjers tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom undervisning, lärande och genom att hjälpa dem att komma in i gemenskapen.
2. Hjälpa kyrkans medlemmar att "undervisa varandra om rikets lära" (L&F 88:77) i kyrkan och i hemmet.

12.2 Söndagsskolans ledarskap i församlingen

Det här kapitlet handlar om att förvalta Söndagsskolan på ett sådant sätt att det stärker enskilda och familjer. Söndagsskolans ledare ska ofta gå igenom kapitel 3, som ger en översikt av allmänna principer för ledarskap. De här principerna innefattar att förbereda sig andligt, delta i råd, betjäna andra och undervisa om Jesu Kristi evangelium.

12.2.1 Biskopsrådet

Biskopen och hans rådgivare tillför Söndagsskolan prästadömet ledarskap.

Biskopen kallar och avskiljer Söndagsskolans president. Han har också tillsyn över kallelsen och avskiljningen av andra ämbetsmän i Söndagsskolan. Han kan ge sina rådgivare i uppdrag att kalla och avskilja dessa ledare.

Biskopen ger en av sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över Söndagsskolan i församlingen samt möteshusets bibliotek. Den här rådgivaren sammanträffar regelbundet med Söndagsskolans presidentskap i församlingen. Han rapporterar om angelägenheter som rör Söndagsskolan och möteshusets bibliotek på biskopsrådets möten.

12.2.2 Söndagsskolans presidentskap i församlingen

Medlemmarna av Söndagsskolans presidentskap i församlingen är prästadömsbärare. Presidenten bär om möjligt melkisedekska prästadömet. De arbetar under biskopsrådets ledning. De får orientering om sina uppgifter och fortlöpande stöd av Söndagsskolans presidentskap i staven.

Söndagsskolans president i församlingen

Söndagsskolans president har följande ansvar:

Han är medlem av församlingsrådet. Som medlem av detta råd deltar han i arbetet att bygga upp tron och stärka enskilda och familjer (se kapitel 4). Han är alltid redo att på församlingsrådets möten komma med förslag om hur medlemmarna kan förbättra lärandet och undervisningen i kyrkan och i hemmet. På biskopens inbjudan utbildar han församlingsrådet för att hjälpa till att förbättra lärandet och undervisningen av evangeliet i församlingen.

Han kommer med rekommendationer till biskopsrådet på församlingsmedlemmar som han föreslår ska kallas till rådgivare i Söndagsskolans presidentskap, till församlingens bibliotekarie och assisterande bibliotekarier. Han rekommenderar också vilken församlingsmedlem som han anser ska kallas till Söndagsskolans sekreterare. Han följer därvid riktlinjerna för sådana rekommendationer i 19.1.1 och 19.1.2.

Han undervisar andra ledare i Söndagsskolan om deras plikter och använder därvid den här handboken som resursmaterial.

Söndagsskolans president i församlingen och hans rådgivare

Medlemmarna av Söndagsskolans presidentskap i församlingen samarbetar för att fullgöra följande ansvar:

De övervakar arbetet med att förbättra undervisningen av evangeliet i Söndagsskolan. Därvid följer de principerna i 5.5.3 och 5.5.4. De stöder också lärarna i Söndagsskolan genom att 1) då och då samtala om frågor och bekymmer, hur man bäst tjänar eleverna samt genom att 2) komma överens om när man kan besöka deras lektioner.

De är församlingens specialister för förbättring av evangelieundervisningen (se 12.5).

De har tillsyn över möteshusets bibliotek. Det här innefattar 1) att orientera nyligen kallade bibliotekarier, 2) att ge fortlöpande stöd och utbildning

och 3) att föreslå en årlig budget för biblioteket efter att ha rådgjort med församlingens bibliotekarie.

De håller Söndagsskolans presidentskaps möten. De deltar också i möten med rådgivaren i biskopsrådet med ansvar för Söndagsskolan.

Söndagsskolans president ber sina rådgivare övervaka några ansvarsområden. Han kan till exempel delegera ansvaret att indela olika åldersgrupper i klasser, orientera lärare, ha tillsyn över möteshusets bibliotek och hjälpa söndagsskollärare att vid behov ordna med vikarier. Rådgivarna håller honom uppdaterad om sitt arbete.

12.2.3 Söndagsskolans lärare

Söndagsskolans lärare undervisar klasser enligt uppdrag av biskopsrådet och Söndagsskolans presidentskap. De följer principerna som beskrivs i 5.5.4.

12.2.4 Söndagsskolans sekreterare i församlingen

Biskopsrådet kallar vid behov en broder till Söndagsskolans sekreterare i församlingen. Sekreteraren kan ges följande ansvar:

Han förbereder i samråd med presidentskapet dagordningen till presidentskapets möten. Han närvarar vid presidentskapets möten, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

Han ställer samman uppgifter om närvaro och går igenom dem med Söndagsskolans president som hjälp att komma på hur man kan uppmuntra medlemmar att komma till Söndagsskolan. Lärarna ska få en kopia av de här uppgifterna.

12.2.5 Söndagsskolans klasspresidenter

Med godkännande av biskopsrådet kan Söndagsskolans presidentskap be medlemmar att vara klasspresidenter i Söndagsskolan. Klasspresidenter kan vara män eller kvinnor. De kan få i uppgift att kort hälsa alla välkomna i början av lektionen, presentera nya elever och besökare, och be elever att inleda och avsluta med bön. De kan också få i uppgift att hjälpa till med att föra närvaro och hjälpa personer i klassen komma in i gemenskapen.

12.3 Ledarskapsmöten

12.3.1 Församlingsrådets möte

Söndagsskolans president är medlem av församlingsrådet (se kapitel 4).

12.3.2 Möte för Söndagsskolans presidentskap i församlingen

Söndagsskolans presidentskap håller ett presidentskapsmöte regelbundet. Presidenten presiderar på mötet och leder det. Sekreteraren kan närvara, föra anteckningar och hålla reda på uppdrag.

Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Läsa och diskutera skriftställen och anvisningar från kyrkans ledare som har att göra med presidentskapets och sekreterarens ämbeten.
2. Diskutera hur givande Söndagsskolans lektioner är och planera hur man kan hjälpa lärare, elever och kursdeltagare att förbättra sig.
3. Planera olika sätt att tillgodose önskemål om hjälp med att förbättra undervisningen i andra prästadömsorganisationer eller biorganisationer.
4. Gå igenom närvarolistor. Planera hur man uppmuntrar till ökat deltagande i Söndagsskolan.

12.3.3 Möte med en rådgivare i biskopsrådet

Söndagsskolans presidentskap sammanträffar regelbundet med den rådgivare i biskopsrådet som har tillsyn över Söndagsskolan. Vid de här mötena rådgör de med varandra om undervisningen i Söndagsskolan och församlingen. Medlemmarna av Söndagsskolans presidentskap avger rapporter, kommer med rekommendationer och går igenom planeringen av möten.

12.3.4 Stavens ledarskapsmöte för Söndagsskolans ledare

Stavens ledarskapsmöte för Söndagsskolan hålls vanligtvis en gång om året enligt anvisningar i 18.3.11. Söndagsskolans presidentskap i församlingen samt sekreterare deltar. Söndagsskollärare och biskopsrådets medlem med ansvar för Söndagsskolan kan vid behov inbjudas till mötet.

12.4 Söndagsskolans klasser

Undervisningen i Söndagsskolan äger rum mellan sakramentsmötet och den tid som avsatts för prästadömet, Hjälpföreningens och Unga kvinnors möten. Lektionstiden är 40 minuter. Inlednings- och avslutningsbön hålls i varje klass. Det är inte nödvändigt att ha en inlednings- eller avslutningspsalm.

Söndagsskolan omfattar vuxenklasser och ungdomsklasser. Godkända kurser, däribland

vissa valfria kurser, listas i aktuell version av *Anvisningar gällande studiekursmaterial*.

12.4.1 Ungdomsklasser

Söndagsskolans presidentskap indelar vanligtvis ungdomar i åldern 12 till 18 år i klasser efter ålder den 1 januari. Presidentskapet kan till exempel indela alla unga män och kvinnor som den 1 januari är 14 eller 15 år i en egen klass. Ungdomarna går i den klassen tills nästa år.

Se 11.4.3 för information om Söndagsskolan för unga män och unga kvinnor som fyller 12 år.

12.4.2 Klass för unga ensamstående vuxna

Varje församling med tillräckligt många unga ensamstående vuxna kan låta dem ha en egen klass i Söndagsskolan. Lärarna använder skrifterna och godkända kursböcker för Söndagsskolan och lägger särskild vikt vid unga ensamstående vuxnas behov.

12.4.3 Hjälpa elever med funktionshinder

Se 21.1.26 och disabilities.lds.org för information om förståelse, involvering och undervisning av medlemmar med funktionshinder.

12.5 Förbättring av undervisningen i församlingen

Medlemmarna av Söndagsskolans presidentskap i församlingen är församlingens experter i arbetet på att förbättra undervisningen. På inbjudan av biskopsrådet, prästadömsledarna eller biorganisationerna ger de råd, utbildning och stöd. De hjälper ledarna att orientera nyligen kallade lärare och förbättra undervisningen av evangeliet i sina organisationer.

12.6 Möteshusets bibliotek

Varje möteshus ska ha ett bibliotek med resurser som hjälper medlemmarna lära och undervisa om evangeliet. Presidentskapet för Söndagsskolan i församlingen har tillsyn över möteshusets bibliotek.

Möteshusets bibliotek varierar beroende på tillgängligt utrymme. De kan tillhandahålla en del eller allt av följande: skrifterna, kyrkans tidskrifter, kyrkans bilder och audiovisuella material, kriter, radergummin, pennor, tv-apparater, dvd-spelare och kopieringsmaskin.

Stavspreidentskapet kan godkänna att församlingar, institut och släktforskningscenter har

material och utrustning i möteshusets bibliotek gemensamt.

12.6.1 Församlingens bibliotekarie och assisterande bibliotekarier

Församlingens bibliotekarie hjälper ledare, lärare och andra medlemmar veta hur de får tillgång till och kan använda befintligt material och utrustning. Han eller hon gör upp tjänstgörings-schema för bibliotekarierna. Det här schemat ska ge alla bibliotekarier möjlighet att vara med på sakramentsmötet varje söndag och varje bibliotekarie att vara med på antingen en lektion i Söndagsskolan eller ett möte för melkisedekska prästadömet eller Hjälpföreningen varje söndag.

Församlingens bibliotekarie samarbetar vid behov med andra församlingar och organisationer för att samordna nyttjandet av biblioteket. Han eller hon ordnar och handhar material och utrustning i biblioteket och har ett enkelt system för utlåning till medlemmar.

Assisterande bibliotekarier arbetar under ledning av församlingens bibliotekarie och delar ansvaret med honom eller henne.

12.6.2 Biblioteksledning i ett möteshus för flera församlingar

I ett möteshus för flera församlingar delar församlingarna vanligtvis på ett bibliotek. I så fall ansvarar förvaltande biskop för samordning av biblioteket. Han kan utse en kommitté och ge den i uppdrag att samordna nyttjandet av biblioteket och handha de medel som anslagits till dess verksamhet. Kommittén ska innefatta en medlem av Söndagsskolans presidentskap i varje församling och bibliotekarien från varje församling.

12.6.3 Riktlinjer för möteshusets bibliotek

Riktlinjer för möteshusets bibliotek finns under "Sunday School" i *Serving in the Church* på LDS.org.

12.7 Söndagsskolans ledarskap i staven

12.7.1 Stavspreidentskapet

Stavspreidentskapets ansvar för biorganisationerna i staven beskrivs i 15.1.

Den rådgivare i stavspreidentskapet som har ansvar för Söndagsskolan ansvarar också för möteshusets bibliotek i staven.

12.7.2 Högrådsmedlem med ansvar för Söndagsskolan i staven

Stavspresidentskapet ger en högrådsmedlem i uppdrag att arbeta med Söndagsskolans presidentskap i staven. Den här högrådsmedlemmens ansvar beskrivs i 15.3.

12.7.3 Söndagsskolans presidentskap i staven

Medlemmarna av Söndagsskolans presidentskap i staven är prästadömsbärare. Presidenten bär om möjligt melkisedekska prästadömet. Deras ansvar som biorganisationsledare i staven beskrivs i 15.4.1. De har dessutom följande ansvar:

De verkar som stavens specialister på att förbättra evangelieundervisningen.

De samordnar nyttjandet av möteshusens bibliotek i staven. Det här innefattar:

1. Hjälpa till att orientera nyligen kallade församlingsbibliotekarier på begäran av Söndagsskolans presidentskap i församlingarna.
2. Leda andra utbildningsmöten i staven för församlingsbibliotekarier och assisterande bibliotekarier.
3. Se till att möteshusens bibliotek har det material och den utrustning som behövs.
4. Se till att stavsledarna har tillgång till det biblioteksmaterial och den utrustning som behövs.

12.7.4 Söndagsskolans sekreterare i staven

Stavspresidentskapet kan vid behov kalla en broder till Söndagsskolans sekreterare i staven. Söndagsskolans stavssekreterares ansvar beskrivs i 15.4.2.

12.8 Anpassning av Söndagsskolans organisation till lokala behov

I en liten församling eller gren kan medlemmar av Söndagsskolans presidentskap också verka som lärare. Ungdomsklasser kan vid behov slås ihop. I en mycket liten enhet kan Söndagsskolans president vara den ende ledaren och läraren i Söndagsskolan. I det fallet undervisar han en klass som omfattar alla medlemmar som är 12 år och äldre. Fler ledare och lärare ska kallas när det blir möjligt.

I en liten stav eller ett litet distrikt kan Söndagsskolans president vara den ende ledaren i Söndagsskolans organisation i staven eller distriktet. När så är möjligt bör rådgivare kallas. En Söndagsskolans sekreterare i staven kan också kallas.

Se kapitel 17 för allmän information om anpassning till lokala behov.

13. Aktiviteter

13.1	Syftet med kyrkans aktiviteter	104
13.2	Planering av aktiviteter	104
13.2.1	Ansvar för planering av aktiviteter	104
13.2.2	Stärka familjer	104
13.2.3	Uppmuntra deltagande	104
13.2.4	Normer	104
13.2.5	Säkerhet	105
13.2.6	Balans och omväxling	105
13.2.7	Inplanering av aktiviteter	105
13.2.8	Finansiering av aktiviteter	105
13.2.9	Finansiering av utrustning och förnödenheter	106
13.3	Stavs-, flerstavs- och områdesaktiviteter	106
13.3.1	Allmänna riktlinjer	106
13.3.2	Stavens aktivitetskommitté	107
13.4	Ungdomskonferens	107
13.5	Valfria aktiviteter	108
13.6	Riktlinjer och föreskrifter	108
13.6.1	Förebyggande av och åtgärder vid olycksfall	108
13.6.2	Vuxenuppsikt	108
13.6.3	Kommersiella eller politiska aktiviteter	108
13.6.4	Upphovsrättsskyddat material	108
13.6.5	Bestämmelser om utgångsförbud	108
13.6.6	Danser och musik	108
13.6.7	Andaktsstund för deltagare i aktiviteter	109
13.6.8	Aktiviteter för penninginsamling	109
13.6.9	Försäkring	109
13.6.10	Måndagskvällar	109
13.6.11	Nyårsfester	110
13.6.12	Aktiviteter med övernattnin g	110
13.6.13	Förälders tillstånd	110
13.6.14	Deltagande av ungdomar som är under 14 år	110
13.6.15	Framställning av gudomen	111
13.6.16	Böner vid aktiviteter	111
13.6.17	Hyra lokaler för kyrkans aktiviteter	111
13.6.18	Rapporter om övergrepp	111
13.6.19	Att helga sabbatsdagen	111
13.6.20	Förebyggande säkerhetsåtgärder och rapportering vid olycksfall	111
13.6.21	Idrott	112
13.6.22	Skattepliktiga aktiviteter	112
13.6.23	Tempelbesök	113
13.6.24	Resor	113
13.6.25	Ej godkända aktiviteter	113

13. Aktiviteter

13.1 Syftet med kyrkans aktiviteter

Aktiviteter på församlings-, stavs- och flerstavnivå sammanför kyrkans medlemmar som "medborgare tillsammans med de heliga" (Ef 2:19). Förutom att vara roliga och underhållande ska aktiviteter bygga vittnesbörd, stärka familjer och främja enighet och personlig tillväxt.

Aktiviteter stärker medlemmarna genom att inge dem en känsla av samhörighet och ömsesidigt stöd. Aktiviteter ska hjälpa medlemmarna att känna att de hör samman med andra i sin ålder, med sina ledare och med sina familjer. Aktiviteter ska också hjälpa medlemmarna att uppleva hur evangeliet ger dem "de heligas glädje" (Enos 1:3).

Kyrkans aktiviteter ska planeras i avsikt att fylla ett evangelieinriktat ändamål. Förutom det allmänna syfte som nämns ovan innefattar det här bland annat följande:

1. Att medverka i tjänandeprojekt som är till glädje för andra och bygger samhällsrelationer.
2. Att utveckla talanger och uppskattning av kultur.
3. Att förbättra kondition och lära sig sportsmananda.
4. Att skaffa sig bildning och yrkesutbildning.
5. Att fira särskilda dagar och fira lokala högtidsdagar eller händelser i kyrkans historia.
6. Att utveckla ledarfärdigheter.
7. Att bli oberoende.
8. Att delta i missionsarbete, arbetet med att behålla nyomvända, aktivera samt tempeltjänst och släktforskning.

13.2 Planering av aktiviteter

13.2.1 Ansvar för planering av aktiviteter

Ledarna överväger medlemmarnas andliga och timliga behov innan de planerar en aktivitet. Ledarna söker Andens vägledning för att avgöra vilket slags aktivitet som skulle bidra till att de behoven tillgodoses. Omsorgsfull planering behövs för att aktiviteter ska fylla ett evangelieinriktat ändamål och tillgodose deltagarnas behov.

Församlingrådet har under biskopsrådets ledning tillsyn över planeringen av församlingsaktiviteter. Är en aktivitet avsedd för en bestämd

organisation eller grupp i församlingen, planeras den under ledning av de prästadöms- eller biorganisationsledare som har ansvaret för den gruppen. Är en aktivitet avsedd för hela församlingen kan biskopen ge ansvaret för aktiviteten till en eller flera av de organisationer som är representerade i församlingrådet. Han kan också ge ansvaret för aktiviteten till andra personer eller till en kommitté, som arbetar under församlingrådets ledning. De här uppdragen är i regel tillfälliga och avser en viss aktivitet.

Stavsrådet har under stavspresidentskapets ledning tillsyn över planeringen av stavsaktiviteter. Se 13.3 för ytterligare information om stavsaktiviteter.

13.2.2 Stärka familjer

Ledarna ser till att aktiviteter stärker familjen och inte konkurrerar med den. Några aktiviteter kan vara familjeinriktade och ge familjer möjlighet att delta tillsammans. Aktiviteter ska stödja föräldrarna genom att lära deras barn att vara Kristi trofasta efterföljare.

Ledarna ser också till att kyrkans aktiviteter inte blir så många att de blir en belastning för medlemmarna.

13.2.3 Uppmuntra deltagande

De som planerar aktiviteter försöker få deltagarna aktivt engagerade eftersom det oftast är mer givande att delta än att bara se på. Ett sätt att uppmuntra deltagande är att låta medlemmar använda sina gåvor, färdigheter och talanger i aktiviteten.

De som planerar aktiviteter ska göra särskilda ansträngningar att nå ut till nya medlemmar, mindre aktiva medlemmar, ungdomar, ensamstående vuxna, funktionshindrade och personer av annan tro. Ledarna ska vara lyhörda för deltagare med särskilda omständigheter som till exempel kroppsliga begränsningar, familjeangelägenheter och kulturella och språkliga skillnader.

13.2.4 Normer

Kyrkans aktiviteter ska följa och förmedla kyrkans normer. De ska tillhandahålla en sund miljö där deltagare kan knyta vänskapsband med andra som har liknande tro och normer. Aktiviteter ska vara upplyftande och betona sådant som är "dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt" (Trosartiklarna 1:13). Aktiviteter får inte innehålla

något som är omoraliskt eller tvetydigt eller som får det som är ont att verka acceptabelt och normalt. Ledarna ser till att all underhållning är i samklang med Frälsarens lära.

Deltagarna ska vara välvårdade och deras klädsel lämplig för aktiviteten. Biskopsrådet eller stavspresidentskapet bestämmer klädsel för aktiviteter. Ledarna som planerar en aktivitet kan föreslå klädsel som överensstämmer med evangeliets principer.

Skadliga ämnen som strider mot Visdomsordet tillåts inte på kyrkans aktiviteter eller i kyrkans lokaler. Personer som uppenbarligen är alkohol- eller drogpåverkade får inte ges tillträde till kyrkans aktiviteter.

Se *Vägledning för de unga* för ytterligare information om kyrkans normer.

13.2.5 Säkerhet

Se 13.6.20.

13.2.6 Balans och omväxling

Ledarna ska planera ett allsidigt aktivitetsprogram som omfattar olika aktiviteter. Medlemmarna ska få möjlighet att delta i aktiviteter som tilltalar dem. Medlemmarna ska också få möjlighet att stödja andras intressen. Genom att förbereda en årskalender för aktiviteter kan ledarna uppnå jämvikt mellan tjänande aktiviteter, kulturaktiviteter och fysiska aktiviteter utan att ställa orimliga anspråk på medlemmarnas tid.

Följande stycken ger några exempel på givande aktiviteter.

Tjänande

Tjänande aktiviteter ger medlemmarna tillfälle att visa kärlek till behövande, vare sig dessa är medlemmar i kyrkan eller inte, och uppleva glädjen i att hjälpa dem. De här aktiviteterna kan innefatta att besöka dem som är sjuka eller ensamma, utföra välfärdsuppdrag, försköna kyrkans byggnader och tomter och delta i samhällsprojekt.

Kultur

Kulturaktiviteter ger medlemmarna möjlighet att utveckla sina talanger och odla sina intressen. De här aktiviteterna främjar också kreativitet, självförtroende, kommunikation och samarbete. De kan innefatta talangshower eller framföranden av dans, musik och teater. De kan också innefatta firandet av händelser i kyrkans lokala eller allmänna historia.

Idrott, fritid, hälsa och kondition

Se 13.6.21 för information om kyrkans idrottsaktiviteter.

Fritidsaktiviteter kan variera beroende på tillgängliga resurser. De kan innefatta firandet av historiska händelser, camping, utflykter eller hobbyverksamhet. Fritidsaktiviteter kan ofta planeras på ett sådant sätt att familjer kan delta tillsammans.

Kyrkans medlemmar uppmuntras att enskilt, familjevis och gruppvis delta i aktiviteter som förbättrar deras hälsa och kondition. De här aktiviteterna kan innefatta gång, jogging, aerobics och andra motionsprogram, friskvårdskurser och konditionsträning (se 13.6.25, punkt 2).

13.2.7 Inplanering av aktiviteter

Kyrkans aktiviteter ska planeras så långt i förväg som är rimligt. De bör föras in i stavens eller församlingens kalender. Ledarna ska informera föräldrar om aktiviteter för barn och ungdomar.

Om en aktivitet ska hållas i ett möteshus eller i en annan kyrkans lokal, reserverar de som planerar aktiviteten lokalen i förväg så att aktiviteten inte kolliderar med andra aktiviteter eller möten. Varje möteshus har en förvaltande biskop som utsetts av stavspresidentskapet. Han har tillsyn över bokningen av möteshusets lokaler, även om han vanligtvis ger någon annan i uppdrag att sköta bokningen.

Måndagskvällarna är reserverade för familjens hemafton (se 13.6.10).

13.2.8 Finansiering av aktiviteter

Ledarna ser till att utgifterna för aktiviteter är i enlighet med kyrkans aktuella riktlinjer för budget och ekonomi. Följande principer gäller.

De flesta aktiviteter ska vara enkla och kostalitet eller inget alls. Utgifter måste godkännas av stavspresidentskapet eller biskopsrådet i förväg.

Stavens och församlingens budgetmedel ska användas till att betala alla aktiviteter, program och alla förnödenheter. Medlemmarna ska inte behöva betala avgifter för att delta. Inte heller ska de själva stå för material, hyresavgifter, inträdesavgifter eller kostnader för längre transporter. Aktiviteter där medlemmar tar med sig mat kan anordnas, om det inte lägger onödiga bördor på dem.

Möjliga undantag till riktlinjerna i föregående stycke om medel till aktiviteter listas nedan. Saknar församlingsbudgeten tillräckliga medel för att betala för de här aktiviteterna, kan ledarna

be deltagarna att helt eller delvis bära kostnaden för dem.

1. Ett årligt flerdagarsläger för scouter eller liknande aktivitet för unga män.
2. Ett årligt läger för unga kvinnor eller liknande aktivitet.
3. Ett årligt endagsläger eller liknande aktivitet för primär barn 8 till och med 11 år.
4. Valfria aktiviteter som beskrivs i 13.5.

Saknar deltagarna tillräckliga medel kan biskopen godkänna en gruppaktivitet årligen för penninginsamling som följer riktlinjerna i 13.6.8.

Utgifter eller resekostnader för ett årligt läger eller liknande ska under inga omständigheter vara betungande. Inte heller får avsaknad av egna medel hindra en medlem från att delta.

Se 16.3.7 för möjligt undantag när det är fråga om att bekosta ett stort flerstavs- eller områdesevenemang för unga ensamstående vuxna.

Riktlinjer för resekostnader i samband med aktiviteter, se 13.6.24.

13.2.9 Finansiering av utrustning och förnödenheter

Utrustning och förnödenheter som församlingen behöver för årliga ungdomsläger ska om möjligt köpas med medel från församlingens budget. Är budgetmedlen otillräckliga kan biskopen godkänna en gruppaktivitet årligen för penninginsamling som följer riktlinjerna i 13.6.8.

Utrustning och förnödenheter som inköps med kyrkans medel, ur församlingens budget eller från en aktivitet för penninginsamling, ska endast användas vid kyrkans aktiviteter. Enskilda och familjer får inte använda dem för eget bruk.

Kyrkans medel får inte användas till inköp av uniformer.

13.3 Stavs-, flerstavs- och områdesaktiviteter

13.3.1 Allmänna riktlinjer

De flesta aktiviteter i kyrkan anordnas på församlingsnivå. Likväl uppmuntras lokala ledare att emellanåt anordna stavs- och flerstavsaktiviteter när dessa aktiviteter bättre fyller de ändamål som beskrivs i 13.1.

Stavs- och flerstavsaktiviteter är särskilt fördelaktiga för ungdomar och unga ensamstående vuxna. De här aktiviteterna är särskilt viktiga i områden där antalet unga medlemmar är litet eller

där dessa sällan umgås med större grupper av medlemmar. Välplanerade stavs- och flerstavsaktiviteter kan ge unga medlemmar tillförsikt i medlemskapet i kyrkan, en större vänkrets och tillfällen att möta en framtida livskamrat som de kan viga med i templet.

Där unga ensamstående vuxna kan komma samman till rimlig kostnad och med rimlig tidsåtgång, ska de ha omväxlande, enkla flerstavsaktiviteter i måttlig utsträckning. Större evenemang för unga ensamstående vuxna kan också anordnas emellanåt.

Alla stavsaktiviteter måste godkännas av stavs-presidentskapet, och de samordnas på stavsrådets möten. Stavsledarna informerar i god tid församlingsledarna om stavsaktiviteter. De ser också till att stavsaktiviteter kompletterar församlingsaktiviteterna och inte konkurrerar med dem.

Om stavspremier anser att en flerstavsaktivitet skulle vara till nytta för medlemmarna i sina stavar, kan de begära tillstånd för aktiviteten från en medlem i presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet. Särskilda tillfällen som helgdagar eller firandet av en viktig lokal tilldragelse kan ge möjlighet till sådana aktiviteter. Ungdomskonferenser (se 13.4), tjänande aktiviteter, kulturaktiviteter och idrotts-, sport- eller fritidsaktiviteter kan alla anordnas på flerstavnivå. Sådana aktiviteter samordnas ofta på mötena för samordnande råd.

Innan stavspremier föreslår en flerstavsaktivitet avgör de om en sådan är bästa sättet att tillgodose de behov som framkommit. Stavspremiererna beaktar också kostnad, tid och resor som krävs för aktiviteten. Dessutom tänker de på säkerheten och tillgång på behövliga resurser.

En medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet kan utse områdes-sjuttio eller stavspremier till ordförande i kommittéerna som planerar och genomför flerstavs- eller områdesaktiviteter. Stavspremiererna kan kalla medlemmar i sina stavar att delta i de här kommittéerna. Dessa medlemmar rapporterar till stavspremiererna.

Medlen till de flesta flerstavsaktiviteter kommer från de medverkande stavarnas budgetar. Medel till större aktiviteter, som till exempel kulturevenemang i samband med tempelinvigningar, kan komma från områdeskontoret eller kyrkans huvudkontor när de godkänns.

Stavs-, flerstavs- och områdesaktiviteter ska följa kyrkans normer och kyrkans riktlinjer för resor (se 13.2.4 och 13.6.24). De här aktiviteterna

kräver effektivt ledarskap, noggrann planering och tillräckliga resurser.

13.3.2 Stavens aktivitetskommitté

Stavsaktiviteter planeras enligt riktlinjerna i 13.2. Stavspresidentskapet kan bilda en stavens aktivitetskommitté för att hjälpa stavsrådet och stavens biorganisationsledare att planera stavsaktiviteter. Stavens aktivitetskommitté utgörs av en ordförande (en högrådsmedlem), stavens aktivitetsledare (en eller flera) och stavens aktivitetsspecialister (vid behov).

Förutom att hjälpa till att planera stavsaktiviteter, kan medlemmarna av stavens aktivitetskommitté råda, stödja och instruera församlingsledare vid planeringen av församlingsaktiviteter.

Till skillnad från de tillfälliga kommittéer som planerar församlingsaktiviteter, planerar stavens aktivitetskommitté vanligtvis fler än bara en stavsaktivitet.

Ordförande i stavens aktivitetskommitté

Om stavspresidentskapet bildar en stavens aktivitetskommitté, utser de en högrådsmedlem till ordförande i kommittén. Ordföranden i kommittén kan alltefter stavspresidentskapets beslut ges följande ansvar:

Han samordnar och gör upp en kalender med stavsaktiviteter som godkänns av stavspresidentskapet.

Han har tillsyn över kommittémedlemmarnas arbete att hjälpa till att planera stavsaktiviteter.

Han inger före årets början till stavspresidentskapet ett detaljerat budgetförslag för stavsaktiviteter. Den här budgeten innefattar inte aktiviteter som planeras av stavens biorganisationer.

Han är resursperson för stavens biorganisationsledare när de planerar aktiviteter.

Han för en löpande lista över stavsmedlemmarnas talanger och intressen. Högrådsmedlemmarna med ansvar för församlingar i staven kan hjälpa honom göra upp och föra den här listan. Han kan använda blanketten "Talang- och intresseundersökning" till det här.

Stavens aktivitetsledare och aktivitetsspecialister

En medlem av stavspresidentskapet eller en högrådsmedlem som fått uppdraget kan kalla aktivitetsledare i staven. De verkar i stavens aktivitetskommitté under kommittéordförandens ledning. Stavens aktivitetsledare kan hjälpa till att anordna tjänande aktiviteter, kulturaktiviteter,

idrotts-, sport- och konditionsaktiviteter och andra slags aktiviteter.

En medlem av stavspresidentskapet eller en högrådsmedlem som fått uppdraget kan också kalla aktivitetsspecialister till stavens aktivitetskommitté. De här specialisterna varken inröstas eller avskiljs. De verkar under ledning av ordföranden i stavens aktivitetskommitté.

13.4 Ungdomskonferens

Unga män och unga kvinnor i åldern 14 till 18 år inbjuds att delta i en aktivitet eller en serie aktiviteter som kallas ungdomskonferenser. Ungdomskonferenser hålls vanligtvis en gång om året på församlings- eller stavsnivå. De kan också hållas på flerstavs- eller områdesnivå.

Avsikten med ungdomskonferenser är att hjälpa ungdomar bygga upp sin tro på Jesus Kristus, stärka sitt vittnesbörd, utveckla talanger, få nya vänner och ha roligt tillsammans med ungdomar med liknande tro och normer. Ungdomar kan också tillägna sig ledarfärdigheter då de hjälper till att planera ungdomskonferenser.

Ungdomskonferenser i församlingen planeras och genomförs av biskopsrådets ungdomskommitté under biskopsrådets ledning. Biskopsrådet inhämtar stavspresidentskapets godkännande av planer för ungdomskonferenser i församlingen.

Ungdomskonferenser på stavsnivå planeras och genomförs av stavens kommitté för aronska prästadömet–Unga kvinnor, under stavspresidentskapets ledning. Ungdomar ska inbjudas att i största möjliga utsträckning hjälpa kommittén med planeringen av ungdomskonferenser på stavsnivå. Stavspresidentskapet kan vid behov inbjuda ungdomar till kommitténs möten.

Ungdomskonferenser betalas från stavens eller församlingens budget. Medlemmar ska inte ombes betala för ungdomskonferenser.

När ledare och ungdomar planerar en ungdomskonferens ska de följa principerna i det här kapitlet och följande riktlinjer:

1. Välj ett tema i evangeliet, som ett skriftställe, som inspirerar ungdomarna och hjälper dem förstå konferensens förväntningar. Det årliga temat för veckoträffen kan användas som tema för ungdomskonferensen. Temat ska godkännas av biskopsrådet eller stavspresidentskapet.
2. Planera aktiviteter som andaktsstunder, gruppmöten, projekt för lärande och tjänande som stämmer med temat.

3. Inhämta biskopsrådets eller stavspresidentskapets godkännande för alla talare och aktiviteter. Talarna ska vara medlemmar i kyrkan som undervisar genom Anden. Man ska inte välja talare som i första hand underhåller och endast berör evangeliet i förbigående. Inte heller ska man välja talare som måste resa långt. Se 21.1.20 för andra riktlinjer gällande talare.
4. Undvik att planera in aktiviteter till söndagen som inte passar på sabbatsdagen. Vittnesbördsmöten, biskopsrådets ungdomsdiskussioner eller liknande möten är tillåtna. Men sakramentsmöten ska inte hållas — och inte heller ska sakramentet välsignas och utdelas — utanför gränserna till den församling eller stav där prästadömsledarna presiderar. Alla undantag måste godkännas av en medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet. Grupper ska inte resa till eller från ungdomskonferenser på söndagar.
5. Se till att det alltid finns tillräcklig vuxenuppsikt (se 13.6.2).

Medlemmar av biskopsrådet eller stavspresidentskapet inbjuds att vara med på konferensen i så stor utsträckning som möjligt. Unga män och Unga kvinnors presidentskap uppmanas att vara med på hela konferensen.

13.5 Valfria aktiviteter

Enheterna kan stödja valfria aktiviteter som framförs av kyrkan närstående enheter. Sådana aktiviteter innefattar artistgrupper från kyrkans universitet, särskilda ungdomsprogram och större, periodiskt återkommande kulturevenemang. Auktoriseras detta av en medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet kan medlemmarna få betala en mindre inträdesavgift för att bära kostnaderna för sådana evenemang, om 1) programmet är helt valfritt, 2) kostnaden inte är betungande och 3) evenemanget inte används till penninginsamling. Budgetmedel kan användas till att hjälpa dem som vill närvara men som inte har råd.

13.6 Riktlinjer och föreskrifter

Ledarna ser till att följande riktlinjer och föreskrifter följs vid alla kyrkans aktiviteter.

13.6.1 Förebyggande av och åtgärder vid olycksfall

Se 13.6.20.

13.6.2 Vuxenuppsikt

Ett tillräckligt stort antal ansvariga vuxna ska vara tillgängliga för att ha uppsikt vid aktiviteter för barn, ungdomar och unga ensamstående vuxna. Hur många vuxna som behövs beror på gruppens storlek, hur skicklig gruppen är (gäller aktiviteter som kräver vissa färdigheter), förväntade miljöförhållanden och aktivitetens svårighetsgrad. Föräldrar ska uppmanas att hjälpa till.

13.6.3 Kommersiella eller politiska aktiviteter

Aktiviteter som innebär att kyrkans fastigheter används i kommersiellt eller politiskt syfte är inte tillåtna. Se 21.2 för riktlinjer för användning av kyrkans byggnader och annan egendom.

13.6.4 Upphovsrättskyddat material

Se 21.1.12.

13.6.5 Bestämmelser om utgångsförbud

Aktiviteter ska följa bestämmelser om utgångsförbud.

13.6.6 Danser och musik

På alla danser ska klädsel, vårdat yttre, belysning, danssätt, sångtexter och musik bidra till en atmosfär där Herrens Ande kan vara (se *Vägledning för de unga*). De som har tillsyn över danser ska noggrant följa riktlinjerna som ges nedan:

Ledarna använder blanketten "Kontrakt om artistframträdande" då de engagerar ett band, en orkester eller en diskjockey. Det här kontraktet hjälper ledarna se till att uppförande och musik lämpar sig på kyrkans danser. De som framför musiken ska inte använda olämpliga texter eller klä sig eller prata oanständigt. Ledarna låter orkestrar provspela och provsjunga och ingår skriftliga bindande avtal som är tydliga varigenom personerna i fråga förbinder sig att under kyrkans aktiviteter framföra musik som följer kyrkans normer.

Rytmen i musiken ska inte dränka melodin, oavsett om musiken är instrumental eller vokal. Volymen ska vara så låg att två personer som står bredvid varandra ska kunna höra varandra då de för ett vanligt samtal.

Det ska vara så ljust att man kan se till andra sidan av lokalen. Stroboskopeffekter och psykedeliskt ljus som pulserar i takt med musiken är inte acceptabelt. Belysning på golvet, i hörnen av lokalen eller spotlights mot vägg- och takdekorationer är lämpliga.

13.6.7 Andaktsstund för deltagare i aktiviteter

Ett kort andaktsstund kan hållas som del av en aktivitet. Andaktsstunder består vanligtvis av en bön, en psalm eller ett sång- eller musiknummer, några ord från en ledare, en andlig betraktelse, ett vittnesbörd eller ett skriftställe av en eller flera deltagare. Sådana program hjälper till att inbjuda Anden och sätter in aktiviteter i sitt rätta perspektiv.

13.6.8 Aktiviteter för penninginsamling

Penninginsamlingar godkänns i regel inte eftersom utgifter för stavs- och församlingsaktiviteter betalas från budgetanslaget. En stavs-president eller biskop kan såsom ett undantag auktorisera en gruppaktivitet årligen för penninginsamling. En sådan aktivitet får endast anordnas i följande syften:

1. För att kunna bekosta ett årligt läger eller liknande aktivitet enligt riktlinjerna i 13.2.8.
2. För att kunna köpa utrustning som enheten behöver till årliga läger enligt riktlinjerna i 13.2.9.

Om man har en penninginsamling, ska det tjänande som utförs vara meningsfullt. Den ska vara en positiv upplevelse som stärker sammanhållningen.

Bidrag till penninginsamlingar är frivilliga. Prästadömsledare ska i synnerhet se till att medlemmar inte känner sig förpliktade att bidra.

Stavar och församlingar som står bakom penninginsamlingar ska inte göra reklam för dem eller samla in pengar utanför sina gränser. Inte heller ska de sälja produkter eller tjänster från dörr till dörr.

Exempel på aktiviteter för penninginsamling som inte är godkända:

1. Aktiviteter som är beskattningsbara.
2. Aktiviteter som utförs av betald arbetskraft, antingen av fast anställda eller kontraktsanställda.
3. Underhållning där staven eller församlingen betalar artister för framträdandet, då man tar inträde och då avsikten med aktiviteten är att samla in pengar.
4. Försäljning av kommersiella varor eller tjänster, däribland varor till matförråd.
5. Hasardspel som tombola, lotterier och bingo.

Varje undantag från dessa anvisningar måste godkännas av en medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet.

Friends of Scoutings insamlingskampanj i USA fortsätter som separat, frivillig insamling.

13.6.9 Försäkring

Bilförsäkring

Se 13.6.24.

Sjukförsäkring och olycksfallsförsäkring

I många delar av världen är kyrkans medlemmar försäkrade mot sjukdom och olycksfall genom egen försäkring, genom arbetsgivaren eller samhället. Där sådant försäkringsskydd finns är det medlemmarnas ansvar att göra anspråk på alla förmåner som försäkringsskyddet ger, om de ådrar sig en skada under en kyrkans aktivitet.

Church Activity Insurance Program

I USA och Kanada utgör kyrkans försäkringsplan för aktiviteter, Church Activity Insurance Program, en tilläggsförsäkring för läkarvård och tandvård och ger bestämda försäkringsförmåner vid dödsfall och kroppsskada. Den här försäkringsplanen är i första hand avsedd att komplettera, inte ersätta, personens egen sjuk- och olycksfallsförsäkring.

Medlemmar som planerar, leder och har tillsyn över aktiviteter i de här länderna bör vara insatta i Church Activity Insurance Program med dess begränsningar. Programmet beskrivs i *Church Activity Insurance Handbook*, som kan beställas genom att kontakta:

Deseret Mutual Benefit Administrators
P.O. Box 45530
Salt Lake City, UT 84145-0530
Telefon: +1-801-578-5650 eller
+1-800-777-1647
E-post: churchactivity@dmba.com
Hemsida: www.dmba.com/churchactivity

Ansvarsförsäkring

De som har tillsyn över aktiviteter ska där så är möjligt skydda sig genom att ha en rimlig ansvarsförsäkring. Den här försäkringen kan tecknas i samband med hemförsäkring eller annan försäkring.

13.6.10 Måndagskvällar

Måndagskvällarna är reserverade för familjens hemafton runt om i kyrkan. Inga aktiviteter, möten, doggudstjänster, ingen idrott, sport eller träning eller annan verksamhet i kyrkans regi bör förekomma efter 18.00 på måndagar. Även annat som kan störa familjens hemafton ska undvikas.

Ett undantag kan göras då nyårsaftonen infaller på en måndag (se 13.6.11).

Ledarna ser till att kyrkans byggnader och andra lokaler är stängda på måndagskvällarna. Mottagningar och andra liknande aktiviteter får inte anordnas i kyrkans lokaler på måndagskvällar. Medlemmarna avråds också från att ha mottagningar i andra lokaler på måndagskvällarna.

Där det är praktiskt genomförbart kan medlemmarna också uppmuntra ledare i samhälle och skola att undvika att lägga aktiviteter på måndagskvällar som kräver att barn eller föräldrar är borta från hemmet.

13.6.11 Nyårsfester

Om nyårsaftonen infaller på en lördag, söndag eller måndag, och om man planerat aktiviteter i kyrkan, ska ledarna iakttä följande riktlinjer.

Lördag. Stavspresidenten bestämmer en annan söndag som fastedag. Dans och liknande aktiviteter avbryts vid midnatt, men förfriskningar eller en måltid kan serveras efter midnatt. Deltagarna ska inte hållas kvar för länge, så att de kan vara med på söndagens möten.

Söndag. 1) Dans och liknande aktiviteter kan anordnas lördagen den 30 december, enligt riktlinjerna i föregående stycke. 2) I stället för att enheter i kyrkan anordnar aktiviteter kan familjerna uppmuntras att fira nyårsafton tillsammans i hemmen. Aktiviteterna ska vara lämpliga för sabbatsdagen. 3) Särskilda möten kan hållas på en rimlig tid på söndagskvällen

Måndag. Alla familjer uppmuntras att först ha sin hemafton innan de deltar i offentliga sammankomster. Inget nyårsfirande i kyrkans regi ska börja före klockan 9 på kvällen. Stavspresidenten eller biskopen kan i det här fallet godkänna att kyrkans byggnader används på måndagskvällen.

13.6.12 Aktiviteter med övernattnig

Föräldrarnas tillstånd krävs för alla ungdomsaktiviteter med övernattnig (se 13.6.13).

Aktiviteter med övernattnig för grupper av både unga män och unga kvinnor eller för grupper av både unga ensamstående män och unga ensamstående kvinnor ska inte förekomma, såvida inte de godkänns av stavspresidenten och biskopen. Sådana aktiviteter är sällsynta men kan förekomma i samband med en ungdomskonferens eller ett tempelbesök.

Vid aktiviteter med övernattnig planerar ledarna nattlogi så att manliga och kvinnliga deltagare

inte sover i omedelbar närhet till varandra. Manliga och kvinnliga ledare måste ha skilda nattlogi. Ett gift par kan dela logi om det finns ett lämpligt rum.

Vid tältning får ungdomar inte vistas i samma tält som en vuxen såvida inte 1) den vuxna personen är hans eller hennes förälder eller vårdnadshavare eller 2) det finns minst två vuxna i tältet som är av samma kön som ungdomarna.

Om vuxna ledare och ungdomar delar övernattningslokaler, som till exempel en stuga, måste det finnas minst två vuxna i lokalerna, och de måste vara av samma kön som ungdomarna.

Alla aktiviteter med övernattnig måste inbegripa minst två vuxna ledare.

Ett tillräckligt stort antal vuxna prästadömsledare måste alltid finnas på plats vid aktiviteter med övernattnig, för att ge stöd och beskydd. När det gäller Unga kvinnors aktiviteter måste prästadömsledarna bo i lokaler som är skilda från de unga kvinnornas.

Ledarna fyller i blanketten "Aktivitetsplan" inför alla aktiviteter med övernattnig.

Aktiviteter med övernattnig i kyrkans möteshus eller på möteshustomter är inte tillåtna.

Aktiviteter med övernattnig i kommersiella byggnader som sportcenter eller gym är inte tillåtna. Med godkännande av prästadömsledarna kan danser eller andra aktiviteter avhållas i kommersiella byggnader efter stängningsdags, om aktiviteterna slutar vid midnatt.

13.6.13 Förälders tillstånd

Föräldrar eller vårdnadshavare ska känna till och samtycka till att ungdomar deltar i en kyrkans aktivitet. Skriftligt tillstånd krävs om en aktivitet innebär resor utanför det lokala området (enligt vad lokala ledare avgör) eller övernattnig. Ledarna kan också begära skriftligt tillstånd för andra aktiviteter när de anser att det är lämpligt.

Föräldrar och vårdnadshavare ger sitt samtycke genom att skriva under blanketten "Tillstånd från förälder eller vårdnadshavare samt medicinsk information." Den som leder aktiviteten ska för varje aktivitet som kräver skriftligt samtycke ha fått en underskriven blankett för varje deltagare.

13.6.14 Deltagande av ungdomar som är under 14 år

Ungdomar under 14 år deltar vanligtvis inte i ungdomskonferenser eller danstillställningar som hålls vid andra tillfällen än den regelbundet återkommande veckoträffen.

Medlemmar av biskopsrådet eller stavspresidentskapet bestämmer i vilken omfattning ungdomar under 14 år får delta i andra aktiviteter. Dessa ledare beaktar sådana faktorer som hur sent på kvällen aktiviteten avhålls, diskussionsämnet, vilket slags aktivitet det är och deltagarnas mognad.

13.6.15 Framställning av gudomen

Gud Fadern och den Helige Anden får inte framställas på möten, i skådespel eller musikalerna.

Om någon framställer Frälsaren, måste det ske med största vördnad och värdighet. Endast bröder med otvivelaktig karaktär ska komma i fråga för rollen. Den som föreställer Frälsaren ska inte sjunga eller dansa. Då han talar ska han endast använda ordagranna citat från skrifterna av Frälsarens talade ord.

Personen ska efter föreställningen inte bära teaterkostymen i foajén eller på någon annan plats. Han ska omedelbart byta om till sina vanliga kläder.

Frälsaren ska inte framställas av barn i någon form av dramatisering utom i julspel.

13.6.16 Böner vid aktiviteter

Alla aktiviteter ska inledas och, om lämpligt, avslutas med bön.

13.6.17 Hyra lokaler för kyrkans aktiviteter

Är kyrkans lokaler otillräckliga för en stav- eller flerstavsaktivitet kan man hyra lokaler efter godkännande av biskopen eller stavspresidenten och kyrkans fastighetsrepresentanter.

Lokala enheter kan komma att ombes att visa fram något som bekräftar att de har en ansvarsförsäkring då de ska hyra eller använda lokaler som inte ägs av kyrkan. Biskopen eller stavspresidenten kan få ett försäkringsbevis från Risk Management Division [riskhanteringsavdelningen] på kyrkans huvudkontor eller från tilldelat områdeskontor. En begäran ska innefatta namn och adress på den som önskar handlingen (i regel fastighetsägaren), en beskrivning av lokalen och var den är belägen, det försäkringsskydd som krävs och andra väsentliga uppgifter. Ledarna ska planera i god tid och ta hänsyn till den tid det tar att utfärda och skicka intygen.

13.6.18 Rapporter om övergrepp

Om en ledare får veta att någon utsatts för ett fysiskt, sexuellt eller känslomässigt övergrepp under en kyrkans aktivitet, ska han eller hon

omedelbart kontakta biskopen. Anvisningar till biskopar ges i *Handbok 1*, 17.3.2.

13.6.19 Att helga sabbatsdagen

Inga idrotts- eller sportaktiviteter i kyrkans regi (till exempel matcher, träning eller resor) eller fritidsaktiviteter (till exempel tältning eller hajker) ska ordnas på söndagar. Inte heller ska ungdomsgrupper och andra resa till eller från läger eller ungdomskonferenser på en söndag.

Om säkerhet eller resekostnad är ett stort problem, kan ledarna anordna vissa ungdomsaktiviteter på en söndag. Sådana aktiviteter ska vara åtskilda från söndagens mötesschema och vara i samklang med sabbatsdagens anda.

13.6.20 Förebyggande säkerhetsåtgärder och rapportering vid olycksfall

Förebyggande säkerhetsåtgärder

Risken för deltagare att skadas eller insjukna under aktiviteten bör minimeras. Likaså ska risken för skador på egendom minimeras. Under aktiviteterna ska ledarna göra allt de kan för att garantera säkerheten. Genom effektiv planering och förebyggande säkerhetsåtgärder kan ledarna minimera risken för skador.

Aktiviteter ska innefatta lämplig utbildning och lämplig tillsyn. De ska också vara anpassade till deltagarnas ålder och mognad.

Ledarna ska vara beredda på nödsituationer som kan uppstå. De ska i förväg ta reda på hur man kontaktar polis, ambulans och liknande.

Åtgärder vid olycksfall

Om ett olycksfall inträffar på en av kyrkan ägd fastighet eller under en aktivitet i kyrkans regi, följer ledarna följande riktlinjer, i förekommande fall:

1. Ge första hjälpen. Om en person behöver läkarvård utöver första hjälpen, ring 112 eller till sjukvårdsupplysningen, kontakta biskopen eller stavspresidenten samt förälder eller närmaste anhörig.
2. Underrätta omgående polisen och samarbeta helt och fullt med den när det gäller saknad person eller dödsolycka.
3. Stötta känslomässigt.
4. Uppmuntra inte till, men avråd inte heller från, rättsliga åtgärder mot kyrkan och gör inga åtaganden å kyrkans vägnar.
5. Skriv ner och spara vittnens namn, adress och telefonnummer, skildringar av händelseförlopp samt fotografier.

Rapportering vid olycksfall

Biskopen eller stavs-presidenten ska omgående underrättas, om:

1. Ett olycksfall eller sjukdom inträffar på en av kyrkan ägd fastighet eller under en aktivitet i kyrkans regi.
2. En person saknas efter att ha deltagit i en aktivitet i kyrkans regi.
3. Skador på privat, offentlig eller kyrkans egendom som inträffar under en aktivitet i kyrkans regi.

Om någon är allvarligt skadad eller saknas, om egendom tillfogats allvarlig skada eller om det föreligger risk för rättsliga åtgärder, gör stavs-presidenten (eller biskopen under hans ledning) omedelbart följande:

1. I USA eller Kanada underrättar han Risk Management Division [riskhanteringsdivisionen] (+1-801-240-4049 eller +1-800-453-3860, anknutning 2; efter kontorstid eller under helger, ring +1-801-240-1000 eller +1-800-453-3860 så kontaktar telefonisten någon omedelbart).
2. Utanför USA och Kanada underrättar han områdeskontoret.

Ledarna rapporterar också personskador och egendomsskador som berör kyrkans fastigheter eller egendom.

Försäkring och frågor

Ledarna ska undersöka tillämpligheten av Church Activity Insurance Program om någon skadats under en aktivitet, ett evenemang eller uppdrag i kyrkans regi. Se 13.6.9 för information om försäkring.

Stavs-presidenten (eller biskopen under hans ledning) riktar frågor som rör säkerhetsproblem eller ersättningskrav på kyrkan till Risk Management Division [riskhanteringsavdelningen] eller områdeskontoret.

13.6.21 Idrott

Kyrkans idrottsverksamhet skapar tillfällen till sund fysisk aktivitet, gemenskap och sportsmannaanda. I kyrkans idrottsverksamhet ligger tonvikten på deltagande, sportsmannaanda och utveckling av färdigheter och inte på tävlan. Alla lagmedlemmar ska regelbundet få tillfälle att spela eller delta.

Stavs-presidentskapet godkänner reglerna för idrottsaktiviteter i kyrkans regi inom staven. Om idrottsaktiviteter ordnas på områdes- eller

flerstavs-nivå, godkänner en medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet reglerna för de deltagande enheterna. Man kan se efter vilka regler som används lokalt för sådana aktiviteter i skola och kommun.

Om man har idrottsaktiviteter på flerstavs-nivå, handhas dessa av idrottsansvariga som kallats av förvaltande stavs-president, vilken utsetts av en medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet.

Områdesturneringar är inte tillåtna.

Deltagarna i idrottsaktiviteter i kyrkans regi behöver inte vara medlemmar i kyrkan. De ska dock bo inom stavens gränser och samtycka till att följa kyrkans normer och riktlinjer.

Stavs-presidentskapet ställer upp riktlinjer för vid vilka åldrar spelare och deltagare får delta i kyrkans idrottsverksamhet. I riktlinjerna ska man beakta kultur, geografiskt läge, skolsystem och regler för hur man leder idrottsorganisationer. Sådana beslut ska fattas innan säsongen börjar så att alla berörda förstår reglerna för ålder och rätt att delta.

Skolor, delstater, provinser och nationella sportorganisationer inför ofta regler om att under samma säsong spela med i skollag och kyrkans lag. Kyrkans ledare och deltagare i kyrkans idrottsverksamhet ser till att de följer dessa regler. Brott mot reglerna kan resultera i att skollag och enskilda förlorar rätten att spela.

I USA och Kanada är en person som är med i skollaget i allmänhet inte berättigad att samma säsong delta i samma sport i kyrkans idrottsverksamhet. I skollag inbegrips lag i junior high eller middle school, high school och college och universitet, också junior college. Den här riktlinjen gäller inte för elever och studerande som deltar i skolidrott. Om två spelsäsonger löper samtidigt eller överlappar, betraktar man dessa som samma säsong. Ledarna uppmuntrar ungdomarna i skollagen att hjälpa till i kyrkans idrottsprogram på andra sätt än som lagspelare.

Lagtröjor ska vara enkla, billiga, propra och lämpliga för aktiviteten. Kulörta T-tröjor eller vänderbara tröjor räcker vanligtvis bra. Tröjorna ska betalas från stavens eller församlingens budget.

Det avråds från utdelning av priser eller troféer till lag eller enskilda.

13.6.22 Skattepliktiga aktiviteter

Ledarna ser till att aktiviteter inte äventyrar kyrkans skattebefriade ställning. Se 21.2 för riktlinjer.

13.6.23 Tempelbesök

Tempelbesök anordnas på församlings- eller stavs nivå inom tilldelat tempeldistrikt. Gruppbesök från församlingen eller staven till tempel utanför det tilldelade tempeldistriktet uppmuntras inte. Sådana besök kräver godkännande av stavspresidentskapet. Också tempelbesök med övernattning kräver stavspresidentskapets godkännande.

Tempelbesök måste följa riktlinjer för resor i 13.6.24. Tempelbesök med övernattning måste dessutom följa riktlinjerna i 13.6.12.

13.6.24 Resor

Medlemmar som deltar i gruppresor i kyrkans regi ska ha godkänts av biskopen eller stavspresidenten. Resor i samband med aktiviteter ska inte vara betungande för medlemmarna.

Det avråds från långa resor i samband med aktiviteter. Om en stavsresident eller biskop anser att sådana resor kan motiveras, söker han inspiration i bön och överväger noggrant den andliga nyttan av en aktiviteten, resekostnad och hur den påverkar familjer, innan han godkänner den.

Har en lång resa i samband med en aktivitet godkänts, ska medlemmarna inte själva bekosta den. Inte heller ska en avsevärd del av stavens eller församlingens budgetsanslag föras över till påföljande år för att täcka resekostnader.

Regler för resor och tillämpningen av riktlinjerna i det här delavsnittet ska vara enhetlig bland enheterna i samma samordnande råd. Stavsresidenter kan vid möten för samordnande råd diskutera och enas om enhetlig tillämpning av reglerna för resor.

Ledarna fyller i blanketten "Aktivitetsplan" för aktiviteter som innebär resor utanför det lokala området.

Om en kyrkans ungdomsaktivitet innebär resor utanför det lokala området eller övernattning, ska föräldrarna ge skriftligt tillstånd till att

deras barn deltar (se 13.6.13). Ansvarsfulla vuxna måste finnas på plats och ha tillsyn (se 13.6.2).

Kyrkans grupper ska om möjligt använda kommersiella transportmedel, med tillstånd och vederbörliga försäkringar.

Om grupper i kyrkan reser med personbilar, ska varje fordon vara trafiksäkert och varje person i fordonet använda säkerhetsbälte. Förarna ska vara ansvarsfulla vuxna med körkort. Alla fordon ska vara trafikförsäkrade.

En organisation i kyrkan ska inte äga eller anskaffa bil eller buss för gruppresor.

En man och en kvinna ska inte resa på tu man hand till kyrkans aktiviteter, möten eller uppdrag i kyrkan såvida de inte är gifta med varandra eller båda är ensamstående.

13.6.25 Ej godkända aktiviteter

Kyrkans enheter får inte anordna följande aktiviteter. Ledare, föräldrar och andra som planerar eller deltar i kyrkans aktiviteter ska känna till dessa restriktioner.

1. Aktiviteter som innebär stor risk för skador eller sjukdom eller som kräver orimliga kostnader eller resor (se 13.6.20 och 13.6.24).
2. Motionsprogram med musik, sångtexter, klädsel och andra inslag som inte är i samklang med kyrkans normer.
3. Aktiviteter där deltagarna bär mask, utom i teateruppsättningar.
4. Debutantbaler, debutantfester och tillställningar där man utser "kungar" och "drottningar".
5. Varje annan aktivitet som inte är i samklang med riktlinjerna i det här kapitlet.

Om en biskop har en fråga om huruvida en aktivitet är lämplig, ska han vända sig med den till stavsresidenten. Stavsresidenter kan rikta frågor till en medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet.

14. Musik

14.1	Avsikten med musik i kyrkan	116	14.5	Musikledarskap i staven	118
14.2	Musikledarskap i församlingen	116	14.5.1	Stavspresidentskapet	118
14.2.1	Biskopsrådet	116	14.5.2	Musikrådgivande i staven	118
14.2.2	Musikrådgivande i församlingen	116	14.5.3	Musikordförande i staven	118
14.2.3	Musikordförande i församlingen	116	14.5.4	Musikspecialister i staven	119
14.2.4	Sångledare i församlingen	116	14.6	Musik i staven	119
14.2.5	Församlingsorganist eller pianist	116	14.6.1	Stavskonferenser	119
14.2.6	Körledare och körackompanjör i församlingen	116	14.6.2	Stavs- och flerstavskörer	119
14.2.7	Sångledare och pianist eller organist i prästadömet	117	14.7	Musikutbildning	119
14.3	Anpassning av musiken i församlingen till lokala omständigheter och resurser	117	14.8	Musik i hemmet	119
14.4	Musik i församlingen	117	14.9	Ytterligare riktlinjer och föreskrifter för musik	120
14.4.1	Planering av musik till kyrkans gudstjänster	117	14.9.1	Annan musik i kapellet	120
14.4.2	Riktlinjer för val av lämplig musik till kyrkans gudstjänster	117	14.9.2	Anskaffning och användning av noter . . .	120
14.4.3	Musik vid kyrkans gudstjänster	117	14.9.3	Pianon, orglar och keyboard	120
14.4.4	Sakramentsmöten	118	14.9.4	Riktlinjer för upphovsrätt	120
14.4.5	Körer	118	14.9.5	Musik på bröllop	120
14.4.6	Användning av musik i klassrummet . . .	118	14.9.6	Musik på begravingar	120
			14.9.7	Musik vid dopgudstjänster	120
			14.10	Musikresurser via internet	120

14. Musik

14.1 Avsikten med musik i kyrkan

I en uppenbarelse till profeten Joseph Smith sade Herren: "Ty min själ gläder sig åt hjärtats sång, ja, de rättfärdigas sång är en bön till mig, och den skall besvaras med en välsignelse på deras huvuden" (L&F 25:12).

Första presidentskapet har sagt:

"Inspirerande musik är en viktig del av våra möten i kyrkan. Sångerna inbjuder Herrens Ande, skapar en vördnadsfull känsla, förenar oss som medlemmar och ger oss möjlighet att lova Herren.

Några av de främsta predikningarna finner vi i psalmerna. Sångerna inspirerar oss att omvända oss och göra goda gärningar, bygga upp vittnesbörd och tro, trösta de sörjande och trötta, och de inspirerar oss att hålla ut till änden" (*Psalmer*, s. ix).

14.2 Musikledarskap i församlingen

14.2.1 Biskopsrådet

Biskopen och hans rådgivare har tillsyn över musiken i församlingen. De har följande ansvar:

De kallar och avskiljer församlingsmedlemmar till att verka i musikämbeten så som beskrivs i det här avsnittet.

De rådgör regelbundet med musikordföranden i församlingen för att se till att musik- och sångnummer och de instrument som används på kyrkans möten är lämpliga (se riktlinjer i 14.4.2).

De stöder en församlingskör genom att uppmuntra medlemmar att delta och genom att ordna en övningstid som inte kolliderar med andra möten i församlingen.

De uppmuntrar medlemmarna att delta i församlingssången.

De uppmuntrar medlemmarna att använda upplyftande musik i hemmet (se 14.8).

14.2.2 Musikrådgivande i församlingen

En medlem av biskopsrådet verkar som musikrådgivande i församlingen. Han har tillsyn över musiken i församlingen, bistår församlingens musikordförande med råd och företräder på ledarskapsmöten frågor som rör musik.

14.2.3 Musikordförande i församlingen

En man eller kvinna kan verka som musikordförande i församlingen. Församlingens musikordförande har under ledning av musikrådgivande i församlingen följande ansvar:

Fungera som resursperson för biskopsrådet i musikfrågor.

Ordna god och lämplig musik till sakramentsmötena och andra möten i församlingen.

Fungera som resursperson för församlingens biorganisationsledare genom att ge musikutbildning och på begäran tillgodose andra musikbehov.

Föreslå och tillse musikutbildningsplanerna i församlingen (se 14.7).

Föreslå och genomföra musikaktiviteter i församlingen på begäran.

Föreslå medlemmar till musikämbeten i församlingen på begäran av församlingens musikrådgivande. Instruera dem som verkar i musikämbeten i församlingen.

Musikordföranden i församlingen får alltefter behov utbildning och stöd av musikordföranden i staven.

14.2.4 Sångledare i församlingen

Under ledning av församlingens musikordförande föreslår och leder församlingens sångledare psalmerna vid sakramentsmötena och på begäran vid andra möten i församlingen. Samma person kan verka som församlingens musikordförande och församlingens sångledare.

14.2.5 Församlingens organist eller pianist

Församlingsorganisten eller pianisten spelar preludium, postludium och ackompanjemang till psalmerna vid sakramentsmötet och på begäran vid andra möten i församlingen.

14.2.6 Körledare och körackompanjator i församlingen

Körledaren i församlingen förslår sånger som kören ska sjunga samt leder körens övningar och framträdanden (se 14.4.5).

Församlingskörens ackompanjator spelar vid körövningar och framträdanden.

14.2.7 Sångledare och pianist eller organist i prästadömet

Sångledaren i prästadömet föreslår psalmer och leder sången under prästadömsmötets inledning.

Pianisten eller organisten spelar preludium och postludium och spelar till psalmerna.

14.3 Anpassning av musiken i församlingen till lokala omständigheter och resurser

Riktlinjerna i det här kapitlet kan anpassas efter lokala behov. Musikordföranden i en liten gren kan till exempel också leda kören och leda sången på sakramentsmöten och på prästadöms- eller biorganisationsmöten. En pianist kan spela på sakramentsmöten, med kören och på prästadöms- eller biorganisationsmöten.

Finns det ingen som kan spela piano kan följande resurser vara till hjälp:

1. CD-skivor med psalmer och sånger för barn finns i kyrkans materialkatalog och kan beställas från kyrkans distributionscenter.
2. Psalmer och sånger för barn kan laddas ner som mp3-filer från kyrkans hemsida för musik (music.lds.org).
3. Vissa möteshus har digitalpianon med inprogrammerade psalmer.

Musikutbildning och keyboard kan finnas att tillgå för dem som verkar eller kan komma att verka i musikämbeten (se 14.7).

14.4 Musik i församlingen

Lämplig musik är en väsentlig del av kyrkans möten, i synnerhet sakramentsmötena. Musik som utvalts omsorgsfullt och framförs på rätt sätt kan i hög grad berika mötets anda. Musiken ska vara andaktsfull och passa till mötets syfte. Prästadömsledarna avgör vad som är passande.

14.4.1 Planering av musik till kyrkans gudstjänster

Medlemmarna som verkar i musikämbeten i församlingen samarbetar för att välja ut lämplig musik till gudstjänsterna. Biskopen och hans rådgivare väljer om möjligt ut mötesämnen långt i förväg. Det underlättar för musikordförande, sångledare och körledare att planera psalmer, särskilda musiknummer och körframträdanden som kompletterar och förstärker mötesämnena. Det här ger också biskopsrådet möjlighet att godkänna musiknummer i förväg.

14.4.2 Riktlinjer för val av lämplig musik till kyrkans gudstjänster

All musik i kyrkan ska överensstämma med följande riktlinjer:

Psalmerna är den grundläggande musiken på gudstjänster och är regeln för all församlingssång. Förutom psalmerna kan annan lämplig musik användas till preludium och postludium, körsång och särskilda musiknummer. Om man väljer annan musik än psalmerna, ska de ha samma anda som psalmerna. Texter ska vara i enlighet med kyrkans lära. (Se "Sånger för församlingen" i *Psalmer*, s. 244–245.)

Världslig musik ska inte ersätta kyrkomusiken på söndagens möten. Viss religiös musik i populär stil är inte lämplig på sakramentsmöten. Det finns också en hel del sakral musik som passar vid konserter men som inte är lämplig vid en kyrkans gudstjänst.

Musiken på kyrkans möten ska inte dra uppmärksamheten till sig eller vara en uppvisning. Musiken är avsedd för gudsdyrkan och inte för uppvisning.

Orgel och piano, eller elektroniska motsvarigheter, är grundinstrumenten vid kyrkans möten. Om andra instrument används, ska de överensstämma med mötets anda. Instrument med en dominerande eller mindre andaktsfull klang, som de flesta bleckblåsinstrument eller slagverk, är inte lämpliga för sakramentsmöten.

Levande ackompanjemang används normalt på sakramentsmötena och andra möten i församlingen. Om man inte har tillgång till orgel, piano eller någon som spelar, kan lämpliga inspelningar användas (se 14.3).

Sångerna på kyrkans möten ska vanligtvis sjungas på församlingens språk.

14.4.3 Musik vid kyrkans gudstjänster

Preludium och postludium

Ett stilla preludium och postludium skapar en atmosfär av gudsdyrkan som inbjuder Anden till kyrkans möten. Organisten eller pianisten spelar vanligtvis psalmer eller annan lämplig musik fem till tio minuter före och efter ett möte. Psalmer som spelas hjälper medlemmarna att begrunda kyrkans lära.

Församlingssång

Psalmsång berikar de flesta möten i kyrkan. Det är huvudsakligen genom sång som medlemmarna deltar i gudstjänsten. Församlingssång har

en viktig men ofta försummad förmåga att förena medlemmarna i gemensam gudskyrd.

Om det är lämpligt kan en prästadömsledare be församlingen att stå upp under mellansången eller under nationalsången (se "Sånger för församlingen" i *Psalmer*, s. 244–245).

Särskilda musiknummer

Musiknummer kan framföras av körer, sång- och instrumentalsolister och mindre grupper. Psalmer och andra lämpliga musikstycken kan användas (se 14.4.2).

14.4.4 Sakramentsmöten

Biskopsrådet godkänner musiken för sakramentsmötet. Sångtexter och musik ska vara andliga, värdiga och i övrigt lämpa sig för sakramentsmötet. Sången och musiken vid sakramentsmötet är avsedd för gudskyrd och inte som uppvisning som drar uppmärksamheten till sig själv.

Inlednings- och avslutningspsalmen sjungs vanligtvis av församlingen (se "Välj rätt sång" i *Psalmer*, s. 244). Medlemmarna uppmanas att jämte välbekanta och omtyckta psalmer också lära sig nya eller mindre bekanta psalmer. Sångledare ska försöka nå balans mellan välbekanta psalmer och mindre bekanta psalmer (se "Sånger för församlingen" i *Psalmer*, s. 245).

Sakramentspsalmen sjungs alltid av församlingen. Den ska hänsyfta på sakramentet självt eller Frälsarens offer. Solosång eller instrumentalmusik får inte ersätta denna psalm. Ingen musik ska spelas under sakramentsbönen, medan sakramentet delas ut eller efter det att sakramentet delats ut.

Särskilda musiknummer eller en församlingspsalm kan planeras in efter sakramentet eller mellan talare (se "Särskilda musiknummer" i 14.4.3).

Om ett musikprogram framförs ska det vara enkelt, värnadsfullt och kort nog att lämna tid för ett talat budskap. Sakramentsmötena ska inte överlåtas till musikgrupper utifrån. Konserter och skådespel lämpar sig inte för sakramentsmöten.

14.4.5 Körer

Varje församling ska försöka ha en aktiv församlingskör som sjunger på sakramentsmötet minst en gång i månaden. Församlingsmedlemmar kan antingen delta frivilligt i församlingskören eller inbjudas eller kallas av biskopsrådet att delta.

I en mycket liten gren kan hela församlingen sjunga i kören. I en stor församling med många

resurser kan biskopsrådet kalla körämbetsmän såsom president, sekreterare, bibliotekarie och stämledare.

Körer rekommenderas att i första hand använda psalmboken eftersom psalmerna undervisar om det återställda evangeliets sanningar. Psalmarrangemang och andra lämpliga körverk kan också användas (se 14.4.2).

Information om hur körer kan använda psalmerna finns i *Psalmer*, sidan 245–246. Ytterligare information om körledning finns i handledningen *Conducting Course*, sidan 73–83.

Provsjungning anordnas inte vid bildandet av församlings- och stavskörer. Körövningarna varar i regel inte mer än en timme.

Förutom församlingskören kan andra körer från församlingen, till exempel en hjälpföreningskör, prästadömskör, ungdomskör, barnkör eller familjekör, inbjudas att framföra psalmer eller andra lämpliga musiknummer vid kyrkans möten.

14.4.6 Användning av musik i klassrummet

Psalmsång kan vara ett effektivt sätt att introducera eller betona evangelieprinciper i klassrummet. Ledarna ska uppmanas lärare att använda psalmerna till att berika undervisningen i klassrummet.

14.5 Musikledarskap i staven

14.5.1 Stavspresidentskapet

Stavspresidenten och hans rådgivare har tillsyn över musik i staven. De kallar och avskiljer stavsmedlemmar till att verka i musikämbeten enligt anvisningarna i det här avsnittet.

14.5.2 Musikrådgivande i staven

Stavspresidentskapet ger en högrådsmedlem i uppdrag att verka som musikrådgivande i staven. Under stavspresidentskapets ledning tillser han musiken i staven, bistår stavens musikordförande och tar upp frågor som rör musik på stavsrådets möten.

Med stavspresidentskapets godkännande kan stavens musikrådgivande kalla och avskilja stavsmedlemmar till att verka i musikämbeten i staven.

14.5.3 Musikordförande i staven

En man eller kvinna kan verka som musikordförande i staven. Stavens musikordförande har under stavspresidentskapets ledning följande ansvar:

Fungera som resursperson för stavspreidentskapet i musikfrågor.

Efter kallelse ordna med musik och musiker till stavs-konferensens sessioner och till andra stavsmöten och evenemang.

Vid behov tillhandahålla utbildning och stöd åt församlingens musikordförande och vara en resursperson för stavens biorganisationsledare.

Föreslå och tillse musikutbildning i staven (se 14.7).

Föreslå och genomföra musikaktiviteter i staven på begäran.

14.5.4 Musikspecialister i staven

Musikspecialister i staven, däribland en stavspannorganist, kan kallas vid behov. Dessa specialister kan få i uppdrag att stå för musiken vid ett visst stavsmöte varje gång det mötet hålls. De kan också få i uppdrag att ordna musikutbildning (se 14.7) eller hjälpa till med musik vid stavsaktiviteter.

14.6 Musik i staven

14.6.1 Stavskonferenser

Musiken till stavskonferenser ska planeras i syfte att stärka tron och vittnesbördet. Den presiderande auktoriteten vid en stavskonferens går igenom föreslagen musik i början av planeringsstadiet.

Stavskonferensens allmänna session inbegriper normalt fyra musikstycken. Församlingen sjunger inledningspsalmen och mellanpsalmen. En kör kan sjunga de två andra sångstyckena, kanske omedelbart före det första talet och vid mötets slut. Åtminstone en av körsångerna ska vara en kyrkans psalm eller ett arrangemang av en sådan. Körer kan utgöras av församlingkörer eller kan vara speciella körer bestående av barn, ungdomar, prästadömsbärare, systrar i Hjälpföreningen eller familjer.

Se 14.4.2 för riktlinjer om val av lämplig musik.

14.6.2 Stavs- och flerstavskörer

Stavs- och flerstavskörer kan med godkännande av prästadömsledarna bildas inför stavs- och regionkonferenser och andra tillfällen, som till exempel lokala evenemang. Efter framförandet upplöses kören tills nästa tillfälle uppstår. De här körerna ska inte hindra medlemmarna från att delta i församlingkörer.

Permanent ortskörer som leds av och huvudsakligen består av medlemmar i kyrkan uppehålls inte av kyrkan. I namnet på sådana körer ska inte

förekomma hänvisningar på kyrkan som "SDH", "sista dagars heliga" eller "mormon". Med godkännande av stavens prästadömsledare kan lokala körer använda kyrkans byggnader för övningar och framträdanden, förutsatt att de följer kyrkans normer och riktlinjer för aktiviteter och ekonomi.

14.7 Musikutbildning

Genom att tillägna sig basfärdigheter i musik kan medlemmarna använda sina talanger till att tjäna i kyrkan. Med godkännande av prästadömsledarna ordnar musikordförande i staven och församlingen musikutbildningskurser, seminarier och arbetsgrupper. Musikutbildningsprogram kan erbjudas dem som nu verkar i musikämbeten och dem som kan komma att göra det i framtiden. Deltagarna kan innefatta sångledare i stav och församling, körledare, pianister och organister. Andra intresserade ungdomar och vuxna, däribland blivande missionärer, kan också delta. Inga avgifter tas ut för utbildning i kyrkans regi.

Ett årligt utbildningsmönster kan omfatta sångledarkurser på församlingsnivå, körledarutbildning, pianokurser eller keyboardkurser på församlingsnivå samt orgelkurser på stavs- eller församlingsnivå. Musikordförande kan rådgöra med prästadömsledarna och föreslå kvalificerade lärare som kan handha den här utbildningen. Om ingen musikspecialist i staven kallas för att tillhandahålla utbildning, kan körledarna från olika församlingar träffas för att utbyta idéer. Stavspreidentskapet kan också be om hjälp från någon utanför stavens gränser.

Setet "Conducting Course Kit" och setet "Keyboard Course Kit" lär ut basfärdigheter i musik. Handledningen *Conducting Course* ger instruktioner för hur man startar och leder en kör. Det här resursmaterialet finns i *Kyrkans materialkatalog* och kan beställas från kyrkans distributionscenter.

När det inte finns något bra alternativ kan prästadömsledarna ge tillåtelse till att möteshusets pianon och orgel används till privat övning, betald privatundervisning och konserter av medlemmar i enheten som använder möteshuset. Inga inträdesavgifter ska tas ut för konserter.

Musikordföranden i församlingen hjälper till att finna tillfällen för musikintresserade att använda sina talanger och uppmuntrar dem att fortsätta utveckla sin förmåga.

14.8 Musik i hemmet

Prästadömsledare och musikledare uppmuntrar kyrkans medlemmar att använda upplyftande

musik i hemmet, att ha egna exemplar av *Psalmer* och *Barnens sångbok* och att sjunga de här sångerna i familjen. Om vikten av musik i hemmet har första presidentskapet sagt:

”Psalmerna kan skapa skönhet och frid i familjen och kan inspirera till kärlek och enighet bland familjemedlemmarna.

Lär era barn att älska psalmerna. Sjung dem på sabbatsdagen, på hemaftonen, vid skriftstudier och i samband med familjeböner. Sjung när ni arbetar, när ni leker och när ni reser tillsammans. Sjung kyrkans sånger som vaggvisor för att bygga upp de små barnens tro och vittnesbörd” (*Psalmer*, s. x).

Medlemmarna kan använda inspelningar producerade av kyrkan som ackompanjemang och som hjälp att lära sig psalmerna och Primärföreningens sånger. De här inspelningarna finns i *Kyrkans materialkatalog*. Medlemmarna kan också gå in på kyrkans hemsida för musik (music.lds.org) för att lära sig och lyssna på kyrkans musik, lära sig basfärdigheter i musik och finna andra nyttiga musikresurser.

Föräldrar ska uppmuntra sina barn att delta i musikundervisning så att de får möjlighet att använda sina talanger till att tjäna i kyrkan.

Biskopsrådet kan ibland ge medlemmar i uppgift att på sakramentsmötet tala om användandet av musik i hemmet. Ibland kan en familj som musikframträdande på sakramentsmötet sjunga en favoritpsalm eller en favoritsång i Primärföreningen.

14.9 Ytterligare riktlinjer och föreskrifter för musik

14.9.1 Annan musik i kapellet

Viss kulturell musik och underhållningsmusik kan framföras i kapellet en veckodag. Då är kulturhallen vanligen lämplig plats för sådan musik. Lokala prästadömsledare avgör frågor om vilken musik som är lämplig i kapellet. Applåder är normalt inte passande i kapellet.

14.9.2 Anskaffning och användning av noter

Varje nytt möteshus får en första uppsättning psalmböcker. Ytterligare psalmböcker, körnoter och andra noter kan inköpas med pengar från stavens respektive församlingens budget. Prästadömsledarna kan be stavens och församlingarnas musikordförande om en årlig notbudget. Noter som köps med budgetmedel förvaras vanligtvis i möteshusets bibliotek och tillhör alla enheter som använder biblioteket. Stavens eller församlingens

musikordförande kan hjälpa bibliotekarierna göra en förteckning över dessa noter.

14.9.3 Pianon, orglar och keyboard

Om orgel finns, används den normalt för preludium och postludium samt för ackompanjemang till psalmerna. Pianot kan användas när orgel eller organist saknas.

Normalt används inte pianot och orgeln tillsammans på kyrkans möten. Dessa instrument kan dock någon gång då och då användas tillsammans.

En bärbar keyboard kan användas när piano eller orgel saknas.

Anskaffning av musikinstrument

Kyrkans byggnader förses vanligtvis med en orgel, pianon eller keyboard. Prästadömsledarna kan ta kontakt med Purchasing Division [inköpsdivisionen] på kyrkans huvudkontor eller med tilldelat områdeskontor för information om nyinköp av instrument eller utbyte av befintliga instrument.

Underhåll av musikinstrument

Den förvaltande biskopen för byggnaden och stavens fastighetsrepresentant (en högrådsmedlem) ska se till att pianon och orglar stäms, underhålls och repareras vid behov.

14.9.4 Riktlinjer för upphovsrätt

Se 21.1.12.

14.9.5 Musik på bröllop

Musiken vid en vigselceremoni som förrättas i hemmet eller i en av kyrkans byggnader kan innefatta preludium, psalmer, särskilda musiknummer och postludium. Borgliga vigselceremonier ska vara enkla, måttfulla och utan pomp och ståt. När vigsel förrättas i en kyrkans byggnad är ceremoniell bröllopsmarsch inte lämplig.

14.9.6 Musik på begravningar

Se 18.6.5.

14.9.7 Musik vid doggudstjänster

Se ”Doggudstjänster” i 20.3.4.

14.10 Musikresurser via internet

Se kyrkans hemsida för musik (music.lds.org) och ”Music Callings and Resources” i *Serving in the Church* på LDS.org för ytterligare resurser.

15. Stavsorganisation

15.1	Stavspresidentskapet	122	15.4	Stavens biorganisationer	123
15.1.1	Kalla och avskilja stavsledare	122	15.4.1	Presidentskap för stavens biorganisationer	123
15.1.2	Tillsyn över stavens biorganisationers verksamhet och över program	122	15.4.2	Sekreterare i stavens biorganisationer	124
15.1.3	Presidera över stavens råd och kommittéer	122	15.5	Stavsspecialister	124
15.2	Stavskamrer, assisterande stavskamrerer och verkställande sekreterare i staven	122	15.6	Anpassning till lokala behov	124
15.3	Högrådet	122			
15.3.1	Företräda stavspresidentskapet	122			
15.3.2	Ingå i stavens råd och kommittéer	123			

15. Stavsorganisation

Stavspresidentskapet och andra stavsledare samarbetar för att undervisa och stödja församlingsledarna. Det här kapitlet beskriver stavens organisation i allmänna drag och förklarar förhållandet mellan biorganisationerna i staven och biorganisationerna i församlingen. Detaljerade anvisningar till stavspresidenten ges i *Handbok 1*.

15.1 Stavspresidentskapet

15.1.1 Kalla och avskilja stavsledare

Stavspresidenten och hans rådgivare kallar och avskiljer stavsledare enligt anvisningarna i Översikt över ämbeten i kapitel 19.

15.1.2 Tillsyn över stavens biorganisationer och program

Stavspresidenten har personligen tillsyn över Hjälpföreningen i staven. Han ger sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över de andra biorganisationerna i staven: Unga män (scouting där programmet används), Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan. De här rådgivarna ser till att medlemmarna av biorganisationernas presidentskap i staven instrueras om sina plikter.

Stavspresidenten ger också sina rådgivare i uppdrag att övervaka stavens aktiviteter, unga ensamstående vuxna, ensamstående vuxna (vid behov), kyrkans tidskrifter, informationstjänsten (vid behov), musik, seminarium och institut samt fastigheter.

Medlemmar av stavspresidentskapet sammanträffar regelbundet med presidentskapen för de biorganisationer som de tilldelats ansvaret för. Vid dessa möten diskuterar deltagarna sina organisationers medlemmars framsteg och behov.

Medlemmar av stavspresidentskapet sammanträffar också regelbundet med kommittéer och specialister i de andra program som de tilldelats ansvaret för.

15.1.3 Presidera över stavens råd och kommittéer

Stavspresidenten presiderar över prästadömet verkställande kommitté i staven och stavsrådet. Han presiderar också över stavens disciplinråd. Han ger sina rådgivare i uppdrag att presidera över stavens kommitté för aronska prästadömet — unga kvinnor, stavens kommitté för unga ensamstående vuxna och stavens kommitté för ensamstående vuxna (där en sådan bildats).

15.2 Stavskamrer, assisterande stavskamrerer och verkställande sekreterare i staven

Ansvaret för stavskamrer, assisterande stavskamrerer och verkställande sekreteraren i staven beskrivs i *Handbok 1*, 13.3.2 till 13.3.4.

15.3 Högrådet

Stavspresidentskapet kallar 12 högpräster att ingå i stavens högråd (se L&F 102:1). Om en äldste kallas att verka i högrådet, måste han ordineras till högpräst innan han avskiljs.

Under stavspresidentskapets ledning hjälper högrådsmedlemmar till med tillsynen över kyrkans arbete i staven. De har rådgivande och administrativa ansvar, som beskrivs i följande stycken.

15.3.1 Företräda stavspresidentskapet

Högrådets medlemmar rådgör om och stöder stavspresidentskapets beslut att ordinera bröder till äldstens och högprästens ämbeten. Stavspresidenten kan utse högrådsmedlemmar att företräda honom vid ordination till äldste och högpräst.

Högrådets medlemmar rådgör också om och stöder stavspresidentskapets beslut att kalla medlemmar till ämbeten. När det gäller vissa ämbeten kan stavspresidentskapet utse högrådsmedlemmar att företräda dem och ge dessa kallelser, lägga fram medlemmars namn för stödjande röstning och avskilja medlemmar enligt anvisningarna i kapitel 19.

Till hjälp i tillsynen av melkisedekska prästadömet ger stavspresidentskapet en högrådsmedlem i uppdrag att företräda dem i varje äldstekvorum, högprästgrupp, församling och gren i staven. I den här funktionen orienterar högrådsmedlemmar nyligen kallade gruppledarskap för högprästerna samt äldstekvorumets presidentskap. De bistår också dessa ledare med uppmuntran, stöd och undervisning, däribland undervisning enligt kapitel 1–7 i den här handboken. De sammanträffar regelbundet med dessa ledare för att få veta deras behov, undervisa dem om deras plikter och delge information från stavspresidentskapet. De är då och då med på möten i äldstekvorumet och högprästernas grupp samt på möten för äldstekvorumets presidentskap och högprästernas gruppledarskap. De är också på

inbjudan eller uppdrag med på möten för biskopsrådet, prästadömet verkställande kommitté och församlingsrådet.

Stavspresidentskapet ger högrådsmedlemmar i uppdrag att arbeta med stavens biorganisationer och program som listas i 15.1.2 (förutom kyrkans tidskrifter om verkställande sekreteraren i staven eller någon annan fått det uppdraget). När en medlem av stavspresidentskapet sammanträffar med presidenten för en biorganisation, är högrådsmedlemmen med ansvar för organisationen med på mötet. Högrådsmedlemmar är också med på ledarskapsmöten i staven för de biorganisationer som de tilldelats.

Stavspresidentskapet ger högrådsmedlemmar i uppdrag att ha tillsyn över missionsarbetet, tempeltjänsten och släktforskningen i staven (se 5.1.9 och 5.4.6).

Stavspresidentskapet kan ge högrådsmedlemmar i uppdrag att företräda dem med tal på sakramentsmöten och i andra sammanhang. Stavspresidentskapet avgör hur ofta de ska tala. Det är inte nödvändigt att högrådsmedlemmar talar varje månad på sakramentsmötet.

15.3.2 Ingå i stavens råd och kommittéer

Alla högrådsmedlemmar ingår i prästadömet verkställande kommitté i staven och stavsrådet.

Högrådsmedlemmar deltar enligt anvisningar av stavspresidentskapet i stavens disciplinråd (se *Handbok 1*, kapitel 6).

Stavspresidentskapet kan vid behov ge högrådsmedlemmar i uppdrag att ingå i andra kommittéer. Högrådsmedlemmar som fått i uppdrag att arbeta med äldstekvorum och högprästgrupper kan till exempel ha möten som en kommitté för melkisedekska prästadömet. Högrådsmedlemmar med uppdrag som rör aronska prästadömet kan sammanträffa som en kommitté för aronska prästadömet.

Högrådet sammanträder inte utan närvaro av en medlem av stavspresidentskapet.

15.4 Stavens biorganisationer

Unga män, Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan är biorganisationer till prästadömet. Varje biorganisation har ett presidentskap som verkar under stavspresidentskapets ledning. Medlemmarna av Unga mäns presidentskap i staven bär melkisedekska prästadömet. Medlemmarna av Söndagsskolans presidentskap i staven är också prästadömsbärande och bär om möjligt melkisedekska prästadömet.

Medlemmarna av Hjälpföreningens, Unga kvinnors och Primärföreningens presidentskap är kvinnor.

Det här kapitlet beskriver de ansvar som stavens biorganisationsledare delar. Hjälpföreningens och Söndagsskolans presidentskap har därutöver några ansvar som är unika för deras organisationer. De här ansvaret beskrivs i 9.8.2 respektive 12.7.3.

15.4.1 Presidentskap för stavens biorganisationer

Det huvudsakliga ansvaret för presidentskapen för stavens biorganisationer är att assistera stavspresidentskapet och att instruera och stödja presidentskapen för församlingens biorganisationer. De utför inga uppdrag som ska utföras på församlings- eller familjenivå.

Presidentskapen för stavens biorganisationer har följande ansvar:

De orienterar nyligen kallade presidentskap för biorganisationer. De bistår också biorganisationernas presidentskap och lärare i församlingen med uppmuntran, stöd och undervisning. De ska basera en del av undervisningen på kapitel 1–6 i den här handboken och på kapitlet för biorganisationen de ansvarar för. De sammanträffar regelbundet med dessa ledare för att få veta deras behov, diskutera behoven hos medlemmarna som de tjänar och delge information från stavspresidentskapet. De besöker emellanåt möten och lektioner i församlingen efter samråd med församlingsledarna.

De undervisar församlingens biorganisationsledare på stavens ledarskapsmöten, som vanligtvis hålls en gång om året. Såvida inte lokala omständigheter och restid innebär en onödig belastning för ledarna, kan stavspresidentskapet godkänna att ytterligare ett ledarskapsmöte hålls varje år. (Se 18.3.11.) Biskopar kan begära ytterligare undervisning av biorganisationernas presidentskap i församlingen.

Medlemmarna av biorganisationernas presidentskap rådgör regelbundet på sina egna presidentskapsmöten. De träffar också regelbundet den medlem av stavspresidentskapet som har tillsyn över deras verksamhet och den högrådsmedlem som tilldelats ansvaret för deras organisation.

Biorganisationernas presidenter tillhör stavsrådet. Som medlemmar av det här rådet deltar de i arbetet att bygga upp tron och stärka enskilda och familjer i staven.

Biorganisationernas presidenter rekommenderar till stavspresidentskapet medlemmar som kan

kallas att verka i deras organisationer. De följer därvid riktlinjerna för sådana rekommendationer i 19.1.1 och 19.1.2.

15.4.2 Sekreterare i stavens biorganisationer

Sekreterare i stavens biorganisationer har under ledning av biorganisationernas presidenter i staven följande ansvar:

De förbereder dagordningen till presidentskapets möten.

De är med på presidentskapets möten, för anteckningar och håller reda på uppdrag.

De för andra uppteckningar och ställer samman rapporter på presidentskapets begäran.

De hjälper till att göra upp en årlig budget för sin biorganisation och redovisa utgifter.

De utbildar på uppdrag sekreterare i församlingens biorganisationer. Den här utbildningen kan innefatta instruktioner om att föra och rapportera mötesnärvaro.

15.5 Stavsspecialister

Stavspresidentskapet kan kalla och avskilja specialister till att hjälpa till med aktiviteter (se 13.3.2), musik (se 14.5.4), välfärd (se 6.3.3) och andra initiativ för att hjälpa stavens medlemmar.

Stavspresidentskapet kan också kalla och avskilja specialister inom informationstjänsten att hjälpa till att ge kyrkan ökad positiv uppmärksamhet och slå broar i samhället för vänskap och förståelse. Information för specialister inom informationstjänsten finns på *Serving in the Church* på LDS.org. Dessa specialister verkar under ledning av stavens informationschef.

15.6 Anpassning till lokala behov

Om avstånd, resekostnad, tillgången till kommunikation eller tillgången på ledare försvårar förvaltningen av stavens program, kan stavspresidentskapet anpassa riktlinjerna i det här kapitlet. De ser till att församlingarnas ledare får den utbildning de behöver.

Allmän information om anpassning av ämbeten och organisationer i kyrkan ges i kapitel 17. Konkreta anvisningar om prästadörets kворum och biorganisationerna ges i 8.16, 9.9, 10.11, 11.7 och 12.8.

16. Ensamstående medlemmar

16.1	Att tjäna ensamstående vuxna medlemmar (i åldern 31 år och äldre)	126	16.3.7	Finansiering av aktiviteter	129
16.1.1	Ensamstående vuxnas ledarskap i staven	126	16.3.8	Centrer för unga vuxna	129
16.1.2	Stavens kommitté för ensamstående vuxna	126	16.4	Församlingar för unga ensamstående vuxna	130
16.1.3	Flerstavsaktiviteter	126	16.5	Stavar för unga ensamstående vuxna	130
16.1.4	Deltagande i aktiviteter för ensamstående vuxna	126	16.6	Riktlinjer och föreskrifter för församlingar och stavar för unga ensamstående vuxna	130
16.1.5	Hemaftonsgrupper	126	16.6.1	Kyrkans program	130
16.2	Att tjäna unga ensamstående vuxna medlemmar (i åldern 18 till 30 år)	127	16.6.2	Samarbete när medlemmar kallas att verka i enheter för unga ensamstående vuxna	130
16.3	Unga ensamstående vuxna i vanliga stavar och församlingar	127	16.6.3	Hemaftonsgrupper	130
16.3.1	Stavsledarskap	127	16.6.4	Hemundervisning och besöksundervisning	131
16.3.2	Stavens kommitté för unga ensamstående vuxna	127	16.6.5	Ledares matrikelkort	131
16.3.3	Församlingsledarskap	127	16.6.6	Matrikelkort för unga ensamstående vuxna	131
16.3.4	Församlingens kommitté för unga ensamstående vuxna	128	16.6.7	Missionärsrekommendationer	131
16.3.5	Möten, lektioner och aktiviteter (stav och församling)	128	16.6.8	Prästadsordinationer	131
16.3.6	Flerstavs- och områdesaktiviteter	129	16.6.9	Skollov	131
			16.6.10	Tempelrekommendationer	131
			16.6.11	Ämbetstid	131
			16.6.12	Unga ensamstående föräldrar	131

16. Ensamstående medlemmar

Män och kvinnor som inte gift sig eller som är frånskilda, änkor eller änklingar utgör en anseilig del av kyrkans medlemsantal. Prästadöms- och biorganisationsledarna mår om dessa medlemmar och ser till att de engageras i kyrkans verksamhet. Världiga ensamstående medlemmar ska ges möjlighet att få verka som ledare och lärare, och däri inbegrips ämbeten i äldstestyvorumets presidentskap, högrädsternas gruppledarskap och biorganisationernas presidentskap.

Ledarna stödjer ensamstående medlemmar genom att hjälpa dem att komma närmare Herren, stärka sitt vittnesbörd och ta ansvar för sitt eget andliga, sociala och timliga välbefinnande.

Ledarna försöker stärka familjelivet när de tjänar ensamstående medlemmar och inte konkurrera med det eller inkräkta på det. De undervisar och vittnar om betydelsen av äktenskap och föräldraskap. Även då unga ensamstående vuxna inte bor hos sina föräldrar ska kyrkans ledare uppmuntra dem att hedra och vårda sig om relationerna till sina föräldrar. Ledarna stöttar också ensamstående föräldrar i att fostra och undervisa sina barn.

Ensamstående medlemmar indelas i två grupper: ensamstående vuxna (31 år och äldre) och unga ensamstående vuxna (18–30 år).

16.1 Att tjäna ensamstående vuxna medlemmar (i åldern 31 år och äldre)

Ledarna uppmuntrar ensamstående medlemmar i åldern 31 år och äldre att delta i de ordinarie aktiviteterna och programmen i sina vanliga stavar och församlingar. Dessa stavar och församlingar kan erbjuda upplevelser i kyrkan inom alla områden samt möjligheter att tjäna, undervisa, leda och umgås med människor i olika åldrar. Vanliga församlingar förstärker också familjens och hemmets viktiga roll i evangelieplanen.

Ledarna ska anstränga sig att förstå och tillgodose ensamstående vuxnas behov. Ledarna ska inse att ensamstående vuxna har olikartade omständigheter och intressen. Ledarna ska också tänka på att ensamstående vuxna kan känna att de inte hör hemma på familjeinriktade aktiviteter och lektioner.

16.1.1 Ensamstående vuxnas ledarskap i staven

Stavspresidentskapet försöker förstå ensamstående vuxnas behov och ge möjligheter att

tillgodose dessa behov. Stavspresidentskapet kan besluta att ensamstående vuxna i staven behöver tillfällen att komma samman som grupp för att tjäna, undervisas om evangeliet och umgås utöver församlingslivet.

Stavspresidenten kan ge en av sina rådgivare i uppdrag att övervaka arbetet med ensamstående vuxna i staven. Stavspresidenten kan också ge en högrädsmedlem i uppdrag att assistera i det här arbetet. Samme medlem av stavspresidentskapet och samme högrädsmedlem kan också få i uppdrag att arbeta med unga ensamstående vuxna.

16.1.2 Stavens kommitté för ensamstående vuxna

Stavspresidentskapet kan bilda en stavens kommitté för ensamstående vuxna. En rådgivare i stavspresidentskapet presiderar över den här kommittén. Kommittén kan också innefatta en högrädsmedlem, en medlem av Hjälpföreningens presidentskap i staven och flera ensamstående vuxna. Kommittén bildas i regel som fristående kommitté och är åtskild från stavens kommitté för unga ensamstående vuxna.

Kommittén sammanträder efter behov. Kommittémedlemmarna kan planera olika sätt att ge ensamstående vuxna tillfälle att komma samman som grupp för att tjäna, undervisas om evangeliet och umgås utöver församlingslivet.

16.1.3 Flerstavsaktiviteter

Om flerstavsaktiviteter kan ge ensamstående vuxna de möjligheter de behöver till tjänande, ledarskap och social interaktion, arbetar områdessjuttio med stavspresidenterna för att bilda kommittéer som planerar och anordnar sådana aktiviteter.

16.1.4 Deltagande i aktiviteter för ensamstående vuxna

Deltagande i aktiviteter för ensamstående vuxna är begränsat till ensamstående vuxna medlemmar, ämbetsmän i kyrkan med ansvar för dem och ensamstående vuxna ickemedlemmar som går med på att följa kyrkans normer. En person som har flyttat ifrån sin make eller maka eller ska skiljas får inte delta förrän skilsmässan trätt i kraft.

16.1.5 Hemaftonsgrupper

Biskopsrådet kan ordna en eller flera hemaftonsgrupper för ensamstående medlemmar som

inte har hemmaboende barn och inte bor hos sina föräldrar. De här grupperna kallas inte familjer.

16.2 Att tjäna unga ensamstående vuxna medlemmar (i åldern 18 till 30 år)

Stavs- och församlingsledarna arbetar ständigt på att få vetskap om, leta upp och leda unga ensamstående vuxna på följande sätt:

De hjälper unga ensamstående vuxna att finna och hjälpa dem i deras åldersgrupp som är mindre aktiva i kyrkan att komma in i gemenskapen.

De skapar möjligheter för unga ensamstående vuxna att tillsammans utföra meningsfullt tjänande, lära sig evangeliet och umgås. Huvudsyftet med de här aktiviteterna är att hjälpa unga ensamstående vuxna finna en livskamrat och förbereda sig för tempelvigsel och skapa rättfärdiga familjer.

De stöder unga ensamstående vuxna i att uppnå värdiga personliga mål och i att fatta beslut om äktenskap, utbildning, yrkesbana och ekonomi.

De ser till att varje ung ensamstående vuxen har ett exemplar av *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet*. Unga ensamstående vuxna uppmantras att använda boken som resursmaterial när de studerar evangelieprinciper, förbereder tal, håller lektioner och svarar på frågor om kyrkan.

16.3 Unga ensamstående vuxna i vanliga stavar och församlingar

16.3.1 Stavsledarskap

Stavspresidentskapets ledarskap är särskilt viktigt i arbetet med att betjäna unga ensamstående vuxna. Unga ensamstående vuxna är en mycket rörlig grupp. De kan vara ojämnt fördelade på församlingarna i staven och vara svåra att få tag på. På grund av dessa utmaningar är det ofta på stavs- eller flerstavnivå som de bästa möjligheterna ges till social samvaro, undervisning om evangeliet och tjänande.

I sina återkommande intervjuer med varje biskop ber stavspresidenten om en rapport om unga ensamstående vuxnas framsteg i biskopens församling.

Stavspresidenten kan ge en av sina rådgivare i uppdrag att ha tillsyn över arbetet med unga ensamstående vuxna i staven. Stavspresidenten kan också ge en högrådsmedlem i uppdrag att hjälpa till i det här arbetet.

Stavsledarna söker inspiration i bön och överväger vilka program och aktiviteter som bäst

tillgodoser stavens unga ensamstående vuxnas behov. En mängd olika alternativ listas i 16.3.5.

Även om de flesta unga ensamstående vuxna tillhör vanliga församlingar (många tillsammans med sina föräldrar), kan prästadömsledarna rekommendera att man bildar en församling för unga ensamstående vuxna om förhållandena gör detta önskvärt (se 16.4).

16.3.2 Stavens kommitté för unga ensamstående vuxna

En rådgivare i stavspresidentskapet presiderar över stavens kommitté för unga ensamstående vuxna. Den här kommittén innefattar också högrådsmedlemmen med ansvar för unga ensamstående vuxna, en medlem av Hjälpföreningens presidentskap i staven, ett par som kallats till att vara rådgivande till Unga ensamstående vuxna och Unga ensamstående vuxnas egna ledare i varje församling. Om unga ensamstående vuxna i församlingarna inte har egna ledare för gruppen, kan andra värdiga unga ensamstående vuxna kallas att tillhöra kommittén. Kommittén ingår i regel inte i stavens kommitté för ensamstående vuxna.

Kommittén sammanträffar alltefter behov. Kommittémedlemmarna kan planera olika sätt att ge unga ensamstående vuxna tillfälle att komma samman som grupp för att tjäna, lära sig evangeliet och umgås utöver församlingslivet (se 16.3.5). Då kommittén planerar aktiviteter för unga ensamstående vuxna bibehåller man fokus på andlig tillväxt och tjänande och inte enbart på sociala aktiviteter.

Kommittén ser till att församlingarnas kommitté för unga ensamstående vuxna fungerar väl där sådan finns.

16.3.3 Församlingsledarskap

Biskopsrådet

För att man ska kunna förstå och tillgodose behov som unga ensamstående vuxna i församlingen har, intervjuar en medlem av biskopsrådet varje ung ensamstående vuxen minst en gång om året. Biskopsrådet arbetar tillsammans med församlingsrådet på att finna meningsfulla ämbeten till alla unga ensamstående vuxna. Biskopsrådet kan också bilda en församlingens kommitté för unga ensamstående vuxna.

En rådgivare i biskopsrådet har tillsyn över unga ensamstående vuxna i församlingen. Han får regelbundet rapporter av de rådgivare i äldstekområdet och Hjälpföreningens presidentskap som har i uppdrag att arbeta med unga ensamstående vuxna i församlingen. Han kan rapportera om

enskilda unga ensamstående vuxna på församlingens råds möte.

Rådgivare i äldstekvorumets och Hjälpföreningens presidentskap med ansvar för unga ensamstående vuxna

Äldstekvorumets president och Hjälpföreningens president ger båda en rådgivare i uppdrag att leda organisationens arbete med unga ensamstående vuxna. De här rådgivarna sammanträffar då och då med unga ensamstående vuxna för att uppmuntra och hjälpa dem. De ger ansvarige rådgivare i biskopsrådet information om unga ensamstående vuxna baserade på hemundervisnings- och besöksundervisningsrapporter och egna samtal eller besök. De rapporterar också till äldstekvorumets president eller Hjälpföreningens president. Äldstekvorumets president och Hjälpföreningens president kan rapportera om det här arbetet på församlingens råds möte.

Ledare för Unga ensamstående vuxna

I en församling som har ett tillräckligt stort antal unga ensamstående vuxna kan biskopsrådet kalla en ung ensamstående vuxen broder och en ung ensamstående vuxen syster att verka som ledare för unga ensamstående vuxna. De här ledarna är underställda en rådgivare i biskopsrådet. De är också medlemmar av församlingens kommitté för Unga ensamstående vuxna om en sådan har bildats. De sammanträffar regelbundet med äldstekvorumets presidentskap eller Hjälpföreningens presidentskap för att se till att hemlära- och besökslärauppdrag bidrar till att tillgodose unga ensamstående vuxnas behov. De kan få i uppdrag att ingå i stavens kommitté för unga ensamstående vuxna.

Rådgivande till unga ensamstående vuxna

Biskopsrådet kan kalla ett värdigt gift par till rådgivande för Unga ensamstående vuxna i församlingen. De här rådgivandena rapporterar till en rådgivare i biskopsrådet. De är också medlemmar av församlingens kommitté för unga ensamstående vuxna om en sådan har bildats. De kan också ges i uppdrag att ingå i stavens kommitté för unga ensamstående vuxna. De hjälper unga ensamstående vuxna att få möjligheter att träffas för att umgås, tjäna och studera evangeliet.

16.3.4 Församlingens kommitté för unga ensamstående vuxna

I en församling med ett större antal unga ensamstående vuxna kan stavspresidenten och biskopen anse att en församlingens kommitté för

unga ensamstående vuxna behövs. En rådgivare i biskopsrådet presiderar över kommittén. Andra kommittémedlemmar innefattar rådgivarna i äldstekvorumet och Hjälpföreningen med ansvar för Unga ensamstående vuxna, ledarna i Unga ensamstående vuxna och paret som kallats att verka som rådgivande till Unga ensamstående vuxna.

Den här kommittén sammanträffar alltefter behov. Kommittémedlemmarna diskuterar olika sätt att hjälpa unga ensamstående vuxna att som grupp få möjlighet att tjäna, utöva ledarskap, lära sig evangeliet och umgås. De finner också mindre aktiva unga ensamstående vuxna och hjälper dem in i gemenskapen.

16.3.5 Möten, lektioner och aktiviteter (stav och församling)

Unga ensamstående vuxna ska erbjudas olika former av evangeliestudier, tjänande, kultur och umgängesliv, vilka kan äga rum på församlings-, stavs- eller flerstavs nivå. De här aktiviteterna kan innefatta tempelbesök, förberedande prästadöms- eller tempelseminarier, missionsarbete, samhällstjänst, körer, kulturevenemang, danser samt idrott.

Med stöd av stavens kommitté för unga ensamstående vuxna och av församlingens ledarna startar stavspresidentskapet de möten, klasser, kurser och aktiviteter som bäst tillgodoser behov hos unga ensamstående vuxna medlemmar. De beslutar också om aktiviteter ska anordnas på församlingsnivå, stavnivå eller båda.

Unga ensamstående vuxnas aktiviteter ska följa riktlinjer och föreskrifter i kapitel 13. Deltagande i de här aktiviteterna är begränsat till unga ensamstående vuxna medlemmar, ämbetsmän i kyrkan med ansvar för dem och unga ensamstående vuxna ickemedlemmar som följer kyrkans normer. En person som har flyttat ifrån sin make eller maka eller ska skiljas får inte delta förrän skilsmässan vunnit laga kraft.

Vid planeringen av aktiviteter för unga ensamstående vuxna kan församlings- och stavsledarna överväga följande alternativ:

Finna och inbjuda

Eftersom unga ensamstående vuxna byter bostad ofta kan staven då och då anordna aktiviteter i avsikt att finna unga ensamstående vuxna i staven och hjälpa dem att komma in i gemenskapen. De här aktiviteterna kan samordnas med angränsande stavars insatser. Aktiva unga ensamstående vuxna är den viktigaste resursen vid sådana insatser, som leds av församlingens och stavens kommittéer för

unga ensamstående vuxna. Institutpersonal kan tidvis också hjälpa till.

Tjänandekommittéer för unga ensamstående vuxna

Unga ensamstående vuxna ska ofta kallas att verka tillsammans i tjänandekommittéer. De här kommittéerna arbetar under en församlings- eller stavsledare som utses av biskopsrådet eller av församlingens eller stavens kommitté för unga ensamstående vuxna. Lokala ledare bestämmer inriktningen av kommittéernas arbete. Arbetet inriktas ofta på kyrkans program som välfärd, släktforskning, informationstjänst, missionsarbete, aktivering av unga ensamstående vuxna, ta hand om kyrkans fastigheter eller stödprojekt. Arbetet kan också inriktas på humanitär hjälp lokalt eller på annan plats. Tjänandekommittéer skapar möjligheter att knyta vänskapsband och träffa möjliga äktenskapspartner. De lär också ut ledarfärdigheter och social kompetens.

Hemaftonsgrupper

Prästadömsledarna kan organisera en eller flera hemaftonsgrupper för unga ensamstående vuxna som inte bor hos sina föräldrar och inte har hemaboende barn. Prästadömsledarna ger om möjligt en ung ensamstående vuxen som bär prästadömet i uppgift att leda varje grupp. I stavar med få unga ensamstående vuxna kan stavsledarna ordna hemaftonsgrupper som överskrider församlingsgränser. Ledare för hemaftonsgrupper är ansvariga inför prästadömsledarna med ansvar för dessa. De här grupperna kallas inte familjer.

Söndagsskolklasser

Församlingar med ett tillräckligt stort antal unga ensamstående vuxna kan låta dem ingå i en egen klass för unga ensamstående vuxna i Söndagsskolan (se 12.4.2).

Studiekurser i evangeliet som hålls under veckan

Unga ensamstående vuxna uppmuntras att anmäla sig till institutkurser. Prästadömsledarna arbetar med lokal institutpersonal för att erbjuda kurser som motsvarar dels institutets normer, dels unga ensamstående vuxnas behov. Unga ensamstående vuxna som inte går i skolan kan anmäla sig till institutkurser som hålls antingen i institut eller i lokala möteshus av lärare som kallas av prästadömsledare. Förberedelser för sådana kurser samordnas mellan prästadömsledare och institutpersonal.

Om institutkurser inte är tillgängliga, kan lokala ledare vända sig till områdeskontoret för seminarium och institut för att få hjälp. Lokala ledare

kan vid behov ordna andra möjligheter för grupper att delta i studiekurser i evangeliet under veckan.

16.3.6 Flerstavs- och områdesaktiviteter

Flerstavs- och områdesaktiviteter kan ge unga ensamstående vuxna tillfällen till umgänge, ledarskap och tjänande utan att de lämnar sin biskops kyrkliga och andliga tillsyn.

Områdessjuttio arbetar med stavspremier för att bilda flerstavskommittéer för att anordna sådana aktiviteter. Dessa områdessjuttio arbetar under ledning av en medlem av presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet. Flerstavskommittéer ska innefatta ledare från Unga ensamstående vuxna.

Flerstavskommittéer ska planera aktiviteter som är omväxlande, enkla och billiga och som ger rikligt med tillfällen till umgänge. De här kommittéerna samarbetar med församlingar för unga ensamstående vuxna och religionsinstitut för att åstadkomma en lämplig blandning av olika aktiviteter och för att undvika dubbelarbete och för att aktiviteterna inte ska kollidera med andra aktiviteter eller möten.

Se 13.3.1 för ytterligare riktlinjer om anordnande av aktiviteter.

16.3.7 Finansiering av aktiviteter

Medel till aktiviteter för unga ensamstående vuxna kommer normalt från stavens eller församlingens budget. Avhålls flerstavs- eller områdesaktiviteter ser ansvarig prästadömsledare till att kostnader fördelas rättvist på stavarna.

Medel till aktiviteter ska handhas enligt riktlinjerna i 13.2.8. Avhålls stora flerstavs- eller områdesevenemang kan unga ensamstående vuxna såsom ett undantag då och då ombes att själva stå för en del av kostnaden. Ledarna ska dock se till att alla unga ensamstående vuxna har möjlighet att delta utan att ådra sig orimliga kostnader för egen del.

16.3.8 Centrer för unga vuxna

Centrer för unga vuxna auktoriseras på vissa platser för att sammanföra möjligheter till evangeliestudier, umgänge, missionsarbete och aktivering. Ett unga vuxna-center kräver att stavspremier, institutpersonal och missionspresidenten samarbetar under ledning av förvaltande stavspremier. De här ledarna kan assisteras av ett institutelevråd och kommittén för unga ensamstående vuxna i stavarna. Heltidsmissionärer kan delta i missionsarbete vid dessa centrer och assisteras ofta av ett gift par som är eller inte är missionärer.

Organisationer för unga ensamstående vuxna som institutrådet (se *Handbok 1*, 11.1.3), ett institut-
eleivråd (se *Handbok 1*, 11.2.2), församlingars och
stavars kommitté för unga ensamstående vuxna
samt församlingar och stavar för unga ensam-
stående vuxna ska vid planering av aktiviteter i
centret undvika dubbelarbete och att möten och
aktiviteter kolliderar. Stavspremier kan i sam-
råd med institutpersonal och andra ledare låta de
här organisationerna kombinera en del gemen-
samma aktiviteter.

Ett unga vuxna-center kan ha de här lokalerna
i ett möteshus, och då har förvaltande stavspre-
sident tillsynen över användning och bokning av
byggnaden.

Där det finns en institutbyggnad kan en med-
lem av presidentskapet för de sjuttio eller om-
rådespresidentskapet begära att den används
till unga vuxna-center. I det här fallet fortsätter
institutansvarige att vara byggnadsförvaltare. In-
stitutansvarige är i samråd med stavspremier
ansvarig för institutkurser och annan användning
av byggnaden. Andra aktiviteter ska inte störa
institutkurser.

Prästadsmedlemmarna kontaktar en medlem av
presidentskapet för de sjuttio eller områdespre-
sidentskapet för att få tillstånd att etablera ett
unga vuxna-center. Ledarna ska kontakta admini-
stratören för seminarier och institut för att få ytter-
ligare information om center för unga vuxna.

16.4 Församlingar för unga ensamstående vuxna

Där lokala omständigheter och antalet unga
ensamstående vuxna gör detta önskvärt kan prä-
stadomsledarna rekommendera att man skapar en
församling för unga ensamstående vuxna, enligt
riktlinjerna i *Handbok 1*, 9.1.6.

Berättigade medlemmar kan i samråd med
sina föräldrar antingen välja att tillhöra försam-
lingen för unga ensamstående vuxna eller att bli
kvar i sin vanliga församling. Stavspremier
kan auktorisera församlingen för unga ensamstå-
ende vuxna att finna andra unga ensamstående
vuxna medlemmar i staven som är mindre aktiva
och hjälpa dem att komma in i gemenskapen. De
som blivit aktiva kan välja att tillhöra försam-
lingen för unga ensamstående vuxna eller sin
vanliga församling.

Med godkännande av stavspremier kan
biskopen i en församling för unga ensamstående
vuxna bilda en andra Hjälpförening för unga

ensamstående vuxna kvinnor och ett andra äld-
stekvorum för unga ensamstående män för att ge
unga ensamstående vuxna ytterligare möjlighet
att tjäna och umgås.

Medlemskapet i en församling för unga ensam-
stående vuxna är tillfälligt. Ledarna hjälper unga
ensamstående vuxna att förbereda sig för att åter-
vända till en vanlig församling när de gifter sig eller
fyller 31 år. Den här övergången ska ge biskopen i
den vanliga församlingen tillräckligt med tid och
tillräcklig information för att kunna finna ett äm-
bete som hjälper den unga ensamstående vuxna
att känna sig välkommen och behövd.

16.5 Stavar för unga ensamstående vuxna

Prästadsmedlemmarna kan rekommendera att
man skapar en stav för unga ensamstående vuxna,
enligt riktlinjerna i *Handbok 1*, 9.1.7. Det avsnittet
ger också riktlinjer för medlemskap och ledarskap
i dessa stavar.

16.6 Riktlinjer och föreskrifter för församlingar och stavar för unga ensamstående vuxna

16.6.1 Kyrkans program

Församlingar för unga ensamstående använder
i så stor utsträckning som möjligt kyrkans ordi-
narie program. Stavspremier och biskopar för
stavar och församlingar för unga ensamstående
vuxna följer principerna och anvisningarna i den
här handboken och i *Handbok 1*. Detta innefattar
anvisningar om välfärdshjälp, ekonomi och bud-
get.

16.6.2 Samarbete när medlemmar kallas att verka i enheter för unga ensamstående vuxna

Ämbetsmän i vanliga stavar och församlingar
ska samarbeta helt och fullt när deras medlem-
mar ombes av auktoriserade prästadsmedlemmarna
att verka som ledare i församlingar och stavar
för unga ensamstående vuxna. Dessa stavs- och
församlingsledare ska dock rådgöra med den
auktoriserade prästadsmedlemmaren om de anser
att medlemmens nuvarande ansvar i kyrkan eller
familjeomständigheter gör att det vore oklokt eller
olämpligt att kalla medlemmen.

16.6.3 Hemaftonsgrupper

Biskopsrådet i en församling för unga ensam-
stående vuxna kan ordna hemaftonsgrupper en-
ligt anvisningarna i 16.3.5.

16.6.4 Hemundervisning och besöksundervisning

Varje medlem i en församling eller stav för unga ensamstående vuxna betraktas i hem- och besöksundervisningen som en familj.

16.6.5 Ledares matrikelkort

Matrikelkort för medlemmar av biskopsråd samt familjemedlemmar i församlingar för unga ensamstående vuxna blir normalt kvar i respektive hemförsamling. Det här gäller också för dem som verkar i stavspresidentskapet, som högrådsmedlemmar eller i Hjälpföreningens presidentskap i en stav för unga ensamstående vuxna. Dessa ledare och deras familjer betalar tionde och ger offergåvor via hemförsamlingen. De vänder sig också till ledarna i hemförsamlingen och stavledarna för att bli intervjuade för tempelrekommendation.

16.6.6 Matrikelkort för unga ensamstående vuxna

Matrikelkort för unga ensamstående vuxna ska vara i församlingarna där de är medlemmar. Ledare och sekreterare ska se till att uppteckningar är uppdaterade. För att undvika förseningar och undvika att tappa bort medlemmar kan sekreterarna ha ett inofficiellt matrikelkort för unga ensamstående vuxna som flyttar ofta.

16.6.7 Missionärsrekommendationer

Stavspresidenter och biskopar kan hänvisa till *Handbok 1*, 4.3, 4.4, 4.5 och 4.7 för information om missionärsrekommendationer.

16.6.8 Prästadömsordinationer

Se 20.7.

16.6.9 Skollov

Församlingar för unga ensamstående vuxna ska om möjligt fortsätta att fungera under skolloven. En församling för unga ensamstående vuxna som under skolloven endast har ett fåtal medlemmar kan hålla möten tillsammans med en närliggande församling för unga ensamstående vuxna. I sådana fall har församlingarna separata uppteckningar, närvarolistor och ekonomi.

16.6.10 Tempelrekommendationer

Stavspresidenten intervjuar i de flesta fall medlemmar som ska få sin begåvning och medlemmar som planerar att gifta sig i templet. I en stav för unga ensamstående vuxna kan stavspresidenten i undantagsfall godkänna att hans rådgivare intervjuar dem som ska få sin begåvning eller ska vigas i templet.

16.6.11 Ämbetstid

Bröder som kallats att verka i stavspresidentskapet, som högrådsmedlemmar eller i biskopsrådet i en stav eller församling för unga ensamstående vuxna verkar normalt inte längre än tre till fem år i ämbeten som håller dem borta från sina hemförsamlingar. Den här tidsbegränsningen inbegriper sammanlagd tid för tjänande i olika ämbeten.

16.6.12 Unga ensamstående föräldrar

Ensamstående föräldrar med hemmavarande barn stannar normalt kvar i sin vanliga församling så att barnen kan vara med i Primärföreningen och ungdomsprogrammen. Föräldrarna kan dock delta i aktiviteter som anordnas i församlingen för unga ensamstående vuxna.

17. Enhetlighet och anpassning

17.1	Där enhetlighet krävs	134	17.1.9	Förrättningar	135
17.1.1	Skrifterna	134	17.1.10	Studiekurser	135
17.1.2	Bud och normer	134			
17.1.3	Lärans renhet	134	17.2	Omständigheter som kan medge lokala anpassningar	135
17.1.4	Sakramentsmöten och schemat för söndagens möten	134	17.2.1	Familjeomständigheter	135
17.1.5	Konferenser	135	17.2.2	Resor och kommunikation	136
17.1.6	Tempeltjänst	135	17.2.3	Små kворum eller klasser	136
17.1.7	Disciplinråd	135	17.2.4	Tillgång på ledare	137
17.1.8	Uppteckningar och rapporter	135	17.2.5	Säkerhet	137

17. Enhetlighet och anpassning

Kyrkans medlemmar lever under varierande politiska, sociala och ekonomiska omständigheter. Församlingar och grenar varierar också i fråga om storlek och tillgång på ledare. De här omständigheterna kan kräva att lokala ledare anpassar en del av kyrkans program. Sådana anpassningar påverkar vanligtvis biorganisationerna, ledarskapsmöten och aktivitetsprogram. Riktlinjerna i det här kapitlet är avsedda att hjälpa prästadömsledarna att avgöra vilka anpassningar som kan vara lämpliga och vilka som inte är det.

Alla församlingar och grenar kan oavsett storlek eller omständigheter uppleva Anden i samma rika mått. Frälsaren sade: "Ty där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem" (Matteus 18:20).

17.1 Där enhetlighet krävs

För att veta vilka anpassningar som kan vara lämpliga måste ledarna först förstå lärosatserna, förrättningarna och tillvägagångssätten som är stadfästa av skrifterna och nutida profeters och apostlars ord. De ska vara enhetliga överallt i kyrkan.

Stavspresidenter, biskopar och andra lokala ledare har en helig plikt att bevara kyrkans enhetlighet och renhet i alla de kategorier som kortfattat beskrivs nedan. Behovet av enhetlighet grundar sig på principen i skrifterna: "en Herre, en tro, ett dop" (Ef 4:5; se också Mosiah 18:21).

17.1.1 Skrifterna

Kyrkans standardverk är Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. I många språk finns det en av kyrkan godkänd bibelutgåva som ska användas på kyrkans möten och lektioner. Likaledes ska den senaste auktoriserade utgåvan av de tre andra böckerna som ingår i sista dagars heligas skrifter användas. Inga andra verk ska stödjas eller användas i kyrkan som helig skrift.

17.1.2 Bud och normer

Herrens befallningar och kyrkans normer för värdighet ges i skrifterna och i officiella meddelanden från första presidentskapet. Lokala ledare ska inte ändra dessa befallningar och normer. Inte heller ska lokala ledare undervisa om egna regler eller tolkningar i fråga om befallningarna.

Normerna för värdighet för tempelbesök anges i detalj i intervjufrågorna som finns i blocket för tempelrekommendation. Lokala ledare ska inte ändra dessa frågor.

17.1.3 Lärans renhet

Kyrkans lärosatser finns i skrifterna och i nutida profeters och apostlars ord. Herren sade: "Denna kyrkas äldster, präster och lärare skall undervisa om mitt evangeliums principer, vilka finns i Bibeln och Mormons bok, vari evangeliets fullhet finns" (L&F 42:12; se också L&F 52:9, 36).

Alla ledare ska se till den sanna läran undervisas i kyrkan. Om en person undervisar om lärosatser som är falska eller spekulativa, ska ledarna omgående och taktfullt rätta till detta. Fel kan vanligtvis korrigeras i ett enskilt samtal, men grova eller upprepade fel kan kräva en offentlig rättelse.

Om lokala ledare är osäkra på vilka lärosatser eller lärdomar som är riktiga i fråga om ett visst ämne, kan de söka vägledning hos sin närmaste presiderande auktoritet.

17.1.4 Sakramentsmöten och schemat för söndagens möten

Att hålla sakramentsmöten är en befallning i skrifterna (se L&F 59:9). Anvisningar om sakramentsmöten finns i 18.2.2. Schemat för söndagens möten visas på sidan 153. Första presidentskapet och de tolv kvorum har fastlagt detta schema. Lokala ledare ska inte ändra det.

I en extrem situation kan lokala ledare ställa in söndagsmötena. Detta ska dock höra till ovanligheterna. Exempel på situationer som kan utgöra skäl att ställa in möten innefattar akuta säkerhetsproblem och svåra oväder. En biskop ska om möjligt konferera med stavspresidenten innan han ställer in möten.

Ibland kan en ovanlig lokal situation göra det nödvändigt att ändra schemat för söndagen under en längre tid. En ändring kan till exempel vara nödvändig om ett möteshus skadats vid en brand, översvämning eller ett oväder. I ett sådant fall söker stavspresidenten vägledning hos områdespresidentskapet eller den områdessjuttio som presiderar i hans samordnande råd.

Ledarna i mycket små grenar kan anpassa schemat för söndagen enligt anvisningar av sina

ledare och därvid använda handledningen *Kyrkans program för liten enhet*.

17.1.5 Konferenser

Varje stav håller två stavskonferenser under året på tidpunkter som bestäms av presidenten för de tolv kvorum (se 18.3.1).

Stavspresidentskapet planerar in, anordnar och presiderar på en årlig församlings- eller grenskonferens för varje församling eller gren i staven (se 18.2.5). Distriktspresidenten gör samma sak för varje gren i ett distrikt.

17.1.6 Tempeltjänst

Templens heliga arbete är direkt underställt kyrkans presidents myndighet. Alla angelägenheter som rör tempeltjänsten ska handhas enligt anvisningarna i *Handbok 1*, kapitel 3. Exempel på sådana angelägenheter innefattar tempelrekommendationer, beseglingar, klarering av beseglingar och annullering av beseglingar. Om en stavspresident stöter på en fråga som han inte kan lösa, riktar han den till första presidentskapets kontor.

Lokala ledare ser till att tempelformuleringar och templets heliga förrättningar och förbund inte diskuteras i specifika ordalag på kyrkans möten.

17.1.7 Disciplinråd

Anvisningar om disciplinråd ges i *Handbok 1*, kapitel 6. Ledarna ska inte avvika från de här anvisningarna, som också innefattar krav att skicka in rapporter. Om en stavspresident stöter på en fråga som han inte kan lösa, riktar han den till första presidentskapets kontor.

17.1.8 Uppteckningar och rapporter

Att föra uppteckningar är en befallning i skrifterna (se L&F 20:81–83). Erforderliga uppteckningar och rapporter beskrivs i *Handbok 1*, kapitel 13. Första presidentskapet kan emellanåt ändra dessa.

Kyrkans uppteckningar och rapporter förs på kyrkans datorer eller för hand beroende på området. Ledarna ser till att uppteckningar och rapporter är riktiga och skickas in i tid.

17.1.9 Förrättningar

Anvisningar om hur prästadömsförrättningar ska utföras finns i kapitel 20. Dessa anvisningar ska inte ändras. Minimialdern för att ta emot förrättningar som dop och ordination till ämbeten i aronska prästadömet får inte ändras av något skäl.

17.1.10 Studiekurser

Kyrkans godkända studiematerial ska användas på lektioner som hålls under schemat för söndagens möten. Det här materialet innefattar av kyrkan framtagna och publicerade lektionsböcker, handledningar, tidskrifter och tilläggsläromedel. Nya lektionsböcker, handledningar och kurser ska inte tas fram lokalt.

Biskopar och grenspresidenter kan emellanåt hålla eller godkänna att man håller en särskild lektion i prästadömet eller biorganisationerna när de känner att det finns ett behov.

17.2 Omständigheter som kan medge lokala anpassningar

Stavspresidenter, biskopar och grenspresidenter har befogenhet att göra enkla anpassningar i vissa av kyrkans program. Där det behövs kan sådana anpassningar göras enligt följande:

1. I tillsättningen av ämbetsmän i biorganisationerna och i deras program
2. I uppläggnings av ledarskapsmöten och i hur ofta de hålls
3. I uppläggnings av aktiviteter och i hur ofta de hålls

Stavspresidentskapet, biskopsrådet eller grenspresidentskapet rådgör sinsemellan om vilka anpassningar som kan vara lämpliga och också med stavs-, församlings- eller grensrådet. De rådgör också med sin närmaste presiderande auktoritet om omständigheterna skulle kunna rättfärdiga en större eller ovanlig anpassning. Ledarna ska alltid söka Andens ledning när det gäller anpassningar.

Ledarna kan ta följande faktorer i beaktande då de beslutar vilka anpassningar som kan vara lämpliga.

17.2.1 Familjeomständigheter

Vid tillsättning av ämbeten, inplanering av ledarskapsmöten och planering av aktiviteter beaktar ledarna medlemmars familjeomständigheter. Tjänande och deltagande i kyrkans verksamhet innebär alltid vissa uppoffringar. Men starka familjer är av avgörande vikt för kyrkan och medlemmarna bör inte ombes göra orimliga uppoffringar som skadar familjen, för att tjäna eller för att stödja program eller aktiviteter.

En av de familjeomständigheter som ska beaktas är det ämbete eller de ämbeten i kyrkan som medlemmens make eller maka har. Enskilda

familjer ska inte överbelastas med plikter i kyrkan. En annan omständighet att beakta är anspråken på medlemmarnas tid totalt sett för att de ska kunna försörja familjen och sköta andra personliga angelägenheter. I några delar av världen är det en tvingande nödvändighet för medlemmarna att ha två eller tre jobb. Det här avgörande förhållandet bör ledarna beakta när de tillsätter ämbeten, planerar in ledarskapsmöten och planerar aktiviteter.

17.2.2 Resor och kommunikation

Somliga stavar eller församlingar sträcker sig över stora geografiska områden, vilket kräver att medlemmar åker långt för att komma till möten och aktiviteter. Vid bedömning av behovet av möten och aktiviteter tar ledarna hänsyn till medlemmars restid och resekostnader.

I många delar av världen är bilar sällsynta, och man tar sig fram till fots, med cykel, buss och spårvagn. Är avstånden stora kan dessa omständigheter innebära att ledarna ska anpassa kyrkans program och ledarskapsmöten för att göra det lättare för medlemmarna att delta.

Och även där många har tillgång till bil ska ledarna tänka på vad det kostar att köra långa sträckor. I några fall, som handhavande av högrådsangelägenheter, kan ledarna ha ett telefonmöte, skicka e-post eller använda internet för att minska antalet dyra resor. När ledarna använder dessa möjligheter ska de vara noga med att se till att allt förblir konfidentiellt.

Medlemmar i olika skeden av livet har ofta varierande tillgång till transportmedel. Unga ensamstående vuxna är till exempel ofta rörligare än familjer med barn, och ibland har de möjlighet att färdas längre sträckor. Där unga ensamstående vuxna kan komma samman till rimlig kostnad och med rimlig tidsåtgång, ska de ha flerstavsaktiviteter i måttlig utsträckning (se 13.3.1).

I några delar av världen är det dyrt att ha telefon, och det finns många medlemmar som inte har någon. Likaså är tillgång till e-post och internet sällsynt i vissa områden. Om dessa resurser är dyra eller inte allmänt tillgängliga, ska ledarna göra nödvändiga anpassningar.

Där det är svårt eller dyrt att resa och där kommunikationerna är otillräckliga är hemundervisning och besöksundervisning förenad med större utmaningar. I dessa fall kan ledarna göra anpassningar enligt anvisningarna i 7.4.3 och 9.5.3.

17.2.3 Små kvorum eller klasser

Äldster och högpräster

Om bara ett fåtal äldster eller högpräster i församlingen kan delta i söndagens prästadömsmöte, kan de ha möte tillsammans. Under inga omständigheter får ett enda, gemensamt kvorum inrättas för melkisedekska prästadömet. Så länge det finns ordinerade äldster och högpräster i en församling ska både ett äldstekvorum och en högprästers grupp ha organiserats.

Eftersom distrikt inte har ett högprästers kvorum har inte heller grenar i distrikt en högprästers grupp. Högpräster i dessa grenar är med på äldstekvorumets möten.

Unga män och Unga kvinnor

I en församling eller gren med litet antal unga män kan aronska prästadöms kvorum ha lektioner och aktiviteter gemensamt (se 8.11 och 8.13.1). Enskilda kvorum ska dock ha organiserats och ledare kallats och avskilts till varje kvorum.

I en församling eller gren med litet antal unga kvinnor kan de unga kvinnorna ha lektioner och aktiviteter gemensamt (se 10.6.2 och 10.8.1). Ett klasspresidentskap kan kallas i varje åldersgrupp, eller också kan ett klasspresidentskap kallas för gemensamma åldersgrupper till dess att de kan organiseras i sina respektive klasser.

Där man har ett begränsat antal vuxna ledare, kan Unga mäns presidentskap hålla söndagslektionerna och handha aktivitetsprogrammet utan assisterande rådgivande. Unga kvinnors presidentskap kan göra samma sak med Unga kvinnor. I en mycket liten enhet kan Unga mäns och Unga kvinnors presidenter vara de enda vuxna ledarna i sina organisationer. I sådana fall håller de söndagslektionerna och har tillsyn över aktiviteter för alla unga män eller unga kvinnor. När så är möjligt bör rådgivare och en sekreterare kallas till bägge organisationerna.

Eftersom ungdomar ofta har stor behållning av att umgås i större grupper, kan unga män och unga kvinnor i två eller flera små församlingar eller grenar då och då ha gemensamma aktiviteter. Om grannförsamlingar eller grenar har litet antal unga män eller unga kvinnor, kan biskoparna och grenspresidenterna godkänna att ungdomarna har gemensamma veckoaktiviteter. Då de överväger dessa möjligheter ska ledarna beakta faktorer som avstånd och resekostnad.

Återkommande stavs- eller flerstavsaktiviteter är särskilt viktiga där församlingar eller grenar har få ungdomar (se 13.3 och 13.4).

I en liten stav eller ett litet distrikt kan Unga mäns president vara den ende ledaren i Unga mäns organisation i staven eller distriktet. Samma sak gäller Unga kvinnors president i staven eller distriktet. När så är möjligt bör rådgivare och en sekreterare kallas till bägge organisationerna.

Primärföreningen

I en församling eller gren med litet antal barn kan Primärföreningens presidentskap välja att ha färre klasser och slå samman åldersgrupper.

I en liten gren eller församling kan Primärföreningens presidentskap vara de enda ledarna och lärarna. I en mycket liten enhet kan Primärföreningens president vara den enda ledaren i Primärföreningen. I sådana fall leder hon samlingsstunden och är lärare i en klass för alla barn. När det blir möjligt ska fler ledare och lärare kallas, enligt anvisningarna i 11.7.

I en liten stav eller ett litet distrikt kan Primärföreningens president vara den enda ledaren i Primärföreningens organisation i staven eller distriktet. När det blir möjligt ska fler ledare kallas, enligt anvisningarna i 11.7.

17.2.4 Tillgång på ledare

Om det inte finns tillräckligt med kvalificerade medlemmar för att besätta alla ledarämbeten, kan de presiderande ämbetsmännen välja att endast besätta de viktigaste ämbetena. Förutom att kalla aktiva, erfarna medlemmar till ledarskapsämbeten ska presiderande ämbetsmän söka inspiration att finna andra möjliga ledare bland nya

medlemmar, erfarna medlemmar och mindre aktiva medlemmar som skulle kunna bli aktiva. Kyrkans medlemmar behöver inte vara erfarna eller högt kvalificerade för att få ett ämbete. Ett ämbete är ett viktigt sätt för dem att tjäna och växa till andligen.

Om det inte finns tillräckligt med medlemmar till ledande ämbeten, kan de presiderande ämbetsmännen organisera staven, församlingen eller grenen i mindre skala. Man kan till exempel i vissa organisationer ha en president med endast en rådgivare, låta en rådgivare också vara sekreterare och förenkla vissa program.

I en mycket liten gren där det inte finns någon Unga kvinnors president eller Primärföreningens president kan Hjälpföreningens president hjälpa föräldrarna att ordna undervisningen av de unga kvinnorna och barnen tills man kallat presidenter för Unga kvinnor och Primärföreningen.

Ledarna i mycket små grenar följer riktlinjerna i handledningen *Kyrkans program för liten enhet*.

17.2.5 Säkerhet

Vissa delar av världen har hög kriminalitet och politiska oroligheter. Om ledarna i dessa områden anser det oklokt att medlemmar är ute på kvällen, kan de välja att ställa in kvällsaktiviteter. Det här kan innebära dels att de skär ner på antalet aktiviteter i kyrkan, dels att de flyttar vissa aktiviteter till veckosluten.

Om säkerheten eller resekostnad är ett stort problem, kan ledarna anordna vissa ungdomsaktiviteter på en söndag. Sådana aktiviteter ska vara åtskilda från söndagens mötesschema och vara i samklang med sabbatsdagens anda.

18. Möten i kyrkan

18.1	Riktlinjer för hur möten planeras och leds	140
18.2	Församlingsmöten	140
18.2.1	Schema för söndagens möten	140
18.2.2	Sakramentsmötet	140
18.2.3	Faste- och vittnesbördsrådet	142
18.2.4	Prästadömsmötet	143
18.2.5	Församlingskonferens	143
18.2.6	Biskopsrådets möte	143
18.2.7	Möte för prästadöms verkställande kommitté i församlingen	144
18.2.8	Församlingsrådets möte	144
18.2.9	Biskopsrådets ungdomskommittés möte	144
18.2.10	Möte för församlingens kommitté för unga ensamstående vuxna	144
18.2.11	Missionärernas samordningsmöte	144
18.3	Stavsmöten	144
18.3.1	Stavskonferens	144
18.3.2	Allmänt prästadömsmöte i staven	145
18.3.3	Prästadöms ledarskapsmöte i staven	145
18.3.4	Högprästernas kvorummöte i staven	146
18.3.5	Stavspresidentskapets möte	146
18.3.6	Möte för prästadöms verkställande kommitté i staven (högrådets möte)	146
18.3.7	Stavsrådets möte	146
18.3.8	Möte med biskopsråden	147
18.3.9	Möte för stavens kommitté för aronska prästadöms-unga kvinnor	147
18.3.10	Möte för biskoparnas välfärdsråd i staven	147
18.3.11	Stavens ledarskapsmöten för biorganisationer	147
18.3.12	Möte för stavens kommitté för unga ensamstående vuxna	148
18.3.13	Möte för stavens kommitté för ensamstående vuxna	148
18.4	Visuella hjälpmedel och audiovisuellt material på kyrkans möten	148
18.5	Böner på kyrkans möten	148
18.6	Begravningar och andra gudstjänster vid dödsfall	148
18.6.1	Dödsfall och sorg	148
18.6.2	Planering och hjälp	149
18.6.3	Visning (där det är brukligt)	149
18.6.4	Begravningsgudstjänster	149
18.6.5	Musik	150
18.6.6	Jordbegravning eller kremering	150
18.6.7	Ekonomiska riktlinjer	150
18.6.8	Begravningsgudstjänster för ickemedlemmar	150
	Översikt över församlingsmöten	150
	Översikt över stavsmöten	152
	Schema för söndagens möten	155
	Överlappande schema för möten i enheter med olika språk	156

18. Möten i kyrkan

Det här kapitlet sammanfattar information om kyrkans möten. Möten enbart för en viss organisation, till exempel möten för kворum, Hjälpföreningen, Unga män, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan, beskrivs i kapitlet som behandlar den organisationen i den här handboken.

Utöver de möten som beskrivs i handböckerna kan presiderande ämbetsmän ibland sammankalla till andra möten och ange mötenas sammansättning och avsikt.

18.1 Riktlinjer för hur möten planeras och leds

Ledarna planerar och leder möten "så som den Helige Anden leder dem i enlighet med Guds befallningar och uppenbarelser" (L&F 20:45; se också Moroni 6:9; L&F 46:2).

Ledarna förbereder en dagordning för varje möte eller ger någon annan i uppdrag att förbereda dagordningen. En dagordning hjälper deltagarna koncentrera sig på syftet med mötet och använda tiden väl. Dagordningen ska vara uppställd i prioritetsordning så att man tar upp de viktigaste punkterna först.

Ledarskapsmöten ska inriktas på att stärka enskilda och familjer. Man ska ägna minimal tid åt kalenderfrågor, programplanering och andra administrativa ärenden.

Se 4.6.1 för riktlinjer om hur ledare ska rådgöra med varandra på möten.

Den presiderande ämbetsmannen kan leda ett möte eller be en rådgivare eller någon annan att leda mötet under hans eller hennes ledning.

Ett möte ska inte vara längre än nödvändigt.

Ledarna ska försäkra sig om att söndagens möten inte är så många att föräldrar och barn inte får tid att vara tillsammans den dagen. Där så är möjligt ska ledarna undvika att lägga andra möten på söndagarna än mötena i det vanliga tretimmarsblocket, ledarskapsmöten tidigt på morgonen och enstaka möten på kvällarna.

18.2 Församlingsmöten

Biskopen har tillsyn över församlingens möten. Biskopen presiderar på de här mötena såvida inte en medlem av stavspreidentskapet,

en områdessjuttio eller en generalauktoritet är närvarande. Hans rådgivare kan leda församlingsmöten och kan presidera i biskopens frånvaro. Presiderande ämbetsmän och besökande högrådsmedlemmar ska inbjudas att sitta på förhöjningen. Högrådsmedlemmar presiderar inte när de deltar i församlingsmöten.

Om biskopen och hans rådgivare alla är frånvarande, bestämmer stavspreidenten vem som ska presidera på sakramentsmötet. Han utser normalt högprästernas gruppledare, men han kan också utse en annan prästadömsbärare att göra det.

18.2.1 Schema för söndagens möten

Söndagens möten ger medlemmarna ett viktigt tillfälle att ta sakramentet, tillbe, studera evangeliet, lära sig sina plikter och tjäna. Intresserade ickemedlemmar kan delta i de här mötena.

Församlingar ska hålla följande söndagsmöten i ett tretimmarsblock (se översikten "Schema för söndagens möten" på sidan 155):

1. Sakramentsmöte
2. Prästadömsmöte (för alla prästadömsbärare, blivande äldster och ej ordinerade unga män i aronska prästadöms ålder; se 18.2.4)
3. Hjälpföreningens möte (för kvinnor 18 år och äldre och för yngre kvinnor som är gifta)
4. Unga kvinnors möte (för unga kvinnor 12 till 18 år)
5. Primärföreningens möte (för barn i åldern 3 till och med 11 år, också för barn i åldern 18 månader till och med 2 år om barntillsyn ordnats och föräldrar vill att deras barn ska vara där)
6. Söndagsskolan (för dem som är 12 år och äldre; se 11.4.3 för information om 12-åriga unga mäns och unga kvinnors deltagande i Söndagsskolan)

18.2.2 Sakramentsmötet

Sakramentsmötets syfte

Varje sakramentsmöte ska vara en andlig upplevelse där kyrkans medlemmar förnyar sina förbund genom att ta sakramentet. I sakramentsmötets syfte ingår också tillbedjan, undervisning om evangeliet, utförande av förrättningar, församlingsärenden och stärkande av tron och vittnesbördet.

Planera och leda ett sakramentsmöte

Medlemmarna av biskopsrådet planerar sakramentsmötena och leder dem på ett värnadsfullt och värdigt sätt. De övervakar välsignandet och utdelandet av sakramentet, väljer ut ämnen till tal och musik, väljer ut och orienterar medverkande och ber medlemmar att hålla inlednings- och avslutningsböner. Det behövs inget bönemöte före sakramentsmötet.

Biskopsrådet ser till att sakramentsmötena börjar och slutar i tid. Mötena ska inte ha för många programpunkter. Här följer ett exempel på programpunkter:

1. Preludium (se 14.4.3 för riktlinjer)
2. Välkomsthälsning
3. Presiderande ämbetsmän eller besökande högrådsmedlemmar uppmärksammas
4. Tillkännagivanden (de flesta meddelanden ska om möjligt ges skriftligen så att de inte tar upp tid på sakramentsmötet; biskopsrådet kan kortfattat göra absolut nödvändiga meddelanden före inledningspsalmen)
5. Inledningspsalm och bön
6. Församlings- och stavsärenden, som till exempel:
 - a) Stödjande röstning och avlösning av ämbetsmän och lärare (se 19.3 och 19.5)
 - b) Uppmärksammande av 8-åriga barn som döpts och konfirmerats (se "Presentation av nya medlemmar" på sidan 142).
 - c) Presentation av namn på bröder som ska ta emot eller befordras inom aronska prästadömet (se *Handbok 1*, 16.7.2)
 - d) Uppmärksammande av unga kvinnor som flyttas upp till nästa klass i organisationen
 - e) Presentation av nya församlingsmedlemmar (se "Presentation av nya medlemmar" på sidan 142)
7. Namngivning och välsignelse av barn (vanligtvis på faste- och vittnesbördsrådet) och konfirmation och den Helige Andens gåva åt nya medlemmar.
8. Sakramentspsalm och välsignande och utdelande av sakramentet
9. Evangeliebudskap, församlingssång och särskilda musiknummer
10. Avslutningspsalm och bön
11. Postludium

Ibland kan något oväntat inträffa under mötet som den presiderande ämbetsmannen känner att

han behöver klarlägga. I en sådan situation ska han klarlägga det som behövs på ett sådant sätt att ingen behöver känna sig generad.

Tiden före sakramentsmötet

Ledarna föregår med gott exempel i fråga om värnads under tiden före sakramentsmötet. Biskopsrådet och talarna ska ha intagit sina platser minst fem minuter innan mötet börjar. Det här är inget tillfälle att samtala eller förmedla information. Genom att ledarna föregår med gott exempel i fråga om värnads uppmuntrar man församlingen att vara andligt förberedd för gudskyran.

Man ska undervisa medlemmarna om att använda tiden före sakramentsmötet till bön och begrundan, till att förbereda sig andligt för sakramentet.

Biskopsrådet uppmuntrar familjer att komma i tid och att sitta tillsammans.

Välsignande och utdelning av sakramentet

Biskopsrådet ser till att sakramentet välsignas och delas ut på ett värnadsfullt och ordningssamt sätt. Sakramentsbordet ska vara iordningställt innan mötet börjar. Se 20.4 för anvisningar om hur man förbereder, välsignar och delar ut sakramentet.

Val av ämnen för tal och musik

Biskopsrådet väljer ut ämnen för tal och musik på sakramentsmötet. Tal och musik inriktas på ämnen som hjälper medlemmarna att stärkas i tro och vittnesbörd.

Välja ut och orientera medverkande

Val av medverkande. Biskopsrådet väljer ut medlemmar som ska medverka vid sakramentsmötet. Tillfällen att medverka ska oftast ges till församlingens medlemmar. Inbjuder biskopsrådet medlemmar utanför församlingen att tala, ska riktlinjerna i 21.1.20 följas.

Medlemmar av biskopsrådet inbjuder regelbundet ungdomar i åldern 12 till 18 år att tala på sakramentsmötet. Ungdomar bör hålla korta tal (cirka fem minuter var) om tilldelade evangelieämnen. De ska själva förbereda sitt tal, även om biskopsrådet kan uppmuntra föräldrarna att hjälpa till.

Biskopsrådet inbjuder vanligtvis missionärer att tala på sakramentsmötet kort före avresan och när de återvänt (se *Handbok 1*, 4.8.1 och 4.10.3). Biskopsrådet betonar att det är ett vanligt sakramentsmöte och inte något avskeds- eller hemkomstmöte för missionärer. Biskopsrådet planerar

och leder de här mötena. Medlemmar av missionärens familj eller vänner inbjuds inte att tala. Däremot kan andra missionärer inbjudas att tala som ska resa i väg eller som återvänder.

Biskopsrådet planerar in högrådsmedlemmar som talare enligt uppdrag dessa fått av stavsprezidenten. Stavsprezidenten avgör hur ofta de ska tala. Det är inte nödvändigt att högrådsmedlemmar talar varje månad på sakramentsmötet.

Biskopsrådet planerar in ett sakramentsmöte varje år där barnen i Primärföreningen medverkar i ett framförande av Primärföreningens program (se 11.5.4).

Biskopsrådet kan emellanåt inbjuda de hel-tidsmissionärer som verkar i området att tala.

Biskopsrådet ska inte överlåta sakramentsmötet åt biorganisationer eller musikgrupper utifrån. Biorganisationerna kan dock inbjudas att medverka på mötet under biskopsrådets ledning.

Medlemmar av biskopsrådet ska dela ut uppdrag att tala på sakramentsmötet i god tid före mötet.

Orientering av medverkande. Medlemmar av biskopsrådet orienterar dem som ska medverka på sakramentsmötet. De går igenom sakramentsmötets syfte och klagör att alla tal och all musik ska vara i samklang med sakramentets heliga natur.

När en medlem av biskopsrådet inbjuder en medlem att tala förklarar han klart och tydligt ämne för talet och hur länge personen ska tala. Han råder talare att undervisa om evangeliets lärosatser, berättas trosstärkande upplevelser, bära vittnesbörd om gudomligt uppenbarade sanningar och använda skrifterna (se L&F 42:12; 52:9). Talare ska undervisa i en anda av kärlek och efter att ha förberett sig under bön. De ska inte tala om ämnen som är spekulativa, kontroversiella eller oförenliga med kyrkans lära.

För att bibehålla en vördnadsfull atmosfär på våra sakramentsmöten ska inte talarna när de använder skriftställen i sina tal be församlingen att slå upp dem i sina egna skrifter.

Medlemmar som medverkar på sakramentsmötet ska vara kvar tills mötet är slut.

Musik

Se 14.4.3 och 14.4.4.

Presentation av nya medlemmar

När man i en församling fått matrikelkort och nyomvända döpts och konfirmerats, presenterar och välkomnar en medlem av biskopsrådet medlemmarna vid påföljande sakramentsmöte. Han

läser upp vars och ens namn, ber personen stå upp och ber de församlade att med uppräckt hand visa att de vill uppta medlemmarna i församlingens gemenskap. Namnen på personer i samma familj läses upp tillsammans. Om en medlem vet något skäl till att en person inte skulle vara berättigad till full likställdhet, ska han eller hon tala enskilt med biskopen.

Efter det att barn med matrikelkort döpts och konfirmerats tillkännager en medlem av biskopsrådet varje barns dop och konfirmation vid sakramentsmötet. Dessa barns namn föreläggs inte församlingen för godkännande eftersom de redan är medlemmar och tillhör församlingen.

Visuella hjälpmedel och audiovisuellt material

Se 18.4 och 21.1.5.

Sakramentsmöten i ovanliga situationer

Varje medlem behöver de andliga välsignelser man får av att ta sakramentet. Om medlemmar inte kan delta i sakramentsmötet på grund av att de är bundna till hemmet, är på vårdhem eller på sjukhus, kan biskopen ge prästadömsbärare i uppdrag att förbereda, välsigna och dela ut sakramentet till dem.

Det händer att medlemmar inte kan närvara vid sakramentsmötet på grund av avståndet till möteshuset. I undantagsfall kan biskopen emellanåt ge tillstånd till att ett sakramentsmöte hålls på annan plats än i möteshuset. Han kan bara ge tillstånd till ett sådant möte inom den egna församlingens gränser. Den som biskopen auktoriserar att leda mötet måste bära melkisedekska prästadömet eller vara präst i aronska prästadömet. Han måste också vara värdig att välsigna och dela ut sakramentet. Prästadömsbäraren som leder mötet ger rapport till biskopen efter det att mötet hållits.

När medlemmar är på resa eller tillfälligt bor utanför sin hemförsamling, bör de göra ett allvarligt försök att närvara vid sakramentsmöten och övriga söndagsmöten i en kyrkans församling eller gren.

Sakramentsmöten ska inte hållas i samband med släkträffar eller andra utflykter.

18.2.3 Faste- och vittnesbördsmötet

Vanligtvis den första söndagen i månaden är sakramentsmötet ett faste- och vittnesbördsmöte. Generalkonferenser och stavskonferenser kan göra det nödvändigt att hålla faste- och vittnesbördsmötet en annan söndag.

Vid det här mötet kan barn ges namn och välsignelse, och konfirmationer kan utföras innan sakramentet välsignas och utdelas.

Efter sakramentet bär den medlem av biskopsrådet som leder mötet ett kort vittnesbörd. Han inbjuder sedan medlemmarna att bära vittnesbörd från hjärtat och att berätta trosstärkande upplevelser. Biskopsrådet uppmanar medlemmarna att bära korta vittnesbörd så att fler personer får möjlighet att medverka.

Det kan vara klokt att låta mindre barn lära sig att bära vittnesbörd under exempelvis familjens hemafton eller genom att hålla tal i Primärföreningen tills de är gamla nog att göra det själva på ett faste- och vittnesbörds möte utan hjälp av en förälder, ett syskon eller annan person.

18.2.4 Prästadömsmötet

Alla prästadömsbärare samlas till en kort inledning innan de skiljs åt till respektive kvorum- eller grupp möten. Blivande äldster och ej ordinerade unga män i aronska prästadöms ålder kan också närvara. En medlem av biskopsrådet leder.

Inledningen innefattar en inledningspsalm och bön. Den kan också innefatta prästadömsärenden, instruktioner, korta tillkännagivanden och presentation av nya medlemmar och av besökare. Inledningen ska inte användas till långa tillkännagivanden eller rapporter. En så stor del av tiden som möjligt ska ägnas åt evangelielektioner på kvorummötena.

Biskopen kan inbjuda högprästernas grupp- ledare, äldstekvorumets president, assistenterna i prästernas kvorum, presidenten för lärarnas kvorum och presidenten för diakonernas kvorum att sitta med biskopsrådet under inledningen.

Efter inledningen skiljs prästadömsbärarna åt och går till kvorumens eller gruppens möte för att där behandla ärenden, lära sig prästadömsplikter och studera evangeliet. Medlemmarna av biskopsrådet är vanligtvis med på mötena för aronska prästadöms kvorum, även om de ibland besöker Unga kvinnors klasser. Ibland kan biskopsrådet välja att låta högprästernas grupp och äldstekvorumet, aronska prästadöms kvorum eller alla prästadömsbärare vara tillsammans under kvorumtiden för gemensam undervisning.

Andra möten ska inte planeras in under prästadömsmötet.

Se 7.8 och 8.11 för ytterligare information om prästadöms kvorum- och grupp möten.

18.2.5 Församlingskonferens

Stavspreidentskapet bestämmer datum för och leder en församlingskonferens en gång om året i varje församling. Medlemmar av stavspreidentskapet,

högrådet och biorganisationerna i staven deltar i församlingskonferensens möten enligt stavspreidentskapets direktiv. Syftet med församlingskonferensen är att stärka tron och vittnesbördet, undervisa om evangeliet, handha ärenden och utvärdera aktiviteten i församlingen.

Församlingskonferensens huvudmöte hålls under sakramentsmötet. Normalt är programmet nästan likadant som på andra sakramentsmöten. Stavspreidenten presiderar och stavspreidentskapet brukar planera mötet. En medlem av biskopsrådet leder vanligtvis mötet. Före sakramentet presenterar en medlem av stavspreidentskapet eller en högrådsmedlem med hjälp av blanketten "Röstning på ämbetsmän" (som ifyllts av en församlingskamrer) namnen på kyrkans ämbetsmän på general-, stavs- och församlingsnivå för stödjande röstning. Efter sakramentet talar normalt bland andra biskopen och stavspreidenten.

Församlingen håller vanligtvis reguljära prästadöms- och biorganisationsmöten som del av församlingskonferensen. Stavens ledare kan ge undervisning och hjälp på de här mötena.

I samband med församlingskonferensen sammanträffar stavspreidentskapet med biskopsrådet för att gå igenom enskilda medlemmars och organisationers framsteg i församlingen. Det här mötet kan hållas på söndagen för församlingskonferensen eller vid en annan tidpunkt.

18.2.6 Biskopsrådets möte

Biskopsrådet har vanligtvis möte minst en gång i veckan. Församlingskamreren och församlingens verkställande sekreterare närvarar. Kamreren skriver ned och håller reda på uppdrag och beslut. Biskopen kan vid behov inbjuda andra att närvara.

Under det här mötet rådgör medlemmarna av biskopsrådet om församlingsangelägenheter. De planerar hur de ska stärka enskilda och familjer. De utvärderar kvorum, biorganisationer, program och aktiviteter. De planerar också hur de ska genomföra anvisningar som ges i skrifterna, av kyrkans ledare och i handböckerna.

Vid det här mötet utväljer biskopsrådet vilka medlemmar som ska kallas att verka i församlingen. De undersöker också vilka medlemmar som snart har åldern inne för vissa förrättningar, såsom ordination inom prästadömet, och vilka bröder man ska rekommendera till stavspreidenten för ordination till äldste respektive högpräst eller att gå ut som missionär.

Andra punkter på dagordningen till det här mötet kan innefatta rapportering av uppdrag,

planering av möten, genomgång av församlingskalendern och församlingens budget.

18.2.7 Möte för prästadömetts verkställande kommitté i församlingen

Se 4.3.

18.2.8 Församlingens råds möte

Se 4.6.

18.2.9 Biskopsrådets ungdomskommittés möte

Biskopen presiderar över biskopsrådets ungdomskommitté. Den här kommittén består av biskopsrådet, en av biskopens assistenter i prästernas kворum, presidenterna för lärarnas och diakonernas kворum, klasspresidenterna i Unga kvinnor samt Unga mäns och Unga kvinnors presidenter.

Biskopsrådet kan vid behov inbjuda andra att delta i kommitténs möten. Dessa innefattar den andra assistenten i prästernas kворum, rådgivare i kворum- och klasspresidentskap, kворum- och klassekreterare, rådgivare i Unga mäns och Unga kvinnors presidentskap, Unga mäns och Unga kvinnors sekreterare.

Kommittén har vanligtvis möte en gång i månaden. Biskopen kan leda det här mötet eller ge en av sina rådgivare, en av sina assistenter i prästernas kворum eller Laurel-klassens president i uppgift att leda det. Före varje möte går biskopen igenom och godkänner dagordningen tillsammans med den som ska leda mötet. Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Fastställ behov och intressen hos enskilda ungdomar i församlingen. Planera olika sätt att hjälpa till att tillgodose dessa behov. Planera olika sätt att hjälpa ungdomarna leva efter och verka för kyrkans normer.
2. Planera olika sätt att uppmuntra enskilda ungdomar att delta i kyrkans möten och aktiviteter, däribland seminariet. Planera och rapportera om arbetet att hjälpa mindre aktiva ungdomar, nyligen döpta ungdomar och ungdomar som är undersökare att komma in i gemenskapen.
3. Planera in ungdomsaktiviteter som är förenliga med de behov som konstaterats. Dessa aktiviteter innefattar gemensamma aktiviteter för aronska prästadömet och Unga kvinnor och konferenser för församlingens ungdomar. De vuxna ledarna ska så mycket som möjligt engagera ungdomarna i planeringen och genomförandet av dessa aktiviteter.
4. Utvärdera tidigare aktiviteter och om de gav önskat resultat.

Vid dessa kommittémöten ska ungdomarna få undervisning och tillfällen att utöva ledarskap.

18.2.10 Möte för församlingens kommitté för Unga ensamstående vuxna

Se 16.3.4.

18.2.11 Missionärernas samordningsmöte

Se 5.1.5.

18.3 Stavsmöten

Stavspresidenten har tillsyn över stavens möten. Han presiderar på mötena såvida inte en områdessjuttio eller generalauktoritet är närvarande. Hans rådgivare kan leda stavsmöten och kan presidera i hans frånvaro. Stavsmöten ska inte inkräkta på söndagens församlingsmöten.

18.3.1 Stavskonferens

Varje stav håller två stavskonferenser om året på tidpunkter som bestäms av presidenten för de tolv kворum. I de flesta delar av världen presiderar stavspresidenten på den ena stavskonferensen och en områdessjuttio eller generalauktoritet som fått detta i uppdrag på den andra.

På vissa stavskonferenser kan en satellitsändning ingå i söndagens allmänna möte. Satellitsändningen innefattar undervisning av generalauktoriteter. Om en satellitsändning används, ersätter den här konferensen den stavskonferens vid vilken en områdessjuttio eller generalauktoritet skulle ha presiderat.

Om en ny stavspresident måste kallas före nästa planerade stavskonferens, kan en särskild stavskonferens avhållas.

Det främsta syftet med stavskonferensen är att stärka tron och vittnesbördet. Alla tal och all musik ska planeras med det här i åtanke.

Ett annat syfte är att handha stavsärenden. Vid en stavskonferens varje år presenterar en medlem av stavspresidentskapet namnen på ämbetsmän på generalnivå, områdesnivå och stavs nivå för röstning, och använder då blanketten "Röstning på ämbetsmän". Han presenterar också namnen på stavsämbetsmän som har avlösts så att de församlade kan tacka för deras tjänande. Det här sker normalt vid den första stavskonferensen varje år såvida inte en satellitsändning ingår i den konferensen. I så fall sker röstningen vid den andra stavskonferensen.

Om stavsämbetsmän kallas eller avlöses mellan stavskonferenser, ska de presenteras för stödjande röstning eller avtackning vid nästa stavskonferens,

såvida inte detta har skett vid det allmänna prästadsömsmötet i staven (gäller för angivna ämbeten i Översikt över ämbeten på sidan 161–162) eller vid församlingarnas sakramentsmöten (enligt riktlinjer i 19.3).

Bröder som rekommenderats för ordination till äldstens och högprästens ämbeten presenteras normalt för stödjande röstning på en stavskonferens eller på ett allmänt prästadsömsmöte i staven. Anvisningar finns i *Handbok 1*, 16.7.1.

Varje stavskonferens innefattar normalt följande möten:

1. Ett möte med en områdessjuttio eller generalauktoritet (som tilldelats uppdraget), stavspresidentskapet, stavskamreren och verkställande sekreteraren i staven.
2. Ett ledarskapsmöte för prästadsömsledare där en områdessjuttio eller generalauktoritet (som tilldelats uppdraget) närvarar samt bröderna som listas i 18.3.3. Mötet kan hållas antingen på lördagen eller söndagen enligt vad den presiderande ämbetsmannen beslutar.
3. En kvälls-session på lördagen för alla medlemmar i staven som är 18 år och äldre. Närvarande tempelpresidenter, stavspatriarker och presidenter för heltidsmissioner eller deras representanter ska sitta på förhöjningen. Beroende på lokala förhållanden kan den här sessionen hållas på söndagen med godkännande av den presiderande ämbetsmannen.
4. En allmän session hålls på söndagen för alla medlemmar och intresserade ickemedlemmar. Närvarande tempelpresidenter, stavspatriarker och presidenter för heltidsmissioner eller deras representanter ska sitta på förhöjningen. Fler än en allmän session på söndagen kan hållas om lokalerna inte rymmer alla medlemmar samtidigt. Barn i Primärföreningen deltar i den här sessionen tillsammans med sin familj. Inget särskilt möte hålls för barnen.

Undervisningen på konferenssessionerna sker under den presiderande ämbetsmannens ledning. Då en områdessjuttio eller generalauktoritet ska presidera kan han be stavspresidenten lämna förslag på ämnen. Då stavspresidenten presiderar är det han och hans rådgivare som väljer ämnen till undervisningen.

Om nödvändigt kan man sända konferenssessionerna till andra platser i staven.

Planering och ledning av stavskonferens

Den presiderande ämbetsmannen leder all konferensplanering. Han godkänner alla som ska

medverka vid konferensen och alla musikinslag i god tid före konferensen.

Stavspresidenten leder söndagens allmänna session. Hans rådgivare kan leda andra konferensmöten.

Stavspresidenten talar vid den allmänna konferenssessionen på söndagen. Hans rådgivare talar vid konferenssessionerna enligt vad den presiderande ämbetsmannen beslutar.

I förberedelserna ingår att ordna med tillräckligt antal sittplatser, mötesvärdar och parkeringsplatser. Stavsledarna kan ge prästadsöms kvorum och grupper, också blivande äldster, i uppdrag att stå för dessa tjänster.

Musik på stavskonferensen

Se 14.6.1.

18.3.2 Allmänt prästadsömsmöte i staven

Stavspresidentskapet sammankallar till ett allmänt prästadsömsmöte i staven varje år. Alla bärare av aronska och melkisedekska prästadsöms i staven ska närvara.

Stavspresidentskapet använder de här mötena till att undervisa och inspirera prästadsömsbärarna. Presidentskapet söker inspiration i bön och väljer ämnen och talare till de här mötena.

Vid de här mötena handhar också stavspresidentskapet stavens prästadsömsärenden, till exempel:

1. Presentera namnen på de bröder som har rekommenderats till att ordinerats till äldstens och högprästens ämbeten för stödjande röstning (se *Handbok 1*, 16.7.1).
2. Presentera för stödjande röstning namnen på nyligen kallade stavsämbetsmän (se Översikt över ämbeten i kapitel 19 för riktlinjer om vilka som ska presenteras för stödjande röstning).

18.3.3 Prästadsöms ledarskapsmöte i staven

Stavspresidentskapet håller ett prästadsöms ledarskapsmöte i samband med varje stavskonferens (se 18.3.1, punkt 2). Presidentskapet håller också ytterligare ett ledarskapsmöte för prästadsömsledarna under året, tillsammans tre sådana möten årligen. Syftet med de här mötena är att undervisa prästadsömsledarna om deras plikter, förbättra deras förmåga och stärka deras tro.

Följande bröder deltar i detta möte: stavspresidentskapet, högrådet, stavskamreren (med assisterande kamrerer vid behov), verkställande sekreteraren i staven, Unga mäns presidentskap i staven (med sekreterare vid behov), biskopsråden,

församlingskamrererna (med assisterande kamrerer vid behov), verkställande sekreterarna i församlingen, högprästernas gruppleddare med assistenter och sekreterare, äldstekvorumens presidentskap med sekreterare, församlingarnas missionsledare och Unga mäns presidentskap i församlingarna (med sekreterare och assisterande rådgivande vid behov). Stavspreidentskapet kan vid behov inbjuda andra att närvara.

Strukturen i de här mötena är flexibel för att undervisningen ska vara så givande som möjligt. Samtliga bröder kan vara tillsammans under hela mötestiden. Eller också kan stavspreidentskapet efter det att man behandlat stavsärenden och gett allmän undervisning låta dem dela upp sig i grupper och där rådgöra med varandra och få särskild undervisning om sina uppgifter. Till exempel:

Biskopsråden och andra ledare i aronska prästadömet kan ha möte tillsammans.

Ledarna för äldstekvorum och högprästgrupper kan ha möte tillsammans.

Högrådsmedlemmen med ansvar för missionsarbete eller en medlem av stavspreidentskapet kan ha möte med församlingarnas missionsledare.

Verkställande sekreteraren i staven har vanligtvis möte med församlingarnas verkställande sekreterare.

Stavskamreren har vanligtvis möte med församlingskamrererna.

Stavspreidentskapet kan handha undervisningen i de här grupperna eller inbjuda högrådsmedlemmar, Unga mäns presidentskap i staven och andra att assistera.

18.3.4 Högprästernas kvorummöte i staven

Stavspreidentskapet håller ett kvorummöte för alla högpräster i staven minst en gång om året. Vid det här mötet handhar stavspreidentskapet kvorumärenden och undervisar kvorummedlemmarna om deras plikter.

18.3.5 Stavspreidentskapets möte

Stavspreidentskapet har möte regelbundet. Stavskamreren och stavens verkställande sekreterare närvarar. Kamreren skriver ned och håller reda på uppdrag och beslut. Stavspreidenten kan vid behov inbjuda andra att närvara.

Vid det här mötet rådgör medlemmarna av stavspreidentskapet med varandra om stavsärenden. De planerar hur de ska stärka enskilda och familjer. De utvärderar församlingar, högprästgrupper, äldstekvorum, biorganisationer,

program och aktiviteter. De planerar också hur de ska genomföra anvisningar som ges i skrifterna, av kyrkans ledare och i handböckerna.

Vid det här mötet utväljer stavspreidentskapet vilka medlemmar som ska kallas att verka i kyrkan. De går också igenom biskoparnas rekommendationer på medlemmar som ska verka som missionärer och bröder som ska ordineras till äldste eller högpräst.

Andra punkter på dagordningen till det här mötet kan innefatta rapportering av uppdrag, planering av möten, genomgång av stavskalendern och stavens budget.

18.3.6 Möte för prästadömet verkställande kommitté i staven (högrådets möte)

Stavspreidenten presiderar över prästadömet verkställande kommitté i staven. Den här kommittén består av stavspreidentskapet, högrådet, stavskamreren och verkställande sekreteraren i staven. Stavspreidentskapet kan vid behov inbjuda andra att närvara.

Kommittén har möte två gånger i månaden, om möjligt. Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Undervisning från stavspreidentskapet om lära och prästadömsplikter.
2. Instruktioner om uppdrag som rör melkise-dekska prästadömet, aronska prästadömet och församlingar.
3. Rapportering om uppdrag som rör församlingar, äldstekvorum och högprästgrupper. Rapportering om stavens biorganisationer, vid behov.
4. Be högrådsmedlemmar att stödja stavspreidentskapets beslut att ordinera bröder till äldstens och högprästens ämbeten och att kalla ämbetsmän.
5. Rådgöra med varandra om hur man stärker enskilda och familjer, löser problem i staven och förbättras inom ledarskap, hemundervisning, medlemmars missionsarbete, att behålla medlemmar, aktivering, tempeltjänst och släktforskning, välfärd och evangelieundervisning.
6. Rapportering om andra uppdrag.
7. Höra rapportering från hemvända missionärer.
8. Planera prästadömet ledarskapsmöten i staven.

18.3.7 Stavsrådets möte

Stavspreidenten presiderar över stavsrådet. Det här rådet består av stavspreidentskapet, högrådet, stavskamreren, verkställande sekreteraren i

staven, presidenterna för Hjälpföreningen, Unga män, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan. Stavspresidentskapet kan inbjuda andra att närvara efter behov.

Stavsrådet har möte två till fyra gånger om året alltefter behov. Dagordningen kan innefatta följande punkter:

1. Ta emot undervisning av stavspresidentskapet om lära och plikter.
2. Rådgöra med varandra om hur man stärker enskilda och familjer, löser problem i staven och gör framsteg inom områden som ledarskap, att behålla medlemmar, aktivering och evangelieundervisning.
3. Planera och rapportera om missionsarbetet, tempeltjänsten och släktforskningen i staven.
4. Rådgöra med varandra om välfärdsangelägenheter. Planera hur man uppmuntrar medlemmar att vara oberoende. Se till att stavens välfärdsresurser vid behov görs tillgängliga för församlingarna. Göra och hålla aktuell en enkel skriftlig plan för hur staven ska handla i nödsituationer. Ytterligare information ges i "Presidera över stavsrådets välfärdsarbete" i *Handbok 1*, 5.1.1.
5. Rapportera om stavens biorganisationer och stavsaktiviteter och program alltefter behov.
6. Samordna planeringen av stavens program och aktiviteter.
7. Gå igenom hur Ständiga utbildningsfonden utvecklats där den är godkänd.

18.3.8 Möte med biskopsråden

Stavspresidentskapet har möte med biskopsråden för att undervisa dem om deras plikter, gå igenom kyrkans riktlinjer och föreskrifter och rådgöra med dem. De här mötena hålls en till fyra gånger om året alltefter behov.

Stavspresidentskapet, alla biskopsråd, stavskamreren och verkställande sekreteraren i staven deltar i det här mötet. Stavspresidenten kan om han så vill begränsa mötet till enbart biskopar.

18.3.9 Möte för stavens kommitté för aronska prästadömet–unga kvinnor

Stavspresidenten ger en rådgivare i uppdrag att presidera över stavens kommitté för aronska prästadömet–unga kvinnor. Övriga kommittémedlemmar är högrådsmedlemmarna med ansvar för Unga mäns och Unga kvinnors organisationer, Unga mäns presidentskap i staven samt sekreterare och Unga kvinnors presidentskap i staven

samt sekreterare. Stavspresidentskapet kan vid behov inbjuda ungdomar att delta i kommitténs möten. Högrådsmedlemmen som är ordförande i stavens aktivitetskommitté och andra kan också inbjudas att delta i mötena.

Den här kommittén har möte alltefter behov och planerar gemensamma aktiviteter i stavens regi för unga män och unga kvinnor. Ungdomar ska i största möjliga utsträckning engageras i planeringen och genomförandet av aktiviteter som ungdomskonferenser, danser, andaktsstunder och flerstavsaktiviteter. Ungdomar kan också delta i diskussioner om utmaningar som ungdomarna i staven står inför.

Stavsaktiviteter ska vara komplement till församlingsaktiviteterna, inte konkurrera med dem. De samordnas på stavsrådets möten. Församlingsledarna ska informeras i god tid om evenemangen.

18.3.10 Möte för biskoparnas välfärdsråd i staven

Information om biskoparnas välfärdsråd i staven ges i *Handbok 1*, 5.3.

18.3.11 Stavens ledarskapsmöten för biorganisationer

Vart och ett av presidentskapen för Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan i staven planerar och leder ett ledarskapsmöte varje år för biorganisationen. Såvida inte lokala omständigheter och restid innebär en onödig belastning för ledarna, kan stavspresidentskapet godkänna att ytterligare ett ledarskapsmöte hålls varje år. Varje organisation bestämmer datum för sitt eget möte såvida inte stavspresidentskapet beslutar att hålla alla möten vid samma tidpunkt och på samma plats.

Högrådsmedlemmen med ansvar för organisationen presiderar över mötet såvida inte en medlem av stavspresidentskapet närvarar. Biorganisationens presidentskap samt sekreterare i varje församling inbjuds att närvara. Andra ledare, lärare och rådgivande i biorganisationen i församlingen samt medlemmen av biskopsrådet med ansvar för biorganisationen kan också inbjudas att närvara alltefter behov.

Syftet med de här mötena är att undervisa biorganisationsledarna om deras plikter, undervisa i lärar- och ledarfärdigheter och stärka deras tro. De här mötena kan också ägnas åt att samordna aktiviteter, avge rapporter och utbyta tankar och idéer.

Strukturen i de här mötena är flexibel för att undervisningen ska vara så effektiv som möjligt. Ledarna i biorganisationen kan alla ha möte

tillsammans och få undervisning och tillfälle att dela med sig av erfarenheter eller också kan de ha möte i mindre grupper och där diskutera specialiserad verksamhet i organisationen. Om alla biorganisationer har möte vid samma tidpunkt, kan man först samlas för att få allmänna instruktioner och därefter dela upp sig i grupper för att få undervisning av sina organisationsledare.

Unga mäns presidentskap i staven håller inget stavens ledarskapsmöte för biorganisationer. Presidentskapen för Unga män i staven och församlingarna deltar i prästadömet ledarskapsmöte i staven (se 18.3.3).

18.3.12 Möte för stavens kommitté för unga ensamstående vuxna

Se 16.3.2.

18.3.13 Möte för stavens kommitté för ensamstående vuxna

Se 16.1.2.

18.4 Visuella hjälpmedel och audiovisuellt material på kyrkans möten

Medlemmar ska inte använda visuella hjälpmedel på sakramentsmötet eller stavskonferensen. Sådana undervisningsmetoder passar bättre i ett klassrum och på ledarskapsmöten.

Se 21.1.5 för riktlinjer om användande av audiovisuellt material på kyrkans möten.

18.5 Böner på kyrkans möten

Såväl män som kvinnor kan uppsända inlednings- och avslutningsböner på kyrkans möten.

Bönerna ska vara korta och enkla och uppsändas enligt Andens ledning. Alla medlemmar uppmuntras att svara med ett hörbart *amen* i slutet av bönen.

Medlemmar ska ge uttryck åt sin aktning för vår himmelske Fader genom att använda ett vördnadsfullt språk som passar för de språk de talar. Bönespråket skiljer sig från språk till språk. En del språk använder förtroliga tilltalsord endast när man talar med familjemedlemmar eller mycket nära vänner. Andra språk har tilltalsformer som uttrycker stor aktning. Principen är densamma: medlemmar ska i bönen använda ord som de som talar språket förknippar med kärlek, aktning, vördnad och närhet. På engelska till exempel ska medlemmar använda pronomina *Thee, Thy, Thine*, och *Thou* när de tilltalar vår himmelske Fader.

Biskopsrådet ska undvika mönstret att en man och hustru ber vid samma möte. Detta kan oavsiktligt få ensamstående att känna sig utanför. Medlemmar som sällan får uppgifter ska ges tillfälle att be. En medlem av biskopsrådet kan vid behov göra dem som ber uppmärksamma på att bönen inte är en predikan och inte ska vara lång och omständlig.

Den person som uppsänder bönen ska inte ombes att läsa ett skriftställe högt före bönen.

18.6 Begravningar och andra gudstjänster vid dödsfall

Kyrkans ledare och medlemmar strävar att göra gudstjänster och andra sammankomster i samband med någons död till en värdig, högtidlig och andlig upplevelse för alla som deltar. De här gudstjänsterna hålls vanligtvis under biskopens ledning.

Gudstjänster för personer som dött varierar från land till land runtom i världen alltefter religion, kultur, tradition och lagens föreskrifter. Också gudstjänster för kyrkans medlemmar som dött varierar i olika delar av världen. Det här avsnittet beskriver allmänna principer som ledare ska följa vid begravningar eller andra gudstjänster för avlidna medlemmar, oavsett tradition eller kultur. Det ger också riktlinjer för hur man avgör vilka lokala traditioner i samband med dödsfall och sorg som är lämpliga och vilka som inte är det.

18.6.1 Dödsfall och sorg

Döden är en väsentlig del av vår himmelske Faders frälsningsplan (se 2 Nephi 9:6). Varje person måste dö för att kunna få en fullkomnad, uppstånden kropp. Att undervisa och vittna om frälsningsplanen, i synnerhet Frälsarens försoning och uppståndelse, är ett viktigt syfte med gudstjänster i samband med att en medlem i kyrkan dött.

Med döden följer behovet att trösta de efterlevande. Som Jesu Kristi lärjungar sörjer kyrkans ledare och medlemmar med dem som sörjer och tröstar dem som står i behov av tröst. (Se Mosiah 18:9.)

I många kulturer är en begravningsentreprenörs tjänster, visning av kroppen och begravningsgudstjänster brukliga för att trösta de efterlevande och hedra de avlidnas minne. Där så är lämpligare i kulturellt avseende kan många av de här syftena uppnås vid en släktsammanskomst, en gudstjänst vid graven eller i någon annan värdig och högtidlig inramning.

Många religioner och kulturer har ritualer, förrättningar och seder i samband med dödsfall och sorg. Jesu Kristi återställda evangelium har

inga sådana ritualer eller förrättningar. Kyrkans ledare ska inte införliva andra religioners eller gruppers ritualer i kyrkans gudstjänster för avlidna medlemmar.

Kyrkans medlemmar ska respektera andra religioners ritualer och bruk. Medlemmar avråds dock från att delta i ritualer, seder eller traditioner som äventyrar deras förmåga att hålla buden och leva efter det återställda evangeliets principer.

När det gäller sorg över och gudstjänster för personer som dött avråds medlemmar från seder och traditioner som är så kostsamma eller utdragna att de utgör en belastning för de efterlevande eller hindrar dem från att återgå till vardagslivet. Sådana seder innefattar att förvänta sig orimligt resande, bära särskild sorgklädsel, låta införa dyra dödsannonser, skänka familjen pengar, ha påkostade och utdragna festmåltider i samband med begravningen och anordna stora minnes- eller årsfester efter begravningen.

De flesta länder har lagstiftning som reglerar vad som sker då någon dör. Kyrkans ledare och medlemmar ska känna till gällande föreskrifter och följa dem.

18.6.2 Planering och hjälp

När en medlem dör besöker biskopen familjen för att trösta dem och erbjuda församlingens hjälp. Han kan be sina rådgivare följa med. Biskopen erbjuder sig att hjälpa till med att underrätta släktingar, vänner och bekanta om dödsfallet. Han kan också om det är lämpligt erbjuda sig att hjälpa till med att planera begravningsgudstjänsten, skriva dödsannons och underrätta lokala tidningar om dödsfallet. Sker en visning av den avlidne före begravningsgudstjänsten ska dödsannonsen innehålla uppgift om när den börjar och slutar.

Biskopen kan också erbjuda sig att hjälpa till att ordna med själva begravningen i enlighet med lokala lagar och bruk. Vid behov kan han erbjuda församlingens hjälp med att ordna transport åt familjen.

Biskopen underrättar den ledare i melkisedek-ska prästadömet som är ansvarig för familjen så att denne och andra bröder, däribland hemlärare, kan hjälpa de sörjande. Sådan hjälp kan innefatta att klä en avliden man inför begravningen, att skydda familjens bostad under begravningen och ge annan hjälp (se 7.10.2).

Biskopen underrättar också Hjälpföreningens president så att hon och andra systrar, däribland besökslärare, kan hjälpa familjen. Sådan hjälp kan innefatta att klä en avliden kvinna inför begravningen, hjälpa till med blommor, ta hand om

småbarn, skydda bostaden under begravningen och laga mat (se 9.10.3).

18.6.3 Visning (där det är brukligt)

Om visningen av den avlidne äger rum strax före begravningen, ska biskopen avsluta den minst 20 minuter innan begravningen börjar. Efter visningen kan en familjebön uppsändas om familjen önskar det. Den här bönen ska avslutas före utsatt tid för begravningsgudstjänsten så att den inte inkräktar på deras tid som församlats i kapellet. Kistan ska stängas innan den förs till kapellet för begravningsgudstjänsten.

Ledarna bör ge begravningssentreprenörer tillträde till kapellet minst en timme före utsatt tid för visning och begravning.

18.6.4 Begravningsgudstjänster

Om en begravningsgudstjänst för en medlem hålls i en kyrkans byggnad leder biskopen den. Om begravningsgudstjänsten hålls i ett hem, på ett bårhus eller vid graven, kan familjen be biskopen att leda den. En av biskopens rådgivare kan också leda den om biskopen är förhindrad att närvara.

En begravning som leds av biskopen, vare sig det sker i en kyrkans byggnad eller på någon annan plats, är ett kyrkans möte och en gudstjänst. Förutom att vara en släktsammankomst ska det också vara en andlig stund. Biskopen uppmanar medlemmarna att bevara vördnad, värdighet och högtidlighet under begravningsgudstjänsten och vid andra sammankomster i samband med den.

När en biskop leder en begravning, har han eller en av hans rådgivare tillsyn över planeringen av gudstjänsten. Han beaktar familjens önskemål, men han ser till att begravningen är enkel och värdig, med musik, korta tal och predikningar som kretsar kring evangeliet, bland annat den tröst som Frälsarens försoning och uppståndelse ger. Familjemedlemmar ska inte känna att det krävs av dem att de ska hålla tal eller medverka på annat sätt vid gudstjänsten.

En medlem av stavspreidentskapet, en områdessjuttio eller en generalauktoritet presiderar vid begravningsgudstjänster som han närvarar vid. Den som leder mötet rådfrågar honom i förväg och uppmärksammar honom under mötet. Den presiderande ämbetsmannen ska ges möjlighet att säga några avslutande ord om han så önskar.

Videoinspelningar och förevisningar med hjälp av dator eller andra elektroniska hjälpmedel ska inte ingå i begravningsgudstjänsten. Inte heller ska gudstjänsten utsändas på internet eller på något annat sätt.

Begravningar ska börja i tid. Av omtanke om de närvarande ska begravningsgudstjänster inte vara för långa. Begravningsgudstjänster som pågår längre än en och en halv timme utgör en onödig belastning för de närvarande och för dem som medverkar.

En begravning är ett viktigt tillfälle att undervisa om evangeliet och vittna om frälsningsplanen. Den ger också möjlighet att hedra den avlidne. Begravningsgudstjänsten ska dock inte domineras av hedersbetygelser. Att låta många personer hedra den avlidne eller berätta minnen kan innebära att gudstjänsten varar för länge och kan även vara opassande på ett kyrkans möte. Om familjemedlemmar önskar mer tid att berätta sådana minnen, kan de överväga att göra det vid en särskild släkt- eller familjesammankomst som hålls åtskild från begravningsgudstjänsten.

Begravningsgudstjänster hålls normalt inte på en söndag.

18.6.5 Musik

Musiken vid begravningar kan innefatta preludium, inledningspsalm, särskilda musiknummer, avslutningspsalm och postludium. Enkla psalmer och andra sånger med evangeliebudskap är mest lämpade för dessa tillfällen. Inlednings- och avslutningspsalmen sjungs vanligtvis av församlingen.

18.6.6 Jordbegravning eller kremering

Där det är möjligt ska avlidna medlemmar som tagit emot sin begåvning begravas i tempelskruden. Där traditioner eller begravningsbruk inom en viss kultur gör detta olämpligt eller svårt kan skruden vikas ihop och läggas i kistan, bredvid kroppen. Ytterligare anvisningar om tempelskrud

för begravning och om klädande av döda finns i 7.10.2, 9.10.3 och *Handbok 1*, 3.4.9.

Minst en medlem av biskopsrådet ska om möjligt åtfölja kortegen till begravningsplatsen. Om graven ska invigas ber medlemmen i biskopsrådet, efter samråd med familjen, en bärare av melkisedekska prästadömet att göra det enligt anvisningarna i 20.9. Om familjen föredrar detta, kan man i stället för att inviga graven uppsända en bön vid graven.

Kyrkan uppmuntrar normalt inte kremering. Men om en avlidne medlems kropp ska kremeras, ska den om möjligt kläs i tempelskrud. Se 20.9 för information om invigning av platsen där askan förvaras.

18.6.7 Ekonomiska riktlinjer

Medlemmar i kyrkan som leder eller medverkar vid en begravningsgudstjänst får inte ta emot avgifter eller bidrag, vare sig gudstjänsten är för en medlem eller en ickemedlem.

I vissa fall kan biskopar komma överens med begravningsentreprenörer om att ordna en passande begravning till självkostnadspris när utgifterna betalas med fasteoffermedel.

18.6.8 Begravningsgudstjänster för ickemedlemmar

Biskopen kan upplåta möteshuset för begravningsgudstjänster för ickemedlemmar. En sådan ceremoni kan i allmänhet hållas på det sätt som föreskrivs av den avlidnes kyrka. Andra kyrkors eller utomstående organisationers ritualer får dock inte utföras i ett kyrkans möteshus. Om familjen så önskar kan gudstjänsten ledas av en präst i personens kyrka, förutsatt att det sker på ett värdigt och lämpligt sätt.

Översikt över församlingsmöten

Möte	Syfte	Deltagare	Hur ofta
Sakramentsmöte	Ta sakramentet, tillbe Gud, undervisa om evangeliet, utföra förrättningar, handha församlingsärenden och stärka tron och vittnesbördet.	Alla församlingsmedlemmar	Varje söndag
Faste- och vittnesbördsmöte	Ta sakramentet, tillbe Gud, utföra förrättningar, handha församlingsärenden och bära vittnesbörd.	Alla församlingsmedlemmar	Vanligtvis första söndagen i månaden

Översikt över församlingsmöten (fortsättning)

Möte	Syfte	Deltagare	Hur ofta
Prästadömsmöte	Handha kворumärenden, lära sig prästadömsplikter, stärka enskilda och familjer, undervisa om evangeliet.	Alla prästadömsbärare, blivande äldster och ej ordinerade unga män i aronska prästadöms ålder	Varje söndag
Hjälpföreningens söndagsmöte	Undervisa om evangeliet, stärka tron och rättfärdigheten, stärka enskilda och familjer.	Kvinnor i församlingen som är 18 år och äldre (och yngre gifta kvinnor)	Varje söndag
Ytterligare möten och aktiviteter i Hjälpföreningen	Lära sig och tillämpa principer och färdigheter som hjälper systrar i Hjälpföreningen att stärka sin tro och rättfärdighet, stärka enskilda och familjer, söka upp och hjälpa behövande.	Kvinnor i församlingen som är 18 år och äldre (och yngre gifta kvinnor)	Vanligtvis varje månad på en annan dag eller kväll än söndagar och måndagar; kan också avhållas varje kvartal
Unga kvinnor	Undervisa om evangeliet med betoning på tillämpning av evangeliets principer i det dagliga livet.	Unga kvinnor i åldern 12 till 18 år och Unga kvinnors ledare	Varje söndag
Primärföreningen	Undervisa om evangeliet och hjälpa barn att känna vår himmelske Faders kärlek till dem.	Barn i åldern 18 månader till och med 11 år och Primärföreningens ledare och lärare	Varje söndag
Söndagsskolan	Stärka tron och hjälpa kyrkans medlemmar att undervisa varandra.	Församlingsmedlemmar som är 12 år och äldre och Söndagsskolans ledare och lärare	Varje söndag
Församlingskonferens	Stärka tron och vittnesbördet, undervisa om evangeliet, handha angelägenheter och utvärdera aktiviteten.	Stavspresidentskapet, bior- organisationsledarna i staven, ansvariga högrådsmedlemmar, biskopsrådet och församlingsmedlemmar	En gång om året
Biskopsrådets möte	Planera, gå igenom och överväga angelägenheter som rör församlingen.	Biskopsrådet, församlingsskamreren, verkställande sekreteraren i församlingen och andra alltefter inbjudan	Vanligtvis minst en gång i veckan
Möte för prästadöms verkställande kommitté i församlingen	Behandla frågor som rör prästadömet. Vid behov granska angelägenheter i förväg som kommer att stå på församlingsrådets dagordning, diskutera konfidentiella välfärdsärenden och samordna hemläraryupdrag och besöksläraryupdrag.	Biskopsrådet, församlingsskamreren, verkställande sekreteraren i församlingen, högprästernas gruppleddare, äldstekvorumets president, församlingens missionsledare och Unga mäns president; Hjälpföreningens president kan vid behov inbjudas till mötet för att diskutera konfidentiella välfärdsärenden och för att samordna hemlärar- och besöksläraryupdrag.	Regelbundet

Översikt över församlingsmöten (fortsättning)

Möte	Syfte	Deltagare	Hur ofta
Församlingrådet möte	Planera sätt att stärka enskilda och familjer. Samordna strävanden i fråga om andlig och timlig välfärd, missionsarbete, att behålla omvända, tempeltjänst och släktforskning, lärande och undervisning av evangeliet. Gå igenom och samordna program och aktiviteter.	Biskopsrådet, församlingsskamreren, verkställande sekreteraren i församlingen, högprästernas gruppleddare, äldstestyvorumets president, församlingens missionsledare och presidenterna för Hjälpföreningen, Unga män, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan samt andra på inbjudan	Regelbundet (minst en gång i månaden)
Möte för biskopsrådets ungdomskommitté	Fastställa församlingens ungdomars behov. Planera sätt att tillgodose behov, hjälpa ungdomar följa kyrkans normer och uppmuntra dem att delta i kyrkans möten och aktiviteter. Planera ungdomsaktiviteter.	Biskopsrådet, en av biskopens assistenter i prästernas kvorum, presidenterna för lärarnas och diakonernas kvorum, Unga kvinnors klasspresident, presidenterna för Unga män och Unga kvinnor samt andra (till exempel rådgivare i kvorum- och klasspresidentskap) på inbjudan	Vanligtvis varje månad
Möte för församlingens kommitté för unga ensamstående vuxna	Föreslå sätt att hjälpa unga ensamstående vuxna delta i tjänande och ledarskap. Finna och bli vän med mindre aktiva unga ensamstående vuxna.	En rådgivare i biskopsrådet, rådgivarna i Hjälpföreningen och äldstestyvorumet med ansvar för unga ensamstående vuxna, ledarna i Unga ensamstående vuxna och paret som kallats att verka som rådgivande till Unga ensamstående vuxna.	Alltefter behov
Missionärernas samordningsmöte	Samordna heltidsmissionärers och församlingsmedlemmars missionsarbete samt arbetet att behålla, omvända och aktivera.	Församlingens missionsledare, församlingsmissionärer och heltidsmissionärer (där tillgängliga)	Regelbundet

Översikt över stavsmöten

Möte	Syfte	Deltagare	Hur ofta
Stavskonferens	Stärka tron och vittnesbördet, undervisa om evangeliet och handha stavsärenden.	Generalauktoritet eller områdesstyvorum (som tilldelats uppdraget), stavsstyvorumet och alla medlemmar i staven	Två gånger om året
Allmänt prästadömsmöte i staven	Undervisa och inspirera prästadömsbärare och handha prästadömsärenden i staven.	Alla prästadömsbärare, blivande äldster och ej ordinerade unga män i staven i aronska prästadömsälder	En gång om året

Översikt över stavsmöten (fortsättning)

Möte	Syfte	Deltagare	Hur ofta
Prästadömet ledarskapsmöte i staven	Undervisa prästadömsledarna om deras plikter, förbättra deras förmåga och stärka deras tro.	Stavspresidentskapet, högrådet, stavskamrer (med assisterande kamrerer vid behov), verkställande sekreterare i staven, Unga mäns presidentskap i staven (med sekreterare vid behov), biskopsråden, församlingskamrererna (med assisterande kamrerer vid behov), verkställande sekreterarna i församlingen, högprästernas gruppleddare med assistenter och sekreterare, äldstekvorumets presidentskap med sekreterare, församlingens missionsledare och Unga mäns presidentskap i församlingen (med sekreterare och assisterande rådgivande vid behov) samt andra på inbjudan	Tre gånger om året (två gånger i samband med stavskonferens)
Högprästernas kvorummöte i staven	Handha kvorumärenden och undervisa kvorummedlemmar om deras plikter.	Alla högpräster i staven (hålls inte i distrikt)	Minst en gång om året
Stavspresidentskapets möte	Gå igenom, planera och överväga angelägenheter som rör staven.	Stavspresidentskapet, stavskamreren, verkställande sekreteraren i staven samt andra på inbjudan	Regelbundet
Möte för prästadömet verkställande kommitté i staven (högrådets möte)	Ta emot undervisning, rapportera, handha ärenden och rådgöra tillsammans.	Stavspresidentskapet, högrådet, stavskamreren, verkställande sekreteraren i staven samt andra på inbjudan	Två gånger i månaden om möjligt
Stavsrådets möte	Ta emot undervisning, rådgöra tillsammans, avge rapporter och samordna planeringen av stavsprogram och -aktiviteter	Stavspresidentskapet, högrådet, stavskamreren, verkställande sekreteraren i staven, presidenterna för Hjälpföreningen, Unga män, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan i staven samt andra på inbjudan	Två till fyra gånger om året alltefter behov
Möte med biskopsråden	Undervisa biskopsråden, gå igenom principer, och rådgöra tillsammans.	Stavspresidentskapet, biskopsråden, stavskamreren, verkställande sekreteraren i staven	En till fyra gånger om året alltefter behov

Översikt över stavsmöten (fortsättning)

Möte	Syfte	Deltagare	Hur ofta
Möte för stavens kommitté för aronska prästadömet-unga kvinnor	Planera gemensamma aktiviteter i stavens regi för unga män och unga kvinnor.	En rådgivare i stavspresidentskapet, högrådsmedlemmar med ansvar för Unga män och Unga kvinnor, Unga mäns presidentskap i staven samt sekreterare, Unga kvinnors presidentskap i staven samt sekreterare samt ungdomar och andra på inbjudan	Alltefter behov
Möte för biskoparnas välfärdsråd i staven	Ta emot undervisning om angelägenheter som rör välfärd. Utbyta idéer och erfarenheter. Gå igenom tendenser för fasteofferbidrag, välfärdsbehov och välfärds-hjälp. Fastställa tillfällen till arbete för dem som får hjälp. Fastställa välfärdsresurser i samhället. Utvärdera kyrkans välfärdsverksamhet. Samordna välfärdsuppdrag.	Alla biskopar och grenspresidenter i staven (stavspresidenten utser en biskop till ordförande), stavspresidenten (emellanåt) och välfärdsspecialister alltefter behov	Minst varje kvartal
Stavens ledarskapsmöte för biorganisationer (för Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan)	Undervisa biorganisationsledarna i församlingen om deras plikter, lära ut lärar- och ledarfärdigheter, stärka deras tro och utbyta idéer.	En medlem av stavspresidentskapet (om så önskas), högrådsmedlemmen med ansvar för biorganisationen, biorganisationens presidentskap samt sekreterare i staven, biorganisationens presidentskap samt sekreterare i församlingarna, andra ledare, lärare och rådgivande i biorganisationen i församlingarna, medlemmar av biskopsråd med ansvar för biorganisationen (alltefter behov)	En gång om året för varje organisation eller två gånger om året med godkännande av stavspresidenten (se 18.3.11)
Möte för stavens kommitté för unga ensamstående vuxna	Tala om unga ensamstående vuxnas behov i staven. Ge unga ensamstående vuxna tillfälle att komma samman som grupp för att tjäna, studera evangeliet och umgås utöver församlinglivet. Tillse att kommittén för unga ensamstående vuxna i församlingen fungerar väl där sådan finns.	En rådgivare i stavspresidentskapet, högrådsmedlemmen med ansvar för Unga ensamstående vuxna, en medlem av Hjälpföreningens presidentskap i staven, rådgivande till Unga ensamstående vuxna i staven och ledarna i Unga ensamstående vuxna i församlingen (om de kallas) eller andra unga ensamstående vuxna i staven	Alltefter behov
Möte för stavens kommitté för ensamstående vuxna	Tala om ensamstående vuxnas behov i staven. Alltefter behov ge ensamstående vuxna tillfälle att komma samman som grupp för att tjäna, studera evangeliet och umgås utöver församlinglivet.	En medlem av stavspresidentskapet, en högrådsmedlem, en medlem av Hjälpföreningens presidentskap i staven och flera ensamstående vuxna.	Alltefter behov

Schema för söndagens möten

Plan 1

70 min.	Sakramentsmöte				
10 min.	Paus				
40 min.	Söndagsskolan				Primärföreningen (samt barntillsynen) Se 11.4.1 för detaljer.
10 min.	Paus				
50 min.	Prästadsömsmötets inledning		Inledning	Inledning	
	Melkisedekska prästadsömet	Aronska prästadsömet	Hjälpföreningen	Unga kvinnor	

3 timmar

Den exakta tiden för pauser mellan mötena kan anpassas efter lokala behov.

Plan 2

50 min.	Prästadsömsmötets inledning		Inledning	Inledning	Primärföreningen (samt barntillsynen) Se 11.4.1 för detaljer.
	Melkisedekska prästadsömet	Aronska prästadsömet	Hjälpföreningen	Unga kvinnor	
10 min.	Paus				
40 min.	Söndagsskolan				
10 min.	Paus				
70 min.	Sakramentsmöte				

3 timmar

Den exakta tiden för pauser mellan mötena kan anpassas efter lokala behov.

Överlappande schema för möten i enheter med olika språk

När två enheter vars medlemmar talar olika språk har möten i samma byggnad kan det vara önskvärt att barnen och ungdomarna har lektioner tillsammans. Om till exempel en engelsktalande församling och en spansktalande gren har möten i samma byggnad, skulle barnen i Primärföreningen i den spansktalande grenen kunna delta tillsammans med Primärföreningen i den engelsktalande församlingen. Ungdomarna i den spansktalande grenen skulle kunna delta i klasserna i Söndagsskolan, aronska prästadömet och Unga kvinnor i den engelsktalande församlingen.

Ungdomarna i den spansktalande grenen skulle också kunna delta tillsammans med den engelsktalande församlingen på veckoträffen. Barnen skulle kunna ha miniorscouting och aktivitetsdagar tillsammans med den engelsktalande församlingen.

Den här planen kräver stavsprestens godkännande. Efter att ha fått stavsprestens

godkännande sammanträffar biskopsrådet och grenspresidentskapet med prästadöms- och biorganisationsledarna i sina egna församlingar för att be dem om råd och samarbete i att genomföra planen.

Biskopsrådet och grenspresidentskapet sammanträffar också för att besluta vilka medlemmar i de två enheterna som ska kallas att verka i organisationerna. Ledarna diskuterar också kallet av ledare i aronska prästadöms kvorum och Unga kvinnors klasser. Efter att ha genomfört planen fortsätter ledarna att träffas regelbundet för att samordna arbetet och lösa eventuella problem.

En representant för biskopsrådet och en för grenspresidentskapet deltar i biskopsrådets ungdomskommittés möten.

För att man ska kunna genomföra den här planen måste mötesschemana för de två enheterna överlappa på det sätt som visas i översikten nedan. I översikten börjar församlingen, men grenen kan lika gärna börja.

Församling		Gren	
Sakramentsmöte		Grenen börjar 80 minuter efter församlingen	
Söndagsskolan	Primärföreningen	Söndagsskolan (ungdomarna är tillsammans med församlingens klasser)	Primärföreningen (är tillsammans med Primärföreningen i församlingen)
Prästadömet Hjälpföreningen Unga kvinnor		Prästadömet (unga män är tillsammans med kvorumen i församlingen) Hjälpföreningen Unga kvinnor (är tillsammans med unga kvinnor i församlingen)	
Församlingen slutar 80 minuter före grenen		Sakramentsmöte	

19. Ämbeten i kyrkan

19.1	Avgöra vem som ska kallas	158	Översikt över ämbeten.	161
19.1.1	Allmänna riktlinjer	158	Ämbeten i staven.	161
19.1.2	Rekommendationer om och godkännande av kallelser till ämbeten	158	Ämbeten i melkisedekska prästadömet kvorum och grupper	163
19.1.3	Ämbeten i staven	158	Ämbeten i aronska prästadömet i församlingar	163
19.1.4	Ämbeten i församlingen	159	Ämbeten i aronska prästadömet i grenar i stavar	164
19.1.5	Ämbeten i äldstekvorumet och högprästernas grupp	159	Ämbeten i församlingen	164
19.2	Kallelse till ett ämbete	159	Ämbeten i grenar i stavar	166
19.3	Stödande röstning av medlemmar till ämbeten i kyrkan.	159	Ämbeten i missionen	166
19.4	Avskiljning av ämbetsmän och lärare	159	Ämbeten i distriktet	167
19.5	Avlösning av medlemmar från ämbeten i kyrkan.	160	Ämbeten i äldstekvorumet i grenar i missioner	167
19.6	Kallelse, ordination och avskiljning av biskopar.	160	Ämbeten i aronska prästadömet i grenar i missioner	168
			Ämbeten i grenar i missionen.	168
			Ämbeten i en medlemsgrupp av militärer	168

19. Ämbeten i kyrkan

Det här kapitlet ger information om hur man kallar och avlöser medlemmar till eller från ämbeten i kyrkan. Översikten över ämbeten på sidan 161–168 listar valda ämbeten i kyrkan och vem som rekommenderar en person, vem som godkänner rekommendationen, vem som inröstar personen och vem som kallar och avskiljer personen. Ämbeten i översikten tillsätts i enlighet med lokala behov och tillgång på medlemmar.

19.1 Avgöra vem som ska kallas

19.1.1 Allmänna riktlinjer

En person måste kallas av Gud för att få verka i kyrkan (se Trosartiklarna 1:5). Ledarna söker Andens ledning då de ska avgöra vem de ska kalla. De tar i beaktande den värdighet som kan krävas för ämbetet. De tar också i beaktande medlemmens personliga omständigheter eller familjeomständigheter. Varje ämbete ska gagna dem som betjänas, medlemmen och medlemmens familj.

Även om tjänande i ämbeten i kyrkan kräver uppoffringar, får det inte äventyra medlemmens möjligheter att fullgöra sina plikter i familjen och i arbetslivet (se 17.2.1). Innan kyrkans ledare kallar en gift person till en uppgift som kräver en avsevärd tidsinsats ska de överväga hur ämbetet påverkar äktenskapet och familjen.

En medlem kallas om möjligt till endast ett ämbete, förutom uppdraget som hemlärare eller besökslärare.

Ledarna ser till att uppgifter om föreslagna kallelser och avlösningar behandlas konfidentiellt. Endast de som behöver känna till det, som till exempel en president för en biorganisation som har tillsyn över personen, underrättas innan personen presenteras för stödjande röstning. Den som man överväger att kalla till ett ämbete underrättas inte förrän själva kallelsen sker.

Då någon ska kallas till ett ämbete av stavsprezidenten eller under dennes ledning ska biskopen rådfrågas för att avgöra medlemmens värdighet och omständigheter i fråga om familj, anställning och tjänande i kyrkan. Stavsprezidentens beslut ber sedan högrådet att stödja beslutet att kalla personen till ett ämbete, om detta krävs enligt översikten över ämbeten.

Då en ung man eller kvinna ska kallas till ett ämbete i kyrkan ska en medlem av biskopsrådet

inhämta föräldrarnas eller vårdnadshavarnas tillstånd innan de kallar honom eller henne.

Ledarna kan kalla en person till ett ämbete först då 1) personens matrikelkort finns i församlingen och noga granskats av biskopen eller 2) biskopen kontaktat medlemmens föregående biskop för att förhöra sig om vederbörandes värdighet samt försäkra sig om att dennes matrikelkort inte innehåller någon notering eller kommentar om ouppklarad disciplinär åtgärd.

Nya medlemmar ska ges lämpliga ämbeten eller andra tillfällen att tjäna så snart som möjligt. Det kan finnas nya medlemmar som är redo att ta emot ett ämbete så snart de döpts och konfirmerats. Andra kan behöva enklare uppgifter som hjälper dem förbereda sig för ett ämbete. En medlem av biskopsrådet intervjuar nya medlemmar innan de kallas att undervisa barn eller ungdomar.

Ickemedlemmar kan kallas till vissa ämbeten, som till exempel organist, sångledare eller assisterande scoutledare. De ska dock inte kallas till lärar- eller ledarämbeten eller till sångledare i Primärföreningen. Tillåtelsen att kalla icke-medlemmar till vissa uppgifter gäller inte för uteslutna medlemmar, som inte får inneha några ämbeten alls.

19.1.2 Rekommendationer om och godkännande av kallelser till ämbeten

Översikten över ämbeten visar vem som kan ge rekommendation om kallelse till respektive ämbete och vem som godkänner. I vissa fall ombes prästadöms- och biorganisationsledarna att komma med rekommendationer till sitt stavsprezidentenskap eller biskopsråd. De ska nalkas det här ansvaret i bön och eftertanke, med vetskap om att de kan få vägledning av Herren om vem de ska rekommendera. Men de ska komma ihåg att det slutliga ansvaret för att få inspiration om vem som ska kallas vilar på stavsprezidentenskapet respektive biskopsrådet.

Stavsprezidenten eller biskopen ska noga överväga varje rekommendation, medveten om att de beaktas under bön. Vid behov kan de be om en ny rekommendation.

19.1.3 Ämbeten i staven

Stavsprezidenten har tillsyn över kallandet av medlemmar till de flesta ämbeten i staven, vilket framgår av översikten över ämbeten.

19.1.4 Ämbeten i församlingen

Stavspresidentskapet rekommenderar att bröder kallas till biskop eller avlöses som biskop (se 19.6). Stavspresidenten har också tillsyn över kallandet av rådgivare i biskopsrådet, församlingskamrerer, assisterande församlingskamrerer och verkställande sekreterare i församlingar. Biskopen har tillsyn över kallandet av andra ämbetsmän i församlingen enligt översikten över ämbeten.

19.1.5 Ämbeten i äldstekvorumet och högprästernas grupp

Stavspresidenten har tillsyn över kallandet av äldstekvorumets presidenter samt rådgivare och högprästernas gruppleddare samt assistenter enligt översikten över ämbeten.

Äldstekvorumets president och högprästernas gruppleddare har tillsyn över kallandet av kvorum- eller gruppsekreterare och lärare. Biskopens godkännande krävs innan man kallar bröder till de här ämbetena.

19.2 Kallelse till ämbete

Översikten över ämbeten anger vem som får kalla någon till ett ämbete. Efter vederbörligt godkännande har en bemyndigad ledare en personlig intervju med medlemmen för att bedöma trofasthet och villighet att verka. Om medlemmen är villig att verka, kallar ledaren honom eller henne till ämbetet. Ledaren kan inbjuda maken eller maken till en gift person att vara med och ge sitt stöd då kallelsen ges.

En ledare som kallar någon till ett ämbete i kyrkan förklarar ämbetets syfte, betydelse och vilka ansvar det medför. Han uppmuntrar också medlemmen att söka Herrens Ande när han verkar i ämbetet. Han anger namnet på den som medlemmen är direkt ansvarig inför och betonar nödvändigheten av att stödja ledarna. Han nämner vilka möten personen förväntas närvara vid och beskriver tillgängligt resursmaterial. Han kan nämna speciella problem eller utmaningar som ämbetet medför och uppmuntra medlemmen att ställa frågor.

Ledarna ser till att sättet på vilket de kallar någon till ett ämbete överensstämmer med ämbetets heliga natur. Kallelser ska göras på ett värdigt och formellt sätt, inte på ett vardagligt sätt.

19.3 Stödjande röstning av medlemmar till ämbeten i kyrkan

Medlemmar som kallas till ett ämbete i kyrkan ska i de flesta fall inröstas innan de börjar

verka. Det framgår av översikten över ämbeten huruvida en ämbetsman behöver inröstas och i vilket forum det ska ske. Ledaren som hade tillsyn över kallelsen eller en prästadömsämbetsman som denne bemyndigar, presenterar personen i fråga för församlingen för stödjande röstning:

Den som leder stödjande röstningen tillkänner först vem som blivit avlöst från ämbetet och ber medlemmarna att uttrycka sitt tack för dennes tjänande (se 19.5 för föreslaget ordval).

Då någon ska presenteras för stödjande röstning ber den bemyndigade prästadömsämbetsmannen personen att stå upp. Ämbetsmannen kan säga:

”[Namn] har kallats till [ämbete] och vi föreslår att han [eller hon] inröstas. De som instämmer kan visa det genom handuppräckning. [Gör kort paus för stödjande röstning.] De som är emot, om det finns några, kan visa det. [Gör kort paus för eventuella motröster.]”

Den person vars namn framläggs ska delta i den stödjande röstningen. Om mer än en person presenteras, kan de vanligtvis inröstas i grupp.

Om en värdig medlem röstar emot när någon presenteras för stödjande röstning, talar den presiderande ämbetsmannen eller annan prästadömsämbetsman som fått detta i uppdrag enskilt med den medlem som röstat emot efter mötet. Ämbetsmannen avgör om den avvikande rösten grundar sig på kännedom om att den som presenterades för stödjande röstning är skyldig till handlingar som gör honom eller henne olämplig för ämbetet. Avvikande röster från ickemedlemmar behöver inte beaktas.

När nya stavsämbetsmän i undantagsfall behöver börja verka före nästa stavskonferens eller allmänna prästadömsmöte i staven då de normalt skulle inröstas, ska de inröstas vid sakramentsmöten i stavens församlingar och grenar. Sådana stödjande röstningar ska ske så sällan som möjligt. Medlemmar av stavspresidentskapet eller högrådet leder stödjande röstningarna.

19.4 Avskiljning av ämbetsmän och lärare

Medlemmar som kallas till ett ämbete i kyrkan ska i de flesta fall avskiljas innan de börjar verka. Översikten över ämbeten anger vem som är bemyndigad att utföra en avskiljning. Presidenter avskiljs före sina rådgivare.

Under den presiderande ämbetsmannens ledning kan en eller flera bärare av melkisedekska prästadömet delta i avskiljningen, till exempel en värdig far eller make (se 20.1.2). Bröderna lägger

varsamt händerna på vederbörandes huvud. Den prästadömsbärare som agerar språkrör:

1. Uttalar personens fullständiga namn.
2. Nämnar att han utför handlingen med melkisedekska prästadömsmyndighet.
3. Avskiljer personen till ifrågavarande ämbete i staven, församlingen, kворumet, högpräster-
nas grupp eller klassen.
4. Förlämnar nycklar om personen är berättigad till dem. (I stavar och församlingar är det bara stavspre-
sidenter som ges nycklar till att presidera när de avskiljs. Ordet *nycklar* ska inte användas vid avskiljningen av rådgivare, högrådsmedlem-
mar, högpräster-
nas grupple-
dare, presidenter för biorganisationer, biskopens assistenter i prästernas kворum eller lärare i en organisation.)
5. Uttalar en välsignelse enligt Andens ledning.
6. Avslutar i Jesu Kristi namn.

En avskiljning är ett tillfälle att ge en välsignelse. Detaljerade råd och anvisningar ges hellre i samband med att en person undervisas om sina plikter än under själva avskiljningen.

En avskiljning ska inte utvidgas till ett formellt möte. Det är inte nödvändigt med böner, vittnesbörd eller undervisning när någon avskiljs.

19.5 Avlösning av medlemmar från ämbeten i kyrkan

Avlösning från ett ämbete i kyrkan ska ske genom inspiration, utom när en persons avflyttning nödvändiggör en avlösning eller då en kallelse är tidsbegränsad, till exempel kallelsen som heltidsmissionär.

Avlösningar från ämbeten i kyrkan utförs av personer med samma myndighetsnivå som de som kallade till ämbetena. Då en bemyndigad ledare ska avlösa en person sammanträffar han personligen med denne, meddelar avlösningen och uttrycker sin uppskattning över det tjänande han eller hon utfört. Ledaren ber också personen att återlämna aktuellt och användbart material, så att det kan ges till efterträdaren. Endast de personer som behöver känna till den, underrättas om avlösningen innan den tillkännages offentligt.

Samma forum som inröstade en person avtackar personen då han eller hon avlöses. En bemyndigad prästadömsämbetsman kan säga:

"[Namn] har avlösts som [ämbete], och vi föreslår att vi visar vår tacksamhet för det tjänande

han [eller hon] har utfört. De som vill uttrycka sin uppskattning kan visa det genom att räcka upp handen." Ingen inbjuds att rösta emot.

Då en president, biskop eller högpräster-
nas grupple-
dare blir avlöst blir också rådgivare eller assistenter automatiskt avlösta. Andra som har ämbeten i organisationen, som kamrerer, sekreterare och lärare, blir inte automatiskt avlösta.

19.6 Kallelse, ordination och avskiljning av biskopar

Stavspre-
sidenterna rekommenderar att bröder kallas till biskop eller blir avlösta som biskop. Anvisningar finns på blanketten "Rekommendation om ny biskop". Blanketten finns i elektronisk form i enheter som använder kyrkans datorprogram för uppteckningar. Andra enheter kan få den från tilldelat förvaltningskontor.

Då stavspre-
sidenterna ska rekommendera en person till att verka som biskop följer de noggrant principerna i 1 Timoteusbrevet 3:2-7. Det är inte lämpligt att be andra om förslag eller göra en enkät bland församlingens medlemmar om vem som skulle kunna komma i fråga som biskop.

Innan en ny biskop får intervjuas, kallas, ordineras eller avskiljas måste rekommendationen godkännas av första presidentskapet. Stavspre-
sidenten kan kalla biskopen efter det att han fått skriftligt godkännande från första presidentskapet. Med detta godkännande kan stavspre-
sidenten också ordina-
ra och avskilja en biskop sedan församlingens medlemmar har visat sitt stöd genom röstning. Första presidentskapet måste också ge sitt godkännande innan en stavspre-
sident får avlösa en biskop. Stavspre-
sidenten kan inte delegera dessa ansvar till en rådgivare.

Om en man som kallas till biskop inte är hög-
präst, ska stavspre-
sidenten se till att han ordineras till högpräst innan han ordinerar honom till biskop. Den som tidigare ordinerats till biskop behöver bara avskiljas till biskop i församlingen.

Efter det att första presidentskapet har godkänt rekommendationen att en man kallas att verka som biskop, ger de en stavspre-
sident, om-
rådessjuttio eller generalauktoritet fullmakt att ordina-
ra och avskilja honom. Den bemyndigade prästadömsämbetsmannen:

1. Uttalar hans fullständiga namn.
2. Nämnar att han utför handlingen med melkisedekska prästadömsmyndighet.
3. Ordinerar honom till biskop (såvida han inte är ordinerad sedan tidigare).

4. Avskiljer honom till att presidera över församlingen och till att vara president för aronska prästadömet och prästernas kворum samt betonar hans ansvar för aronska prästadömet och för unga kvinnor i församlingen.
5. Förläner honom alla nycklar, rättigheter, makter och myndigheter som tillhör biskopens ämbete och nämner särskilt biskopens plikter som allmän domare i Israel och som presiderande högpräst i församlingen.
6. Uttalar en välsignelse enligt Andens ledning.
7. Avslutar i Jesu Kristi namn.

Översikt över ämbeten

Ämbeten i staven

Följande översikt innehåller en lista över valda stavsämbeten. Se enskilda kapitel i den här handboken för information om andra ämbeten och tillfällen till tjänande. Ämbeten tillsätts alltefter lokala behov och tillgång på medlemmar.

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av ¹	Kallas och avskiljs av
Stavspresident	En generalauktoritet eller områdessjuttio som fått detta i uppdrag	En generalauktoritet eller områdessjuttio som fått detta i uppdrag	Medlemmar vid stavskonferens	En generalauktoritet eller områdessjuttio som fått det uppdraget
Rådgivare i stavspresidentskapet	Stavspresident	En generalauktoritet eller områdessjuttio som fått detta i uppdrag eller genom skriftlig underrättelse från första presidentskapet	Medlemmar vid stavskonferens eller allmänt prästadömsmöte i staven	En generalauktoritet eller områdessjuttio som fått uppdraget eller stavspresidenten med skriftligt godkännande från första presidentskapet
Stavskamrer	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens eller allmänt prästadömsmöte i staven	Stavspresident
Assisterande stavskamrer	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens eller allmänt prästadömsmöte i staven	Stavspresident eller en utsedd rådgivare
Verkställande sekreterare i staven	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens eller allmänt prästadömsmöte i staven	Stavspresident eller en utsedd rådgivare
Högrådsmedlemmar	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens eller allmänt prästadömsmöte i staven	Stavspresident eller en utsedd rådgivare
Stavspatriark	Stavspresidentskap	De tolv kворum	Medlemmar vid stavskonferens eller allmänt prästadömsmöte i staven	En medlem av första presidentskapet eller de tolv, eller stavspresidenten med skriftligt godkännande från de tolv kворum
Stavspatriark som redan är ordinerad men som flyttat till en annan stav	Presidentskapet för den stav som han flyttat till	De tolv kворum	Medlemmar vid stavskonferens eller allmänt prästadömsmöte i staven	Ordineras och avskiljs inte för att börja verka i en ny stav

Ämbeten i staven (fortsättning)

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av ¹	Kallas och avskiljs av
Presidenter för stavens biorganisationer (Unga män, Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan)	Stavspresidentskap (i samråd med högrådsmedlemmen med ansvar för biorganisationen)	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens	Stavspresident eller en utsedd rådgivare
Rådgivare i biorganisationer i staven, sekreterare och andra biorganisationsledare	President för biorganisationen i staven (i samråd med högrådsmedlemmen med ansvar för biorganisationen)	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
Stavens fastighetsrepresentant (högrådsmedlem)	Utses av stavspresidentskapet; ska varken kallas, inröstas eller avskiljas.			
Ordförande i stavens aktivitetskommitté (högrådsmedlem)	Utses av stavspresidentskapet; ska varken kallas, inröstas eller avskiljas.			
Föreståndare för släktforskningscenter och biträdande föreståndare	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
Indexeringsledare i staven och biträdande indexeringsledare	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
Stavens musikordförande	Stavens musikrådgivande (högrådsmedlem)	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
Stavsrevisor	Ordförande i stavens revisionskommitté (rådgivare i stavspresidentskapet)	Stavspresidentskap och högråd	Inröstas ej	Stavspresident eller en utsedd rådgivare ²
Stavens välfärdsspecialister (däribland stavens anställnings-specialist)	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Inröstas ej	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem ²
Seminarie- och institutlärare i staven	Biskop (kan rådgöra med seminarie- och institutpersonal)	Stavspresidentskap och högråd	Medlemmar vid stavskonferens	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem

¹När nya stavsämbetsmän i undantagsfall behöver börja verka före nästa stavskonferens eller allmänna prästadömsmöte i staven då de normalt skulle inröstas, ska de inröstas vid sakramentsmöten i stavens församlingar och grenar (se 19.3).

²Stavspresidenten avgör om medlemmar som kallats att verka i dessa ämbeten ska avskiljas.

Ämbeten i melkisedekska prästadömet kvorum och grupper

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Presidentskap för högprästernas kvorum i staven (stavspresidentskap)	Se "Ämbeten i staven", sidan 161.			
Högprästernas gruppleddare i församlingen	Stavspresidentskap (i samråd med biskopen)	Stavspresidentskap och högråd	Gruppens medlemmar	Stavspresident eller en utsedd rådgivare
Assistenter till högprästernas gruppleddare i församlingen	Gruppleddare (i samråd med biskopen)	Stavspresidentskap och högråd	Gruppens medlemmar	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
President för äldstekvorum	Stavspresidentskap (i samråd med biskopen)	Stavspresidentskap och högråd	Kvorummedlemmar	Stavspresident
Rådgivare i äldstekvorumets presidentskap	Kvorumpresident (i samråd med biskopen)	Stavspresidentskap och högråd	Kvorummedlemmar	Stavspresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
Sekreterare och lärare i högprästernas grupp och äldstekvorumet	Gruppleddare eller kvorumpresident (i samråd med biskopen och assistenterna till högprästernas gruppleddare eller rådgivarna till äldstekvorumets president)	Biskop	Grupp- eller kvorummedlemmar	Gruppleddare eller en utsedd assistent; kvorumpresident eller en utsedd rådgivare
Hemlärare	Hemundervisningen är ett prästadömsansvar för äldster och högpräster. Följaktligen får dessa bröder sina <i>uppdrag</i> som hemlärare av kvorum- och gruppleddare, under biskopens ledning. De varken kallas, inröstas eller avskiljs.			

Ämbeten i aronska prästadömet i församlingar

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
President för prästernas kvorum (biskop)	Se "Ämbeten i församlingen", sidan 164.			
Assistenter till presidenten för prästernas kvorum	Biskop (president för prästernas kvorum)	Biskopsråd	Kvorummedlemmar	Biskop
Presidenter för lärarnas och diakonernas kvorum	Biskopsråd	Biskopsråd	Kvorummedlemmar	Kallas av biskopen eller en utsedd rådgivare; avskiljs av biskopen
Rådgivare i lärarnas och diakonernas kvorumpresidentskap samt kvorumsekreterare	Kvorumpresidenter	Biskopsråd	Kvorummedlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Rådgivande till prästernas kvorum (Ungamäns president i församlingen)	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskop

Ämbeten i aronska prästadömet i församlingar (fortsättning)

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Rådgivande till lärarnas och diakonernas kворum (rådgivarna i Unga mäns presidentskap i församlingen), assisterande rådgivande samt Unga mäns sekreterare i församlingen	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Hemlärare	Hemundervisningen är ett prästadömsansvar för lärare och präster. Följaktligen får dessa bröder sina <i>uppdrag</i> som hemlärare av biskopsrådet. De varken kallas, inröstas eller avskiljs.			

Ämbeten i aronska prästadömet i grenar i stavar

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
President för prästernas kворum (grensresident, som fungerar som president för prästernas kворum)	Stavspreidentskap	Stavspreidentskap och högråd	Grenens medlemmar	Stavsresident
Andra ämbeten i aronska prästadömet	Se "Ämbeten i aronska prästadömet i församlingar", sidan 163–164, och sätt in <i>grensresident</i> i stället för <i>biskop</i> och <i>gren</i> i stället för <i>församling</i> .			

Ämbeten i församlingen

Följande översikt innehåller en lista över valda församlingsämbeten. Se enskilda kapitel i den här handboken för information om andra ämbeten och tillfällen till tjänande. Ämbeten tillsätts alltefter lokala behov och tillgång på medlemmar.

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Biskop	Stavspreidentskap	Första presidentskapet och de tolv kворum	Församlingens medlemmar	En generalauktoritet eller områdessjuttio eller stavspreidenten med skriftligt godkännande från första preidentskapet
Rådgivare i biskopsrådet	Biskop	Stavspreidentskap och högråd	Församlingens medlemmar	Stavsresident eller en utsedd rådgivare
Församlingskamrer	Biskopsråd	Stavspreidentskap och högråd	Församlingens medlemmar	Stavsresident eller en utsedd rådgivare
Assisterande församlingskamrer	Biskopsråd	Stavspreidentskap och högråd	Församlingens medlemmar	Stavsresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
Verkställande sekreterare i församlingen	Biskopsråd	Stavspreidentskap och högråd	Församlingens medlemmar	Stavsresident eller en utsedd rådgivare eller högrådsmedlem
Församlingens missionsledare	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskop

Ämbeten i församlingen (fortsättning)

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Församlingsmissionärer	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Presidenter för församlingens biorganisationer (Unga män, Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan)	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskop
Rådgivare i Unga mäns presidentskap i församlingen (rådgivande till lärarnas och diakonernas kворum), assisterande rådgivande samt Unga mäns sekreterare	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Rådgivare och sekreterare i biorganisationer i församlingen (utom Unga män)	President för biorganisation	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Rådgivande, lärare eller handledare, sångledare och övriga ämbeten i församlingens biorganisationer (utom Unga män)	Presidentskap för biorganisation	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Hjälpföreningens besökslärare	Systrar i Hjälpföreningen får sina <i>uppdrag</i> att vara besökslärare av Hjälpföreningens presidentskap, under biskopens ledning. De varken kallas, inröstas eller avskiljs.			
Lärare för tempelförberedande kurser	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Unga kvinnors klasspresidenter	Biskopsrådet (i samråd med Unga kvinnors presidentskap)	Biskopsråd	Klassmedlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Rådgivare i Unga kvinnors klasspresidentskap och klassekreterare	Klasspresident	Biskopsråd	Klassmedlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Församlingens musikordförande	Församlingens musikrådgivande (medlem av biskopsrådet)	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Sångledare i församlingen, församlingsorganist eller pianist, körledare i församlingen och körpianist, köransvarig i församlingen	Församlingens musikordförande	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare

Ämbeten i församlingen (fortsättning)

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Sångledare och pianist eller organist i prästadömet	Församlingens musikrådgivande (medlem av biskopsrådet)	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Församlingsbibliotekarie	Söndagsskolans president	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Assisterande församlingsbibliotekarier	Söndagsskolans president	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Handledare för släktforskning	Biskopsråd (i samråd med högprästernas gruppleddare)	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Ledare i Unga ensamstående vuxna	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare
Församlingens tidsskriftsombud	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare ¹
Församlingens välfärdsspecialister (där ibland församlingens anställningsspecialist)	Biskopsråd	Biskopsråd	Församlingens medlemmar	Biskopen eller en utsedd rådgivare ¹

¹Biskopen avgör om medlemmar som kallats att verka i dessa ämbeten ska avskiljas.

Ämbeten i grenar i stavar

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Grenspresident	Stavspresidentskap	Stavspresidentskap och högråd	Grenens medlemmar	Stavspresident
Andra ämbeten i grenen	Se "Ämbeten i församlingen", sidan 164–166, och sätt in <i>grenspresident</i> i stället för <i>biskop</i> och <i>gren</i> i stället för <i>församling</i> .			

Ämbeten i missionen

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Missionspresident	Generalauktoritet eller områdessjuttio	Första presidentskapet och de tolv kvorum	Inröstas ej	En medlem av första presidentskapet eller de tolv kvorum
Rådgivare i missionspresidentskapet	Missionspresident	Områdespresidentskap eller en medlem av presidentskapet för de sjuttio	Bekräftas vid distriktskonferens i alla distrikt	En medlem av områdespresidentskapet eller presidentskapet för de sjuttio eller missionspresidenten under deras ledning
Missionskamrer och verkställande sekreterare i mission	Missionspresident	Missionspresidentskap	Bekräftas vid distriktskonferens i alla distrikt	Missionspresident

Presidentskap för olika biorganisationer i missionen rekommenderas inte. Om missionspresidenten anser att biorganisationsledare i grenar behöver utbildning av mer erfarna biorganisationsledare, kan han ge enskilda medlemmar i uppdrag att ge sådan utbildning.

Ämbeten i distriktet

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Distriktspresident	Missionspresident	Områdespresident- skap eller en medlem av presidentskapet för de sjuttio	Medlemmar vid distriktskonferens	Missionspresident
Rådgivare i distrikts- presidentskapet	Distriktspresident	Missionspresident- skap	Medlemmar vid di- striktskonferens eller allmänt prästadöms- möte i distriktet	Missionspresident eller en utsedd rådgivare
Distriktsrådsmed- lemmar och distrikts- kamrer, verkställande sekreterare i distrikt och biorganisations- ledare	Se "Ämbeten i staven", sidan 161–162, och sätt in <i>distriktspresident</i> i stället för <i>stavs</i> president och <i>distrikt</i> i stället för <i>stav</i> .			

Ämbeten i äldstekvorumet i grenar i missioner

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
President för äld- stekvorum	Missionspresident- skap eller distrikts- presidentskap	Missionspresident- skapet eller, efter godkännande av missionspresidenten, distriktspresident- skapet	Kvorummedlemmar	Missionspresident eller distriktspresidenten (om han fått uppdraget)
Rådgivare i äld- stekvorumets presi- dentskap	Kvorumpresident (i samråd med grens- presidenten)	Missionspresident- skapet eller, efter godkännande av missionspresidenten, distriktspresident- skapet	Kvorummedlemmar	Missionspresident eller, på dennes uppdrag, distrikts- presidenten eller annan prästadömsämbetsman
Sekreterare och lärare i äldstekvorum	Kvorumpresident (i samråd med grenspresidenten och rådgivare till kvorumpresidenten)	Grenspresident och kvorumpresidentskap	Kvorummedlemmar	Kvorumpresident eller en utsedd rådgivare
Hemlärare	Hemundervisningen är ett prästadömsansvar för äldster. Följaktligen får dessa bröder sina <i>uppdrag</i> som hemlärare av äldstekvorumets presidentskap, under grenspresidentens ledning. De varken kallas, inröstas eller avskiljs.			

Ämbeten i aronska prästadömet i grenar i missioner

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
President för prästernas kворum (grensresident, som fungerar som president för prästernas kворum)	Missionspresident-skap eller distriktspresidentskap	Missionspresident-skap	Grenens medlemmar	Missionspresident eller distriktspresidenten (om han fått uppdraget)
Andra ämbeten i aronska prästadömet	Se "Ämbeten i aronska prästadömet i församlingar", sidan 163–164, och sätt in <i>grensresident</i> i stället för <i>biskop</i> och <i>gren</i> i stället för <i>församling</i> .			

Ämbeten i grenar i missioner

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Grensresident	Missionspresident-skap eller distriktspresidentskap	Missionspresident-skap	Grenens medlemmar	Missionspresident eller, på dennes uppdrag, distriktsresidenten
Rådgivare i grensresidentskapet	Grensresident	Missionspresident-skapet eller, efter godkännande av missionspresidenten, distriktspresident-skapet	Grenens medlemmar	Missionspresident eller, på dennes uppdrag, en av hans rådgivare, distriktsresidenten eller en av distriktsresidentens rådgivare
Grenskamrer, assisterande grenskamrer, verkställande sekreterare i gren	Grensresident	Missionspresident-skapet eller, efter godkännande av missionspresidenten, distriktspresident-skapet	Grenens medlemmar	Distriktsresident eller den prästadömsämbetsman han ger detta i uppdrag
Biorganisationsledare i gren och andra ämbeten	Se "Ämbeten i församlingen", sidan 164–166, och sätt in <i>grensresident</i> i stället för <i>biskop</i> och <i>gren</i> i stället för <i>församling</i> .			

Ämbeten i en medlemsgrupp av militärer

Ämbete	Rekommenderas av	Godkänns av	Inröstas av	Kallas och avskiljs av
Gruppledare för medlemsgrupp av militärer	Stavspresidentskap eller missionspresident	Stavspresidentskap och högråd eller missionspresidentskap	Gruppmedlemmar	Stavspresident eller missionspresident, där möjligt ¹
Assistenter till gruppledaren för medlemsgrupp av militärer	Gruppledare	Stavspresidentskap och högråd eller missionspresidentskap	Gruppmedlemmar	Stavspresident eller missionspresident eller en prästadömsledare som någon av dem ger detta i uppdrag ¹

¹I ett krigsområde eller på en avsides belägen, isolerad plats är det kanske inte möjligt för en stavspresident eller missionspresident att kalla och avskilja gruppledare för medlemsgrupper av militärer samt assistenter. Anvisningar för sådana omständigheter ges i *Handbok 1*, 10.5.

20.1 Allmänna anvisningar	170	20.4 Sakramentet	175
20.1.1 Deltagande i förrättningar och välsignelser	170	20.4.1 Allmänna riktlinjer	175
20.1.2 Värdighet att delta i en förrättning eller välsignelse	170	20.4.2 Förbereda sakramentet	175
20.1.3 Utförande av förrättning eller välsignelse i en annan församling	171	20.4.3 Att välsigna och dela ut sakramentet.	175
20.1.4 Utförande av förrättningar av och för personer med funktionshinder	171	20.4.4 Sakramentet till medlemmar som inte kan närvara	176
20.1.5 Översättning av förrättningar och välsignelser	171	20.5 Invigning av olja	176
20.1.6 Anvisningar om utförande av förrättningar och välsignelser	171	20.6 Smörja och välsigna sjuka	176
20.2 Namngivning och välsignande av barn	171	20.6.1 Allmänna riktlinjer	176
20.2.1 Allmänna riktlinjer	171	20.6.2 Smörjelse med olja	176
20.2.2 Anvisningar för namngivning och välsignande av barn	171	20.6.3 Besegling av smörjelse	177
20.2.3 Välsignelse av barn --- uppteckning och certifikat	171	20.7 Förlänande av prästadömet och ordination till ett ämbete	177
20.3 Dop och konfirmation	172	20.7.1 Anvisningar för utförande av ordination	177
20.3.1 Barn med matrikelkort	172	20.7.2 Ordinationsuppteckning och -certifikat	177
20.3.2 Nyomvända	172	20.8 En fars välsignelse och andra välsignelser till tröst och ledning	178
20.3.3 Intervjuer för dop och konfirmation	172	20.9 Invigning av gravar	178
20.3.4 Dopgudstjänster	172	20.10 Avskiljning av ämbetsmän och lärare	178
20.3.5 Dopbassänger	173	20.11 Invigning av hem	178
20.3.6 Dopkläder	173	20.12 Patriarkaliska välsignelser	178
20.3.7 Vittnen vid dop	173	20.12.1 Allmänna riktlinjer	178
20.3.8 Anvisningar för dopets utförande	173	20.12.2 Att ta emot en patriarkalisk välsignelse	179
20.3.9 Konfirmation och den Helige Andens gåva	174	20.12.3 Beställa kopior av patriarkaliska välsignelser	179
20.3.10 Anvisningar för utförande av konfirmation	174		
20.3.11 Dop- och konfirmationsuppteckning och certifikat	174		

20. Prästadömets förrättningar och välsignelser

I det här kapitlet ges anvisningar för utförande av prästadömets förrättningar och välsignelser. Stavspremier och biskopar ska också vara medvetna om de riktlinjer för förrättningar som ges i *Handbok 1*, kapitel 16.

20.1 Allmänna anvisningar

En förrättning är en helig handling, till exempel dopet, som utförs med prästadömets myndighet. Förrättningarna dop, konfirmation, ordination till melkisedekska prästadömet (för män) tempelbegåvningen och tempelbesegling krävs för upphöjelse för alla ansvariga personer. De kallas de frälsande förrättningarna. I varje frälsande förrättning sluter mottagaren förbund med Gud.

Utförandet av en frälsande förrättning kräver bemyndigande av en prästadömsledare som innehar vederbörliga nycklar eller som verkar under ledning av en person som innehar dessa nycklar. Ett sådant bemyndigande krävs också för att namnge och välsigna ett barn, inviga en grav, ge en patriarkalisk välsignelse och förbereda, välsigna och dela ut sakramentet. Bärare av melkisedekska prästadömet kan inviga olja, smörja och välsigna sjuka, ge en fars välsignelser och ge andra välsignelser till tröst och ledning utan att först inhämta godkännande från en prästadömsledare.

Bröder som utför förrättningar och välsignelser ska förbereda sig genom att leva värdigt och söka den Helige Andens vägledning. De ska utföra varje förrättning på ett värdigt sätt och se till att den uppfyller följande krav:

1. Den ska utföras i Jesu Kristi namn.
2. Den ska utföras med prästadömets myndighet.
3. Den ska utföras på föreskrivet sätt, till exempel med användande av vissa ord eller invigd olja.
4. Den ska ha bemyndigats av den presiderande ämbetsman som innehar vederbörliga nycklar (vanligtvis biskopen eller stavspremier), om detta krävs enligt anvisningarna i det här kapitlet.

En prästadömsledare som har tillsyn över en förrättning eller välsignelse ser till att den som utför den har nödvändig prästadömsmyndighet, är värdig och känner till och följer föreskrivna tillvägagångssätt. Ledaren försöker också göra

förrättningen eller välsignelsen till en vördnadsfull och andlig upplevelse.

När förrättningar eller välsignelser utförs vid ett sakramentsmöte ser biskopen till att de utförs på rätt sätt. För att undvika att generera en prästadömsbärare ska biskopen tyst rätta till fel endast då väsentliga delar av en förrättning eller välsignelse är felaktiga.

Den som ger prästadömsvälsignelser uttalar en välsignelse ("jag [eller vi] välsignar dig med ...") snarare än att uttala en bön ("Himmelske Fader, välsigna den här personen med ...").

20.1.1 Deltagande i förrättningar och välsignelser

Endast bröder som bär erforderligt prästadöme och är värdiga får utföra en förrättning eller välsignelse eller stå i ringen. De som deltar är vanligtvis begränsade till några få, prästadömsledare inbegripna, nära släktingar och nära vänner, till exempel hemlärare. Ett stort antal släktingar, vänner eller ledare ska inte inbjudas att delta i en förrättning eller välsignelse. När alltför många deltar kan det bli opraktiskt och försvaga andan i förrättningen. De som utför en förrättning och de som presiderar är de enda som krävs. Andra stödjer språkröret.

När flera bröder deltar i en förrättning eller välsignelse, lägger var och en höger hand varsamt på personens huvud (eller under ett spädbarn som välsignas) och vänster hand på axeln på den broder som står till vänster.

Även om bara ett begränsat antal bröder står i ringen när en person tar emot en förrättning eller välsignelse inbjuds vanligtvis personer i familjen att delta.

Värdiga bröder som bär erforderligt prästadöme uppmanas av ledarna att utföra eller delta i förrättningar och välsignelser för medlemmar i sin familj.

20.1.2 Värdighet att delta i en förrättning eller välsignelse

Endast en bärare av melkisedekska prästadömet som är värdig att inneha en tempelrekommendation kan agera språkrör och konfirmera någon till medlem i kyrkan, förlåna melkisedekska prästadömet, ordinera en person till ett ämbete i det prästadömet eller avskilja en person till ett ämbete i kyrkan.

I enlighet med Andens vägledning och anvisningarna i nästa avsnitt kan biskopar och

stavspresidenter låta prästadömsbärare som inte är helt tempelvärdiga utföra eller delta i vissa förrättningar och välsignelser. Men presiderande ämbetsmän ska inte tillåta sådant deltagande om en prästadömsbärare har begått allvarliga synder som är ouppklarade.

En biskop kan låta en far som bär melkisedekska prästadömet namnge och välsigna sina barn även om fadern inte är helt värdig att inneha en tempelrekommendation. Likaså kan en biskop tillåta en far som är präst eller bärare av melkisedekska prästadömet att döpa sina barn eller ordinera sina söner till ämbeten inom aronska prästadömet. En bärare av melkisedekska prästadömet kan under liknande omständigheter tillåtas stå i ringen när hans barn konfirmeras, när hans söner förlänas melkisedekska prästadömet eller när hans hustru eller barn avskiljs. Men han får inte agera språkrör.

20.1.3 Utförande av förrättning eller välsignelse i en annan församling

För att en prästadömsbärare som är utanför sin egen församling ska få agera språkrör då man namnger och välsignar ett barn, döper eller konfirmerar någon, ordinerar någon till ett prästadömsämbete eller inviger en grav, måste han visa den presiderande ämbetsmannen en gällande tempelrekommendation eller blanketten "Rekommendation att utföra en förrättning" som är undertecknad av en medlem i hans biskopsråd.

20.1.4 Utförande av förrättningar av och för personer med funktionshinder

Riktlinjer för utförande av förrättningar av och för personer med funktionshinder finns i *Handbok 1*, 16.1.8 och 16.1.9.

För riktlinjer om översättning av förrättningar för dem som är hörselskadade, se 21.1.26 i den här handboken.

20.1.5 Översättning av förrättningar och välsignelser

Riktlinjer för översättning av förrättningar och välsignelser finns i *Handbok 1*, 16.1.2.

20.1.6 Anvisningar om utförande av förrättningar och välsignelser

Följande publikationer ger anvisningar om hur man utför förrättningar och välsignelser:

1. Det här kapitlet av handboken
2. *Handledning för familjen*, sidan 18–25
3. *Prästadörets plikter och välsignelser, Del B*, s 41–46

Med hjälp av de här publikationerna lär prästadömsledarna bröderna hur man utför förrättningar och välsignelser. Ledarna ser till att alla prästadömsbärare har *Handledning för familjen* eller *Prästadörets plikter och välsignelser, del B*, så att han kan ha sitt eget exemplar av dessa anvisningar.

Ledarna ska inte framställa eller använda annat material med instruktioner om förrättningar, välsignelser eller böner såvida inte första presidentskapet har auktoriserat sådant material.

20.2 Namngivning och välsignande av barn

20.2.1 Allmänna riktlinjer

"Varje medlem i Kristi kyrka som har barn, skall inför kyrkan föra dem till äldsterna, som skall lägga händerna på dem i Jesu Kristi namn och välsigna dem i hans namn" (L&F 20:70). I enlighet med denna uppenbarelse får endast bärare av melkisedekska prästadömet delta i namngivning och välsignande av barn. Prästadömsledarna ska upplysa medlemmarna om denna anvisning innan deras barn ges namn och välsignas. Ledarna ska, samtidigt som de bevarar välsignelsens heliga karaktär, göra allt de kan för att undvika att genera eller förarga enskilda eller familjer.

Barn namnges och välsignas normalt vid ett faste- och vittnesbörds möte i den församling där föräldrarna har sina matrikelkort.

20.2.2 Anvisningar för namngivning och välsignande av barn

När ett spädbarn välsignas ställer sig bärare av melkisedekska prästadömet i ring och håller händerna under barnet. När ett äldre barn välsignas lägger bröderna händerna varsamt på barnets huvud. Den som uttalar välsignelsen:

1. Vänder sig till vår himmelske Fader.
2. Anger att välsignelsen utförs med melkisedekska prästadörets myndighet.
3. Ger barnet ett namn.
4. Uttalar en välsignelse enligt Andens ledning.
5. Avslutar i Jesu Kristi namn.

20.2.3 Välsignelse av barn — uppteckning och certifikat

Innan ett barn välsignas förbereder församlingskamreren uppteckningen "Välsignelse av barn". Efter välsignelsen ser kamreren till att blanketten blir ifylld och behandlar eller distribuerar den enligt de instruktioner som medföljer blanketten. Kamreren iordningställer också ett välsignelsecertifikat. Biskopen undertecknar certifikatet och

han eller kamreren ger det till barnets förälder(-rar) eller vårdnadshavare.

Om ett barn fötts utom äktenskapet ska namnet på matrikelkort och certifikat för välsignelse vara samma som på födelseattest eller personbevis. Om födelseattest eller personbevis inte finns ges namn enligt lokal sed.

20.3 Dop och konfirmation

20.3.1 Barn med matrikelkort

Under ledning av den presiderande ämbetsmannen ska barn med matrikelkort döpas och konfirmeras på sin åttonde födelsedag eller så snart som möjligt därefter. Detta är de barn som det redan finns matrikelkort för.

Biskopen ägnar särskild uppmärksamhet åt sjuåriga barn i församlingen och ser till att deras föräldrar, ledare i Primärföreningen och lärare i Primärföreningen samt hemlärare hjälper dem förbereda sig för dop och konfirmation. Melkisedekska prästadömetts och Hjälpföreningens ledare uppmuntrar också föräldrarna att undervisa och förbereda sina barn inför dessa förrättningar. När barnen blir 8 år ser biskopen till att de ges alla möjligheter att ta emot evangeliet och bli döpta och konfirmerade.

20.3.2 Nyomvända

Nyomvända ska döpas och konfirmeras när de har uppfyllt de krav som beskrivs i "Instruktioner för intervjuer" i *Handbok 1*, 16.3.3.

Som dop av nyomvända betraktas dop av 1) personer som är 9 år och äldre som aldrig har döpts eller konfirmerats och 2) barn som är 8 år vars föräldrar inte är medlemmar eller vars föräldrar döps och konfirmeras samtidigt som barnet.

20.3.3 Intervjuer för dop och konfirmation

Biskopen eller en rådgivare som fått detta i uppdrag intervjuar inför dopet och konfirmationen åttaåriga barn med matrikelkort och åttaåriga barn utan matrikelkort som har minst en förälder eller vårdnadshavare som är medlem.

Heltidsmissionärer intervjuar nyomvända (enligt definitionen i 20.3.2) för dop och konfirmation.

Intervjuanvisningar finns i *Handbok 1*, 16.3.3.

20.3.4 Dogudstjänster

En dogudstjänst ska vara enkel, kort och andlig. Normalt leder församlings- eller stavsledare månatliga dogudstjänster för alla åttaåriga

barn med matrikelkort i församlingen eller staven. Medlemmar ska inte begära speciella eller personliga tidpunkter eller föreskriva innehållet i dogudstjänsten.

De som kan inbjudas till en dogudstjänst är bland andra personens egen familj, andra släktingar, vänner, prästadömsledare, hemlärare, besökslärare, biorganisationers ämbetsmän och lärare som kommer att arbeta med den nya medlemmen och undersökare som tar emot undervisning. Andra församlingsmedlemmar kan också delta.

Dogudstjänster ska inte förläggas till måndagskvällar.

Dogudstjänster för endast en församling

För åttaåriga barn med matrikelkort. En medlem av biskopsrådet presiderar vid dogudstjänster i församlingen för åttaåriga barn med matrikelkort.

En medlem av biskopsrådet har tillsyn över planeringen av sådana dogudstjänster. Han kan leda dogudstjänsterna eller ge församlingens missionsledare i uppdrag att leda dem. Primärföreningens ledare kan hjälpa till vid planeringen av mötet under biskopsrådets ledning.

För nyomvända. Om möjligt ska en medlem av biskopsrådet närvara vid varje dogudstjänst för nyomvända. Rör dogudstjänsten endast en församling presiderar han över den såvida inte en medlem av stavspresidentskapet närvarar.

Under biskopsrådets ledning arbetar församlingens missionsledare vanligtvis med heltidsmissionärerna för att planera dessa dogudstjänster. En medlem av biskopsrådet eller församlingens missionsledare leder vanligtvis mötet. Om ingen av dessa ledare i församlingen finns tillgängliga kan heltidsmissionärernas distrikts- eller zonledare planera och leda dogudstjänsten med godkännande av missionspresidenten.

Dogudstjänster för mer än en församling

För åttaåriga barn med matrikelkort. En medlem av stavspresidentskapet presiderar vanligtvis över dogudstjänster för åttaåriga barn med matrikelkort när dogudstjänsten inbegriper mer än en församling. Men stavspresidentskapet kan bemyndiga en högrådsmedlem att presidera. En medlem av biskopsrådet från varje församling som deltar ska närvara.

Stavspresidentskapet kan ge en högrådsmedlem i uppdrag att ha tillsyn över planeringen av dogudstjänsterna och att leda dem. Primärföreningens ledare kan hjälpa till vid plan-

eringen av dessa möten under de presiderande ämbetsmännens ledning.

För nyomvända. En medlem av stavspresidentskapet presiderar vanligtvis över doggudstjänster för nyomvända när doggudstjänsten inbegriper mer än en församling. Men stavspresidentskapet kan bemyndiga en högrådsmedlem att presidera. En medlem av biskopsrådet från varje församling som deltar ska närvara.

Stavspresidentskapet kan ge en högrådsmedlem eller en biskop i uppdrag att ha tillsyn över planeringen av doggudstjänsterna och att leda dem.

Planering av doggudstjänst för nyomvända

Dag och tid för doggudstjänst ska bestämmas så snart en undersökare bestämt sig för att döpas. Doggudstjänster ska normalt inte senareläggas, såvida inte personen som ska döpas är oförberedd. Dop av familjemedlemmar ska inte skjutas upp för att ge fadern möjlighet att ta emot prästadömet och själv förrätta dopen.

Doggudstjänster för nyomvända ska schemaläggas genom församlingens missionsledare. Om en doggudstjänst läggs på en söndag, ska den hållas på en tid som innebär minsta möjliga störning för de vanliga söndagsmötena.

Vad som ingår i en doggudstjänst

En doggudstjänst kan inbegripa:

1. Preludium.
2. Några välkomstord av prästadömsledaren som leder doggudstjänsten.
3. En inledningspsalm och bön.
4. Ett eller två korta tal som handlar om evangeliet, till exempel dopet och den Helige Anden.
5. Ett musikuttryck.
6. Dopet förrättas (se 20.3.8).
7. En stund för vördnad medan de som deltagit i dopet byter om till torra kläder. Den här stunden kan innehålla ett mellanspel eller sång av välbekanta psalmer och primärsånger. Den kan också innehålla en kort framställning av evangeliet av heltidsmissionärerna för dem som inte är medlemmar i kyrkan.
8. Konfirmationen förrättas (gäller endast åttaåriga barn med matrikelkort, om de inte ska konfirmeras på ett faste- och vittnesbördsmöte; se 20.3.9 och 20.3.10).
9. Tillfälle för nyomvända att bära sitt vittnesbörd, om man så önskar.

10. En avslutningspsalm och bön.

11. Postludium.

20.3.5 Dopbassänger

Missionärerna samordnar sin användning av dopbassängen med den förvaltande biskopen eller annan person som stavspresidentskapet utsett. Schemat för användning av dopbassängen ska medge att missionärerna döper en gång i veckan eller oftare, om så behövs. Missionärerna ska emellertid inte förvänta sig att få använda dopbassängen på orimliga tider. Ingen avgift tas ut för användning av dopbassängen.

En ansvarsfull vuxen ska vara närvarande när dopbassängen fylls med vatten och ska stanna kvar tills den är tömd och säkrad. Dopbassängen ska tömmas och rengöras utan dröjsmål efter varje doggudstjänst. Lämpliga säkerhetsåtgärder ska vidtas närhelst det finns vatten i dopbassängen.

När dopbassängen inte används ska alla dörrar till den vara stängda och låsta.

När en dopbassäng inte finns att tillgå kan vilken vattensamling som helst användas, bara den är ofarlig och stor nog att nedsänka personen i och tillräcklig för att den prästadömsbärare som utför dopet ska kunna stå med personen i vattnet. Vatten invigs inte för dop.

20.3.6 Dopkläder

Den som utför dopet och den som döps bär vita kläder som inte är genomskinliga när de är våta. En person som fått sin begåvning bär tempelklädnad under dessa kläder när han förrättar dopet.

Lokala enheter ska ha dopkläder tillgängliga och ska inte ta avgift för deras användning. Dessa kläder inköps med budgetmedel. Biskopen kan be medlemmar att tvätta och laga kläderna.

20.3.7 Vittnen vid dop

Två präster eller bärare av melkisedekska prästadömet bevittnar varje dop för att se till att det utförs på rätt sätt. Dopet måste upprepas om orden inte uttalats på just det sätt som anges i Läran och förbunden 20:73 eller om personens kropp eller kläder inte helt nedsänkts.

20.3.8 Anvisningar för dopets utförande

En präst eller bärare av melkisedekska prästadömet kan förrätta dopet under den presiderande ämbetsmannens ledning. Han gör följande:

1. Står i vattnet med den som ska döpas.

2. Håller personens högra handled med vänster hand (av bekvämlighets- och säkerhetsskäl). Den som ska döpas håller prästadömsbärarens vänstra handled med vänster hand.
3. Höjer höger arm till rät vinkel.
4. Uttalar personens fullständiga namn samt: "Med fullmakt av Jesus Kristus döper jag dig i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn. Amen" (L&F 20:73).
5. Låter personen hålla för näsan med höger hand (av bekvämlighets- och säkerhetsskäl). Prästadömsbäraren placerar sedan sin högra hand högt upp på personens rygg och sänker ned personen helt och hållet i vattnet, inklusive kläder.
6. Hjälper personen upp ur vattnet.

Omvändelsedop utförs vanligen av en prästadömsbärare i församlingen eller av en av de missionärer som undervisat personen. En nyomvänd kan också begära att en annan behörig medlem utför dopet.

20.3.9 Konfirmation och den Helige Andens gåva

En person konfirmeras som medlem i kyrkan och tar emot den Helige Andens gåva efter att ha blivit döpt (se L&F 20:41). En person blir medlem i kyrkan först efter det att både dopet och konfirmationen utförts och vederbörligen upptecknats (se Joh 3:5; L&F 33:11).

Biskopen innehar nycklarna till att konfirmera åttaåriga barn med matrikelkort. Missionspresidenten innehar nycklarna till konfirmation av nyomvända. Men biskopen överinser förrättningen, oavsett om det gäller en åttaåring med matrikelkort eller en nyomvänd. Biskopen ser till att konfirmationen utförs kort efter dopet.

Åttaåriga medlemmar med matrikelkort kan konfirmeras direkt efter dogudstjänsten eller under ett sakramentsmöte i församlingen de tillhör, förslagsvis ett faste- och vittnesbördsmöte.

Nyomvända konfirmeras vid vilket sakramentsmöte som helst i den församling där de bor, helst söndagen efter dopet. Nyomvända konfirmeras inte vid dogudstjänsten.

Minst en medlem av biskopsrådet deltar i den här förrättningen. När missionärsäldster undervisat en nyomvänd ska biskopen inbjuda dem att delta i konfirmationen.

Biskopen har ingen separat intervju inför den här förrättningen.

20.3.10 Anvisningar för utförande av konfirmation

En eller flera bärare av melkisedekska prästadömet kan under biskopsrådets ledning delta i en konfirmation. De lägger varsamt händerna på personens huvud. Den person som utför förrättningen:

1. Uttalar personens fullständiga namn.
2. Anger att förrättningen utförs med melkisedekska prästadömetts myndighet.
3. Konfirmerar personen som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.
4. Använder orden "ta emot den Helige Anden" (inte "ta emot den Helige Andens gåva").
5. Uttalar en välsignelse enligt Andens ledning.
6. Avslutar i Jesu Kristi namn.

20.3.11 Dop- och konfirmationsuppteckning och certifikat

När biskopen eller den rådgivare som fått uppdraget intervjuar ett åttaårigt barn fyller han i dop- och konfirmationsuppteckningen enligt instruktionerna som medföljer blanketten. Efter dopet och konfirmationen använder församlingsskamreren informationen på dop- och konfirmationsuppteckningen till att uppdatera barnets matrikelkort.

När en heltidsmissionär intervjuar en nyomvänd dopkandidat fyller han i dop- och konfirmationsuppteckningen förutom informationen om konfirmation. Vid dogudstjänsten ger missionärerna den här blanketten till biskopen eller till en av dennes rådgivare. Efter konfirmationen fyller biskopen eller församlingsskamreren i uppgifterna om konfirmationen. Församlingsskamreren lämnar sedan tillbaka två kopior av blanketten till heltidsmissionärerna. Missionärerna skickar en kopia till missionskontoret för upprättande av ett matrikelkort.

För uppdatering eller upprättande av matrikelkort är det av yttersta vikt att dop- och konfirmationsuppteckningen fylls i och distribueras på rätt sätt.

Efter konfirmationen skriver församlingsskamreren ut ett dop- och konfirmationscertifikat. Biskopen undertecknar certifikatet och han eller kamreren ger det till den nye medlemmen.

En persons lagliga namn enligt lokala föreskrifter eller sedvänja ska anges på dop- och konfirmationsuppteckningen och på certifikatet.

20.4 Sakramentet

20.4.1 Allmänna riktlinjer

Kyrkans medlemmar möts på sabbatsdagen för att tillbe Gud och ta del av sakramentet (se L&F 20:75; 59:9). Under den här heliga förrättningen tar de brödet och vattnet till minne av att Frälsaren offrade sitt kött och blod och för att förnya sina förbund (se Matt 26:26–28; JSÖ Mark 14:20–25; Luk 22:15–20; 3 Nephi 18; Moroni 6:6).

Under biskopsrådets ledning välsignar prästadömsbärare sakramentet och delar ut det till medlemmarna i församlingen vid varje sakramentsmöte. Vanligtvis utförs dessa plikter av bärare av aronska prästadömet. Under biskopsrådets ledning har diakonernas kvorumpresident förmånen och ansvaret att inbjuda andra att hjälpa till med att dela ut sakramentet. När det inte finns nog med diakoner rådgör han med en medlem av biskopsrådet för att avgöra vilka som ska ombes att hjälpa till.

I allmänhet ska man inbjuda lärare och präster inom aronska prästadömet att dela ut sakramentet innan man inbjuder melkisedekska prästadömsbärare att göra detta. Där det finns tillräckligt många bärare av aronska prästadömet ska inte bärare av melkisedekska prästadömet regelbundet ombes välsigna eller dela ut sakramentet.

Varje prästadömsbärare som deltar i denna förrättning ska förstå att han handlar å Herrens vägnar. Biskopsrådet uppmuntrar prästadömsbärare att begrunda Frälsarens försoning medan de gör i ordning, välsignar och delar ut sakramentet. Biskopsrådet ser också till att prästadömsbärarna uppträder på ett vördnadsfullt och värdigt sätt när de deltar i denna förrättning.

De som välsignar och delar ut sakramentet ska klä sig anspråkslöst och vara välvårdade och rena. Klädsel och smycken ska inte vara iögonfallande eller distraherande för medlemmarna under sakramentet. Vit skjorta och slips rekommenderas eftersom dessa bidrar till förrättningens värdighet. De får emellertid inte vara ett krav för att prästadömsbärare ska få delta. Inte heller ska det krävas att alla ska vara lika i klädsel och till det yttre. Biskopen ska använda urskillning när han vägleder unga män i detta och ta hänsyn till ekonomiska omständigheter och mognad i kyrkan.

Den här förrättningens helighet motiverar till största omsorg och förberedelse när det gäller ordning och vördnad. Uppdraget att välsigna och dela ut sakramentet ska ges i förväg. De som deltar bör sitta vördnadsfullt på sina platser innan mötet börjar.

Sakramentets utdelande ska kännas naturligt och inte påträngande, ej heller stelt eller alltför formellt. De som delar ut sakramentet ska inte behöva inta en särskild kroppsställning eller göra något särskilt, som att hålla vänster hand bakom ryggen. Själva utdelandet av sakramentet får inte dra uppmärksamheten till sig eller avleda från förrättningens syfte.

Prästadömsbärarna ska tvätta händerna noggrant med tvål eller våtservett eller liknande innan de förbereder, välsignar eller delar ut sakramentet.

En prästadömsbärare som begått en allvarlig överträdelse ska inte förbereda, välsigna eller dela ut sakramentet förrän han omvänt sig och klarat ut det hela med sin biskop.

Fastän sakramentet är avsett för kyrkans medlemmar, ska biskopsrådet inte tillkännage att det endast ska delas ut till medlemmar, och inget ska göras för att hindra ickemedlemmar att ta det.

20.4.2 Förbereda sakramentet

Lärare, präster och bärare av melkisedekska prästadömet får förbereda sakramentet. Före mötet ska de som gör i ordning sakramentet se till att brickor med obrutet bröd, vattenbrickor med muggar fyllda med friskt vatten samt rena sakramentsdukar är på plats. Efter mötet tar de här bröderna bort brickorna och sakramentsdukarna.

Sakramentsdukarna ska vara vita, ogenomskinliga, rena och strukna. Sakramentsbrickorna ska hållas rena. Sakramentsbrickor och muggar kan beställas från kyrkans distributionscenter.

20.4.3 Att välsigna och dela ut sakramentet

Präster och bärare av melkisedekska prästadömet får välsigna sakramentet. Diakoner, lärare, präster och bärare av melkisedekska prästadömet får dela ut sakramentet.

Medan församlingen sjunger sakramentspsalmen står de prästadömsbärare som ska välsigna sakramentet vördnadsfullt upp, tar bort duken som täcker brödbrickorna och bryter brödet i lagom stora bitar. När de brutit brödet sätter de sig och deltar i psalmsången. Solosång eller instrumentalmusik får inte ersätta denna psalm.

Efter psalmen knäböjer den som välsignar brödet och uppsänder sakramentsbönen över brödet. Sakramentsbönerna uppenbarades av Herren (se L&F 20:77, 79; Moroni 4–5). Biskopen ser till att de uttalas tydligt, ordagrant och med värdighet. Om den som välsignar sakramentet råkar säga fel

men rättar sig själv, behövs ingen ytterligare rättelse. Om personen inte rättar en felsägning, ber biskopen honom att upprepa bönen och säga den korrekt. Därvid ska biskopen noga undvika att generera någon eller störa förrättningens heliga natur.

Efter bönen delar diakonerna eller andra prästadömsbärare ut brödet till församlingen på ett vördnadsfullt och ordningsamt sätt. Den presiderande ämbetsmannen får sakramentet först. Biskopen (eller en rådgivare i hans frånvaro) presiderar på sakramentsmötet såvida inte en medlem av stavsprebyskapskapet, en områdessjuttio eller en generalauktoritet sitter på förhöjningen. En högrådsmedlem presiderar inte och ges inte sakramentet först.

Medan den presiderande ämbetsmannen tar sakramentet kan andra som delar ut sakramentet gå till sina angivna platser.

Sedan en prästadömsbärare räckt sakramentsbrickan till en medlem, kan andra skicka brickan vidare för enkelhetens skull.

När bröderna delat ut brödet bär de tillbaka brickorna till sakramentsbordet. De som förrättar vid sakramentsbordet lägger tillbaka duken över brödbrickorna och avtäckar vattenbrickorna. Den som välsignar vattnet knäböjer sedan och uppsänder sakramentsbönen för vattnet (se L&F 20:79), varvid han ersätter ordet *vin* med *vatten*.

Efter bönen delar diakonerna eller andra prästadömsbärare ut vattnet till församlingen. När de är färdiga bär de tillbaka brickorna till sakramentsbordet, väntar tills de förrättande täckt över brickorna och sätter sig sedan vördnadsfullt på sina platser.

Alla som är närvarande vid mötet ska vara vördnadsfulla under hela den tid då sakramentet välsignas och delas ut.

Ingen musik ska spelas under bönen, medan sakramentet delas ut eller som postludium efter det att sakramentet delats ut.

20.4.4 Sakramentet till medlemmar som inte kan närvara

Se "Sakramentsmöten i ovanliga situationer" i 18.2.2.

20.5 Invigning av olja

En eller flera bärare av melkisedekska prästadömet måste inviga olivolja innan den används till att smörja sjuka eller lidande. Ingen annan olja får

användas. Vid invigning av olja gör prästadömsbäraren följande:

1. Håller fram en öppen behållare med olivolja.
2. Vänder sig till vår himmelske Fader.
3. Anger att han handlar med melkisedekska prästadörets myndighet.
4. Inviger oljan (ej behållaren) och avskiljer den till att användas för att smörja och välsigna sjuka och lidande.
5. Avslutar i Jesu Kristi namn.

Medlemmar ska inte inta invigd olja och inte heller applicera den på angripna kroppsdelar.

20.6 Smörja och välsigna sjuka

20.6.1 Allmänna riktlinjer

Endast bärare av melkisedekska prästadömet får smörja och välsigna sjuka och lidande. Normalt är det två eller flera prästadömsbärare som smörjer och välsignar de sjuka, men om nödvändigt kan en person ensam utföra både smörjelsen och beseglingen. Om invigd olja inte finns till hands, kan en välsignelse ändå ges genom prästadörets myndighet, utan smörjelse.

En far som bär melkisedekska prästadömet ska normalt smörja och välsigna sjuka medlemmar av sin familj.

Bröderna ska smörja och välsigna de sjuka på begäran av den sjuke eller av någon som har ett personligt engagemang, så att välsignelsen blir efter deras tro (se L&F 24:13–14; 42:43–44, 48–52). Bärare av melkisedekska prästadömet som besöker sjukhus ska inte söka eller be om tillfällen att smörja och välsigna sjuka personer.

Om någon ber om mer än en välsignelse för samma sjukdom, behöver prästadömsbäraren inte smörja med olja efter den första välsignelsen. I stället ger han en välsignelse genom handpåläggning och med melkisedekska prästadörets myndighet.

Att smörja och välsigna sjuka är uppdelat i två delar: att smörja med olja och besegla smörjelsen.

20.6.2 Smörjelse med olja

Smörjelsen görs av en bärare av melkisedekska prästadömet. Han:

1. Utgjuter en droppe invigd olja på personens huvud.
2. Läger händerna varsamt på personens huvud och uttalar personens fullständiga namn.

3. Anger att han handlar med melkisedekska prästadörets myndighet.
4. Anger att han smörjer med olja som har invigts för smörjelse och välsignelse av sjuka och lidande.
5. Avslutar i Jesu Kristi namn.

20.6.3 Besegling av smörjelse

Vanligtvis lägger två eller flera bärare av melkisedekska prästadömet händerna varsamt på personens huvud. Den som beseglar smörjelsen:

1. Uttalar personens fullständiga namn.
2. Anger att han beseglar smörjelsen med melkisedekska prästadörets myndighet.
3. Uttalar en välsignelse enligt Andens ledning.
4. Avslutar i Jesu Kristi namn.

20.7 Förlänande av prästadömet och ordination till ett ämbete

Stavspresidenten har tillsyn över förlänandet av melkisedekska prästadömet och ordination till äldstens och högprästens ämbeten. Det är emellertid biskopen som vanligtvis tar initiativ till att rekommendera personer för dessa ordinationer. Anvisningar för rekommendation, intervju och presentation av dessa bröder för stödjande röstning ges i *Handbok 1*, 16.7.1.

Biskopen har tillsyn över förlänandet av aronska prästadömet och ordination till diakonens, lärarens och prästens ämbeten. Värdiga bröder ska ordinerar vid följande minimiåldrar:

Diakon: 12 år

Lärare: 14 år

Präst: 16 år

Anvisningar för intervju och presentation av dessa bröder för stödjande röstning ges i *Handbok 1*, 16.7.2.

20.7.1 Anvisningar om utförande av ordination

När erforderliga intervjuer och godkännanden är klara:

1. Kan stavspresidenten (eller någon under hans ledning) ordinerar en person till äldstens ämbete eller bemyndiga en annan bärare av melkisedekska prästadömet att göra detta. Endast bärare av melkisedekska prästadömet ska stå i ringen.
2. Kan stavspresidenten (eller någon under hans ledning) ordinerar en person till högprästens

ämbete eller bemyndiga en annan högpräst att göra detta. Endast högpräster får stå i ringen.

3. Kan biskopen (eller någon under hans ledning) ordinerar personen till diakonens, lärarens eller prästens ämbete. Endast präster och bärare av melkisedekska prästadömet får agera språkrör eller stå i ringen.

För att delta i en ordination måste en person 1) vara präst eller bärare av melkisedekska prästadömet och 2) ha likvärdig eller högre prästadömsmyndighet än den som ska ges i förrättningen. En äldste ska till exempel inte stå i ringen när en högpräst ska ordinerar eller när en man avskiljs till ett ämbete som kräver att han är högpräst.

För att utföra en prästadömsordination lägger en eller flera bemyndigade prästadömsbärare händerna varsamt på personens huvud. Prästadömsbäraren som utför ordinationen:

1. Uttalar personens fullständiga namn.
2. Anger med vilken myndighet ordinationen utförs (aronska eller melkisedekska prästadömet).
3. Förlänar aronska eller melkisedekska prästadömet, såvida det inte redan förlänats.
4. Ordinerar personen till ett ämbete inom aronska eller melkisedekska prästadömet och ger det ämbetets rättigheter, kraft och myndighet. (Prästadörets nycklar ges inte vid förlänning av prästadömet eller ordination till ett av dessa ämbeten.)
5. Uttalar en välsignelse enligt Andens ledning.
6. Avslutar i Jesu Kristi namn.

En ordination är ett tillfälle att ge en välsignelse. Detaljerade råd och anvisningar ges hellre i samband med att en person undervisas om sina plikter än under själva ordinationen.

En ordination ska inte utvidgas till ett formellt möte. Det är inte nödvändigt med böner, vittnesbörd eller undervisning när någon ordinerar.

20.7.2 Ordinationsuppteckning och -certifikat

Efter en ordination inom melkisedekska prästadömet ser stavskamreren till att "Ordinationsuppteckning, melkisedekska prästadömet" är fullständigt ifyllt, och han distribuerar den enligt anvisningarna som medföljer blanketten. Stavs- eller församlingskamreren fyller också i ett ordinationscertifikat som stavspresidenten undertecknar. Om en annan prästadömsledare i staven, till exempel en högrådsmedlem, fått uppdraget att företräda

stavs-presidenten vid ordinationen, undertecknar han också certifikatet. En prästadömsledare eller kamrer ger det undertecknade certifikatet till medlemmen.

Efter en ordination inom aronska prästadömet tillser församlingskamreren att "Ordinationsuppteckning, aronska prästadömet" är fullständigt ifyllt, och han distribuerar den enligt anvisningarna som medföljer blanketten. Församlingskamreren fyller också i ett ordinationscertifikat. Biskopen undertecknar certifikatet, och han eller kamreren ger det till medlemmen.

En persons lagliga namn enligt lokala föreskrifter eller sedvänja ska anges på ordinationsuppteckningen och på certifikatet.

20.8 En fars välsignelse och andra välsignelser till tröst och ledning

En fars välsignelse och andra prästadörets välsignelser ges till hjälp, ledning och tröst enligt Andens maningar.

En far som bär melkisedekska prästadömet kan ge en fars välsignelse till sina barn. Sådana välsignelser kan vara till särskilt stor hjälp när barnen ska börja skolan, gå ut som missionärer, gifta sig, påbörja militärtjänst eller står inför särskilda utmaningar. En familj kan skriva ner en fars välsignelse och låta den ingå i familjens uppteckningar, men den förvaras inte i kyrkans arkiv. Föräldrar ska uppmuntra sina barn att be om en fars välsignelse när en sådan behövs.

Bärare av melkisedekska prästadömet kan också ge en välsignelse till hjälp, tröst och ledning till andra familjemedlemmar och andra som ber om en sådan.

En fars välsignelse eller andra välsignelser till hjälp, tröst och ledning ges genom att en eller flera bärare av melkisedekska prästadömet lägger händerna varsamt på personens huvud. Den prästadömsbärare som ger välsignelsen:

1. Uttalar personens fullständiga namn.
2. Anger att välsignelsen förrättas med melkisedekska prästadörets myndighet.
3. Uttalar en välsignelse enligt Andens ledning.
4. Avslutar i Jesu Kristi namn.

20.9 Invigning av gravar

Den som inviger en grav ska bära melkisedekska prästadömet och ha bemyndigats av den

prästadömsledare som leder gudstjänsten. Han inviger graven genom att:

1. Vända sig till vår himmelske Fader.
2. Ange att han utför handlingen med melkisedekska prästadörets myndighet.
3. Inviga och helga gravplatsen som viloplats för den avlidnes kropp.
4. Be att platsen ska vara helgad och beskyddad ända till uppståndelsen (där det är tillämpligt).
5. Be att Herren ska trösta familjen och uttrycka de tankar som Anden inger.
6. Avsluta i Jesu Kristi namn.

Om familjen föredrar, kan man i stället för att inviga graven be en bön vid graven.

Ska en medlems kropp kremeras, avgör den presiderande ämbetsmannen huruvida man ska inviga platsen där askan förvaras. Han tar därvid hänsyn till familjens önskemål, lokala sedvänjor och lokala lagar. Invigs platsen kan prästadömsbäraren anpassa anvisningarna för invigning av gravar.

20.10 Avskiljning av ämbetsmän och lärare

Se 19.4.

20.11 Invigning av hem

Kyrkans medlemmar kan inviga sina hem som heliga platser där den Helige Anden kan vistas och där familjens medlemmar kan dyrka Gud, vara trygga för världen, växa till andligen och förbereda sig för eviga familjerelationer. Ett hem behöver inte vara betalt för att invigas. Till skillnad från kyrkans byggnader helgas inte ett hem åt Herren.

En bärare av melkisedekska prästadömet kan inviga ett hem med prästadörets makt. Om det inte finns någon bärare av melkisedekska prästadömet i hemmet, kan familjen be en nära släkting, en hemlärare eller en annan bärare av melkisedekska prästadömet att inviga hemmet. Eller också kan en familj samlas och uppsända en bön som innehåller de punkter som nämns i föregående stycke och andra ord som Anden inger.

20.12 Patriarkaliska välsignelser

20.12.1 Allmänna riktlinjer

Varje värdig döpt medlem har rätt till och ska få en patriarkalisk välsignelse, vilken ger inspirerad ledning från Herren. Kyrkans ledare och

föräldrar uppmuntrar medlemmarna att förbereda sig andligt för att få sin patriarkaliska välsignelse.

Biskopen eller en rådgivare som fått detta i uppdrag intervjuar medlemmar som vill få sin patriarkaliska välsignelse. Om en medlem är värdig, utfärdar och undertecknar intervjuaren "Rekommendation för patriarkalisk välsignelse".

Stavspresidenter och biskopar som behöver ytterligare information om patriarkaliska välsignelser kan vända sig till följande källor:

Handbok 1, 16.12

Råd och anvisningar för patriarker

Världsomfattande ledarutbildningsmöte: Patriarken

20.12.2 Att ta emot en patriarkalisk välsignelse

Medlemmar ska komma till patriarken med en bön i hjärtat och vara söndagsklädda. De kan fasta, men det är inget krav.

Varje patriarkalisk välsignelse är helig, konfidentiell och personlig. Därför ges den enskilt, förutom att ett begränsat antal familjemedlemmar kan vara närvarande.

Kyrkans medlemmar ska inte jämföra sina välsignelser och ska inte låta andra än närstående få

del av dem. Patriarkaliska välsignelser ska inte läsas upp vid kyrkans möten eller andra offentliga sammankomster.

Om en patriarkalisk välsignelse inte innefattar ett tillkännagivande om släktlinje, kan patriarken senare göra ett tillägg där släktlinjen tillkännages.

20.12.3 Beställa kopior av patriarkaliska välsignelser

En person som har fått en patriarkalisk välsignelse ska förvara kopian som han eller hon får på ett säkert ställe. Men om den tappas bort eller förstörs kan en ny kopia fås från patriarken om denne fortfarande har originalet i sin pärm med välsignelser. Om originalet skickats till kyrkans huvudkontor, kan en kopia fås via:

Patriarchal Blessings
15 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-1600
Telefon: +1-801-240-3581

Den som begär en kopia av sin patriarkaliska välsignelse ska uppge fullständigt namn, matrikelkortsnummer (om tillgängligt) och födelsedatum. Om möjligt ska också patriarkens namn och ungefärligt datum för välsignelsen uppges.

21. Urval av kyrkans riktlinjer och föreskrifter

21.1 Administrativa riktlinjer	182	21.2 Riktlinjer för användning av kyrkans byggnader och annan egendom	193
21.1.1 Förebyggande av och åtgärder vid olycksfall	182	21.2.1 Konstverk	194
21.1.2 Riktlinjer för aktiviteter	182	21.2.2 Utsmyckning	194
21.1.3 Adopterade barn och deras biologiska föräldrar	182	21.2.3 Nödsituationer	194
21.1.4 Adoption och fosterbarn	182	21.2.4 Skjutvapen	194
21.1.5 Audiovisuellt material	182	21.2.5 Öppen eld och levande ljus	194
21.1.6 Autografer och fotografier av generalauktoriteter och områdessjuttio	182	21.2.6 Flaggor	194
21.1.7 Bibeln	182	21.2.7 Måndagskvällar	194
21.1.8 Mormons bok	183	21.2.8 Nattlogi eller camping med övernattning	194
21.1.9 Kyrkans tidskrifter	183	21.2.9 Parkeringsplatser	195
21.1.10 Kyrkans namn och logotyp	183	21.2.10 Fotografier, videoupptagningar och utsändningar i kapell	195
21.1.11 Datorer	183	21.2.11 Serveringsutrymmen	195
21.1.12 Upphovsrättsskyddat material	184	21.2.12 Förvaring	195
21.1.13 Studiekursmaterial	185	21.3 Riktlinjer för sjukvård och hälsovård	195
21.1.14 Kommersiella kontaktförmedlingar för ensamstående medlemmar	185	21.3.1 Obduktion	195
21.1.15 Kalendrar	185	21.3.2 Kremering	195
21.1.16 Medlemmars emigration	185	21.3.3 Dödshjälp	195
21.1.17 Fastedagen	186	21.3.4 HIV-smitta och AIDS	195
21.1.18 Penninginsamling	186	21.3.5 Hypnos	195
21.1.19 Spel och lotterier	186	21.3.6 Sjukvård och hälsovård	195
21.1.20 Gästtalare eller gästlärare	186	21.3.7 Donation och transplantation av organ och vävnad	196
21.1.21 Inkomstskatt	186	21.3.8 Livsuppehållande behandling	196
21.1.22 Internet	186	21.3.9 Grupper för självförverkligande	196
21.1.23 Landets lagar	187	21.3.10 Dödfödda barn	196
21.1.24 Medlemmars kontakt med kyrkans huvudkontor	187	21.3.11 Visdomsordet	196
21.1.25 Medlemmars yrke och organisationstillhörighet	188	21.4 Riktlinjer för moralfrågor	196
21.1.26 Medlemmar med funktionshinder	188	21.4.1 Abort	196
21.1.27 Andra trosåskådningar	190	21.4.2 Övergrepp och misshandel	197
21.1.28 Aktiviteter med övernattning	191	21.4.3 Konstgjord befruktning	197
21.1.29 Politisk och medborgerlig verksamhet	191	21.4.4 Födelsekontroll	197
21.1.30 Postföreskrifter	191	21.4.5 Kyskhets och trohet	197
21.1.31 Medlemmars privatliv	191	21.4.6 Homosexuella handlingar och dragning till personer av samma kön	197
21.1.32 Privat utgivna texter	191	21.4.7 Provrörsbefruktning	198
21.1.33 Inspelning av tal eller föredrag av generalauktoriteter och områdessjuttio	191	21.4.8 Samröre med det ockulta	198
21.1.34 Benämning av kyrkan och dess medlemmar	191	21.4.9 Pornografi	198
21.1.35 Forskningsstudier i kyrkan	192	21.4.10 Äktenskap mellan personer av samma kön	198
21.1.36 Säljare	192	21.4.11 Sexualundervisning	198
21.1.37 Satellit- och videoutrustning	192	21.4.12 Ensamstående blivande föräldrar	198
21.1.38 Begäran om penningmedel	192	21.4.13 Spermadonation	199
21.1.39 Uttalanden tillskrivna kyrkans ledare	192	21.4.14 Själv mord	199
21.1.40 Symposier och liknande sammankomster	192	21.4.15 Operativ sterilisering (inklusive vasektomi)	199
21.1.41 Skattepliktig verksamhet	193	21.4.16 Surrogatmödraskap	199
21.1.42 Tempelskrud och tempelklädnad	193		
21.1.43 Riktlinjer för resor	193		

21. Urval av kyrkans riktlinjer och föreskrifter

Följande riktlinjer och föreskrifter har till övervägande del hämtats från kapitlen "Kyrkans riktlinjer och föreskrifter" och "Fastighetsavdelningen" i *Handbok 1*. Frågor om dessa och andra riktlinjer ska ställas till biskopen.

Det här kapitlet består av fyra delar. Varje del innehåller underämnena:

1. Administrativa riktlinjer
2. Riktlinjer för användning av kyrkans byggnader och annan egendom
3. Riktlinjer för sjukvård och hälsovård
4. Riktlinjer för moralfrågor

21.1 Administrativa riktlinjer

21.1.1 Förebyggande av och åtgärder vid olycksfall

Se 13.6.20.

21.1.2 Riktlinjer för aktiviteter

Se 13.6.

21.1.3 Adopterade barn och deras biologiska föräldrar

Frågor om utbyte av information och kontakt mellan adopterade barn och deras biologiska föräldrar ska handhas på ett finkänsligt sätt. Alla berörda parter legala rättigheter och känslomässiga behov ska beaktas.

21.1.4 Adoption och fosterbarn

Medlemmar som vill adoptera barn eller bli fosterföräldrar ska strikt iaktta alla de juridiska krav som gäller i berörda länder (och i deras underlydande organ). De uppmantras att anlita auktoriserade byråer.

21.1.5 Audiovisuellt material

Kyrkans medlemmar kan använda audiovisuellt material som cd, dvd och datorpresentationer i kyrkliga sammanhang med följande förbehåll:

1. Det får inte användas på sakramentsmöten eller på stavskonferensens allmänna möte (men lämpligt, inspelat musikackompanjemang kan användas om det inte finns tillgång till piano, orgel eller ackompanjator).
2. Det får inte användas om det föreligger upphovsrättsliga restriktioner när det gäller en sådan användning (se 21.1.12).

3. Det får inte användas om det innehåller material som är olämpligt i kyrkliga sammanhang.

Audiovisuellt material som uppfyller dessa kriterier kan användas i kapellet vid andra möten än sakramentsmötet eller det allmänna mötet på stavskonferensen om det är en viktig del av mötet.

21.1.6 Autografer och fotografier av generalauktoriteter och områdessjuttio

Kyrkans medlemmar ska inte be generalauktoriteter eller områdessjuttio om autografer, inte heller be dem att skriva sitt namn i skrifter, psalmböcker eller program. Sådant nedvärderar deras heliga kallelse och mötenas anda. Det kan också hindra dem från att hälsa på andra medlemmar.

Medlemmar ska inte fotografera generalauktoriteter eller områdessjuttio i kyrkans kapell.

21.1.7 Bibeln

Engelsktalande medlemmar ska använda sista dagars heligas utgåva av King James Version av Bibeln. I denna ingår Topical Guide, fotnoter, utdrag ur Joseph Smith Translation och tvärhänvisningar till andra avsnitt i Bibeln och till Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan samt andra studiehjälpmedel. Även om andra versioner av Bibeln kan vara lättare att läsa stöder nutida uppenbarelse King James Version vad gäller läran, framför andra engelska översättningar.

Spansktalande medlemmar ska använda sista dagars heligas utgåva av Reina Valera-bibeln. Denna utgåva innehåller liknande studiehjälpmedel som kyrkans engelska utgåva av Bibeln.

På många andra språk har kyrkan godkänt en utgåva av Bibeln som den inte har gett ut, till att användas på kyrkans möten och kurser. Medlemmarna ska använda denna utgåva av Bibeln.

Det mest tillförlitliga sättet att avgöra riktigheten av en bibelöversättning är inte att jämföra olika texter, utan att jämföra den med Mormons bok och nutida uppenbarelser.

Godkända tryckta utgåvor av Bibeln finns på kyrkans distributionscenter. Elektroniska och in talade versioner av kyrkans utgåvor finns också på scriptures.lds.org.

21.1.8 Mormons bok

Kyrkan avråder från omarbetningar av Mormons bok till modernare eller ledigare engelska. Första presidentskapet har sagt:

”När helig text översätts till ett annat språk eller omarbetas till ett ledigare språk, finns det stor risk för att det därigenom uppstår doktrinära fel eller att spåren av dess forntida ursprung fördunklas. För att förebygga detta övervakar första presidentskapet och de tolv rå personligen och noggrant översättningen av skrifterna från engelska till andra språk och har inte godkänt försök att uttrycka det doktrinära innehållet i Mormons bok på ledig eller modern engelska. (Vad som här sagts gäller inte kyrkans publikationer för barn.)” (Ensign, apr. 1993, s. 74).

21.1.9 Kyrkans tidskrifter

Första presidentskapet har ständigt uppmuntrat kyrkans medlemmar att läsa kyrkans tidskrifter. Lokala ledare i kyrkan ska uppmuntra medlemmarna att ha kyrkans tidskrifter i sitt hem. Dessa tidskrifter innehåller Herrens vägledning som getts genom nutida profeter. Kyrkans tidskrifter stärker tron på Frälsaren och ger inspirerad vägledning vid personliga utmaningar.

Stavspresidenten och biskopen kan ge sina verkställande sekreterare i uppdrag att samordna arbetet med att få medlemmar att prenumerera på kyrkans tidskrifter (se *Handbok 1*, 13.3.4 och 13.4.4). Biskopsråd kan också kalla ett församlingens tidskriftsombud och ge andra i uppdrag att hjälpa till. Om ett församlingens tidskriftsombud är kallat hjälper han eller hon till med att planera och leda kampanjer för kyrkans tidskrifter, hjälper medlemmar att börja prenumerera eller förnya sina prenumerationer och lär medlemmarna om fördelarna med att prenumerera på kyrkans tidskrifter.

Medlemmar kan prenumerera på kyrkans tidskrifter via kyrkans distributionscenter. I vissa områden kan medlemmarna börja prenumerera genom att fylla i prenumerationsblanketten som finns på hemsidorna för kyrkans tidskrifter.

21.1.10 Kyrkans namn och logotyp

Kyrkans namn och logotyp är avgörande kännetecken för kyrkan. De är registrerade varumärken eller på annat sätt lagligt skyddade i hela världen. De ska endast användas i enlighet med följande riktlinjer.

Lokala enheter får använda kyrkans skrivna namn (inte logotypen) när samtliga av följande villkor är uppfyllda:

1. Aktiviteten eller funktionen med vilken namnet förknippas (till exempel ett program för ett sakramentsmöte) är i den lokala enhetens officiella regi.
2. Namnet på den lokala enheten står tillsammans med kyrkans namn (exempelvis Västerhaninge församling, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga).
3. Typsnittet imiterar inte eller liknar kyrkans officiella logotyp.

Kyrkans officiella logotyp (se framsidan av den här handboken) ska bara användas i samband med material som godkänts av korrelationsavdelningen på kyrkans huvudkontor. Exempel på sådant material är:

1. Kyrkans officiella publikationer och brevpapper med kuvert.
2. Missionärsnamnbrickor.
3. Möteshusskyltar.

Logotypen får inte användas som dekoration eller som skärmläckare på datorer. Inte heller får den användas i något personligt, kommersiellt eller säljfrämjande sammanhang, till exempel på böcker som redovisar eller rör släktforskning, T-tröjor, knappar eller reklamremsor. Frågor kan ställas till:

Intellectual Property Office
50 East North Temple Street, Room 1888
Salt Lake City, UT 84150-0018
Telefon: +1-801-240-3959 eller
+1-800-453-3860, ankn. 2-3959
Fax: +1-801-240-1187
E-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org

21.1.11 Datorer

Efter godkännande från kyrkans presiderande råd får vissa enheter i kyrkan datorer avsedda till exempel för uppteckningar och släktforskning. Stavspresidenten har tillsyn över utplacering och användning av datorer i staven. Riktlinjer för anskaffning och handhavande av kyrkans datorer finns att få via kyrkans huvudkontor eller tilldelat förvaltningskontor. Dessa riktlinjer ger information om datorutrustning- och program, skänkta datorer, internetuppkopplingar, reparationer, avyttrande av datorer, stulna eller skadade datorer, säkerhet samt medlemmars användande av kyrkans datorer.

Stavspresidenter ska vid behov ordna så att medlemmar kan använda släktforskningsprogram på stavens och församlingarnas datorer. Församlingars och stavars datorer får i övrigt inte användas för personligt bruk.

För att skydda konfidentiella uppgifter som finns i datorer ska kyrkans ledare och kamrerer använda lösenordsfunktionerna i kyrkans datorprogram för uppteckningar. Ytterligare information om hur man skyddar konfidentiella uppgifter finns i *Handbok 1*, 13.8 och 13.9.

Datorerna ska vara placerade så att biskopsrådets medlemmar och kamrerer ostört kan arbeta med medlemmarnas donationer.

Se 21.1.12 för restriktioner i fråga om kopiering av datorprogram.

21.1.12 Upphovsrättsskyddat material

De lagar som rör originalverk och deras användning skiftar från land till land. De kyrkans riktlinjer som beskrivs i den här delen överensstämmer med internationella avtal som tillämpas i de flesta länder. För enkelhets skull används i det här kapitlet ordet "upphovsrätt" för upphovsmannens rättigheter. Men vissa av dessa rättigheter kan vara kända under olika namn i en del länder.

Upphovsrätt är ett skydd som lagen ger ägarna till originalverk som har konkret form. Detta skydd gäller bland annat följande:

1. Litterära, musikaliska, dramatiska och koreografiska verk.
2. Konstverk, fotografier och skulpturer.
3. Ljudverk, audiovisuella verk (som filmer, videor, cd och dvd).
4. Datorprogram eller datorspel.
5. Internet och andra databaser.

Kyrkans medlemmar ska strikt följa alla lagar om upphovsrätt. I allmänhet kan endast upphovsrättsinnehavare godkänna kopiering, distribution, offentligt framförande, offentlig förevisning av deras verk eller annan härledning till dessa. Att använda ett verk på något av dessa sätt utan tillstånd från upphovsrättsinnehavaren strider mot kyrkans riktlinjer och kan också ställa kyrkan eller användaren inför juridiskt ansvar.

Den som använder sig av ett verk ska utgå ifrån att det är skyddat av upphovsrätten. Utgivna verk är i regel försedda med en upphovsrättstext, till exempel "© 1997 Johan Svensson". (För ljudinspelningar används symbolen ©.) Men en upphovsrättstext krävs inte för lagligt skydd. Vidare gäller upphovsrätten även om en publikation

är utgången på förlaget, och därför har man inte rätt att kopiera, distribuera, framföra, förevisa eller göra utdrag ur den utan tillstånd.

Kyrkans Intellectual Property Office (IPO) behandlar förfrågningar om användning av upphovsrättsskyddat material bland kyrkans material eller program, däribland material som Intellectual Reserve, Inc (IRI) äger upphovsrätten till. IRI är en enskild, ideell organisation som äger den immateriella egendom som används av kyrkan. Ytterligare information om hur man ansöker om tillstånd att använda av kyrkan ägt material ges via länken "Rights and Information" på LDS.org.

Följande frågor och svar kan hjälpa medlemmar att förstå och följa upphovsrättslagarna när de använder upphovsrättsskyddat material i kyrkan och i hemmet. Om medlemmar har frågor som inte besvaras i dessa riktlinjer kan de kontakta:

Intellectual Property Office
50 East North Temple Street, Room 1888
Salt Lake City, UT 84150-0018
Telefon: +1-801-240-3959 eller
+1-800-453-3860, ankn. 2-3959
Fax: +1-801-240-1187
E-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org

Får jag kopiera bilder i kyrkans tidskrifter? Bilder i kyrkans publikationer får vanligtvis kopieras för ickekommersiell användning i kyrkan, hemmet och familjen. De får dock inte kopieras i kommersiellt syfte utan särskilt skriftligt tillstånd av IPO. Om en bild inte får kopieras, står till exempel "kopiering förbjuden" i samband med bildens upphovsrättsinformation.

Får jag kopiera kyrkans tryckta material? Kyrkans publikationer får vanligtvis kopieras för ickekommersiell användning i kyrkan, hemmet och familjen. Kyrkans material får dock inte användas i kommersiellt syfte utan särskilt skriftligt tillstånd av IPO.

Får jag kopiera noter? Särskilda upphovsrättslagar gäller för noter. Noter får kopieras från *Psalmer*, *Barnens sångbok*, och kyrkans tidskrifter för ickekommersiell användning i kyrkan, hemmet och familjen såvida inte restriktioner är särskilt angivna på psalmen eller sången. Att kopiera tryckta noter eller inspelad musik utan tillstånd från upphovsrättsinnehavaren strider mot kyrkans föreskrifter. Noter som har kopierats i strid med denna riktlinje får inte användas för kyrkliga ändamål.

Får jag ändra, kopiera eller dela upp av kyrkan producerat audiovisuellt material? Nej, såvida inte sådan användning uttryckligen godkänns av IPO. Av kyrkan producerat audiovisuellt material ska

användas enligt anvisningar i läroböcker och på omslagen.

Får jag kopiera material som inte ägs av kyrkan? Vanligtvis inte. Upphovsrättslagar styr användningen av privatägda material. Oftast finns det restriktioner som allmänheten måste följa innan de kopierar material som inte ägs av kyrkan. Dessa restriktioner anges vanligtvis i början av ett utgivet verk. Kyrkans medlemmar ska strikt följa alla upphovsrättslagar.

Får jag visa kommersiellt AV-material vid kyrkans sammankomster? Vanligtvis inte. Kyrkans medlemmar ska inte överträda varningar och restriktioner som ålagts kommersiellt AV-material. Att använda kommersiellt AV-material vid kyrkans sammankomster kräver i allmänhet tillstånd av upphovsrättsinnehavarna.

Får jag ladda ner eller kopiera mjukvara och andra datorprogram för användning i kyrkan? Vanligtvis inte. Datorprogram och annan mjukvara får inte kopieras eller laddas ner om inte vederbörlig licens har inhandlats. Ett undantag är kyrkans datorprogram för släktforskning, som får laddas ner utan kostnad.

Får jag ladda ner eller distribuera material som jag finner på kyrkans hemsidor? Kyrkan har skapat flera hemsidor, exempelvis LDS.org, Mormon.org och FamilySearch.org. Materialet på kyrkans hemsidor, inklusive bilder, text, ikoner, skärmar, databaser och allmän information får användas, laddas ner och skrivas ut för ickekommersiell användning i kyrkan, hemmet och familjen, om ej annat anges. Material från dessa sidor får inte visas på, överföras till eller distribueras till andra hemsidor eller datornät utan tillstånd från IPO.

Kyrkans hemsidor och all information på dem, däribland namn och adress på dem som skickat in material, får inte användas för försäljning eller för att marknadsföra produkter eller tjänster, söka kunder eller i annat kommersiellt syfte.

För ytterligare information om användarvillkor, se informationen på respektive hemsida.

Vilka tillstånd behövs för att uppföra musikaler och teaterstycken? Uppsättningar som ägs av kyrkan eller IRI får framföras i kyrkliga sammanhang utan tillstånd från kyrkans huvudkontor. Om ett upphovsrättskyddat alster inte ägs av kyrkan, måste kyrkans medlemmar få upphovsrättsinnehavarens tillstånd för att få framföra hela eller delar av det i kyrkan. Vanligtvis begär upphovsrättsinnehavaren ersättning eller royalty även då ingen avgift tas för föreställningen. Alla framföranden ska godkännas av lokala prästadömsledare.

21.1.13 Studiekursmaterial

Kyrkan tillhandahåller skrifter, tidskrifter, handledningar, böcker och annat material för att hjälpa medlemmarna studera och leva efter Jesu Kristi evangelium.

Prästadömet och biorganisationernas ledare uppmuntrar medlemmar att skaffa sig egna exemplar av skrifterna och annat studiekursmaterial till användning i hemmet och i kyrkan.

Ledarna ser till att lärare använder av kyrkan godkänt material i undervisningen i kvorum och klasser. Publikationen *Anvisningar gällande studiekursmaterial* ger information om hur man organiserar söndagens klasser och vilket material som ska användas till lektionerna.

21.1.14 Kommersiella kontaktförmedlingar för ensamstående medlemmar

Kommersiella kontaktförmedlingar vänder sig ofta till ensamstående medlemmar i kyrkan. Kyrkans möteshus, kurser eller program får inte användas till att främja privat affärsverksamhet av något slag, och däri inbegrips kommersiell kontaktförmedling och liknande. Listor över grupper i kyrkan eller andra uppgifter om medlemmar får inte ges till sådana företag.

21.1.15 Kalendrar

Stavs- och församlingskalendrar över medlemmar får ges ut enligt följande anvisningar:

Uppgifter om namn, adress och telefonnummer får bara tas med i en förteckning om uppgifterna finns med i en vanlig telefonkatalog eller, om de inte finns där, om medlemmen ger sitt tillstånd. E-postadresser får endast tas med om medlemmen ger sitt tillstånd.

Stavens eller församlingens budgetmedel används för att bekosta adressförteckningar. Adressförteckningar får inte innehålla reklam.

Ledarna ska inte distribuera adressförteckningar utanför stavens eller församlingens gränser eller tillåta att de används kommersiellt eller politiskt.

Det ska stå i början av varje adressförteckning att den bara får användas i kyrkligt syfte och att den inte får kopieras utan tillstånd av biskopen respektive stavs-presidenten.

21.1.16 Medlemmars emigration

I allmänhet uppmanas kyrkans medlemmar att stanna i sitt hemland för att bygga upp och stärka kyrkan där. Möjligheter till aktivitet i kyrkan och

till att få och dela med sig av evangeliets välsignelser ökar avsevärt runtom i världen. När medlemmar stannar kvar i sitt hemland och arbetar för att bygga upp kyrkan där, välsignas både de och kyrkan storligen. Stavar och församlingar runtom i världen stärks och får möjlighet att dela med sig av evangeliet till ännu fler av vår himmelske Faders barn.

Erfarenheten har visat att de som emigrerar ofta ställs inför utmaningar inom språk, kultur och ekonomi som resulterar i besvikelser och utmaningar för individen och familjen.

Kyrkans missionärer ska inte be sina föräldrar, släktingar eller andra att stödja medlemmar som önskar emigrera till andra länder.

Medlemmar som emigrerar till ett land, oavsett vilket, ska följa gällande lagar.

Om medlemmar kommer på studerande- eller turistvisum till USA eller något annat land, ska de inte räkna med att få arbete eller permanent uppehållstillstånd efter att ha kommit in i landet.

För att komma i fråga för anställning hos kyrkan i något land, måste en person uppfylla alla lagar rörande immigration och medborgarskap. Kyrkan stöder inte immigration genom att ge anställning hos kyrkan.

21.1.17 **Fastedagen**

Ett rätt iakttagande av fastedagen innefattar vanligtvis att avstå från mat och dryck under två på varandra följande måltider under en 24-timmarsperiod, närvara vid faste- och vittnesbörds-mötet samt att ge ett generöst fasteoffer till hjälp åt behövande.

21.1.18 **Penninginsamling**

Se 13.6.8.

21.1.19 **Spel och lotterier**

Kyrkan tar avstånd från hasardspel i alla former, inklusive statliga lotterier.

21.1.20 **Gästtalare eller gästlärare**

Under de flesta möten i kyrkan ska talare och lärare tillhöra den lokala församlingen eller staven.

Biskopens godkännande krävs för att en gästtalare eller gästlärare ska få medverka vid något församlingsmöte, däribland biorganisationsmöten. Stavspresidentens godkännande krävs för sådan medverkan vid stavsmöten.

Biskopen eller stavspresidenten bedömer omsorgsfullt gästtalare eller gästlärare och de ämnen de avser att ta upp. Det här kan innefatta att kontakta personens biskop. Biskopen eller stavs-presidenten ser till att:

1. Presentationer är i samklang med kyrkans lära.
2. Gästtalare eller gästlärare inte får betalt, inte rekryterar deltagare och inte värvar kunder eller klienter.
3. Gästtalares eller gästlärarens resekostnader inte tas ur enhetens lokala budget eller täcks av privata bidrag.
4. Presentationer överensstämmer med riktlinjerna för användande av kyrkans lokaler (se 21.2).

21.1.21 **Inkomstskatt**

Kyrkans medlemmar är enligt tolfte trosartikeln skyldiga att lyda skattelagarna i det land där de bor (se också L&F 134:5). Medlemmar som ogillar skattelagarna kan försöka få dem ändrade genom lagar och förordningar. Medlemmar som har välgrundade rättsliga invändningar kan i domstol bestrida skattelagarna.

Medlemmar som vägrar att lämna in självdeklaration, betala föreskriven inkomstskatt eller rätta sig efter en slutlig dom i ett skattemål är i direkt konflikt med lagen och med kyrkans lära. Dessa medlemmar uppfyller eventuellt inte kraven för tempelrekommendation och ska inte kallas till ansvarsfulla ämbeten i kyrkan. Medlemmar som dömts för uppsåtligt brott mot skattelagar är föremål för disciplinära åtgärder från kyrkan i den utsträckning som omständigheterna kräver.

21.1.22 **Internet**

Om det används med omdöme kan internet bidra till att samordna kyrkans verksamhet, stärka tron och hjälpa till att tillgodose andras behov. Där så är möjligt ska dock medlemmar se till att elektronisk kommunikation inte ersätter tillfällen till personlig kontakt.

Kyrkans officiella internetresurser

Kyrkan tillhandahåller ett antal officiella hemsidor och andra internetresurser för allmän användning. Det framgår tydligt att dessa hemsidor och resurser är officiella, antingen genom att kyrkans logotyp används eller på något annat sätt. De rättar sig också efter juridiska krav och riktlinjerna för kyrkans immateriella egendom och sekretess.

Hemsidor för staven och församlingen kan endast skapas genom användning av kyrkans officiella internetresurser. Stavar och församlingar är inte auktoriserade att skapa andra hemsidor eller bloggar eller att i kyrkans regi på annat sätt finnas på internet.

Stavens och församlingens hemsidor kan underlätta samordning och kommunikation inom lokala enheter. Dessa hemsidor kan innehålla nyheter och annonseringar, kalendrar, ledar- och medlemsförteckningar och schema för byggnaders användning. Om man skapar en hemsida för staven eller församlingen, ska den regelbundet uppdateras så att den fyller sitt ändamål.

För att få tillstånd att använda kyrkans officiella resurser för att skapa en stavens eller församlingens hemsida kan stavs-presidenten kontakta följande avdelning på kyrkans huvudkontor:

Member and Statistical Records Division
Attn: Local Unit Internet Resources
50 East North Temple Street, Room 1320
Salt Lake City, UT 84150-0013
Telefon: +1-801-240-3500 eller
+1-800-453-3860, ankn. 2-3500
E-post: msrmail@ldsmail.net

Ytterligare riktlinjer för stavens och församlingens hemsidor finns under "LDS Site Development Guide" på LDS.org.

Ibland kan kyrkans officiella hemsidor godkännas för andra ändamål, till exempel flerstavsprojekt, särskilda evenemang och unga ensamstående vuxnas aktiviteter och organisation. För att få tillstånd till en sådan hemsida sänder organisationens prästadömsledare in en begäran som beskriver syftet och behovet till en medlem av de sjuttios presidentskap eller områdespresidentskapet.

Tempel, missioner och besökscenter har inte tillstånd att skapa hemsidor.

Medlemmars användning av internet i kyrkliga ämbeten

Enskilda medlemmar kan skapa hemsidor eller bloggar eller använda sig av andra lämpliga internetresurser i sina kyrkliga ämbeten förutsatt att de anger följande: "Detta är inte en officiell hemsida för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga". Medlemmar ska också iaktta följande riktlinjer:

1. Kyrkans logotyp får inte användas eller imiteras.
2. Namn och kontaktinformation för den medlem som är ansvarig för hemsidan ska finnas med.

3. Medlemmar ska inte påstå eller antyda att deras hemsida eller aktiviteter rekommenderas av kyrkan eller är i dess regi.
4. Konstverk, musik eller annat material som ägs av kyrkan ska inte läggas ut såvida detta inte klart och tydligt godkänns i användarvillkoren på sidan "Rights and Use Information" på en kyrkans hemsida eller av kyrkans Intellectual Property Office.
5. Fotografier av andra enskilda eller personlig information om dem ska inte visas utan deras samtycke.

Personlig användning av internet

Medlemmar uppmuntras att alltid och överallt vara exempel på sin tro, också på internet. Om de använder bloggar, sociala nätverk och andra internetmöjligheter, uppmuntras de att stärka andra och hjälpa dem att bli medvetna om det som är nyttigt, bra och berömvärdt. När det är lämpligt uppmuntras medlemmar att nämna kyrkan och att länka till och att dela med sig av godkänt kyrkligt material.

När medlemmar använder internet i andra avsikter än kyrkliga ämbeten ska de förstå att det de framför är personligt. De ska inte ge intryck av att de representerar kyrkan eller handlar i dess regi.

Ytterligare hjälpmedel och riktlinjer finns att få via "Internet Usage Helps for Members" på LDS.org.

21.1.23 Landets lagar

Kyrkans medlemmar ska lyda, ära och upprätthålla lagarna i det land där de bor eller som de reser igenom (se L&F 58:21–22; Trosartiklarna 1:12). Det här innefattar lagar som förbjuder proselyterande verksamhet.

21.1.24 Medlemmars kontakt med kyrkans huvudkontor

Kyrkans medlemmar avråds från att ringa eller skriva till generalauktoriteter när det gäller doktrinära eller personliga frågor. Med ett allt större medlemsantal är det en nästan oöverstiglig uppgift att svara på dessa frågor personligen och det skulle hindra generalauktoriteterna från att utföra de plikter som endast de ansvarar för. Generalauktoriteterna älskar kyrkans medlemmar och vill inte att de ska känna att de saknar det stöd och den vägledning de behöver. Allt ska emellertid göras med visdom och ordning.

Herren har organiserat sin kyrka på ett sådant sätt att varje medlem har tillgång till en biskop

eller grensresident och en stavs-, distrikts- eller missionsresident som verkar som andliga och timliga rådgivare. Lokala ledare har på grund av sina ämbeten rätt till andlig urskillningsförmåga och inspiration så att de kan råda medlemmar inom sitt ansvarsområde.

Medlemmar i kyrkan som behöver andlig vägledning, som har tyngande personliga problem eller har frågor som rör läran, ska själva anstränga sig att finna lösningar och svar, bland annat genom uppriktigt bön och skriftstudier. Kyrkans medlemmar uppmanas att söka den Helige Andens vägledning till hjälp i sitt eget liv och i sitt ansvar mot sin familj och kyrkan.

Om de ändå behöver hjälp, ska de i första hand rådgöra med biskopen. Om så behövs, hänvisar han dem till stavspresidenten.

I de flesta fall skickas brev från medlemmar till generalauktoriteterna vidare till deras lokala ledare. Stavspresidenter som behöver ett förtydligande om en doktrinär fråga eller någonting annat i kyrkan, kan å sina medlemmars vägnar skriva till första presidentskapet.

21.1.25 Medlemmarnas yrke och organisationstillhörighet

Dop in i kyrkan, ordinationer inom prästadömet och utfärdande av tempelrekommendationer grundar sig på varje individs personliga värdighet, vilken fastställs genom en grundlig intervju av personens lokala prästadömsledare. Kyrkans medlemmar ska eftersträva aktiviteter och anställningar där de med gott samvete kan be om Herrens välsignelser och som är i samklang med evangeliets principer och Frälsarens lärdomar.

21.1.26 Medlemmar med funktionshinder

Kyrkans medlemmar uppmanas att följa Frälsarens föredöme genom att erbjuda hopp, förståelse och kärlek till dem som har funktionshinder. Prästadömet och biorganisationernas ledare ska lära känna dem som har funktionshinder och visa äkta intresse och omtanke.

Prästadömet och biorganisationernas ledare identifierar också medlemmar som kan behöva ytterligare omtanke på grund av att en förälder, ett barn eller ett syskon har ett funktionshinder. Att ta hand om en familjemedlem med funktionshinder kan vara en förädlade, trosstärkande process. Men det kan också bidra till utmaningar med ekonomin, äktenskapet och familjen.

Prästadömet och biorganisationernas ledare söker också upp medlemmar med funktionshinder

som lever i gruppboenden eller i annat boende där de är borta från sin familj.

Öka medvetenheten och förståelsen

Ledare, lärare och andra medlemmar ska anstränga sig för att förstå en persons funktionshinder och alla behov som kan tänkas höra ihop med det. De kan också öka sin förståelse genom att samtala med personen och hans eller hennes familjemedlemmar. De kan också läsa tal av kyrkans ledare, artiklar i kyrkans tidningar och resurser på internet via disabilities.lds.org.

Ge hjälp

Prästadömet och biorganisationernas ledare gör en utvärdering av funktionshindrades och vårdgivares behov. Ledarna fastställer hur församlingens och stavens resurser kan användas för att på ett bra sätt tillgodose behoven. De uppmanar medlemmarna att ge hjälp, visa kärlek och vara en god vän. Biskopsrådet eller stavspresidentskapet kan kalla en församlingens eller stavens specialist på funktionshinder till hjälp för enskilda och familjer.

Ledarna kan också ta reda på lämpliga resurser i samhället som kan hjälpa enskilda med funktionshinder och deras familjer.

För ytterligare information om hjälp åt personer med funktionshinder kan ledare och medlemmar vända sig till disabilities.lds.org. Ledarna kan också kontakta Kyrkans familjeservice (där den finns tillgänglig).

Ledare och medlemmar ska inte försöka förklara varför en prövning i form av ett funktionshinder kommit till en familj. De ska aldrig antyda att ett funktionshinder är ett straff från Gud (se Joh 9:2–3). Inte heller ska de påstå att det är en välsignelse att ha ett barn med funktionshinder.

Utföra förrättningar

För att få veta om det är lämpligt att utföra en förrättning för en person med förståndshandikapp ska prästadömsledarna följa riktlinjerna i *Handbok 1*, 16.1.8.

Ge tillfällen att tjäna och delta

Många medlemmar med funktionshinder kan verka i nästan vilket ämbete som helst. Prästadöms- och biorganisationsledare går under bön igenom vilka förmågor och önskingar som varje person har och ger sedan lämpliga tillfällen att tjäna. Ledarna rådgör också med personens familj och beaktar följderna av ett ämbete i kyrkan för personen och hans eller hennes familj eller vårdgivare.

När det gäller vilka kyrkliga uppgifter eller ämbeten som är lämpliga för vårdgivare till personer med funktionshinder beaktar ledarna noga den enskildes och deras familjers omständigheter.

Ledare och lärare ska i så stor utsträckning som möjligt engagera medlemmar med funktionshinder på möten, i lektioner och aktiviteter. Lektioner, tal och undervisningsmetoder ska anpassas till varje persons behov. För information om anpassning av lektioner, se disabilities.lds.org.

Biskopsrådet kan kalla en assisterande lärare till att hjälpa en person i en klass. Biskopsrådet kan också be någon att hjälpa personen på ett möte eller vid en aktivitet.

Om vederbörande inte kan delta i ett möte, i en klass eller aktivitet, så kan ledare och lärare rådgöra med familjen om hur hans eller hennes behov ska kunna tillgodoses. Stavsprezidenten eller biskopen kan godkänna att särskilda klasser eller program organiseras för medlemmar med funktionshinder (se "Inrätta särskilda klasser, program eller enheter" nedan). Om en person inte kan närvara vid kyrkans möten kan man ordna med tryckt material eller inspelningar av lektionerna.

Prästadömsledarna uppmuntrar män som bär prästadömet att delta i förrättningar när så är lämpligt. Prästadömsbärare och kvinnor som är 12 år och äldre och som är döpta och konfirmerade och som är värdiga, kan döpas och konfirmeras för de döda i templet. Riktlinjer om medlemmar med funktionshinder som tar emot sina egna tempelförrättningar finns i *Handbok 1*, 3.3.3.

Inrätta särskilda klasser, program eller enheter

Medlemmar med funktionshinder och särskilda behov uppmuntras att närvara vid söndagens möten i sin hemförsamling såvida de inte bor på ett vårdhem där kyrkans program inrättats.

När medlemmar med liknande funktionshinder bor i en församling, grupp av församlingar, stav eller grupp av stavar, kan kyrkans ledare inrätta särskilda program eller klasser för veckoträffar eller Primär för dem. Ledarna kan också organisera särskilda söndagsskoleklasser eller andra klasser. Dessa klasser eller program utgör ett komplement till programmen i personens hemförsamling.

För att organisera en särskild klass eller program på flerstavnivå krävs godkännande av en medlem i presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet. Dessa ledare utser en förvaltande stavsprezident som ska övervaka att

ett program eller en klass organiseras och fungerar under en bestämd angiven tid.

För att organisera en särskild klass eller program för flera församlingar krävs stavsprezidentens godkännande. Stavsprezidenten utser en förvaltande biskop som ska övervaka inrättandet av och den fortsatta ledningen av ett program eller en klass under en bestämd angiven tid.

Den förvaltande stavsprezidenten eller biskopen rådgör med andra medverkande stavsprezidenter eller biskopar för att fastställa riktlinjer för ekonomiskt stöd till dessa program eller klasser. Föräldrar eller vårdgivare ansvarar för transporter.

Om man organiserar ett program eller en klass för flera stavar kan presidenten i varje medverkande stav utse en högrådsmedlem som ska samordna arbetet med att skriva in medlemmar som vill vara med, ombesörja ledare och lärare och följa de ekonomiska riktlinjer som fastställts av den förvaltande stavsprezidenten.

Medlemmar som verkar inom ett särskilt program eller en särskild klass kallas och avskiljs av eller under ledning av den förvaltande stavsprezidenten eller biskopen. Dessa ledare följer sedvanliga kyrkliga riktlinjer för utfärdande av kallelser och avlösningar. Ledare och lärare för en viss klass eller program utbyter information om medlemmars aktiviteter och prestationer med ledarna i hemförsamlingar, där permanenta uppteckningar förs och uppmärksamhet kan ges.

Efter inbjudan från den förvaltande stavsprezidenten eller biskopen kan ledarna för ett särskilt program eller en särskild klass närvara vid stavens eller församlingens ledarskapsmöten. De kan också ha egna möten för att planera aktiviteterna inom klassen eller programmet.

Ledarna kan kontakta cheferna för seminarier och religionsinstitutet för att få information om klasser för medlemmar med funktionshinder som kan inrättas inom Kyrkans utbildningsverksamhet.

Församlingar eller grenar kan upprättas för medlemmar som är döva eller hörselskadade. En församling kan bli ombedd att vara värd för en grupp döva eller hörselskadade inom ett visst geografiskt område. Sådana församlingar, grenar eller grupper hjälper dessa medlemmar att tillfullo delta i tjänande och evangeliestudier. Anvisningar för upprättande av dessa enheter finns i *Handbok 1*, 9.1.4 och 9.1.10.

Medlemmar som använder teckenspråk och deras familjer kan välja att ha sina matrikelkort på en av följande platser: 1) sin hemförsamling,

- (2) en utsedd värd församling för en grupp medlemmar som är döva eller hörselskadade eller
- (3) en församling eller gren som bildats för medlemmar som är döva eller hörselskadade.

Tolkar åt döva eller hörselskadade medlemmar

Medlemmar som är döva eller hörselskadade har kommunikationshinder för att lära sig evangeliets principer och lärdomar. Om de använder teckenspråk behöver de tolkar för att tillfullo delta i kyrkans möten, prästadömsförrättningar, tempeltjänst, bärandet av vittnesbörd, intervjuer och aktiviteter.

Medlemmar som är döva eller hörselskadade uppmuntras att vara oberoende och ta initiativet till samarbete med sina prästadömsledare för att få de tolkningstjänster som de behöver. Med tanke på känsliga situationer, till exempel vid en personlig intervju eller ett disciplinråd, ska prästadömsledarna rådgöra med medlemmen för att bestämma om tolk ska användas eller inte. Under dessa omständigheter ska ledarna söka efter en tolk som inte är familjemedlem (om möjligt) och framhålla tystnadsplikten.

Om det inte finns tillräckligt med tolkar kan ledarna ordna församlings- eller stavskurser i teckenspråk som används i deras område. Ledarna kan kalla kvalificerade medlemmar att lära ut teckenspråk. Medlemmar som är döva eller hörselskadade och använder teckenspråket som sitt modersmål ska i första hand komma i fråga som lärare för dessa kurser. Ett bra hjälpmedel är *Dictionary of Sign Language Terms for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (31121)

Endast värdiga medlemmar bör tolka vid sakramentsmöten, prästadömsmöten och intervjuer. Om en prästadömsbärare inte finns att tillgå under prästadömsmötet kan en presiderande ämbetsman be en kvinna utföra tolkningen. Tolkar som inte är medlemmar kan tillfälligt användas som frivilliga vid aktiviteter och de flesta möten tills medlemmarna lärt sig tolka.

En presiderande ämbetsman kan be en prästadömsbärare att tolka en förrättning eller välsignelse om mottagaren är döv eller hörselskadad. Om en prästadömsbärare inte finns att tillgå, kan en presiderande ämbetsman be en kvinna utföra tolkningen.

Under en lektion eller ett möte bör tolken stå längst fram i klassrummet eller kapellet men inte på förhöjningen. De bör också stå vid sidan om talaren så att de inte distraherar lyssnarna. Eftersom det är lättare att förstå om de döva eller hörselskadade ser läpparna och kroppsspråket

hos den som talar, ska de döva eller hörselskadade medlemmarna kunna se tolken och i periferin även talaren eller läraren. Om det finns tillräckligt många tolkar bör ledarna be dem att byta av varandra ungefär var 30:e minut så att de inte blir uttrötade.

Under en prästadömsförrättning eller en intervju ska tolken vara alldeles i närheten av den som utför förrättningen eller håller intervjun.

Om döva eller hörselskadade medlemmar som inte använder teckenspråket behöver muntlig tolkning som hjälper dem läsa på läpparna, följer ledarna samma tillvägagångssätt de följer för att hitta en tolk som använder teckenspråk.

Privatliv

Ledarna ska respektera de funktionshindrade medlemmarnas integritet under och efter ledarskapsmöten där enskilda behov kan tas upp till diskussion.

Resurser

Hjälpmiddel för medlemmar med funktionshinder, för deras familjer och vårdgivare och för ledare och lärare, finns på disabilities.lds.org. Den här hemsidan innehåller:

1. Information för att öka förståelsen för de utmaningar som man ställs inför när man har funktionshinder.
2. Avsnitt om särskilda funktionshinder och svar på ofta ställda frågor.
3. Tröst till medlemmar med funktionshinder och för deras familjer genom skriftställen, citat och länkar till värdefull information.
4. Förteckningar över material som hjälper medlemmar med funktionshinder som försöker leva efter Jesu Kristi evangelium och tjäna i kyrkan.

Kyrkligt material för medlemmar med funktionshinder finns i *Kyrkans materialkatalog* och disabilities.lds.org.

Frågor om material för medlemmar med funktionshinder kan ställas till:

Members with Disabilities
50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0024
Telefon: +1-801-240-2477
E-post: specialcurriculum@ldschurch.org

21.1.27 Andra trosåskådningar

Det finns mycket i andra trosåskådningar som är inspirerande, ädelt och som förtjänar den största

respekt. Missionärer och andra medlemmar i kyrkan måste vara lyhörda för och respektera människor med annan trosåskådning och undvika att såra dem. Stavs- och missionspresidenter som har frågor om hur de ska förhålla sig till ickekristna trosåskådningar ska kontakta en medlem i presidentskapet för de sjuttio eller områdespresidentskapet. Andra lokala ledare som har sådana frågor ska kontakta stavs- eller missionspresidenten.

21.1.28 **Aktiviteter med övernattning**

Se 13.6.12 och 21.2.8.

21.1.29 **Politisk och medborgerlig verksamhet**

Som medborgare uppmuntras kyrkans medlemmar att ta del av politiska och kommunala angelägenheter, vilket inbegriper att engagera sig i det politiska parti de föredrar. Medlemmar uppmuntras också att engagera sig aktivt i värdiga projekt för att förbättra sitt samhälle och göra det till en bra plats att bo och fostra en familj i.

I enlighet med respektive regerings lagar uppmuntras medlemmar att registrera sig för att rösta, att noggrant granska politiska frågor och kandidater samt rösta på personer som de tror kommer att handla med redbarhet och god urskillning. Sista dagars heliga har en särskild skyldighet att söka efter, rösta på och stödja ledare som är ärliga, goda och visa (se L&F 98:10).

Kyrkan hävdar sin rätt att uttala sig i politiska och sociala frågor men är neutral i fråga om politiskt parti, politisk plattform och kandidater för politiska poster. Kyrkan stöder inte något särskilt politiskt parti eller någon kandidat. Inte heller ger den medlemmarna råd om hur de ska rösta. Men i vissa exceptionella omständigheter intar kyrkan en position om viss lagstiftning, särskilt när den anser att moraliska frågor berörs. Endast första presidentskapet kan tala för kyrkan eller uppmana kyrkan att stödja eller motsätta sig specifik lagstiftning eller försöka ingripa i juridiska ärenden. I annat fall ska inte stavs- eller andra lokala ledare organisera medlemmar att delta i politiska angelägenheter eller försöka påverka hur de ska delta.

Kyrkans medlemmar uppmanas vara villiga att verka i offentliga ämbeten som de väljs eller utnämns till, på lokal eller nationell nivå. Kandidater till offentliga ämbeten får inte låta påskina att deras kandidatur stöds av kyrkan eller dess ledare. Kyrkans ledare och medlemmar ska också undvika att säga eller göra något som kan tolkas som att kyrkan stödjer ett visst politiskt parti, en viss plattform eller en viss kandidat.

Medlemmar uppmuntras att stödja åtgärder som stärker samhällsmoralen, särskilt sådana som är avsedda att bevara och stärka familjen som den grundläggande enheten i samhället.

Kyrkans uppteckningar, adressförteckningar och liknande material får inte användas i politiskt syfte.

Kyrkans fastigheter får inte användas i politiskt syfte. Men lokalerna kan användas till röstregistrering eller röstning när det inte finns något rimligt alternativ (se 21.2).

21.1.30 **Postföreskrifter**

I USA och några andra länder är det förbjudet att lägga ofrankerat material i eller ovanpå privata brevlådor. Det här innefattar församlings- eller stavsbulletiner, tillkännagivanden, broschyrer och annat material som har med kyrkan att göra. Kyrkans ledare ska instruera medlemmar och missionärer att inte lägga sådant material i eller ovanpå privata brevlådor.

21.1.31 **Medlemmars privatliv**

Kyrkans ledare är förpliktade att skydda medlemmarnas privatliv. Kyrkans uppteckningar, adressförteckningar och liknande material får inte användas i personliga, kommersiella eller politiska syften (se också 21.1.15).

21.1.32 **Privat utgivna texter**

Medlemmar ska inte be generalauktoriteter eller områdessjuttio att medverka i eller rekommendera böcker eller andra texter som vänder sig till kyrkans medlemmar.

21.1.33 **Inspelning av tal eller föredrag av generalauktoriteter och områdessjuttio**

Kyrkans medlemmar ska inte spela in tal som generalauktoriteter och områdessjuttio håller vid stavskonferenser, missionärsmöten eller andra möten. Medlemmar kan däremot spela in utsändningar av kyrkans generalkonferenser på egen utrustning för eget, ickekommersiellt bruk.

21.1.34 **Benämning av kyrkan och dess medlemmar**

Allteftersom kyrkan sprider sig bland länder, kulturer och språk blir användandet av dess uppenbarade namn, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga (se L&F 115:4), allt viktigare när det gäller kyrkans och dess medlemmars ansvar att förkunna Frälsarens namn i hela världen. Därför ska man närhelst möjligt nämna kyrkan vid dess fullständiga namn. Efter en första hänvisning till

kyrkans fullständiga namn kan förkortningarna "kyrkan" eller "Jesu Kristi Kyrka" användas.

Man bör inte kalla kyrkan "mormonkyrkan", "Sista Dagens Heliga-kyrkan" eller "SDH-kyrkan".

När man syftar på kyrkans medlemmar är det att föredra att man använder uttrycket "medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga". För kortare hänvisningar är "sista dagars heliga" att föredra" och "mormoner" acceptabelt.

Ordet *mormon* kommer också fortsättningsvis att användas i egennamn som Mormons bok och Mormon Tabernacle Choir ("Tabernakelkören"). Det kommer också att användas som förled i begrepp som "mormonpionjärer". Dessutom kan det vara nödvändigt att använda förleden *mormon* för att identifiera kyrkan, eftersom den är känd under det namnet i vissa länder.

21.1.35 Forskningsstudier i kyrkan

Kyrkans enda bemyndigade organ för vetenskaplig forskning är Research Information Division vid korrelationsavdelningen. Företrädare för denna avdelning använder frågeformulär och intervjuer för att samla in information som är av värde för generalauktoriteter. När en av kyrkan auktoriserad forskare kontaktar medlemmar uppger han eller hon kyrkans avgiftsfria nummer och namnet på en kontaktperson på kyrkans huvudkontor. Dessutom låter de alltid var och en avgöra om man vill besvara eller inte besvara någon eller alla av frågorna.

Icke auktoriserade personer eller byråer får inte använda kyrkans möten till att skaffa sig information. Inte heller får namnen på kyrkans medlemmar göras tillgängliga för dessa personer eller byråer. Om lokala ledare vill få bekräftat att en enkät eller intervju är auktoriserad, ska de kontakta Research Information Division (telefon +1-801-240-2727 eller +1-800-453-3860 ankn. 2-2727).

21.1.36 Säljare

Lokala ledare ska inte godta påståenden från säljare om att kyrkan eller en kyrkans ledare har gett dem tillåtelse att besöka lokala ledare eller medlemmar för att sälja sina produkter.

21.1.37 Satellit- och videoutrustning

Kyrkans satellit- och videoutrustning får endast användas för ickekommersiella, kyrkliga ändamål efter godkännande av stavspremierkapet eller biskopsrådet. Denna utrustning får inte användas till att spela in tv-, kabel- eller satellitprogram som inte kyrkan står bakom. Inte

heller ska kyrkans satellitutrustning användas till att titta på andra än kyrkans program. Medlemmar får inte rikta antennen från en satellit eller transponder till en annan utan godkännande från kyrkans huvudkontor.

Endast de som är utbildade för att sköta utrustningen får göra det. Ungdomar får sköta utrustningen endast under tillsyn.

All utrustning ska vara säkert inlåst när den inte används. Den får inte tas bort från byggnaden för att användas hemma eller privat.

21.1.38 Begäran om penningmedel

Kyrkans etablerade program ger ekonomisk hjälp till värdiga personer och lämpliga ändamål. Hjälp från kyrkan ges genom biskopen, som känner till omständigheterna och kan förhindra att hjälp ges från två håll och annat missbruk. Därför ska kyrkans medlemmar inte begära ytterligare ekonomisk hjälp från kyrkans huvudkontor eller från lokala ledare eller medlemmar.

Om medlemmar får en sådan begäran, kan de svara att de bidragit med pengar i sin egen församling för att hjälpa andra enligt fastlagda principer för kyrkans välfärdsprogram.

21.1.39 Uttalanden tillskrivna kyrkans ledare

Då och då cirkulerar uttalanden som felaktigt tillskrivs kyrkans ledare. Många sådana uttalanden förvanskar kyrkans aktuella instruktioner och baseras på rykten och antydningar. De sprids aldrig från officiell källa utan sprids muntligen, via e-post eller på annat informellt sätt. Kyrkans medlemmar ska inte undervisa om eller vidarebefordra sådana uttalanden utan att först kontrollera att de kommer från godkända källor inom kyrkan, som officiella uttalanden, skrivelser eller tryckalster.

Anteckningar som förs när generalauktoriteter, områdessjuttio eller andra ämbetsmän på generalnivå talar vid stavskonferenser eller andra möten ska inte delas ut utan talarens medgivande. Personliga anteckningar är endast för personligt bruk.

21.1.40 Symposier och liknande sammankomster

Kyrkan varnar sina medlemmar för symposier och andra liknande sammankomster som innehåller framställningar som 1) nedvärderar, förlöjligar, tar lätt på eller på annat olämpligt sätt behandlar det som är heligt eller 2) kan skada kyrkan, förringa dess uppdrag eller äventyra dess medlemmars välbefinnande. Medlemmar ska inte tillåta att deras ämbete eller ställning i

kyrkan utnyttjas för att främja eller ge intryck av ett godkännande av sådana sammankomster.

21.1.41 Skattepliktig verksamhet

Församlings- och stavsledarna ska se till att kyrkans verksamhet på lokal nivå inte äventyrar kyrkans skattebefriade ställning. Se 21.2 för riktlinjer.

21.1.42 Tempelskrud och tempelklädnad

Medlemmar som fått sin begåvning uppmanas köpa egen tempelskrud att använda vid tempelför rättningar. Denna heliga klädsel kan köpas via kyrkans distributionscenter. En del tempel har också tempelklädsel för uthyrning. Om ett tempel inte har kläder för uthyrning, måste medlemmarna ta med sig egen tempelklädsel.

Medlemmar får endast sy egna tempelförkläden om de använder det godkända broderi- och sömnadspaket för förkläden som finns att beställa via kyrkans distributionscenter. Andra delar av tempelskruden får inte tillverkas. Det samma gäller tempelklädnaden.

Medlemmar i kyrkan som i templet har iklätt tempelklädnaden har förbundit sig att bära den enligt de anvisningar som ges i begåvningen. Tempelklädnaden utgör en ständig påminnelse om de förbund som ingåtts i templet. När den bärs på rätt sätt skyddar den mot frestelser och ondska. Att bära tempelklädnaden är också ett yttre uttryck för en inre beslutsamhet att följa Frälsaren.

Medlemmar som fått sin begåvning ska bära tempelklädnaden dygnet runt. De ska inte ta av den, varken helt eller delvis, för att arbeta i trädgården eller för att utföra annat som rimligtvis kan utföras med tempelklädnaden på under de vanliga kläderna. Inte heller ska de ta av den bara för att kunna vistas nära hemmet i badkläder eller oanständig klädsel. När de måste ta av sig tempelklädnaden, till exempel vid badning, ska de ta på sig den igen så snart som möjligt.

Medlemmar ska inte ändra på tempelklädnaden eller bära den i strid med anvisningarna för att anpassa den till olika klädmoden. De får inte heller ändra tempelklädnadens godkända utförande. När man bär tvådelad tempelklädnad ska man alltid ha båda delarna på sig.

Tempelklädnaden är helig och ska alltid behandlas med respekt. Tempelklädnaden bör inte läggas på golvet. Den ska också hållas ren och hel. När tempelklädnaden är tvättad ska den inte hängas ut för allmänt beskådande för att torka. Inte heller ska den visas upp eller exponeras för dem som inte förstår dess betydelse.

Medlemmar som slutit förbund i templet ska vägledas av den Helige Anden för att få svar på personliga frågor om att bära klädnaden.

När medlemmar ska kassera utslitna tempelklädnader klipper de bort och förstör märkena. Det återstående tyget klippas sedan sönder så att det inte syns att det varit en tempelklädnad. När märkena en gång tagits bort ses tyget inte längre som något heligt.

Medlemmar ska förstöra utslitna tempelskrudar genom att klippa sönder dem så att det inte går att se vad de ursprungligen använts till.

Medlemmar kan ge tempelklädnader och tempelskrudar som är i gott skick till andra värdiga medlemmar som fått sin begåvning. Biskopen kan ta reda på vilka medlemmar som kan behöva dessa kläder. Medlemmar ska inte på några villkor ge tempelklädnader eller tempelskrudar till Deseret Industries, biskoparnas förrådshus eller välgörenhetsinrättningar.

Information om hur man beställer tempelskrud eller tempelklädnad för personer som befinner sig i en speciell situation (till exempel medlemmar som verkar i det militära, medlemmar som är sängliggande eller medlemmar med funktionshinder) finns i *Handbok 1*, 3.4.

21.1.43 Riktlinjer för resor

Se 13.6.24.

21.2 Riktlinjer för användning av kyrkans byggnader och annan egendom

Kyrkans byggnader och annan egendom ska användas till gudsdyrkan, andlig undervisning och annan kyrklig verksamhet. Kyrkans egendom får inte användas i kommersiellt eller politiskt syfte, vilket skulle bryta mot de lagar som medger kyrkans skattebefrielse. Inte heller får fastigheter användas i andra syften som skulle bryta mot dessa lagar. Följande lista ger exempel på användningsområden som inte är godkända:

1. Uthyrning av kyrkans lokaler i kommersiellt syfte.
2. Främjande av affärs- eller investeringsverksamhet såsom affischering eller stöd till kommersiell underhållning.
3. Inköp, försäljning eller lansering av produkter, tjänster, publikationer, konst eller varudemonstrationer.
4. Icke godkända penninginsamlingar (se 13.6.8).
5. Sammankomster med talare eller lärare som får betalt, som rekryterar deltagare eller som

försöker värva kunder eller klienter medelst seminarier, lektioner, aerobic-kurser och så vidare. Undantag kan göras för att möteshusets pianon och orglar ska kunna användas till betald privatundervisning (se 14.7).

6. Idrottsevenemang som inte anordnas av kyrkan, däribland träningar.
7. Politiska möten eller kampanjer. Undantag kan göras om kyrkans fastigheter används som vallokaler på begäran av valförrättare, om följande gäller:
 - a) Inget rimligt alternativ finns.
 - b) Valförrättare och väljare följer kyrkans normer i byggnaden.
 - c) Händelsen utgör inget hot om skadegörelse på byggnaden.
 - d. Händelsen skadar inte kyrkans anseende.

Användning av en kyrkans fastighet får inte medföra betydande skaderisker för deltagarna eller för fastigheten. Inte heller ska det i onödan utsätta kyrkan för skadeståndsskyldighet eller vara störande för grannar.

Se *Anvisningar för förvaltning av möteshus och annan egendom* för detaljerad information om användande och skötsel av kyrkans byggnader och annan egendom eller kontakta kyrkans huvudkontor eller tilldelat förvaltningskontor.

21.2.1 Konstverk

Konstverk till möteshusen som kyrkan har godkänt går att få genom fastighetschefen, som använder sig av katalogen *Church Facilities Artwork*. Fastighetschefen kan också anskaffa konstverk som är lämpliga för möteshus genom kyrkans distributionstjänst.

Tavlor och andra konstverk kan placeras på lämpliga platser i möteshuset. De ska dock inte placeras i kapellet eller nära dopbassängen. Statyer, väggmålningar eller mosaiker är inte tillåtna. Undantag från ovanstående kan göras för konstverk som funnits i många år i de nuvarande möteshusens kapell.

Konstverk i möteshusen ska vara lämpligt inramade.

21.2.2 Utsmyckning

Utsmyckningar till jul, andra helger och andra liknande tillfällen kan tillfälligt placeras i foajén eller kulturhallen i ett möteshus, enligt stavsprezidentskapets direktiv. Förutom blommor ska inte

utsmyckningar placeras i kapelldelen av möteshuset. Inte heller ska vare sig möteshusets exteriör eller tomt utsmyckas.

Utsmyckningar ska vara anspråkslösa och billiga och får inte medföra brandfara. Hö, halm, palmblad, annat torkat material och levande ljus får inte användas. Om julgranar används ska de vara konstgjorda eller helt brandsäkra och vara utan elektrisk belysning eller levande ljus. Lokala brandskydds- och säkerhetsföreskrifter ska följas.

21.2.3 Nödsituationer

I en nödsituation bestämmer stavsprezidentskapet om vanliga församlingsmöten ska hållas eller ej.

När det uppstår en nödsituation eller katastrofsituation i ett helt samhälle kan stavsprezidenten bistå etablerade organisationer för katastrofhjälp genom att låta dem använda möteshus som nödhärbärge. Kyrkan bibehåller kontrollen. Stavens och församlingens ledare ser till att de som använder byggnaderna följer kyrkans normer, inklusive Visdomsordet, medan de är i byggnaderna.

21.2.4 Skjutvapen

Kyrkor är invigda för gudskyrdan och som tillflykter undan världsliga omsorger och bekymmer. Bärandet av dödliga vapen, synligt eller ej, inom deras väggar är otillbörligt, förutom då lagens väktare måste bära dem.

21.2.5 Öppen eld och levande ljus

Öppen eld och tända ljus får inte förekomma i kyrkans byggnader.

21.2.6 Flaggor

Nationsflaggan får vara hissad när som helst på kyrkans egendom så länge det sker enligt vedertaget lokalt bruk. Nationsflaggan kan sättas upp inne i kyrkans byggnader vid speciella tillfällen, till exempel vid patriotiska evenemang. Sann patriotism kräver inte att nationsflaggan ständigt sitter uppe på platser för gudskyrdan.

21.2.7 Måndagskvällar

Se 13.6.10.

21.2.8 Nattlogi eller camping med övernattnig

Kyrkans möteshus samt tomter får inte användas som nattlogi, tältplats eller till pyjamaspartyn.

21.2.9 Parkeringsplatser

Kyrkans parkeringsplatser ska användas enligt riktlinjerna i början av avsnitt 21.2. Kyrkans parkeringsplatser får inte användas som infartsparkering utan tillstånd från områdets förvaltningschef.

21.2.10 Fotografier, videoupptagningar och utsändningar i kapell

Det är inte tillåtet att fotografera eller videofilma i kapelldelen. Möten och andra evenemang som hålls i kapelldelen får inte sändas på internet eller på något annat sätt (se 18.3.1 för ett undantag).

21.2.11 Serveringsutrymmen

Serveringsutrymmet i kyrkans möteshus är inte avsett för matlagning såvida det inte ingår i en lektion, demonstration eller annan undervisning. När mat serveras i byggnaden eller på möteshustomten, ska den tillredas på annan plats och transporteras till möteshuset, där den kan hållas varm eller kall tills den serveras.

21.2.12 Förvaring

Det enda som får förvaras i möteshus är underhållsmateriel, övrigt godkänt materiel samt utrustning. Valfärdsartiklar och liknande får inte förvaras i möteshus.

Bensin, gasol och liknande, tändstickor och campingutrustning bör förvaras i byggnader som är skilda från möteshuset.

Bilar, fritidsfordon och annan personlig utrustning ska inte förvaras på kyrkans egendom.

21.3 Riktlinjer för sjukvård och hälsovård**21.3.1 Obduktion**

Obduktion kan utföras om de anhöriga till den avlidne ger sitt medgivande och om obduktionen är laglig.

21.3.2 Kremering

Kyrkan rekommenderar normalt inte kremering. Den avlidnes anhöriga måste avgöra om kroppen ska kremeras, och då ta hänsyn till eventuella lagar som gäller för begravning eller kremering. I vissa länder kräver lagen kremering.

Om möjligt ska en avliden medlem som fått sin tempelbegåvning vara klädd i tempelskrud då hans eller hennes kropp kremeras. En begravningsgudstjänst kan hållas (se 18.6).

21.3.3 Dödshjälp

Definitionen av dödshjälp är att avsiktligt ta livet av någon som lider av en obotlig sjukdom. Den som medverkar till dödshjälp, även medhjälp till självmord, bryter mot Guds bud. (Se också 21.3.8.)

21.3.4 HIV-smitta och AIDS

Medlemmar som är HIV-smittade (humant immunbristsvirus) eller som har AIDS (förvärvat immunbristsyndrom) ska behandlas med värdighet och medkänsla. Några HIV-smittade är oskyldiga offer för andras handlingar. De kan till exempel ha smittats genom en vårdslös blodtransfusion eller en smittad förälder. Om smittan har uppstått på grund av överträdelse av Guds lagar, förespråkar kyrkan Herrens exempel då han fördömde synden men älskade syndaren och uppmuntrade till omvändelse. Medlemmar ska visa kärlek och vänlighet och trösta de drabbade och se till deras behov samt hjälpa dem att finna lösningar på sina problem.

Det främsta skyddet mot HIV och AIDS är att leva kyskt före äktenskapet, vara fullständigt trogen inom äktenskapet, avhålla sig från homosexuella förbindelser, hålla sig ifrån illegala droger och vörda och vårda kroppen.

Att personer som är HIV-smittade eller har AIDS närvarar vid kyrkans möten utgör ingen verklig hälsofara. Hälsovårdsmyndigheterna bekräftar att HIV inte överförs genom tillfällig kontakt i hemmet, i skolan, i kyrkan eller på arbetsplatsen.

De som ibland kan behöva torka bort blod eller ge första hjälpen ska lära sig och följa de lokala hälsovårdsmyndigheternas rekommendationer.

I fråga om dop och konfirmation behandlas HIV-smittade eller personer med AIDS på samma sätt som alla andra som uttrycker tro på Gud, omvänder sig och lever efter Jesu Kristi evangelium.

21.3.5 Hypnos

Huruvida hypnos under överinseende av kompetent medicinsk personal ska användas eller inte för behandling av sjukdom eller mental störning, är en medicinsk fråga som måste avgöras av kompetent medicinsk expertis. Medlemmar ska inte medverka i hypnos som demonstration eller underhållning.

21.3.6 Sjukvård och hälsovård

Kyrkans medlemmar ska avstå från behandlingsmetoder som är diskutabla i etiskt eller rättsligt avseende. Lokala ledare ska råda medlemmar som har problem med hälsan att vända sig till

kompetenta praktiserande läkare som är legitimerade i det land där de är verksamma.

21.3.7 Donation och transplantation av organ och vävnad

Donation av organ och vävnad är en osjälvisk handling som ofta är till stor nytta för personer som är svårt sjuka. Huruvida en person väljer att testamentera eller donera egna organ eller egen vävnad för medicinsk användning eller beviljar att organ eller vävnad från en avliden familjemedlem får transplanteras, är den enskildes eller den avlidnes familjs beslut.

Beslutet att ta emot ett donerat organ ska fattas efter samråd med kompetent medicinsk sakkunskap och bekräftelse genom bön.

21.3.8 Livsuppehållande behandling

Då medlemmar drabbas av svår sjukdom bör de utöva tro på Herren och söka kompetent vård. Blir döden emellertid oundviklig ska den betraktas som en välsignelse och en betydelsefull del av den eviga tillvaron. Medlemmar ska inte känna sig skyldiga att förlänga jordelivet på orimliga sätt. Dessa bedömningar görs bäst av närmast anhöriga efter rådgivning av klok och kompetent medicinsk expertis och efter att ha sökt gudomlig vägledning genom fasta och bön.

21.3.9 Grupper för självförverkligande

Många privata grupper och kommersiella organisationer har program som påstås ge bättre självkänedom och större självkänsla och andlighet. En del grupper lovar att stärka den individuella handlingsfriheten eller förbättra familjerelationer. En del erbjuder upplevelsebaserad terapi eller självförverkligandeterapi.

Somliga av dessa grupper har felaktigt påstått eller antytt att kyrkan eller enskilda generalauktoriteter stödjer deras program. Kyrkan stödjer dock inte några sådana program, och kyrkans medlemmar varnas för att tro på sådana påståenden. Att kyrkan inte formellt har avrått från sådana program ska inte ses som ett underförstått stöd eller godkännande.

Kyrkans medlemmar varnas också för att en del av dessa grupper förespråkar principer och använder sig av metoder som kan vara skadliga. Dessutom begär många sådana grupper orimliga arvoden och uppmuntrar till ett långvarigt åtagande. Vissa blandar världsliga föreställningar med evangeliets principer på sätt som kan underminera andligheten och tron.

Dessa grupper utlovar ofta snabba lösningar på problem som i regel kräver tid och personliga ansträngningar för att lösa. Även om deltagare kan uppleva tillfällig känslomässig lindring eller upprymdhet, kommer ofta gamla problem tillbaka, vilket resulterar i ytterligare besvikelse och förtvivlan.

Kyrkans ledare ska inte bekosta, uppmuntra till deltagande i eller främja sådana grupper eller aktiviteter. Inte heller ska kyrkans lokaler upplåtas för dessa aktiviteter.

Ledarna ska undervisa medlemmarna om att sant självförverkligande kommer genom att leva efter evangeliets principer. Medlemmar som har sociala eller känslomässiga problem kan få råd och vägledning av prästadömsledare när de vill finna hjälp som är i samklang med evangeliets principer.

21.3.10 Dödfödda barn

Tempelförrättningar utförs inte för dödfödda barn. Det betyder emellertid inte att barnet inte kan tillhöra familjen i evigheten. Föräldrar uppmuntras att lita på att Herren löser detta på det sätt som han vet är bäst. Familjen kan skriva in namnet på det dödfödda barnet på familjebladet följt av ordet *dödfödd* inom parentes.

En minnesgudstjänst eller en gudstjänst vid graven kan hållas enligt föräldrarnas beslut.

Det är ett faktum att ett barn lever före födelsen. Det finns emellertid ingen direkt uppenbarhet om när anden inträder i kroppen.

21.3.11 Visdomsordet

Den enda officiella tolkningen av "heta drycker" (L&F 89:9) i Visdomsordet är det uttalande som gjordes av tidiga ledare i kyrkan om att uttrycket "heta drycker" betyder te och kaffe.

Kyrkans medlemmar ska inte använda något ämne som innehåller illegala droger. Inte heller ska kyrkans medlemmar använda skadliga eller vanebildande ämnen förutom under en kompetent läkares överinseende.

21.4 Riktlinjer för moralfrågor

21.4.1 Abort

Herren befalld: "Du skall inte ... dräpa eller göra något som är detta likt" (L&F 59:6). Kyrkan motsätter sig självvald abort som görs av personlig eller social bekvämlighet. Medlemmar får inte underkasta sig, utföra, ombesörja, bekosta, ge

samtycke till eller uppmuntra till abort. De enda möjliga undantagen är då:

1. Graviditeten uppkommit till följd av våldtäkt eller incest.
2. En kompetent läkare fastställt att moderns liv eller hälsa är i fara.
3. En kompetent läkare fastställt att fostret har så svåra defekter att det inte kommer att överleva födseln.

Inte ens dessa undantag rättfärdigar automatiskt en abort. Abort är en mycket allvarlig sak och ska övervägas först efter det att ansvariga personer rådgjort med sin biskop och fått gudomlig bekräftelse genom bön.

Medlemmar i kyrkan som underkastar sig, utför, ombesörjer, bekostar, ger sitt samtycke till eller uppmuntrar till en abort kan bli föremål för disciplinära åtgärder från kyrkan.

Såvitt det är uppenbart kan en människa omvända sig och få förlåtelse för den synd som abort är.

21.4.2 Övergrepp och misshandel

Kyrkans ståndpunkt är att man inte kan tolerera någon form av övergrepp. De som gör sig skyldiga till övergrepp eller grymhet mot sin maka eller make, sina barn, andra familjemedlemmar eller någon annan, överträder Guds och människors lagar. Alla medlemmar, särskilt föräldrar och ledare, uppmuntras att vara uppmärksamma och göra allt de kan för att skydda barn och andra mot övergrepp och vanvård. Medlemmar som begått övergrepp mot andra är föremål för disciplinära åtgärder från kyrkan.

Om ledare eller lärare blir medvetna om att övergrepp begåtts, ska de rådgöra med biskopen. Anvisningar till biskopen ges i *Handbok 1*, 17.3.2.

21.4.3 Konstgjord befruktning

Kyrkan avråder bestämt från konstgjord befruktning med sperma från någon annan än maken. Detta är emellertid en personlig angelägenhet vilken i sista hand mannen och hans hustru måste fatta beslut om. Ansvar för beslutet vilar helt på dem.

Konstgjord befruktning av ensamstående systar är inte tillåtet. Ensamstående systar som överlagt vägrar att följa direktiv från ledare i kyrkan i den här saken är föremål för disciplinära åtgärder från kyrkan.

21.4.4 Födelsekontroll

Det är deras förmån som är gifta och som kan få barn att ge jordiska kroppar åt Guds andebarn, som de sedan har ansvaret att vårda och fostra. Beslutet om hur många barn man ska ha, och när man ska ha dem, är högst personligt och privat och är något mellan makarna själva och Herren. Kyrkans medlemmar ska inte döma varandra när det gäller den saken.

Gifta par ska också förstå att Gud har godkänt sexuellt umgänge inom äktenskapet, inte bara för att barn ska komma till världen utan också som ett sätt att visa kärlek och stärka känslomässiga och andliga band mellan man och hustru.

21.4.5 Kyskhet och trohet

Herrens morallag är avhållsamhet från sexuella relationer utanför äktenskapet och trohet inom äktenskapet. Sexuellt umgänge är endast tillåtligt mellan en man och en kvinna som är lagligen gifta som man och hustru. Äktenskapsbrott, otukt, homosexuella eller lesbiska relationer och varje annan ohelig, onaturlig och oren handling är synd. Medlemmar som överträder Herrens kyskhetslag eller som får andra att göra det är föremål för disciplinära åtgärder från kyrkan.

21.4.6 Homosexuella handlingar och dragning till det egna könet

Homosexuella handlingar är en överträdelse av Guds bud, går emot syftet med mänsklig sexualitet och berövar människor de välsignelser som finns att få i familjelivet och i evangeliets frälsande förrättningar. De som framhärdar i ett sådant handlande eller som får andra att göra det är föremål för disciplinära åtgärder från kyrkan. Homosexuella handlingar kan bli förlättna genom uppriktig omvändelse.

Om medlemmar utför homosexuella handlingar, ska kyrkans ledare hjälpa dem att klart förstå tron på Jesus Kristus, omvändelseprocessen och syftet med livet på jorden.

Även om kyrkan motsätter sig homosexuella handlingar har den förståelse för och respekterar dem som känner dragning till personer av samma kön.

Om medlemmar känner dragning till personer av samma kön men inte utför homosexuella handlingar, ska ledarna stödja och uppmuntra dem i deras beslut att leva efter kyskhetslagen och att kontrollera orättfärdiga tankar. Dessa medlemmar kan ges ämbeten i kyrkan. Om de för övrigt

är värdiga och kvalificerade kan de också inneha tempelrekommendation och ta emot templets förrättningar.

21.4.7 Provrörsbefruktning

Kyrkan avråder bestämt från provrörsbefruktning med sperma från någon annan än maken eller med ägg från någon annan än maken. Detta är emellertid en personlig angelägenhet vilken i sista hand mannen och hans hustru måste fatta beslut om. Ansvar för beslutet vilar helt på dem.

21.4.8 Samröre med det ockulta

Kyrkans medlemmar ska inte ägna sig åt någon form av satanism eller på något sätt ha samröre med det ockulta. "Sådana aktiviteter tillhör de "mörkrets gärningar" som omtalas i skrifterna. Deras syfte är att förstöra vår tro på Kristus, och äventyrar dens frälsning som medvetet stöder denna ogudaktighet. Dessa ting ska inte utövas i spel eller lekar, utgöra ämnen för tal under kyrkans möten eller begrundas i privata samtal" (Brev från första presidentskapet, 18 sep. 1991).

21.4.9 Pornografi

Kyrkan motsätter sig pornografi i varje form. Att ge efter för pornografi skadar den enskildes liv, familjen och samhället. Sådan eftergivenhet stöter bort Herrens Ande. Kyrkans medlemmar ska hålla sig ifrån varje form av pornografi och motsätta sig dess framställning, spridning och användning.

Häftet *Pryd dina tankar med dygd* ger råd om hur man undviker och övervinner problem med pornografi.

21.4.10 Äktenskap mellan personer av samma kön

Kyrkan framhäver den doktrinära principen, grundad på skriften, att äktenskapet mellan en man och en kvinna har en central roll i Guds plan för sina barns eviga bestämelse.

Sexuellt umgänge är tillbörligt endast mellan en man och en kvinna som är lagligt vigda som man och hustru. Alla andra sexuella relationer, också mellan personer av samma kön, är syndiga och underminerar familjens gudomligt skapade institution. Kyrkan bekräftar i enlighet därmed äktenskapet som den lagliga föreningen mellan en man och en kvinna.

21.4.11 Sexualundervisning

Det främsta ansvaret för barnens sexualundervisning vilar på föräldrarna. Genom att ärligt och tydligt undervisa ungdomarna i hemmet om detta ämne hjälper man dem att undvika svåra

moraliska överträdelser. För att hjälpa föräldrarna förmedla denna känsliga och viktiga information har kyrkan gett ut *Råd till föräldrar*.

På de platser där sexualundervisning bedrivs i skolan ska föräldrarna förvissa sig om att den undervisning deras barn får är förenlig med sunna moraliska och etiska värderingar.

21.4.12 Ensamstående blivande föräldrar

De medlemmar i kyrkan som är ensamstående och gravida uppmuntras att vända sig till sin biskop. I kraft av sitt ämbete och kallelse i prästdömet kan han ge dem råd då de fattar viktiga beslut som påverkar såväl deras eget välbefinnande som barnets. Han kan också hjälpa dem påbörja omvändelseprocessen, där det behövs. Anvisningar till biskopen ges i *Handbok 1*, 17.3.12.

När en man och en kvinna får barn utom äktenskapet ska varje ansträngning göras för att uppmuntra dem att gifta sig. När det inte är troligt att äktenskapet lyckas på grund av ålder eller andra omständigheter, ska det ogifta paret rådas att adoptera bort barnet genom kyrkans familjeservice LDS Family Services och därigenom ge barnet möjlighet att beseglas till tempelvärdiga föräldrar. Adoption är ett osjälviskt och kärleksfullt beslut som blir till välsignelse både för de biologiska föräldrarna och för barnet i detta liv och i evigheten.

Om LDS Family Services inte finns i området ska ledarna uppmuntra föräldrarna att vända sig till en auktoriserad adoptionsbyrå på orten och genom dess förmedling lämna barnet att adopteras av ett tempelvärdigt par. LDS Family Services kan vara till hjälp när det gäller att finna tillförlitliga, auktoriserade adoptionsbyråer. Auktoriserade byråer har till uppgift att tillvarata barnets intressen, noga granska adoptivparet innan barnet placeras och tillhandahålla nödvändig vägledning och rådgivning.

Ogifta föräldrar som inte gifter sig ska inte ges rådet att behålla barnet som ett omvändelsevillkor eller för att uppfylla en skyldighet att ta hand om sina egna. Inte heller ska far- och morföräldrar och andra familjemedlemmar känna sig förpliktade att underlätta ogifta föräldrars föräldraskap, eftersom barnet i allmänhet inte kan få det beseglade förbundets välsignelser. Dessutom kan i allmänhet inte ogifta föräldrar bidra med den stabilitet och omvårdnad som en gift mor och far kan ge. Ogifta föräldrar ska under bön överväga barnets bästa och de välsignelser ett barn kan få som beseglats till en mor och en far (se Brev från första presidentskapet, 26 juni 2002).

Om en ogift förälder beslutar sig för att ta hand om barnet, ska kyrkans ledare och andra medlemmar bemöta föräldern och barnet med omtanke och försöka förbättra hennes föräldraskaper. LDS Family Services kan vara till hjälp i dessa omständigheter. Ledarna uppmuntrar föräldern att låta barnet få ett namn och en välsignelse (se 20.2).

För information om huruvida en gravid ung kvinna bör närvara vid Hjälpföreningens eller Unga kvinnors möten, se 10.12.4.

LDS Family Services har öppnat en avgiftsfri hjälplinje (telefon +1-800-537-2229 för ogifta föräldrar och andra som behöver hjälp när det gäller graviditet och liknande frågor. Hjälplinjen är tillgänglig överallt i USA och Kanada. Medlemmar och ickemedlemmar kan ringa numret direkt eller ringa LDS Family Services lokalkontor. Om en ledare inte vet numret till lokalkontoret kan han ringa hjälplinjen eller vända sig till itsaboutlove.org. Den här hemsidan ger viktiga upplysningar till dem som är ensamstående, gravida och som begrundar sina valmöjligheter.

21.4.13 Spermadonation

Kyrkan avråder bestämt från donation av sperma.

21.4.14 Självmord

Det är fel att ta ett liv, också sitt eget. Men den som begår självmord är kanske inte ansvarig för sina handlingar. Endast Gud kan döma i denna sak.

I samråd med biskopen bestämmer familjen platsen för och utformningen av begravningsgudstjänsten för den som dött under sådana omständigheter. Kyrkans lokaler står till förfogande. Om personen fått sin begåvning kan han eller hon begravas i tempelskrud.

21.4.15 Operativ sterilisering (inklusive vasektomi)

Kyrkan avråder bestämt från operativ sterilisering som självvald form av födelsekontroll. Operativ sterilisering ska endast övervägas 1) då det medicinska tillståndet är så allvarligt att det äventyrar liv eller hälsa eller 2) då födelsedefekter eller ett svårt trauma har gjort en person förståndshandikappad och han eller hon inte är ansvarig för sina handlingar. Dessa omständigheter måste bedömas med kompetent medicinskt omdöme och i enlighet med lagen. Även då ska personen eller personerna som har ansvaret för detta beslut rådgöra med varandra och med sin biskop och få gudomlig bekräftelse i bön.

21.4.16 Surrogatmödraskap

Kyrkan avråder bestämt från surrogatmödraskap.

Tillägg: Lista över hänvisningsmaterial

Handbok 2: Kyrkoförvaltning refererar till mycket annat material som kyrkan producerat. Här följer en alfabetisk lista över detta material. Om materialet har ett artikelnummer anges det här i listan och inte i texten i handboken. Det mesta av detta material går att beställa från kyrkans distributionscenter. Deras kontaktinformation är medtagen nedan:

Distribution Services
1999 West 1700 South
Salt Lake City, Utah 84104-4233, USA
Telefon: 801-240-3800 (lokalt i Salt Lake City-området)
1-800-537-5971 (USA och Kanada)
+1-801-240-1126 (andra länder)
Internet: www.ldscatalog.com

Administrativ handledning för släktforskning (04397 180)

Aktivitetsplan (finns tillgänglig via Internet på ldscatalog.com och LDS.org; eller artikelnummer 33809 180)

Analys av behov och resurser (32290 180)

Anvisningar för att klä döda som fått sin begåvning (31461 180)

Anvisningar för förvaltning av möteshus och annan egendom (Förenta staterna och Kanada, 35860; utanför Förenta staterna och Kanada, 36485 180)

Anvisningar gällande studiekursmaterial (uppdateras årligen)

Aronska prästadömet's uppteckning och certifikat för ordination (i områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar skrivs dessa ut lokalt; artikelnummer 35857 180 för andra områden)

Barnens sångbok (34831 180)

Blanketten Bishop's Order for Commodities (artikelnumret varierar beroende på område)

Blanketter för röstning på ämbetsmän (i områden med kyrkans dataprogram skrivs dessa blanketter ut i de lokala enheterna, i andra områden är artikelnumren följande: stav, 32300 180; distrikt, 32301 180; församling eller gren i stav, 32302 180; gren i mission, 32303 180)

Certifikat för dop och konfirmation (områden som har kyrkans dataprogram för

medlemsuppteckningar skriver ut dessa lokalt; artikelnummer 35920 180 för andra områden)

Church Facilities Artwork katalog (kontakta fastighetschefen)

Conducting Course Kit (33619)

Day Camp Guide for Eleven-Year-Old Scouts (31374)

Dictionary of Sign Language Terms for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (31121)

Dop- och konfirmationsuppteckning (i områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar skrivs dessa ut lokalt; för heltidsmissionärer och områden som inte har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar är artikelnumret 35971 180)

Evangeliets principer, nya utgåvan (06195 180)

Family History Consultant's Guide to Temple and Family History Work (36797; tillgänglig på LDS.org)

Framsteg för nya och aktiverade medlemmar (områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar skriver ut dessa lokalt; artikelnummer 08616 180 för andra områden)

Framstegsrapport (36985 180)

Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi (04007 180)

Förbered allt som behövs: Familjens hemförråd, (04008 180)

Förbered dig för det heliga templet (36793 180)

Handledning för familjen (31180 180)

Handledning för gren (31179 180)

Handledning för undervisning (34595 180)

Hedersdiplom Primär (33237 180)

Instructor's Guide to Temple and Family History Work [Lärarens handledning till tempeltjänst och släktforskning] (35804)

Keyboard Course Kit (33620)

Kontrakt om artistframträdande (finns tillgänglig via Internet på ldscatalog.com och LDS.org; eller artikelnummer 33811 180)

Kvartalsrapport (i områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar finns blanketten att tillgå elektroniskt; i

- andra områden skickar förvaltningskontoret blanketten till enheterna)
- Liten enhet: Handledning* (36717 180)
- Melkisedekska prästadömet's uppteckning och certifikat (i områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar skrivs dessa ut lokalt; artikelnummer 35858 180 för andra områden)
- Member's Guide to Temple and Family History Work* [Medlemmens handledning till tempeltjänst och släktforskning] (36795)
- Mission President's Handbook* (36203)
- Missionärshandbok* (35996 180)
- Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (36617 180)
- Programförslag för samlingsstunderna (publiceras årligen)
- Pryd dina tankar med dygd* (00460 180)
- Prästadömet's plikter och välsignelser, Del A* (31111 180)
- Prästadömet's plikter och välsignelser, del B* (31112 180)
- Psalmer* (34832 180)
- Rapportblad för ledare över unga kvinnors personliga tillväxt (36655 180)
- Rekommendation att utföra en förordning (32595 180)
- Rekommendation för patriarkalisk välsignelse (områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar skriver ut dessa lokalt; artikelnummer 32017 180 för andra områden)
- Rekommendation om ny biskop (i områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar skrivs dessa ut lokalt; artikelnummer 31747 180 för andra områden)
- Råd och anvisningar för patriarker* (31257 180)
- Råd till föräldrar* (31125 180)
- Scouting Handbook* (Kanada, 35810; USA, 35814)
- Sen edra små: Lektionsbok för barntillsynen* (37108 180)
- Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* (36863 180; enheter kan beställa dessa kostnadsfritt via artikelnummer. 37054 180)
- Talang- och intresseundersökning (finns tillgänglig via Internet på ldscatalog.com och LDS.org; eller artikelnummer 33812 180)
- Tillstånd från förälder eller vårdnadshavare samt medicinsk information (finns tillgänglig via Internet på ldscatalog.com och LDS.org; eller artikelnummer 33810 180)
- Tro på Gud för flickor* (36813 180)
- Tro på Gud för pojkar* (36812 180)
- Undervisning: Den högsta kallelsen* (36123 180)
- Undervisning från höjden: Förberedande tempelseminarium, lärarhandledning* (36854 180)
- Unga Kvinnor: Personlig tillväxt: Stå som ett vittne om Gud* (36035 180)
- Unga kvinnor-medalj (guld, 08602; silver, 08603)
- Unga kvinnors certifikat (Bikupsflickor, 08563 180; Miaflickor, 08565 180; Laurelflickor, 08564 180)
- Unga kvinnors läger: Handledning för prästadömet's och Unga kvinnors ledare* (04093 180)
- Unga kvinnors lägerhandbok* (34573 180)
- Vägledning för de unga* (broschyr 36550 180; kort 36551 180)
- Välsignelse av barn — uppteckning och certifikat (i områden som har kyrkans dataprogram för medlemsuppteckningar skrivs dessa ut lokalt; artikelnummer 35972 180 för andra områden)
- Världsomfattande ledarutbildningsmöte: Patriarken* (häfte, 25240 180; DVD, 25241 090)
- Ye Shall Have My Words* (elevens lektionsbok, 34476; lärarens handledning, 34477; undervisnings-DVD, 00548)
- Young Women logo pendant (08601)

Register

A

Abort, kyrkans riktlinjer om, 196–197

Adoption

biologiska föräldrar, kontakt med, 182

juridiska krav för, 182

uppmuntras för ensamstående blivande föräldrar, 198–199

Se även Ensamstående blivande föräldrar

AIDS eller HIV, kyrkans riktlinjer om, 195

Aktivisering, ledares ansvar för

besökslärare, 27

biskopsråd, 26

församlingsmissionärer, 23–24, 27

församlingsråd, 18, 27

heltidsmissionärer, 27

hemlärare, 27

Hjälpföreningens kommitté, 66

högårsmedlemmar, 27

i församlingens missionsplan, 24

stavens presidentskap för biorganisationerna, 27

stavspreidentskap, 27

tjänandekommitté för Unga ensamstående vuxna, 129

Aktivisering av mindre aktiva medlemmar

betydelsen av, 26

Evangeliets principer, kursen för, 27

förbereda att leda och undervisa, 13

hemlärare för, 44

kallelser för, 135

känslor för evangeliet, 26

tempelförberedande kurs för, 28–29, 45

Aktiviteter, för stav, flera stavar och området

för ensamstående vuxna, 126

för unga ensamstående vuxna, 106, 128, 136

för ungdomar, 136

hyrning av lokaler som inte ägs av kyrkan för, 111

idrottsaktiviteter, 112

riktlinjer för, 106

Aktiviteter, kyrkans

anpassning till lokala behov, 60–61, 86, 135–136

böner vid, 111

dans och musik, 108

deltagande, uppmuntra, 102

familjen, bör stärka, 4–5, 51, 104

familjeomständigheter och planering av, 135–136

finansiering, riktlinjer för, 105–106

för ensamstående vuxna, 106, 126

för unga ensamstående vuxna, 106, 127–128, 136

försäkring för, 109

föräldrars tillstånd för, 110, 113

gudomen porträtterad vid, 96, 111

hyrning av lokaler som inte ägs av kyrkan, 111

icke godkända aktiviteter, 113

ickemedlemmarnas deltagande i, 61, 65, 86

idrott, 54, 105, 112

klädnormer för, 105

kultur, 105, 108

musik för danser, 108

måndagskvällar, hålls inte på, 5, 68, 104, 110–111

normer för, 104–105

nyårsfester, 110

olyckor vid, 111–112

penninginsamling, riktlinjer för, 59–60, 85, 105–106, 109

planering, 105, 109

planering, vem som är ansvarig för, 104

på söndagen, 111

resor i, 113

samlingsstunder som del av, 109

skattepliktig verksamhet, 111, 193

syftet med, 104

säkerhetsbestämmelser, 111–112, 137

tempelbesök, 113

tillsyn av vuxna på, 108

tjänande, 105

ungdomar under 14, deltagande i, 61, 86, 110–111

utgångsförbud, 108

utrustning för, 106

Visdomsordet på, 105

över natten, 110, 113, 194

övergrepp vid, 111

Se även Aktiviteter, för stav, flera stavar och för

området; Aronska prästadsörets aktiviteter; Lä-
ger; Unga kvinnor, aktiviteter och evenemang;

Ungdomskonferenser

Aktiviteter med övernattnings, 110, 113, 194

Aktivitetsdagar, 92, 94

Aktivitetskommitté, stavens, 106, 147

Aktivitetsledare, stavens, 107

Aktivitetsspecialist, Unga kvinnor

församling, 80

stav, 86

Aktivitetsspecialister, stavens, 107, 124

Allmän domare, biskopen, 161

Allmänt prästadsöretsmöte. *Se* Allmänt prästadsöretsmöte
i staven

Allmänt prästadsöretsmöte i staven, 145, 153

Andlig inledning på kyrkans aktiviteter, 109

Anpassning av kyrkans program

besöksverksamhet, 70, 136

hemundervisning, 44, 136

Hjälpföreningen, 72–73

musik, församlingens, 117

Primärföreningen, 94, 137

prästadsöretsmöten, söndagens, 46–47, 60, 136

riktlinjer för, 135–137

stavens program, 124

Söndagsskolan, 101

- Unga kvinnor, 86, 136
 Unga män, 60, 136
- Anställning
 förenligt med evangeliet, 188
 oberoende, 34
 och kyrkokallelser, 158
 specialist, 37
- Arbete. *Se* Anställning
- Aronska prästadömet, allmänt
 anpassa till lokala behov, 60, 135–136
 ansvar för sakramentet, 141, 175–176
 fasteoffer, insamlande av, 55
 funktionshinder, unga män med, 53, 61, 189
 förbereda pojkar för att ta emot, 55
 heltidsmission, förbereda kvorummedlemmar för, 55
 hemundervisning, ansvar för, 42–44
 kallelser, översikt över, 164, 168
 ledare stöder föräldrar, 51, 55
 melkisedekska prästadömet, när unga män tar
 emot, 24–25, 56
 nyomvända bröder, när de tar emot, 24–25
 Plikt mot Gud-programmet, 52, 55, 58
 åldrar för ordination till ämbeten, 50, 135, 177
 Överblick över prästadömet, 55, 94–95
Se även Förlänande av prästadömet och ordination
 till ämbete
- Aronska prästadömet, definition och ämbeten i
 biskop, 51–53, 159
 definition och syften med, 8, 50–51
 diakon, 50
 kvorum, 51
 lärare, 50
 präst, 50–51
Se även Diakonernas kvorum; Lärarnas kvorum;
 Prästernas kvorum
- Aronska prästadömet, aktiviteter
 biskopsrådets ungdomsdiskussioner, 59, 84, 108
 ickemedlemmarnas deltagande i, 61
 medel till, 59–60
 mönsterdagar, 59
 scouting, överblick över, 59
 ungdomar under 14, deltagande i, 61, 110–111
 veckoträffen, 58, 83–84
Se även Scouting; Veckoträffen
- Aronska prästadömet, ledare
 biskopsråd, 51–53, 160–161, 177
 högrådsmedlem, 60, 122
 idrottsledare, 54
 kvorumpresidentskap och assistenter till biskopen,
 53, 55
 kvorumpresidentskap och assistenter till biskopen,
 riktlinjer för att kalla, 52–53
 kvorumrådgivande, 53–54
 kvorumrådgivande, assisterande, 54
 kvorumsekreterare, 53
 stavens kommitté för aronska prästadömet och
 unga kvinnor, 60, 147, 154
 stavspresidentskap, 60
 Unga mäns presidentskap i församlingen, 53–54
- Unga mäns presidentskap i staven, 123
 Unga mäns sekreterare i församlingen, 54
 Unga mäns sekreterare i staven, 124
Se även Stavens kommitté för aronska prästadömet
 och unga kvinnor; Unga män, församlingsledare;
 Unga män, stavsledare och möten
- Aronska prästadömet, möten
 anpassa till lokala behov, 60, 136–137
 biskopsrådets ungdomskommittés möte, 56, 142,
 150
 kvorummöten, 46–47, 57, 144, 151
 kvorumpresidentskapets möte, 56
 möte för stavens kommitté för aronska prästadömet
 och unga kvinnor, 60, 147, 154
 möte för Unga mäns presidentskap i församlingen,
 56–57
Se även Biskopsrådets ungdomskommitté; Prästa-
 dömet, ledarskapsmöte i staven
- Assisterer till presidenten för prästernas kvorum,
 51–53
- Assisterande missionsledare i församlingen, 22
- Assisterande rådgivande för aronska prästadömet
 kvorum, 54
- Audiovisuellt material eller visuella hjälpmedel
 användning i kyrkans miljöer, 148, 182
 copyright, riktlinjer för, 184–185
- Autografer av generalauktoriteter, 182
- Avlösning från kyrklig kallelse, riktlinjer för, 160
Se även Stödjande röstning och avlösning
- Avskiljning
 biskopar, 160–161
 ämbetsmän och lärare, 161
-
- B**
- Barn, föräldrars ansvar för, 2, 4–5, 9–10
- Barnens
 klass för ytterligare möten i Hjälpföreningen, 69
 medverkan på sakramentsmötet, 94, 142
- Barn tillsynen, Primärföreningen, 91–93
- Begåvning
 syftet med, 27
 tempelförberedande kurs för, 28–29, 45
- Begravning
 allmänna riktlinjer för, 148–150
 andra religioners sedvänjor, 149
 biskopens ansvar, 148–150
 ekonomiska riktlinjer för, 150
 för ickemedlemmar, 150
 för person som begått självmord, 199
 gudstjänst, riktlinjer för, 149–150
 hemlärarens ansvar för, 47, 149
 Hjälpföreningen, dess ansvar, 71, 73, 149
 juridiska krav för, 149
 kremering och, 195
 kvorum- eller gruppleddare, ansvar för, 47, 149
 musik vid, 150
 visning, 149
Se även Död

- Begravning, riktlinjer för, 150
- Behålla nyomvända. *Se* Behålla nyomvända, ledares ansvar
- Behålla nyomvända, ledares ansvar
- besökslärare, 25, 69–70
 - biskopsråd, 24–25
 - församlingsmissionärer, 25
 - församlingsråd, 18, 25
 - heltidsmissionärer, 25
 - hemlärare, 25, 43–44
 - högrådsmedlemmar, 26
 - prästadömet och biorganisationernas ledare, 25
 - stavens presidentskap för biorganisationerna, 26
 - stavspreidentskap, 26
- Berömda personer, tempelförrättningar för, 28
- Beseglade av smörjelse, 176–178
- Besökslärare
- aktivering, ansvar för, 27
 - anpassa besöksundervisning till lokala behov, 70, 136
 - besöksledare, 66
 - för systrar som verkar i andra biorganisationer, 64
 - för systrar utan melkisedekska prästadömet i hemmet, 9–10
 - för unga ensamstående systrar, 71–72
 - kvinnliga missionärer på heltid och, 25, 70
 - nyomvända, ansvar för, 25, 69–70
 - riktlinjer för, 69–70
 - samordnare för besöksverksamheten, 66
 - tystnadsplikt, 70
 - välfärd, ansvar för, 37
- Bibeln, utgåva vi använder, 134, 182
- Bibliotekarie, församlingens, 100
- Se även* Möteshusets bibliotek
- Bikupsklassen
- definition av, 77
 - Personlig tillväxt, introduktion av bikupsflickor till, 82–83
 - Se även* Unga kvinnor; Unga kvinnors klasspreidentskap
- Biorganisationer, syftet med, 64, 76, 90, 98
- Se även* Namn på enskilda biorganisationer för stav och församling
- Biorganisationernas ledarskapsmöten, i staven, 147–148, 154
- Biorganisationernas presidentskap, i staven, 26–27, 123, 147–148
- Biskop, kallelse och ordination av, 160–161, 164
- Biskopens förrådshus, 35
- Biskopens välfärdsråd, stavens möte för, 154
- Biskopsråd, stavspreidentskapets möte med, 147, 153
- Biskopsrådets ansvar
- aktivering, 26
 - allmän domare, 161
 - aronska prästadömet kvorum, 51–53, 161, 177
 - begravningar, 148–150
 - bibehållande av nyomvända, 24–25
 - blivande äldster, 25
 - dop och konfirmation, 23, 90, 172, 174
 - ensamstående vuxna, 126
 - förvaltande biskop, 100, 105, 120, 173, 189
 - Hjälpföreningen, 65
 - medlemmars missionsarbete, 22–23
 - melkisedekska prästadömet kvorum, 41
 - musik, 116–118
 - möteshusets bibliotek, 98
 - patriarkaliska välsignelser, 179
 - Personlig tillväxt, 78, 83
 - Primärföreningen, 90, 92
 - Söndagsskolan, 98–99
 - tempeltjänst och släktforskning, 28
 - undervisning om evangeliet, 30
 - unga ensamstående vuxna, 127
 - Unga kvinnor, 78–79, 83
 - välfärd, 35
 - Se även* Församlingsrådet, dess ansvar
- Biskopsrådets möte, riktlinjer för, 16, 143–144, 151
- Biskopsrådets ungdomsdiskussioner, 58, 84, 108
- Biskopsrådets ungdomskommitté
- planerar biskopsrådets ungdomsdiskussioner, 58
 - planerar församlingens ungdomskonferens, 107–108
 - planerar gemensamma aktiviteter, 58, 83–84
 - riktlinjer för, 56, 80–81, 144, 152
- Blivande äldster
- biskopsrådets ansvar för, 25
 - definition av, 44–45
 - förberedelser för melkisedekska prästadömet, 45
 - kvorum- och gruppledares ansvar för, 25, 42, 45
 - prästadömsmöten, närvaro på, 140, 143
- Brev, ofrankerade saker i brevlådan, 191
- Bröllop, musik för, 120
- Böner
- på kyrkans möten, riktlinjer för, 148
 - sakramentet, 176
 - vid kyrkans aktiviteter, 111
- Början till något nytt, 84
-
- C**
- Centrer för unga vuxna, 129–130
- Copyrightskyddat material, riktlinjer för användande av
- audiovisuellt material, 185
 - dataprogram, 185
 - kyrkans tidningar, bilder i, 184
 - musik, 184–185
 - teaterproduktioner, 185
-
- D**
- Dagordning, ledares användning av på möten, 14, 140
- Dagsläger, 94, 96, 106
- Se även* Penninginsamling
- Danser
- i kommersiella byggnader, 110
 - riktlinjer för, 108
 - ungdomar planerar och genomför, 60, 86, 147
 - ungdomar under 14, deltagande i, 60–61, 86, 110–111

Datorer

- användning av, i kyrkans enheter, 183
- copyrightlagar för mjukvara, 185
- tystnadsplikt om information, 184

Delegering, principer för, 13

Den Helige Andens gåva. *Se* Konfirmation och den Helige Andens gåva

Diakonernas kvorum

- fasteoffer, insamlande av, 54
- sakramentet, dela ut, 175–176
- söndagens kvorummöten, 46–47, 57, 143, 151
- överblick över diakoners ansvar, 50
- Se även* Aronska prästadömet

Diakonernas kvorumpresidentskap

- dess plikter, 53
- heltidsmission, förbereda unga män för, 55
- kallelse och stödande av, 52–53
- ledarskapsmöten för, 56
- scouting, ansvar för, 59

Dopbassång

- användning för dop, 173
- inga konstverk i närheten av, 194

Dopet

- allmänna instruktioner för prästadömsförrättningar, 170–171
- bassånger, användning av, 173
- dopmöten, instruktioner för, 23, 172–174
- faders deltagande utan att vara tempelvärdig, 171
- för nyomvända, 23, 172–174
- instruktioner för utförande av, 174
- intervjuer för, 23, 90, 172, 174
- kläder för, 173
- matrikelkort, barn med, 90, 142, 172
- planering av dopmöten, 23, 109, 172–173
- riktlinjer för dop och konfirmation, 172–174
- sakramentsmöte, presentation av nya medlemmar och barn vid, 142
- undersökare, inbjud till doptjänster, 23
- vittnen till, 173
- ålder för, 135, 172
- Se även* Förrättningar och välsignelser; Nyomvända

Dopkläder, 173

Död

- dödshjälp, 195
- inviga gravar, 171, 178
- kremering, 150, 178, 195
- obduktion, 195
- om kyrkans egendom, 111–112
- riktlinjer för begravning, 150
- tempelskrud för avlidna medlemmar, 47, 73, 148
- Se även* Begravningar

Dödfödda barn, 196

Dödshjälp, 195

Döva medlemmar, tolkning för

- av förrättningar och välsignelser, 190
- på kyrkans möten, 190
- Se även* Funktionshinder, medlemmar med

E

Emigration av medlemmar, 185–186

Enhetlighet och anpassning. *Se* Anpassning av kyrkans program

Ensamstående blivande föräldrar

- adoption av barn uppmuntras, 198–199
- allmänna riktlinjer för, 198–199
- ensamstående föräldrar i konventionella församlingar, 131
- matrikelkort för barn födda utom äktenskapet, 172
- ogifta mödrar i Hjälpföreningen eller Unga kvinnor, 86–87
- Se även* Adoption

Ensamstående medlemmar. *Se* Ensamstående vuxna

(31 år och äldre); Ogifta medlemmar; Unga ensamstående vuxna (åldrarna 18 till 30)

Ensamstående vuxna (31 år och äldre)

- aktiviteter för, 106–107, 126
- ensamstående vuxnas kommitté, i staven, 126, 154
- flerstavsaktiviteter för, 126
- hemaftonsgrupper för, 126
- högrådets ansvar för, 126
- ickemedlemmars deltagande i, 126
- riktlinjer för ledare till, 126
- stavspreidentskapets ansvar för, 126
- övernattningsaktiviteter för, 110
- Se även* Ensamstående blivande föräldrar; Ogifta medlemmar; Unga ensamstående vuxna (åldrarna 18 till 30)

Ensamstående vuxnas kommitté, i staven, 126, 154

E-post, används för att begränsa resandet, 136

Evangeliets principer, kursen, 26

Evangelieundervisning och-inläring. *Se* Undervisning om evangelietEvigtt liv. *Se* Upphöjelse**F**

Familjebehov, besök vid, 36, 70–71

Familjen

- aronska prästadömet och unga kvinnor stöder, 51, 55, 78
- ensamstående medlemmar, eviga löften till, 4
- föräldrars ansvar för, 2, 4–5, 9–10
- Guds förjordiska familj, 2
- hemlärarnas ansvar för, 43
- i Guds plan, 2–5
- invigning av hem, 178
- kallelser till ämbeten, ledare beaktar omständigheterna vid, 18, 135–136, 158
- kyrkans aktiviteter stärker, 4–5, 51, 104
- kyrkans grundläggande enhet, 9, 14
- kyrkans studiematerial i, 185
- ledare hjälper medlemmar utan starka, 5
- musik i, 119–120
- välfärd, medlemmar vänder sig till för, 34
- Familjens hemafton
- betydelsen av, 5

- för ensamstående vuxna, 126
 för unga ensamstående vuxna, 129–130
 måndagskvällarna reserverade för, 5, 105, 109–110
- Familjer där inte alla är medlemmar, ledare stärker, 5
Se även Aktivering av mindre aktiva medlemmar
- FamilySearch-indexering, 29
- Fars välsignelse och andra välsignelser till tröst och ledning, 178
- Fastelagen, 186
- Faste- och vittnesbördsmöte
 barn bär vittnesbörd på, 96, 143
 ge namn och välsignelse åt barn, 141, 143
 riktlinjer för, 142–143, 150
- Fasteoffer
 insamling, 54
 riktlinjer för bidrag, 35
- Femte söndagens möten för prästadömet och Hjälpföreningen, 46–47, 68
- Filminspelningar, får inte göras i kapell, 195
- Fjärde söndagens möten för prästadömet och Hjälpföreningen, 46, 68
- Flaggor i möteshus, 194
- Flerstavs-, stavs- och områdesaktiviteter. *Se* Aktiviteter, för stav, flera stavar och området
- Fotografier i möteshuset, 195
- Friends of Scouting, 109
- Frälsningsplanen, 2–3
- Funktionshinder, medlemmar med
 allmänna riktlinjer för, 188–190
 församlingsrådet bistår, 36
 i Hjälpföreningen, 73
 i prästädomskvorum, 47, 53, 61
 primärbarn, 96, 189
 prästädomsförrättningar och välsignelser för, 171, 188–190
 resurser för, 190
 särskilda klasser, program eller enheter för, 189
 söndagsskolans klasser för, 100, 189
 tolkar för, 190
 unga kvinnor, 80, 82, 86, 189
 unga män, 53, 61, 189
- Fäder
 ansvar för barn, 2, 4–5, 9–10
 deltagande i förrättningar utan tempelvärdighet, 170–171
- Födelsekontroll, 197
- Förbund, definition av, 9
- Förkläde, i templet, sy, 193
- Förlänande av prästadömet och ordination till ämbete
 allmänna instruktioner för förlänande av prästadömet och ordination till ämbete, 177–178
 allmänna instruktioner för prästädomsförrättningar, 170–171
 aronska prästadömet, biskopen har uppsikt över, 177
 faders deltagande utan att vara tempelvärdig, 170–171
 instruktioner för utförande av, 177–178
- melkisedekska prästadömet, stavspresidenten har uppsikt över, 177
 ordinationsuppteckning och certifikat, 178
- Förrättning, i evangeliet, definition av, 9
- Förrättningar och välsignelser
 allmänna instruktioner för, 170–171
 funktionshinder, för personer med, 171, 188–190
 minimiålder för mottagande av förrättningar får inte ändras, 135
 tempelförrättningar och förbund får inte diskuteras på kyrkans möten, 135
 vem som kan delta i, 170–171
Se även Enskilda förrättningar och välsignelser för ytterligare information
- Församlingens missionsledare, 22–27, 172–173
- Församlingens missionsledare, assisterande, 22
- Församlingens missionsplan, 18, 22–27
- Församlingens musik
 ordförande, 116–117, 119
 organist eller pianist, 116
 rådgivande, 116
 sångledare, 116–117
- Församlingsskamrer, församlingens ansvar, 16–19
- Församlingskonferens, 135, 143, 151
- Församlingsmissionärer
 aktivering, ansvar för, 23–24, 27
 ansvar, 23
 behålla nyomvända, ansvar för, 25
- Församlingsmöten. *Se* Möten, i församlingen
- Församlingensrådet, dess ansvar
 aktivering, 18, 27
 aktiviteter, 17, 104
 behålla nyomvända, 18, 25
 dess medlemmar och ansvar, 16, 22, 152
 dess möten, riktlinjer för, 17–19, 152
 frälsningsarbetet i församlingen, 22
 funktionshinder, medlemmar med, 36
 läs- och skrivkunighet, 71
 medlemmars missionsarbete, 17–18, 22–24
 Ständiga utbildningsfonden, 18
 tempeltjänst och släktforskning, 18, 28–29
 tystnadsplikt, 16, 18, 38
 undervisning om evangeliet, 18, 30
 välfärd, 18, 35–36
 överblick över ansvar, 12, 16–19, 22
- Första söndagens möten för prästadömet och Hjälpföreningen, 46, 67
- Försäkring för kyrkans aktiviteter, 109
- Försäkringsskydd för kyrkans aktiviteter, 109, 111
- Försäljare, 192
- Förvaltande biskopens ansvar
 bibliotek i byggnad för flera församlingar, 100
 dopbassäng, användning av, 173
 klasser för medlemmar med funktionshinder, 189
 planering av användningen av möteshusets rum, 105
 stämning av pianon och orglar, 120
- Föräldrar
 ansvar för barn, 2, 4–5, 9–10

ledare stöder, 51, 55, 78
tillstånd för kyrkans aktiviteter, 110, 113

G

Ge namn och välsignelse åt barn
allmänna instruktioner för att ge namn och välsignelse åt barn, 171–172
allmänna instruktioner för prästadömsförrättningar, 170–171
faders deltagande utan att vara tempelvärdig, 171
i faste- och vittnesbördsnöte, 141, 143
matrikelkort för barn födda utom äktenskapet, 172
välsignelse, uppteckning och certifikat för, 171–172
Gemensamma aktiviteter, aktivitetskvällen, 58, 83–84
Generalauktoriteter
autografer och fotografier på, 182
icke officiella uttalanden av, 192
tal, inspelning av, 191
vid stavskonferens, 144–145, 152
Giftermål med någon av samma kön, 198
Gravar, invigning av, 170, 178
Gren
konferens, riktlinjer för, 135, 143, 151
ämbeten, 166, 167–168
Grupper för självförverkligande, 196
Gudomen, porträttering av i kyrkans aktiviteter, 96, 111
Gästtalare vid kyrkans möten, 186

H

Handböcker, användning av, V–VI, 14
Handikapp. *Se* Funktionshinder, medlemmar med
Hasardspel och lotterier, 186
Helige Anden, dess gåva. *Se* Konfirmation och den Helige Andens gåva
Heltidsmissionärer
aktivering, ansvar för, 27
behålla nyomvända, hjälpa till med att, 25
besöksundervisning, hjälpa till med, 25, 70
dop, ansvar för, 23, 90, 172, 174
församlingsrådet, möte med, 17, 22
hemundervisning, hjälpa till med, 25, 44
kurs för missionsförberedelser, 55
missionärernas samordningsmöte, 18, 22–23, 150
samarbete med medlemmar, 23
tal under sakramentsmötet, 141–142
unga män, förberedelse att tjäna för, 55
vid centrer för unga vuxna, 129
Hem, invigning av, 178–179
Se även Familjen
Hemaftonsgrupper. *Se* Familjens hemafton
Hemförråd, gör medlemmar oberoende, 34
Hemlärare
aktivering, ansvar för, 27
anpassa hemundervisning till lokala behov, 44, 134
aronska prästadömet, förbereda pojkar att ta emot, 55

blivande äldster, ansvar för, 45
dödsfall, tjäna vid ett, 47, 149
för medlemmar utan melkisedekska prästadömet i hemmet, 10
för mindre aktiva medlemmar, 44
heltidsmissionärer bistår, 25, 44
i församling för unga ensamstående vuxna, 44, 130
kvorum- och gruppledares ansvar för, 42–44
nyomvända, ansvar för, 25, 43–44
rapportering, 44
riktlinjer för, 42–44
tystnadsplikt, 44
välfärd, ansvar för, 37
Herrens förrådshus, 35
Hjälpföreningen
anpassning till lokala behov, 73
arbete med läs- och skrivkunnighet, 71–72
begravningar, hjälp med, 71, 73, 149
dess välfärdsverksamhet, 36–37, 70–71
funktionshinder, medlemmar med, 73
historia, 64
hjälpverksamhet, 71
ickemedlemmar i, 65
inledning gemensam med Unga kvinnor, 71
klädnormer för systrar, 73
medlemskap, 64, 86
motto och sigill, 64
nyomvända, hjälpa kvinnliga, 25
ogifta mödrar i, 86–87
systrar som verkar i andra biorganisationer, 64
unga ensamstående systrar, ansvar för, 71–72, 125–26
unga ensamstående systrar, särskild klass för, 72
ändamål, 64
övergång från Unga kvinnor till, 64, 71–72, 77
Se även Besökslärare
Hjälpföreningen, församlingsledare
besöksledare, 66
biskopsråd, 65
Hjälpföreningen, musikledare, 67
Hjälpföreningens lärare, 66
Hjälpföreningens mötessamordnare och kommitté, 66
Hjälpföreningens pianister, 67
Hjälpföreningens presidentskap, 65, 71–72
Hjälpföreningens sekreterare, 65–66
rådgivande till unga ensamstående systrar, 66
samordnare för besöksverksamheten, 66
samordnare för hjälpverksamhet, 66
Hjälpföreningen, församlingsmöten
barnens klass för ytterligare möten i Hjälpföreningen, 69
Hjälpföreningens presidentskapsmöte, 67
Hjälpföreningens söndagsmöte, 67–68, 151
ytterligare möten för Hjälpföreningen, 68–69, 151
Hjälpföreningen, stavsledare och -möten
Hjälpföreningens allmänna möte, möte i staven, 72
Hjälpföreningens ledarskapsmöte i staven, 67, 145–147, 154

- Hjälpföreningens presidentskap i staven, 26–27, 72, 123, 147–148
- Hjälpföreningens sekreterare i staven, 124
- stavspreidentskap, 72, 122
- Hjälpföreningen i staven. *Se* Hjälpföreningen, stavsledare och möten
- Hjälpföreningens allmänna möte, möte i staven, 72
- Hjälpverksamhet
- Hjälpföreningen, mötesämne, 69
 - Hjälpföreningens ansvar för, 71
 - samordnare, 66
- Homosexuella handlingar
- kyrkans riktlinjer angående, 197–198
 - äktenskap med personer av samma kön, 198
- Hypnos, 195
- Hälsa, medlemmar ska sköta sin, 34
- Hälsa och sjukvård, riktlinjer för
- dödfödda barn, 196
 - dödshjälp, 195
 - etiskt tvivelaktiga sedvänjor, 196
 - grupper för självförverkligande, 196
 - HIV-infektion och AIDS, 195
 - hypnos, 195
 - kremering, 195
 - livsuppehållande behandling, 196
 - obduktion, 195
 - organdonationer och transplantationer, 196
 - Visdomsordet, 196
- Högpräst
- definition och ansvarsområden, 40
 - ge stöd åt, 145
 - ordination av, 177–178
- Högprästersnas grupp
- biskopsrådets ansvar för, 41, 177
 - blivande äldster, 25, 42, 45
 - dödsfall, tjäna vid ett, 47, 149
 - funktionshinder, medlemmar med, 47
 - hemundervisning, 42–44
 - ledarskap, kallelse och stöd åt, 40–41, 163
 - ledarskap, överblick över plikter, 41–42
 - ledarskapsmöten för, 45–46
 - lärare, 30–31, 42
 - nyomvända, ansvar för, 25
 - prästadömsmöten, 46–47, 143, 151
 - sekreterare, 42
 - stavspreidentskapets ansvar för, 40–41, 177
 - tempeltjänst och släktforskning, 22, 28, 41
 - välståndsvksamhet, 36–37, 44
 - äldster, när medlemmar träffar, 136
 - ämbeten, översikt över, 159, 163
- Högprästersnas kворum, definition av, 40
- Högprästersnas kворummöte i staven, 47, 146, 153
- Högråd, ansvarsområden
- aktivering, 27
 - aronska prästadömet, 60, 122–123
 - behålla nyomvända, 26
 - dopgudstjänster, 172–173
 - ensamstående vuxna, 126
 - e-post och internet om det är dyrt att resa, 136
 - melkisedekska prästadömet, 41
 - missionsarbete, 24, 146
 - Primärföreningens presidentskap i staven, 95, 147
 - sakramentsmöten, presiderar inte, 140, 176
 - stavens aktivitetskommitté, 107, 147
 - stavens musikrådgivande, 118–120
 - Söndagsskolans presidentskap i staven, 101, 147
 - tal under sakramentsmötet, 123, 142
 - tempeltjänst och släktforskning, 29
 - unga ensamstående vuxna, 127
 - Unga kvinnors presidentskap i staven, 85, 147
 - Unga mäns presidentskap i staven, 60, 147
 - överblick över ansvar, 122–123
- Högrådets möte. *Se* Möte för prästadömet's verkställande kommitté i staven
- Hörselskadade medlemmar, 190
- Se även* Funktionshinder, medlemmar med
-
- I**
- Ickemedlemmar
- begravningar för, 150
 - i aktiviteter för ensamstående vuxna, 126
 - i aktiviteter för unga ensamstående vuxna, 128
 - i Hjälpföreningen, 65
 - i Personlig tillväxt, 86
 - i ungdomsaktiviteter, 61, 86
 - ickekristna religioner, förhållande till, 190–191
 - inom scouting, 61
 - kyrkliga ämbeten för, 158
 - och sakramentet, 175
 - på söndagens möten, 140, 145
- Informationstjänst, specialister, 124
- Inkomstskatt, 186
- Inledning
- Hjälpföreningen, 67, 155
 - Hjälpföreningen och Unga kvinnor går samman en gång i månaden, 71
 - prästadömsmöten, 46–47, 57, 143, 155
 - Unga kvinnor, 82, 155
 - veckoträffen, 58, 83
- Inspelad musik, användning under kyrkans möten, 117
- Se även* Sång och musik
- Institut
- för medlemmar med funktionshinder, 189
 - unga ensamstående vuxna närvarar vid, 129
 - vid center för unga vuxna, 129–130
- Internet
- används för att begränsa resandet, 136
 - ersätter inte personliga kontakter, 186
 - medlemmars användning av, i kyrkliga kallelser, 187
 - officiella kyrkliga resurser på, 186–187
 - personlig användning av, 187
 - stavens och församlingens hemsidor, 186–187
- Intervjuer
- av biskopar, av stavspreidenter, 24, 26–27, 127

av kворum- och gruppmedlemmar, av kворum- och gruppmedlemmar, 42
 av unga ensamstående vuxna, av biskopsrådet, 127
 av unga kvinnor, av biskopsrådet, 77–78, 83
 av unga män, av biskopsrådet, 52
 för dop och konfirmation, av biskopar och missionärer, 23, 88, 172, 174
 för patriarkaliska välsignelser, av biskopsrådet, 179
 för ämbeten, av bemyndigade ledare, 159
 Invigning av gravar, 171, 178
 Invigning av hem, 178–179
 Invigning av olja, 176

K

Kalla till kyrkliga ämbeten, 159, 161–168
 Kapellet, lämplig musik i, 120
 Keyboards, 120
 Klasspresidentskap. *Se* Unga kvinnors klasspresidentskap
 Klädnormer
 för kyrkans aktiviteter, 104–105
 för prästadömsbärare som välsignar och delar ut sakramentet, 175
 för systrar, 73
 Konfirmation och den Helige Andens gåva
 allmänna instruktioner för konfirmation, 170–173
 allmänna instruktioner för prästadömsförrättningar, 170–171
 faders deltagande utan att vara tempelvärdig, 170–171
 för nyomvända, 23, 172–175
 instruktioner för, 174
 intervjuer för, 23, 88, 172, 174
 sakramentsmöte, presentera nya medlemmar och barn vid, 140
Se även Dopet
 Konstgjord befruktning, kyrkans riktlinjer om, 197
 Konstverk i möteshus, 194
 Kontaktförmedlingar, 185
 Kremering, 150, 178, 195
 Kulturell verksamhet, 105, 108
 Kurs i släktforskning, 29
 Kursen Undervisa om evangeliet, 31
 Kvorum
 aronska prästadömet, definition av, 51
 melkisedekska prästadömet, definition av, 40
Se även Diakonernas kворum; Högprästernas grupp; Lärarnas kворum; Prästernas kворum; Äldstekvorum
 Kvorum- och gruppmöten, 46–47, 57, 143, 151
 Kvorumpresidentskap. *Se* Diakonernas kvorumpresidentskap; Högprästernas grupp; Lärarnas kvorumpresidentskap; Prästernas kvorumpresidentskap; Äldstekvorum
 Kvorumrådgivande, aronska prästadömet, 53–54
Se även Unga män, församlingsledare
 Kvorumrådgivande, assisterande, aronska prästadömet, 54
Se även Unga män, församlingsledare

Kyrkan
 familjen grundläggande enhet i, 9, 14
 syftet med, 9
 Kyrkans aktiviteter. *Se* Aktiviteter, kyrkans
 Kyrkans disciplinråd
 ledare ska inte avvika från instruktioner, 135
 tolkar för döva under, 190
 Kyrkans ledarskap
 Frälsarens sätt att leda, 12
 förbereda unga ensamstående vuxna för, 13
 förbereda unga kvinnor för, 85
 förbereda unga män för, 60
 principer för ledarskap, 12–14
 syftet med ledarskap, 14
 Kyrkans möteshus. *Se* Möteshus, kyrkans
 Kyrkans namn och logotyp, 183
 Kyrkans studiematerial. *Se* Studiematerial, kyrkans
 Kyrkans tidningar
 copyright, riktlinjer för, 184
 medlemmar bör läsa, 183
 prenumerationskampanjer för, 183
 verkställande sekreterares hjälp med, 183
 Kyrkans välfärd. *Se* Välfärd
 Kyskhet, 4, 195, 197–198
 Körer
 församlingskör, 118
 körledare och ackompanjatör, församlingens, 116–118
 planering av församlingkörens repertoar, 117–118
 planering av stavskörens repertoar, 119
 skaffa fram musik till, 120
 stavs- och flerstavskörer, 119
 utbildning för körledare, 119

L

Landets lagar, lyda, 187
 Laurel-flickor, definition av, 77
Se även Unga kvinnor; Unga kvinnors klasspresidenter
 Levande ljus i möteshus, 194
 Livsuppehållande behandling, 196
 Logotyp, kyrkans, 183
 Läger
 dagsläger, 94, 96, 106
 för unga kvinnor, 84–85, 106
 penninginsamling, riktlinjer för, 106
 scoutläger, 59, 60–61, 106
Se även Penninginsamling
 Lära och undervisa om evangeliet. *Se* Undervisa om evangeliet
 Lärare, i evangeliet
 Hjälpföreningen, 66
 kворum, 30–31, 42
 Primärföreningen, 91–92
 prästadömet och biorganisationernas ledares ansvar för, 30–31, 98–100
 Söndagsskolan, 99

undervisa om evangeliet, grundläggande principer, 31
Se även Undervisa om evangeliet
 Lärare, kворum, 30–31, 42
 Lärarnas kворum
 hemundervisning, ansvar för, 43–44
 sekreterarens plikter, 53
 söndagens kворummöten, 46–47, 57, 143, 151
 överblick över lärarens ansvar, 50
Se även Aronska prästadömet
 Lärarnas kворumpresidentskap
 dess plikter, 53
 heltidsmission, förbereda unga män för, 55
 kallelse och inröstning, 52–53
 ledarskapsmöten för, 56
 scouting, ansvar för, 59
 Läs- och skrivkunnighet, 71

M

Matrikelkort
 efter dopet, 174
 i församlingar och stavar för unga ensamstående vuxna, 130–131
 presentera medlemmar, 142
 Medicinska riktlinjer. *Se* Hälsa och sjukvård, riktlinjer för
 Medlemmar med matrikelkort, dop av, 90, 142, 172
 Medlemmars missionsarbete
 församlingens missionsplan, 18, 22–27
 medlemmar samarbetar med heltidsmissionärer, 23
 missionärernas samordningsmöte, 18, 22–23, 152
 undersökare inbjuds till dopjänster, 23
 överblick över, 22–24
 Medlemmars missionsarbete, ledarnas ansvar för
 biskopsråd, 22–23
 församlingens missionsledare, 22–27, 172–173
 församlingsmissionärer, 23–25, 27
 församlingsråd, 17–18, 22–24
 heltidsmissionärer, 23
 högrådsmedlem, 24, 146
 missionspresident, 23–24
 stavspresidentskap, 24
Se även Aktivisering av mindre aktiva medlemmar;
 Behålla nyomvända, ledares ansvar
 Medlemsförteckningar, i stav och församling, 185, 191
 Medlemsgrupp för militärer, kallande av, 168
 Medlemsgrupp för militärer, kallelser, 168
 Melkisedekska prästadömet, allmänt
 anpassning till lokala behov, 46–47, 136
 blivande äldster, ansvar för, 44–45
 definition och syften med, 8, 40
 fäder ska ära, 9–10
 högpräster, 40
 kворum av äldster och högpräster, 40
 när bröder tar emot, 24–25, 56
 särskilda behov, hjälpa bröder med, 47
 äldster, 40
 ämbeten, översikt över, 163
 Melkisedekska prästadömet ledare. *Se* Högprästernas grupp; Äldstekvorum
 Melkisedekska prästadömet möten
 högprästernas gruppleaderskapsmöte, 45–46
 högprästernas kворummöte i staven, 47, 146, 153
 prästadömet ledarskapsmöte i staven, 46, 57, 145–146, 153
 prästadömsmöten, 46–47, 143, 151
 äldsternas kворumpresidentskapsmöte, 45–46
 Mia-flickor, definition av, 77
Se även Unga kvinnor; Unga kvinnors klasspresidentskap
 Mindre aktiva medlemmar. *Se* Aktivisering av mindre aktiva medlemmar; Behålla nyomvända, ledares ansvar
 Missionsämbeten, 166–168
 Missionsförberedande kurs, 55
 Missionsledare, församlingens, 22–27, 172–173
 Missionsplan, församlingens, 18, 22–27
 Missionspresident, hans ansvar
 ickekristna religioner, förhållande till, 190–191
 nycklar för dop och konfirmation av nyomvända, 23, 174
 stavspresidentskapet, möten med, 24
 undersökare, undervisning, 23
 Missionärer. *Se* Församlingsmissionärer; Heltidsmissionärer; Medlemmars missionsarbete
 Missionärernas samordningsmöte, 18, 22–23, 152
 Mormons bok, inte omskriven till nutidsengelska, 183
 Motionsprogram, 105, 113
 Motionsprogram, riktlinjer för, 105, 113
 Motröster under stödjande röstning, 159
 Musik, evenemang och möten
 begravningar, 150
 bröllop, 120
 danser, 108
 sakramentsmöten, 117–118, 141, 175–176
 stavskonferenser, 119
Se även enskilda möten för biorganisationer, kворum- och gruppmöten
 Musikinstrument, användning på kyrkans möten, 116–117
Se även Sång och musik
 Musikledare, deras ansvar
 biskopsråd, 116–118
 församlingens körledare och körorganist, 116–118
 församlingens musikordförande, 116–117, 119
 församlingens musikrådgivande, 116
 församlingens organist eller pianist, 116
 församlingens sångledare, 116–117
 stavens musikordförande, 118–119
 stavens musikrådgivande, 118
 stavens musikspecialister, 119
 stavspresidentskap, 118
Se även och enskilda biorganisationer och prästadömskворum och grupper för fler musikledare;
 Pianist; Sångledare
 Musikledare, Hjälpföreningen, 66–67

- Musikordförande
församling, 116–117, 119
stav, 118–119
- Musikrådgivande
församling, 116
stav, 118
- Måndagskvällar, inga kyrkliga aktiviteter på, 5, 68, 105, 109–110
- Män, som verkar i Primärföreningen, 96
- Mönsterdagar, 59, 84
- Möte för biskoparnas välfärdsråd i staven, 154
- Möten, allmänna principer
böner vid, 148
inställa i katastrofsituationer, 134–135, 194
planera och leda, 140
planering på söndagen, 140
schema för, 14, 140
visuella och audiovisuella hjälpmedel på, 148, 182
- Möten, i församlingen
biskopsrådets möte, 16, 143–144, 151
biskopsrådets ungdomskommittés möte, 56, 80–81, 144, 152
faste- och vittnesbördsnöte, 142–143, 151
församlingskonferens, 133, 141, 149
församlingsrådets möte, 17–19, 150
missionärernas samordningsmöte, 18, 22–23, 152
möte för församlingens kommitté för unga ensamstående vuxna, 128, 152
möte för prästadömetts verkställande kommitté i församlingen, 16, 150
prästadömsmöte, 46–47, 57, 143, 151
sakramentsmöte, 134–135, 140, 151
schema för söndagens möten, 140, 155–156
överblick, 140
Se även namn på enskilda kворum, grupper och biorganisationer, liksom namn på enskilda möten för ytterligare information
- Möten, stavens
allmänt prästadömsmöte i staven, 145, 153
biorganisationernas ledarskapsmöten, i staven, 147–148, 154
biskopsråden, stavspresidentskapets möte med, 147, 153
högprästernas kворummöte i staven, 47, 146, 153
möte för biskoparnas välfärdsråd i staven, 154
möte för prästadömetts verkställande kommitté i staven, 146, 153
möte för stavens kommitté för aronska prästadömet och unga kvinnor, 147, 154
möte för stavens kommitté för ensamstående vuxna, 126, 154
möte för stavens kommitté för unga ensamstående vuxna, 127, 154
prästadömetts ledarskapsmöte i staven, 46, 57, 145–146, 153
stavskonferens, 144–145, 153
stavspresidentskapets möte, 146, 153
stavsrådets möte, 147, 153
överblick, 144
- Mötarhus, kyrkans
aktiviteter med övernattnig, 110, 195
ansvarig biskop för, 100, 105, 120, 173, 189
användning i katastrofsituationer, 194
begravningar, användning till, 149–150
bröllop, användning till, 120
dess säkerhet, 194
diakonernas ansvar för, 50
eldvapen i, 194
flaggor i, 194
fotografier och filminspelningar i, 195
förråd i, 195
icke godkänd användning av, 193–194
konstverk i, 194
levande ljus i, 194
olyckor i, 111–112
parkeringsplatser, användning av, 195
planera aktiviteter i, 103
politiska syften, användning för, 108, 193–194
röstregistrering, använd till, 194
sakramentsmöte som inte hålls i, 142
serveringsutrymmen i, 195
skattebefriad ställning, 113, 193
skyltar på, 183
syftet med, 192
säkerhet i, 111–112, 194
utsmyckning i, 194
öppen eld i, 194
- Mötarhusets bibliotek
biskopsråd, 96
församlingens bibliotekarie och assisterande bibliotekarier, 100
musik i, 120
riktlinjer för, 100
stavspresidentskap, 100
Söndagsskolans presidentskap i församlingen, 98–100
Söndagsskolans presidentskap i staven, 101
Mötesschema för söndagens möten, 155–156
-
- N**
- Normer
undervisning av unga kvinnor, 81–82
undervisning av unga män, 57
- Nycklar, prästadömetts. *Se* Prästadömsnycklar
- Nyomvända
besökslärare tilldelade, 25, 69–70
dop och konfirmation av, 23, 172–175
Evangeliets principer, kursen, nya medlemmar deltar i, 26
förbereda att leda och undervisa, 13
församlingsmedlemmar stärker, 23–25
hemlärare tilldelade, 25, 43–44
nya medlemmars behov, 24
omvändelsedop, definition av, 172
prästadömet, bröder ska ta emot, 24–25
sakramentsmötet, presenteras på, 142
ämbeten och möjligheter till tjänande för, 13, 24, 158

Nyårsfest, aktiviteter under, 109–110

Nödsituationer

användning av möteshuset under, 194

församlingsplan för, 36

olyckor och skador, 111–112

stavsplan för, 37, 147

ställa in möten under, 134–135, 194

O

Obduktion, 195

Oberoende

besök för familjebehov och, 71

definition och betydelsen av, 34–35

Hjälpföreningens klasser lär ut, 69

högprästernas grupper, äldstekvorumen och

Hjälpföreningens ledare ansvariga för, 36, 70

kyrkans aktiviteter lär ut, 104

Ogifta medlemmar

eviga löften till, 4

kontaktförmedlingar för, 185

ledare stärker, 5

riktlinjer för ledare till, 126

systrar i kvorum- eller gruppaktiviteter, 42

Se även Ensamstående blivande föräldrar; Ensamstående vuxna (31 år och äldre); Unga ensamstående vuxna (åldrarna 18 till 30)

Ogifta mödrar. *Se* Ensamstående blivande föräldrar

Olja, invigning av, 176

Olyckor

försäkring för, på kyrkans aktiviteter, 109

vid kyrkans aktiviteter, rapportering, 111

Områdesaktiviteter. *Se* Aktiviteter, för stav, flera stavar och området

Områdessjuttio. *Se* Generalauktoriteter

Ordination till ämbete. *Se* Förlänande av prästadömet och ordination till ämbete

Organdonationer och transplantationer, 196

Organist, i församlingen, 116, 158

Orglar

användning på kyrkans möten, 117, 120

för övning, 119, 194

inköp av, 120

stämmning och reparation av, 120

Se även Sång och musik

Orientera nya lärare, 30

P

Parkeringsplatser vid möteshus, 195

Patriarkaliska välsignelser, riktlinjer för, 179

Penninginsamling

för årliga läger, 59, 85, 106

riktlinjer för, 109

Personlig tillväxt

biskopens ansvar, 78, 83

definition och mål, 82

diplom och utmärkelser, 82

i Början till något nytt, 84

i Unga kvinnor i tillväxt, 84

ickemedlemmarnas deltagande i, 86

Unga kvinnors ledares ansvar, 82–83

Unga kvinnors ledares arbete med, 79

veckoträff, aktiviteter vid, 82

Pianist

församling, 116

Hjälpföreningen, 66–67

Primärföreningen, 91

prästadömet, 116

Unga kvinnor, 80

Piano

anpassningar när ingen kan spela, 117

användning på kyrkans möten, 117, 120

för övning, 119, 194

inköp av, 120

stämmning och reparation av, 120

Se även Sång och musik

Plikt mot Gud-programmet, 52, 55, 58

Politisk och medborgerlig verksamhet

kyrkans fastigheter för, 108, 193–194

kyrkans inblandning i, 191

Pornografi, kyrkans riktlinjer om, 198

Postludium och preludium, 117

Se även Sång och musik

Preludium och postludium, 117

Se även Sång och musik

Presidentskapets möten. *Se* namn på enskilda biorganisationer och prästadömet's kvorum och grupper

Presiderande auktoritet vid kyrkans möten, 140, 176

Presiderande råd, syftet med, 10, 12, 16

Primärföreningen

aktivitetsdagar, 92, 94

anpassning till lokala behov, 95, 137

Aronska prästadömet, förbereda pojkar att ta emot, 55

barnens medverkan på sakramentsmötet, 94, 142

barntillsynen, 91–93

bära vittnesbörd i, 96, 143

finansiering av, 96

funktionshinder, barn med, 96, 189

gudomen porträtterad i, 96, 111

klasser, riktlinjer för, 93–94

musik i, 91, 93

män som verkar i, 96

samlingsstunden, 91, 93

scouting i, 92, 94–96

syftet med, 90

tema, 88

Tro på Gud-programmet, 91, 94

vörddnad i, 91, 96

Primärföreningen, församlingsledare

aktivitetsdagar, ledares, 92

barntillsynsledare, 92

biskopsråd, 90, 92

Primärföreningens musikledare, 91, 93

Primärföreningens pianist, 91

Primärföreningens presidentskap, 90–91

Primärföreningens sekreterare, 91

Primärlärare, 92
 Scoutledare, 92
 Primärföreningen, församlingsmöten
 möten med rådgivare i biskopsrådet, 92
 Primärföreningens presidentskapsmöte, 92
 Söndagens möten för Primärföreningen,
 92–94, 151
 Överblick över prästadömet, 55, 94–95
 Primärföreningen, stavsledare och möten
 högrådsmedlem, 95, 147
 Primärföreningens ledarskapsmöte i staven, 92,
 147–148, 154
 Primärföreningens musikledare i staven, 93
 Primärföreningens presidentskap i staven, 26–27,
 95, 123, 147–148
 Primärföreningens sekreterare i staven, 124
 stavspreidentskap, 95, 122
 Primärföreningen i staven. *Se* Primärföreningen, stavs-
 ledare och möten
 Privatliv, skydda medlemmars, 191
 Provrörsbefruktning, kyrkans riktlinjer om, 198
 Provsjungning, hålls inte för körer, 118
 Prästadömet, definition av, 8–9
 Prästadömet, ledarskapsmöte i staven, 46, 57, 145–146,
 153
 Prästadömet och Hjälpföreningens möten andra och
 tredje söndagen, 46, 68
 Prästadömet, sångledare och pianist, 116
 Prästadömet, verkställande kommitté i församlingen
 definition av, 16
 möten, riktlinjer för, 16, 152
 välfärdsansvar, 36
 Prästadömet, verkställande kommitté i staven
 högråd verkar i, 123
 möten, riktlinjer för, 146, 153
 Prästadömsmöten
 anpassning till lokala behov, 60, 136
 riktlinjer för, 46–47, 57, 143, 151
 Prästadömsnycklar
 definition av, 8–9, 40, 50
 när man förlämnar, 160, 177
 Prästadömsvälsignelser. *Se* Fars välsignelse och andra
 välsignelser till tröst och ledning; Förrättningar och
 välsignelser
 Prästernas kворum
 biskopen är president för, 51–52, 161
 hemundervisning, ansvar för, 43–44
 melkisedekska prästadömet, när präster tar emot,
 24–25, 56
 Söndagens kворummöten, 46–47, 57, 143, 151
 överblick över prästernas ansvar, 50–51
Se även Aronska prästadömet
 Prästernas kворumpreidentskap
 dess plikter, 53
 heltidsmission, förbereda unga män för, 55
 kallelse och inröstning av, 52–53
 ledarskapsmöten för, 56
 scouting, ansvar för, 59
 Psalmböcker, köpa, 120

Psalmer
 anpassningar när ingen kan spela piano, 117
 copyrightlagar för, 184
 hemmet, användning i, 119–120
 klassrum, användning i, 118
 körer, användande av, 118
 sakramentsmötet, användning på, 118
 välja lämpliga, 117–118
Se även Sång och musik

R

Resor
 anpassningar för svårigheter med, 136
 i samband med kyrkans aktiviteter, 113
 Råd, syftet med, 10, 12, 16
Se även Församlingsrådet, dess ansvar; Stavsråd
 Rådgivande
 aronska prästadömet, kворum, 53–54
 unga ensamstående vuxna, 66, 128
 unga kvinnor, 80
 Röstregistrering i möteshus, 192

S

Sakramentet
 allmänna instruktioner för prästadömsförrättningar,
 170–171
 aronska prästadömsbärares ansvar, 175–176
 förbereda, 175
 ickemedlemmars deltagande i, 175
 klädsel för prästadömsbärare, 175
 psalm, 175–176
 välsigna och dela ut, 141, 175–176
Se även Förrättningar och välsignelser;
 Sakramentsmöte
 Sakramentsbön
 felsägning, 176
 riktlinjer för, 176
 Sakramentsmöte
 allmänna anvisningar, 134–135, 140–142, 151
 barnens medverkan på sakramentsmötet, 92, 142
 böner i, 148
 hålls inte utanför enhetsgränser, 108, 142
 högråd talar på, 123, 142
 i ovanliga situationer, 142
 i schema för söndagens möten, 155–156
 medlemmar som inte kan närvara vid, 142
 missionärer talar på, 141–142
 musik för, 117–118, 141, 175–176
 nya medlemmar, presentera, 142
 nyomvända konfirmeras på, 23, 174
 planera och leda, 141
 presiderar, vilken prästadömsledare som, 140, 176
 ställs in i extrema situationer, 134–135, 194
 syftet med, 140
 tal på, 141–142
 unga män och unga kvinnor, uppmärksammas på,
 52, 78

- ungdomar talar på, 141
- visuella hjälpmedel eller audiovisuellt material på, 148, 182
- vördnad i, 13–14, 141–142, 175
- Sakramentsmöte, inställa, 134–135, 194
- Samlingsstunden, Primärföreningen, 91–95
- Samordnande rådets möten
 - flerstavsaktiviteter, 106–107
 - katastrofplaner, 37
 - resor i samband med kyrkans aktiviteter, 113
- Satellit
 - och videoutrustning, användning av kyrkans, 192
 - utsändning vid stavskonferens, 144
- Satellit- och videoutrustning, användning av kyrkans, 144, 192
- Schema för söndagens möten
 - allmänna anvisningar, 140, 155–156
 - för enheter med främmande språk, 156
 - förändras bara i extrema situationer, 134–135, 194
- Scouting
 - biskopsrådet överinser, 52, 59, 88
 - Friends of Scouting, 109
 - i kворumpresidentskapets möten, 56
 - i Primärföreningen, 90, 92–94
 - ickemedlemmars deltagande i, 61
 - stavspreidentskapet har uppsikt över, 60
 - under veckoträffen, 59
 - Unga mäns presidentskap i församlingen, ansvar, 54, 59
 - överblick över, 59
- Scoutläger, 59, 60–61, 106
 - Se även* Penninginsamling
- Sekreterare
 - aronska prästadömet kворum, 53
 - Hjälpföreningen, 65–66
 - Primärföreningen, 90
 - Söndagsskolan, 98
 - Unga kvinnor, 79–80
 - Unga kvinnors klasser, 80
 - Unga män, 54
 - äldstekvorum och högprästernas grupper, 42
- Serveringsutrymmen i möteshus, 195
- Sexualundervisning, 198
- Sjuka, smörja och välsigna de, 176–177
- Självmod, 199
- Skatter
 - inkomst, 186
 - och kyrkans aktiviteter, 113, 193–194
 - skattebefriad ställning, 113, 193–194
- Skilsmässa och aktiviteter för ensamstående vuxna, 126, 128
- Skjutvapen i möteshus, 194
- Skrifterna, auktoriserad version av, 134, 182–183
- Skylltar på möteshus, 183
- Släktforskningsarbete. *Se* Tempeltjänst och släktforskning
- Släktforskningscentrer, 29–30
- Släktforskningshandledare
 - ansvar, 28
 - kurs i släktforskning, kan undervisa, 29
- Släkträffar, sakramentet administreras inte på, 142
- Smörja och välsigna de sjuka, 176–177
- Smörja och välsigna de sjuka, riktlinjer för, 176–177
- Spermadonation, 199
- Sport
 - aktiviteter, 105
 - riktlinjer för, 112
 - tränare, Unga mäns idrottslag, 54
 - uniformer, 106, 112
- Standardverken, bemyndigade versioner av, 134, 182–183
- Statistiska mål, inga för tempeltjänst, 27–28
- Stavens aktivitetskommitté, 107, 147
- Stavens kommitté för aronska prästadömet och unga kvinnor
 - medlemmar och syftet med, 60, 85–86, 147, 154
 - ungdomskonferens, planering av, 107–108
- Stavens musik
 - ordförande, 118–119
 - rådgivande, 118
 - specialister, 119
- Stavens presidentskap för biorganisationerna, 26–27, 123, 147–148
- Stavens välfärdsspecialister, 37
- Stavs-, flerstavs- och områdesaktiviteter. *Se* Aktiviteter, för stav, flera stavar och området
- Stavs- och flerstavskörer, 119
- Stavsaktiviteter, Unga män och Unga kvinnor, 86, 147
- Stavskonferens
 - musik vid, 119
 - när den hålls, 135
 - riktlinjer för, 144–145, 153
 - satellitutsändning vid, 144
- Stavspreidentskapets ansvar
 - aktivering, 27
 - aronska prästadömet kворum, 60
 - behålla nyomvända, 26
 - ensamstående vuxna, 126
 - Hjälpföreningen, 72, 122
 - medlemmars missionsarbete, 24
 - melkisedekska prästadömet kворum, 40–41, 177
 - musik, 118
 - möteshusets bibliotek, 100
 - Primärföreningen, 95, 122
 - Söndagsskolan, 100, 122
 - tempeltjänst och släktforskning, 29
 - undervisning om evangeliet, 31
 - unga ensamstående vuxna, 127
 - Unga kvinnor, 85, 122
 - Unga män, 60, 122
 - välfärd, 37
 - Se även* Stavsråd
- Stavspreidentskapets intervjuer av biskopar, 24, 26–27, 127
- Stavspreidentskapets möte, 146, 153

Stavspresidentskapets möte med biskopsråden, 147, 153

Stavsråd

- medlemmar i, 123, 147
- välståndsansvar, 37, 147
- överblick över ansvar, 12, 147, 153

Stavsspecialister, 124

Sterilisering, operativ, 199

Stoft, invigning av plats där, förvaras, 178

Studiematerial, kyrkans

- att användas av familjen i hemmet, 185
- för Hjälpföreningen, 67–68
- för medlemmar med funktionshinder, 190
- för prästadömsmöten, 46–47
- för Söndagsskolan, 99–100
- kyrkans material, användning av, 30–31, 135, 185
- nya lärare, ge material till, 30

Stämma pianon och orglar, 120

Ständiga utbildningsfonden

- i församlingsrådet, 18
- i stavsrådet, 147
- specialister för, 37

Stödjande röstning och avlösning

- på sakramentsmötet, 141
- riktlinjer för, 159–160, 160–168

Surrogatmödrar, 199

Symposier, medlemmars deltagande i, 192–193

Sång och musik

- anpassning till lokala omständigheter, 117
- copyrightlagar för, 184–185
- församlingssång, 117
- i hem, 119–120
- i klassrum, 118
- kapellet, lämplig musik i, 120
- keyboards, användning av, 120
- körer, i församlingen, 118
- lämplig musik, välja, 117–118
- musikkällor på internet, 120
- möteshusets bibliotek, musik i, 120
- orglar, användning av, 117, 119–120, 194
- pianon, användning av, 117, 119–120, 194
- preludium och postludium, 117
- psalmböcker, köpa, 120
- stavs- och flerstavskörer, 119
- syftet med, 116–117, 119–120
- särskilda musiksamlingar, 118
- undervisning i musikaliska färdigheter, 119
- Se även* Körer; Psalmer

Sångledare

- församling, 116–117
- Hjälpföreningen, 67
- Primärföreningen, 91, 93
- Primärföreningen, stavens, 95
- prästadömet, 116
- Unga kvinnor, 80

Säkerhet, 111–112, 137

Säkerhet vid kyrkans aktiviteter, 111–112, 137

Särskilda behov. *Se* Funktionshinder, medlemmar med

Söndag

- aktiviteter på, 111
- planera möten på, 140

Söndagsskolan

- anpassning till lokala behov, 101
- evangelieinläring och -undervisning, 30–31, 98–100
- Evangeliets principer, kursen, 26
- funktionshinder, klasser för medlemmar med, 100, 189
- klasser och studiematerial, 99–101, 151
- kurs i släktforskning, 29
- möteshusets bibliotek, 98–100
- syftet med, 98
- Undervisa om evangeliet, kursen, 31
- unga ensamstående vuxna, klasser för, 100, 129
- ungdomar, klasser för, 100

Söndagsskolan, församlingsledare och möten

- biskopsråd, 98–99
- möten med rådgivare i biskopsrådet, 99
- Söndagsskolans klasspresidenter, 99
- Söndagsskolans lärare, 99
- Söndagsskolans presidentskap, 30–31, 98–100
- Söndagsskolans presidentskapsmöte, 99
- Söndagsskolans sekreterare, 99

Söndagsskolan, stavsledare och möten

- höggrädsmedlem, 101, 147
- stavspresidentskap, 100, 122
- Söndagsskolans ledarskapsmöte i staven, 99, 147–148, 154
- Söndagsskolans presidentskap i staven, 26–27, 101, 123, 147–148
- Söndagsskolans sekreterare i staven, 124

Söndagsskolan i staven. *Se* Söndagsskolan, stavsledare och möten

Söndagsskolans klasspresidenter, 99

T

Tal, på sakramentsmötet, 141–142

Teaterproduktioner, copyrightlagar för, 185

Tema

- Primärföreningen, 90
- Unga kvinnor, 76
- veckoträffen, 58, 83

Tempelbesök, organisera, 113

Tempelförberedande kurs, 29, 45

Tempelförrättningar

- diskuteras inte ingående på möten, 135
- för berömda personer, 28
- ledare uppmantrar medlemmar att ta emot, 27–28

Tempelklädnad. *Se* Tempelskrud och tempelklädnad

Tempelrekommendation

- intervjufrågor ska inte ändras, 134
- medlemmar som fått sin begåvning bör ha, 28
- unga ensamstående vuxna, stavar för, 130

Tempelskrud och tempelklädnad

- begravning i, 47, 73, 150
- kassering av, 193

- klädsel för systrar vid besök i templet, 73
 skaffa och bära, 193
 tempelförkläden, sy, 193
- Tempeltjänst och släktforskning
 FamilySearch-indexering, 29
 inga kvoter eller rapporteringssystem för, 27–28
 inga tempelförrättningar för obesläktade personer utan godkännande, 28
 kurs i släktforskning, 29
 släktforskningscentrer, 29–30
 släktforskningsresurser på internet, 29
 tempelförberedande kurser, 29, 45
 överblick över medlemmars ansvar, 27–28
- Tempeltjänst och släktforskning, ledares ansvar
 biskopsråd, 28
 församlingsråd, 18, 28
 högprästernas gruppleddare, 22, 28, 41
 högrådsmedlemmar, 29
 släktforskningshandledare, 28
 stavspresidentskap, 29
- Tidningar. *Se* Kyrkans tidningar
- Tjänande. *Se* Välfärd
- Tro på Gud-programmet, 91, 94
- Tystnadsplikt
 besöksverksamhet, 70
 datorinformation, 184
 e-post och internet, 136
 föreslagna ämbeten och avlösningar, 158
 församlingsråd, 16, 18, 38
 hemundervisning, 44
 välfärdsbehov, 38
-
- U**
- Undersökare. *Se* Medlemmars missionsarbete
- Undervisning om evangeliet
 församlingsråd, diskuteras i, 18, 30
 psalmer, användning i, 118
 syftet med, 30
 undervisningsprinciper för lärare och ledare, 31
- Undervisning om evangeliet, ledares ansvar för
 biskopsråd, 30
 församlingsråd, 18, 30
 prästadömets och biorganisationernas ledare, 30
 stavspresidentskap, 31
 Söndagsskolans presidentskap i församlingen, 30–31, 98–99
 Söndagsskolans presidentskap i staven, 99
 överblick över kyrkans ledares ansvar, 12
- Unga ensamstående vuxna, församlingar och stavar för, 130–131
- Unga ensamstående vuxna, kommitté för
 församling, 126, 150
 stav, 127, 154
- Unga ensamstående vuxna, ledares ansvar
 allmänna riktlinjer för, 127
 biskopsråd, 127
 Hjälpföreningen, rådgivare i, 128
- Hjälpföreningens presidentskap, 71–72
 högrådsmedlem, 127
 rådgivande till unga ensamstående systrar, 66
 stavspresidentskap, 127
 unga ensamstående vuxna, ledare, 128
 unga ensamstående vuxna, rådgivande, 128
 äldstekvorum, rådgivare i, 128
- Unga ensamstående vuxna, rådgivande, 128
- Unga ensamstående vuxna (åldrarna 18 till 30)
 aktiviteter, flerstavs- och områdesaktiviteter, 106–107, 129, 136
 aktiviteter, i församlingen och staven, 106–107, 128
 anpassning till lokala behov, 136–137
 besökslärare för, 71–72
 center för, 129–130
 hemaftonsgrupper för, 129–130
 hemlärare för, 44, 130
 Hjälpföreningen, skilda klasser för systrar, 72
 ickemedlemmars deltagande i, 128
 institutklasser för, 129
 intervjuas, av biskopsrådet, 127
 ledarskapsfärdigheter, undervisa om, 13
 matrikelkort för, 131
 Söndagsskolans klasser för, 100, 129
 unga ensamstående föräldrar och, 131
- Unga ensamstående vuxnas kommitté, i staven, 127, 154
- Unga kvinnor
 18-årig ung kvinna, 64, 71–72, 77
 anpassning till lokala behov, 86, 136–137
 Bikupsklassen, 77
 funktionshinder, unga kvinnor med, 80, 82, 86, 189
 ickemedlemmars deltagande i, 86
 inledning, 71, 82, 155
 intervjuas, av biskopsrådet, 77–78, 83
 Laurel-flickor, 77
 ledare stöder föräldrar, 78
 ledarskapsfärdigheter, undervisa om, 85
 Mia-flickor, 77
 motto och logo, 76
 ogifta mödrar i, 86–87
 söndagens klasser, 77, 82, 151
 tema, 76
 unga kvinnor, graviditet utom äktenskapet, 86
 värderingar, 76–77
 ändamål, 76
 övergång till Hjälpföreningen, 64, 71–72, 77
Se även Personlig tillväxt
- Unga kvinnor, aktiviteter och evenemang
 biskopsrådets ungdomsdiskussioner, 84, 108
 Början till något nytt, 84
 medel till, 85
 mönsterdagar, 84–85
 stavsaktiviteter, 86, 147
 Unga kvinnor i tillväxt, 84
 Unga kvinnors läger, 84–85, 106
 ungdomar under 14, deltagande i, 86, 110–111
 veckoträffen, 83–84
Se även Personlig tillväxt

- Unga kvinnor, församlingsledare
biskopsråd, 78, 83
Unga kvinnor, rådgivande till, 80
Unga kvinnors aktivitetsspecialister, 80
Unga kvinnors musikledare, 80
Unga kvinnors pianist, 80
Unga kvinnors presidentskap, 79
Unga kvinnors sekreterare, 79–80
- Unga kvinnor, församlingsmöten
biskopsrådets ungdomskommittés möte, 80–81, 144, 152
klasspresidentskapsmöten, 81
möte med rådgivare i biskopsrådet, 81
söndagens klasser, 82
Unga kvinnors presidentskapsmöte, 81
- Unga kvinnor, klasspresidentskap
dess plikter, 80, 82–84
kalla och inrösta, 78–79
presidentskapsmöten, 81
sekreterare, 80
- Unga kvinnor, stavsledare och möten
högrådsmedlem, 85, 147
stavens aktivitetsspecialister för Unga kvinnor, 86
stavens kommitté för aronska prästadömet och unga kvinnor, 85–86, 147, 154
stavspresidentskap, 85, 122
Unga kvinnors ledarskapsmöte i staven, 81, 147–148, 154
Unga kvinnors presidentskap i staven, 26–27, 123, 147–148
Unga kvinnors sekreterare i staven, 124
- Unga kvinnor i staven. *Se* Unga kvinnor, stavsledare och möten
- Unga kvinnor i tillväxt, 84
- Unga kvinnors läger, 84–85, 106
- Unga kvinnors utmärkelse, 78, 83
- Unga män
anpassning till lokala behov, 60, 136–137
funktionshinder, medlemmar med, 53, 61, 189
förberedelse för heltidsmissioner, 55
intervjuas av biskopsrådet, 52
ledarskapsfärdigheter, undervisa om, 60
scoutledare, presidentskapet verkar som, 54, 59
stavsaktiviteter för, 147
veckoträffen, 58
Se även Aronska prästadömet
- Unga män, församlingsledare
assisterande rådgivande för aronska prästadömet
kvorum, 54
idrottsledare, 54
Unga mäns presidentskap, 53–54, 59
Unga mäns sekreterare, 54
- Unga män, församlingsmöten
biskopsrådets ungdomskommittés möte, 56, 142, 150
Unga mäns presidentskapsmöte, 56–57
- Unga män, stavsledare och möten
högrådsmedlem, 60, 148
prästadömet ledarskapsmöte i staven, 46, 57, 145–146, 153
stavens kommitté för aronska prästadömet och unga kvinnor, 60, 147, 154
stavspresidentskap, 60, 120
Unga mäns presidentskap i staven, 26–27, 123, 148
Unga mäns sekreterare i staven, 124
- Unga män i staven. *Se* Unga män, stavsledare och möten
- Unga vuxna. *Se* Unga ensamstående vuxna (åldrarna 18 till 30)
- Ungdomar
intervjuer med biskopsrådet, 52, 78
ledares syften med, 14
tala på sakramentsmötet, 141
Se även Unga kvinnor; Unga män
- Ungdomskonferenser
församling och stav, 107–108
ungdomar under 14, deltagande i, 60–61, 86, 110–111
- Uniform för sport och idrott, 106, 112
- Upphöjelse
besegling av man och hustru nödvändigt för, 3
förrättningar nödvändiga för, 9, 27, 170
kyrkan förbereder familjer för, 4–5, 9
syftet med Guds plan, 2
- Uppteckningar och rapporter, ledare ser till att de är korrekta, 135
- Utbildning, oberoende och, 34
- Utegångsförbud i samband med kyrkans aktiviteter, 108
- Uteslutning, inga kyrkliga kallelser efter, 158
- Utom äktenskapet, född baby, välsignelseupppteckning för, 172
- Utomäktenskaplig födsel. *Se* Ensamstående blivande föräldrar
- Utrustning för aktiviteter, medel till, 104
- Utsmäckning i möteshus, 194
-
- V**
- Vasektomi, 199
- Veckoträffen
för medlemmar med funktionshinder, 189
för unga kvinnor, 83–84
för unga män, 58
gemensamma aktiviteter, 58, 83–84
inledning, 58, 83
kvorum- och klassaktiviteter, 58, 83–84
Personlig tillväxt, aktiviteter, 82
riktlinjer för, 58, 83–84
scoutaktiviteter, 59
tema, 58, 83
ungdomar under 14, deltagande i, 60–61, 86, 110–111
- Verkställande sekreterare
församlingsrådets ansvar, 16–19
kyrkans tidningar, 183

Vetenskapliga undersökningar, kyrkans, 192

Visdomsordet

lydnad mot, 34

riktlinjer för, 196

vid kyrkans aktiviteter, 105

Visningar, riktlinjer för, 149

Visuella hjälpmedel eller audiovisuella hjälpmedel,

användning på sakramentsmötet, 146, 180

Vittnen vid dop, 173

Vittnesbörd

i Primärföreningen, 96, 143

på faste- och vittnesbördsmöte, 96,
142–143

Välfärd

besök vid familjebehov, 36, 70–71

familjer, medlemmar får hjälp av, 34

Herrens förrådshus, 35

hjälp till fattiga och behövande, 35–37

medlemmars ansvar för, 35

oberoende, 34–35

syftet med, 34–35

tystnadsplikt om välfärdsbehov, 38

överblick över, 34–38

Välfärd, ledares ansvar

anställningsspecialist, 37

besökslärare, 37

biskopsråd, 35

församlingsråd, 18, 35–36

hemlärare, 37

Hjälpföreningen, 36–37, 70–71

högprästernas gruppledare, 36–37, 44

prästadömetts verkställande kommitté i försam-
lingen, 36

stavsresident, 37

stavsråd, 37, 145

välfärdsspecialister, församlingens, 37

välfärdsspecialister, stavens, 37

äldstestyvorumets presidentskap, 36–37, 44

Välsignelser, prästadöms-. *Se* En fars välsignelser och

andra välsignelser till tröst och ledning; Förrättningar
och välsignelser

Vänskapskontakter. *Se* Behålla nyomvända, ledares an-

svar; Nyomvända

Värderingar, Unga kvinnors, 76–77

Vördnad

i Primärföreningen, 91, 96

ledare uppmuntrar, 13–14, 141

på sakramentsmötet, 13–14, 141–142, 175

W

Webbsidor, stavens och församlingens, 186–187

Y

Ytterligare möten för Hjälpföreningen, riktlinjer för,
68–69, 151

Ä

Äktenskap

ensamstående medlemmar, eviga löften till, 4

fostra barn i rättfärdighet, 4–5

väsentlig del av Guds plan, 3

Äldste

definition och ansvarsområden för, 40

ge stöd åt, 143

när unga män ordineras till, 24–25, 56

ordination av, 177–178

Äldstestyvorum

biskopsrådets ansvar för, 41, 177

blivande äldster, 25, 42, 45

dödsfall, tjäna vid ett, 47, 149

funktionshinder, medlemmar med, 47

hemundervisning, 42–44

högpräster, när medlemmar träffar, 136

lärare, 30–31, 42

nyomvända, ansvar för, 25

presidentskap, kallelse och stöd åt, 40–41

presidentskap, ledarskapsmöten för, 45–46

presidentskap, överblick över plikter, 41–42

prästadömsmöten, 46–47, 143, 151

sekreterare, 42

stavs-presidentskapets ansvar för, 40–41, 177

välfärdsverksamhet, 36–37, 44

ämbeten, översikt över, 159, 163, 167

Ämbeten, riktlinjer för specifika typer av

aronska prästadömet, 163–164, 168

biskopar, 160–161, 164

församling, 159, 163–166

gren, 166, 167–168

högprästernas grupp, 159, 163

melkisedekska prästadömet, 163

militärer, medlemsgrupp för, 168

mission, 166–168

stav, 158, 161–163

äldstestyvorum, 159, 163, 167

Ämbeten i församlingen, 159, 163–166

Se även Ämbeten och kallelser, allmänna riktlinjer

Ämbeten i staven, 158, 161–162

Ämbeten och kallelser, allmänna riktlinjer

allmänna riktlinjer för vem som ska kallas, 158–159

avlösa medlemmar från, 160

avskiljning av ämbetsmän och lärare, 160

familjens situation, ledare ska beakta, 18, 135–136, 158

fattiga och behövande, ge möjligheter att ta hand
om, 35

för ickemedlemmar, 158

för mindre aktiva medlemmar, 137

för nyomvända, 13, 24, 158

ge stöd åt, 159, 161–168

godkännande, vem som ger, 158, 161–168

motröster, 159

rekommendationer, vilka som kan utfärda, 158,
161–168

tystnadsplikt om föreslagna ämbeten, 158

utfärda, 159, 161–168

Ö

Öppen eld i möteshus, 194

Överblick över prästadömet, 55, 94–95

Övergrepp

kyrkans inställning till, 197

vid kyrkans aktiviteter, 111

Övergång

från Unga kvinnor till Hjälpföreningen, 64, 71–72, 77

till medlem i kyrkan, 24–26

SWEDISH

4 0208702180 8

08702 180